

สถาปัตยกรรมศาสตร์ รับน้องใหม่ 2500

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
FACULTY OF ARCHITECTURE

สถาปัตยกรรม รวบรวมใหม่ 2500

อาจารย์ นารท โทธิประสาท
B. Arch. Liverpool (First class Hons.)
ผู้ก่อตั้งคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

เลขหมู่	๗๒๐.๕
	๘
	๖๕๐๐
เลขทะเบียน	-๑.๒
วันเดือนปี	

ศาสตราจารย์ ม.จ. ไฉมยากกร วรวรรณ

M.A. (Cantab)

คณบดี

ห้องที่ของนักศึกษาชั้นมหาวิทยาลัย สังกัดได้ชัดจากการจัดเวลา

(๑) ทางกาย - พละนามัยและความดีอาด

(๒) ทางวาจา - ความสุภาพอ่อนโยน

(๓) ทางใจ - ความสุจริตและหนักแน่น

รวมแล้วดูประหนึ่งเป็นแบบฉบับ ซึ่งอยู่ในความนิยมทั่วโลก
ทุกดสมัย

ในนามของคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ขออวยพรให้นิสิตและ
และนิสิตทั้งรุ่นเก่าและใหม่ปราศจากโรคภัยทั้งปวง จงประสพแต่
สิ่งที่สมประสงค์ และดำเนินผลอันพึงปรารถนาทุกประการ

ไฉมยากกร วรวรรณ

มหาวิทยาลัยศิลปากร
(๑๓๓.๓) .A.M.
ศิลป

อาจารย์ประจำคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์ คุ้มภัย
ศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์ คุ้มภัย (๑)
ศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์ คุ้มภัย (๒)
ศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์ คุ้มภัย (๓)
ศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์ คุ้มภัย
ศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์ คุ้มภัย
ศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์ คุ้มภัย
ศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์ คุ้มภัย
ศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์ คุ้มภัย

รองศาสตราจารย์ เฉลิม รัตนศักดิ์
B. Arch. (Chula).

อาจารย์ อัน นิมมานเหมินท์
B. Arch., M. Arch., M.C.P. (Harvard)

อาจารย์ เสมอใจ ไสละสูต
A. D. B. A.

อาจารย์ ม.ร.ว. แหยมฉาน หัตถินทร
B. Arch. (Chula), M.C.P. (Miami)

อาจารย์ รำไพ ยাত্রมงคลราญ
B. Arch. (Chula)

อาจารย์ บุญยง นิโครชานนท์
B. Arch. (Harvard), Dip. Arch. (Chula)

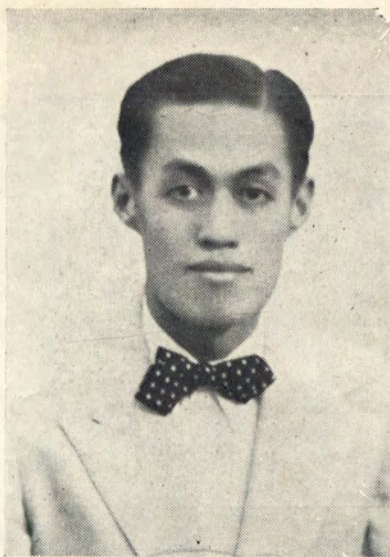

อาจารย์ ทองระคน บุญเสารัฐ
B. Eng. (Chula), M.S. (Stanford)

อาจารย์ บรรหาร สุนันทวนิช
B. Arch (Chula)

อาจารย์ อุดมศรี บุรณศิริ
B. Arch. (Chula)

อาจารย์ แสงอรุณ รัตกสิกร
B. Arch. (Chula) M. Arch (Cornell)

อาจารย์ ม.ค. สันธยา อิศรเสนา
B. Arch. (Hons.) (Chula)

อาจารย์ บุญส่ง โรหิตสุข
B. Arch. (Hons.) (Chula)

อาจารย์ ทรงคุณ อัดถากร
B. Arch. (Hons.) (Chula)

อาจารย์ สมัยสารท สนิทวงศ์ ณ อยุธยา
B. Arch. (Chula)

อาจารย์ เณลิม สุจริต
B. Arch. (Hons.) (Chula)

อาจารย์ ประทีป จันทะเขต
B. Arch. (Hons.) (Chula)

อาจารย์ ม.ร.ว. แฉ่งน้อย เกษมศรี
B. Arch. (Hons.) (Chula)

อาจารย์ พิเศษ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

อาจารย์ หลวงปริญญา โควินุลย์
A. C. G. I., B. Sc. (Eng.) Hons. (London)
AM. Inst. C.E.

อาจารย์ กฤษณา อรุณวงศ์ ณอยุธยา
M. A. (M.I.T.)

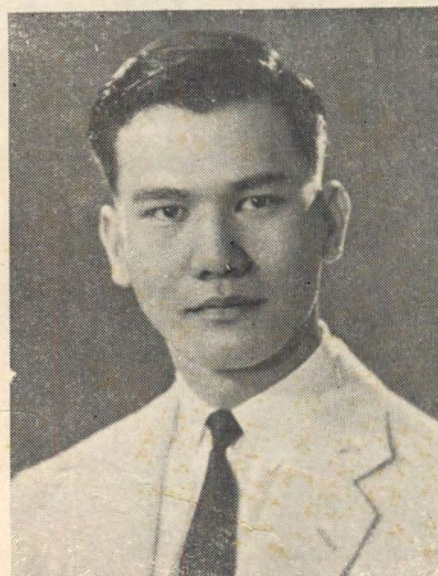
อาจารย์ ม.ร.ว. พูนสวาท กฤดากร
Dip. of Illust., Dip. of Int. Dec.

อาจารย์ จิเตนา ยศสุนทร

Licencie es-Lettres (Laval), พ.บ.

อาจารย์ อานันท์ บันยารชุน

Mrs. Henrietta B. Harris

B.S. (Stout College)
Menomonie, Wisconsin

อาจารย์ กัญดา ธรรมมงคล

อ.บ. (เกียรตินิยม)

อาจารย์ พเยาว์ พาจิตเย็น

อ.บ. (เกียรตินิยม)

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คณะกรรมการประจำคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

๑. ศาสตราจารย์ ม.จ. โฉมยากร วรวรรณ M.A. (Cantab)	ประธานกรรมการ
๒. ม.จ. สัมยเจติม กฤตากร Dip.Arch., Ecole des Beaux Art., Paris, S.A.D.G., Paris.	กรรมการ
๓. ม.จ. ประสงค์สวัสดิ์ สุขสวัสดิ์ B.A. (Cantab)	กรรมการ
๔. นายบุญยง นิโครธานนท์ B. Arch. (Harvard), Dip. Arch. (Chula)	กรรมการ
๕. ม.ร.ว. แหยมฉาน หัสดีนทร B. Arch. (Chula), M.C.D. (Miami)	กรรมการ
๖. นายทองระคน บุญเสรีฐ B. Eng. (Chula), M.S. (Stanford)	กรรมการ
๗. นายเจติม รัตนทัศนีย์ B. Arch. (Chula)	กรรมการและเลขานุการ

แผนกวิชาสถาปัตยกรรม

๑. ศาสตราจารย์ ม.จ. โฉมยากร วรวรรณ M.A. (Cantab)	หัวหน้าแผนกวิชา
๒. นายเสมอใจ ไศละสูต A.D.B.A.	อาจารย์เอก

๓. นายบุญยง นิโครธานนท์	อาจารย์เอก
B. Arch. (Harvard), Dip. Arch. (Chula)	
๔. นายทองระคน บุญเดรัจฉาน	อาจารย์เอก
B. Eng. (Chula) M.S. (Stanford)	
๕. ม.ร.ว. แหดมณาน หัตถินทร	อาจารย์โท
B. Arch. (Chula), M.C.D. (Miami)	
๖. นายบรรหาร สุนันทวานิช	อาจารย์โท
B. Arch. (Chula)	
๗. ม.ด. สันขยา อิศร์เสนา	อาจารย์โท
B. Arch. (Hons.) (Chula)	
๘. นางส้มถวิล อรุณยานันท์	อาจารย์ตรี
Dip. Arch. (Chula)	

แผนกวิชาศิลปกรรม

๑. นายเฉลิม รัตนศักดิ์	หัวหน้าแผนกวิชา
B. Arch. (Chula)	
๒. นายแสงอรุณ รัตกลีกร	อาจารย์โท
B. Arch. (Chula), M. Arch. (Cornell)	
๓. นายรำไพ ยาดรมงคราญ	อาจารย์โท
B. Arch. (Chula), Dip. Fine Arts.	
๔. นายเลิศ อรุณยานันท์	อาจารย์โท
B. Arch. (Chula), M. Arch. (Cranbrook)	
๕. นายอุดมศรี บุรณศิริ	อาจารย์โท
B. Arch. (Chula)	

๖. นายทรงคุณ อดิถาวร

B. Arch. (Hons.) (Chula)

อาจารย์ตรี

๗. ม.ร.ว. ทญิงแห่งน้อย เกษมศรี

B. Arch. (Hons.) (Chula)

อาจารย์ตรี

๘. นายประทีป จันทะเขต

B. Arch. (Hons.) (Chula)

อาจารย์ตรี

แผนกวิชาผังเมือง

๑. ศาสตราจารย์ ม.จ. โฉมฉาย วรรณ

M.A. (Cantab)

หัวหน้าแผนกวิชา

(รักษาการ)

๒. นายอิน นิมมานเหมินท์

B. Arch., M. Arch., M.C.P. (Harvard)

อาจารย์เอก

๓. นายเออม อนันต์คานต์

B. Arch. (Chula), M.C.P. (I.I.T.)

อาจารย์โท

๔. นายบุญส่ง โรหิตสุข

B. Arch. (Hons.) (Chula)

อาจารย์โท

๕. นายสมัยศารท สนิทวงศ์ ณ อยุธยา

B. Arch. (Chula)

อาจารย์ตรี

๖. นายเฉลิม สุจริต

B. Arch. (Hons.) (Chula)

อาจารย์ตรี

อาจารย์พิเศษ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

๑. พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าเปรมบุรฉัตร

B.A. (Hons.) (Oxon)

๒. พ.ท. อวราม รัตนกุล เสรีเริงฤทธิ์

Dip. E.P.U.L., S.I.A. (Switzerland)

๓. ทดวงปริญญาโยคกิจบูลย์
A.C.G.I., B. Sc. (Eng.) Hons. (London), A.M. Inst. C.E.
๔. ม.ร.ว. พงษ์วาท กฤดากร
Dip. of Illust., Dip. of Int. Dec.
๕. ว่าที่ ร.อ. กฤษดา อรุณวงศ์ ณ อยุธยา
B. Arch., M. Arch. (M.I.T.)
๖. นายอังกูร บูรานนท์
B.A. (Cantab)
๗. Mrs. Dickason
๘. Prof. Sune Rooth. (I.L.O. Expert)
๙. นายอานันท์ บันยารชุน
B.A. (Cantab)
๑๐. นางสาวจันทร์รัตติกาล บุญยมาพ
M.L.A. (Cornell)
๑๑. นางจินตนา ยศสุนทร Licenciée - Es - Lettres., P.M.
๑๒. นางสาวกัญญา ชรรวมงคล อ.บ. (เกียรตินิยม)
๑๓. นางสาวเพ็ญใจ พาจิตเย็น อ.บ. (เกียรตินิยม)
๑๔. Mrs. Henrietta B. Harris. B.S. (Stout College) Menomonie, Wisconsin. U.S.A.

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ - ฝ่ายวิชาการ

คณบดี

ศาสตราจารย์ ม.จ. โฉมฉาย วรรณ

M.A. (Cantab)

หัวหน้าแผนกวิชาการ

นายยศ ศรีถาวร

แผนกทะเบียนและสถิติ

นายยศ ศรีถาวร (รักษาการ)

แผนกห้องสมุด

นางสมถวิล อรุณรัตน์ (บรรณารักษ์)

Dip. Arch. (Chula)

48
W 1
24
25
30
W 1
3
26

บุญชาย อูระรัตน์
พี่แก้อาวุโส อดีตอาจารย์ ในยุคเริ่มแรกที่ก่อตั้งคณะ
สถาปัตยกรรมศาสตร์
(พ.ศ. 2475 - พ.ศ. 2482)

25

“Architecture is The Sign Of Prosperity”

“Art for Culture”

“Art Appreciate Art”

“Art for Art's Sake”

เรามีใช้คนฉลาด

คนโง่ได้ประสพการณ์จากตนเอง จึงมีเวลาน้อยมาก
ที่จะสร้างประโยชน์ให้กับโลก นักปราชญ์เรียนได้
จากความผิดพลาดของผู้อื่น แต่สิ่งที่สถาปนิกจะให้
กับโลกคือการ *รอสว่าง* สิ่งที่ตรงกันข้ามกับความผิด
พลาดของผู้อื่นเท่านั้นหรือ

ทรงคุณ อัครถาวร

๓๔ กรกฎาคม ๒๕๐๐

“Ne remettons pas au lendemain ce qu' on peut
faire aujourd'hui”

“อย่ารอไว้พรุ่งนี้ สิ่งที่เราสามารถทำได้วันนี้”

ว.ต. อุดมศิริ บุรณศิริ รน.

๓๓ ป.ศ. ๒๕๐๐

นโยบายกรรมการคณะ ปี พ.ศ. ๒๕๐๐

๑. การปกครอง

กรรมการคณะชุดนี้ ยึดเอาบัญญัติของคณะปี พ.ศ. ๒๔๙๔ เป็นหลักในการปกครอง จนกว่าจะได้ประชุมแก้ไขเพื่อความเหมาะสมโดยยุติธรรมและเคารพต่อสิทธิของนิสิตทุกคน

๒. เกี่ยวกับการศึกษา

กรรมการคณะชุดนี้จะพยายามส่งเสริมการศึกษาของ นิสิตทุกคน ทุกวิถีทาง โดยจัดแบ่งประเภทการศึกษาออกเป็น ๒ ประเภท คือ

ก. จัดส่งเสริมการศึกษาภายในคณะ

๑. ส่งเสริมให้นิสิตได้ช่วยเหลือกันเองในเรื่องการศึกษาตามลำดับความสามารถ โดยให้นิสิตที่ศึกษาอยู่ในชั้นสูงกว่าคอยแนะนำและอธิบายในด้านวิชาการต่าง ๆ ที่ศึกษาอยู่โดยเต็มใจ และเต็มความสามารถ
๒. ส่งเสริมให้นิสิตได้มีความรู้พิเศษ เพื่อนิสิตทุกคนในคณะของเราจะได้เป็นผู้มีพหุสูตรยิ่งขึ้น โดยเชิญผู้มีความรู้ความสามารถในด้านต่าง ๆ มาบรรยาย

ข. ส่งเสริมการศึกษานอกสถานที่ เช่น การดูงาน ก่อสร้าง การท่องเที่ยว กรรมการชุดนี้จะพยายามส่งเสริมและจัดให้มีอย่างสุดความสามารถเช่นเดียวกัน

๓. การกีฬา

กรรมการคณะชุดนี้จะพยายาม ส่งเสริมการกีฬาของ คณะ ให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น เพื่อเป็นการโฆษณาชื่อเสียงของคณะให้เป็นที่รู้จัก นิสิตในคณะอื่น ๆ และประชาชนโดยทั่วไป โดยพิจารณาจากหัวข้อดังต่อไปนี้

ก. จัดหาผู้ฝึกสอนให้แก่พนักงานและผู้สนใจ จะได้ฝึกโดยถูกต้องตามหลักการเป็น
ครงคราว

ข. เกี่ยวกับสวัสดิการของพนักงาน กรรมการจะจัดให้ม้อย่างพอเพียง เช่น จัดให้
พนักงานที่รับบาดเจ็บจากการแข่งขันได้รับการพยาบาลอย่างดีที่สุด ตลอดจนอุปกรณ์กีฬา
อย่างครบครัน

ค. การให้กำลังใจพนักงาน กรรมการคณะฯ จะส่งเสริมการเชียร์ให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น
โดยยุติธรรม

๔. สวัสดิการของนิสิต

กรรมการคณะฯ จะพยายามเอาใจใส่ กับความเป็นอยู่ภายในคณะ ของ นิสิต ทั้ง คณะ
โดยจะจัดให้มียาประจำตู้ยา และได้พิจารณาจัดระเบียบและปรับปรุงให้มื่ออกกีฬาในร่มและ
ห้องนั่งเล่น พักผ่อนตามสมควร

๕. การบันเทิง

กรรมการคณะฯ จะได้จัดเสนอให้แก่นิสิตเป็นครงคราว

๖. เกี่ยวกับการสังคม

กรรมการคณะฯ จะพยายามส่งเสริมทั้งภายในคณะและภายนอกคณะ

ก. ภายในคณะ จะปรับปรุงเรื่อง Seniority, Order, Spirit, Tradition ให้ดีขึ้น
ส่งเสริมให้มื่อความเข้าใจอันดีระหว่าง Senior กับนิสิตรุ่นน้อง

ข. ภายนอกคณะ เราจะได้ตั้งผู้แทนของเราเข้าร่วมคณะกรรมการสโมสร และ
พยายามสร้างมิตรภาพด้วยความยุติธรรมกับคณะอื่นโดยเสมอภาค

๗. กรรมการคณะฯ มีนโยบายเป็นกลาง ไม่เกี่ยวข้องกับพรรคการเมืองใดๆ และจะไม่
เกี่ยวข้องกับเรื่องการเมืองโดยไม่จำเป็น

กรรมการนิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

หัวหน้าวิไล นายแฉวง คงถด
 ผู้แทนคณะ นายจำเนียง ศศิบุตร
 เลขานุการ นายพิลาต สุภณวงษ์
 เภรัญญิก น.ส. ประดิษฐา สุขข
 ปฏิคม นายปรีชา บุญยนิท
 สารานุกร นายมน โสภากย์

ประธานแผนก	รักบี้	จุดเวท ขจัดถาวรโรค
.. ..	ฟุตบอลล์	นายจุฬา ดึงหลัดวิษ
.. ..	บาสเกตบอลล์	นายบุญเฟื่อง พรวงศ์ถละ
.. ..	เน็ตบอลล์	น.ส. เถติมจรรรัช สุขทัย
.. ..	กีฬา	นายศักดิ์ดา สุขสว่าง
.. ..	กีฬาในร่ม	นายวิชาญ บำรุงผล
.. ..	ตะกร้อ แบดมินตัน	นายहरรรษา ณบางช้าง
.. ..	และเทนนิส	
.. ..	ฟันดาบ	นายศักดิ์ กาญจนศักดิ์
.. ..	เชียร์	นายนคร ศรัทธาจิราณี
ชุมนุม	นิสิตหญิง	น.ส. มาตินี ต้ากริก
.. ..	ศิลปกรรม	นายชุมพล สุรินทร์าบุรณ์
.. ..	ก่อสร้าง	นายโกศลุม สุขดี

ชุมนุม ลคร นายสันหัตถ์ ศันตชนันท์
 .. คนตรี นายประจวบ กุศลชนันท์
 .. ถ่ายรูป นายเจียงปช แชนเบ
 .. ป่ารุกกา นายเวียน สว่างเมือง

คณะกรรมการ

แถวน้ง

วิชาญ บำรุงผล,
 จุฬา ดิ่งหัดวิษ,
 จุตเวช ขจิตต์รพโรค,
 บุญเพอง พรวงศ์ถะ,
 ศักดา สุขธว่าง,

แถวย่น

ศักดิ์ กาญจนต์ต, ต้นทัด ตันชนันท์,
 ปรีชา บุญยินทุ, เวียน ด่างเมือง,
 ประจวบ กุศลนันท์, พิลาธ ตฤณวงษ์,
 มาตินี ต้าคริก, มโน ไธภาคย์,
 เฉดิมวรรษ ชุทัย, ھرรษา ณ บางข้าง,
 จำเนียร ศักดิ์บุตร, แดวง จงกล,
 เข่งปอ แซ่เบ้, นคร ศรัวจารณ์.

นคร แซ่เบ้,

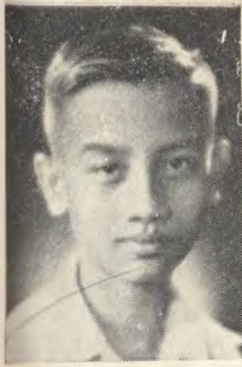
นิสิตปัจจุบัน ๒๕๐๐

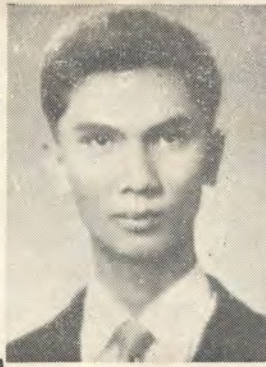

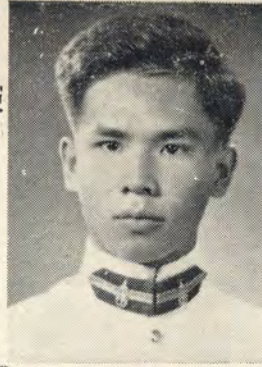

นายเจริญศักดิ์ พินทุโยธิน
จากเตรียม อซากเรอเน่สตาบ็ชี่ จึงยินดี
ให้ความร่วมมือแก่คณะ

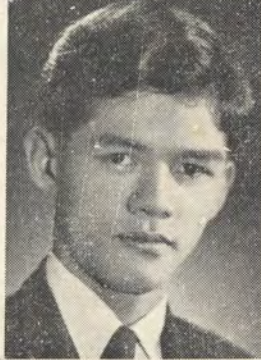
นายอัฐ สุขยางค์
นักดนตรี และ นักกีฬา จากชิวาอู สี่
สถาบันฯ

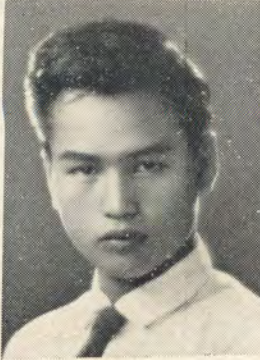
นายหน้ บรมสมภพ
จากชิวาอู เล่นรักบี้และดนตรีเป็น
ดีทุกวันนี้ เกรงพู่ อซากเรอเน่ ส.ส. มาท

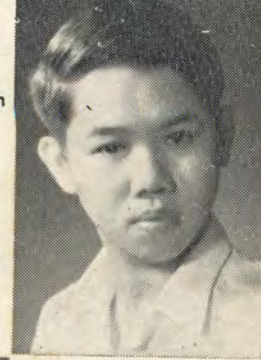
องอาจ รัชเวทย์
จากสวนฯ

นายธรรมศักดิ์ โรจนสุนทร
นักกีฬาชิวาอู ตั้งใจเข้าสถาบันฯนาน
แล้ว แต่เพิ่งจะสมหวัง

นายกาพย์ กิจธรรม
ม.๘ สมัครสอบ มีหัวในการวาดรูป กีฬา
ไม่เป็น

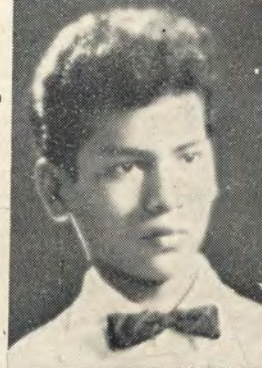
นายไพจิตร พงษ์พรภู
ถกเหลือง—คำ สี่ เหลือง—น้ำคาล
หนักใจในกฎข้อบังคับของคณะ

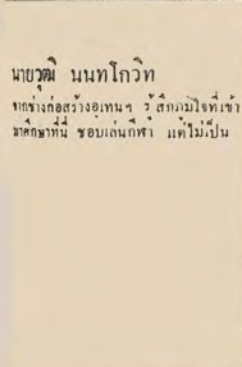
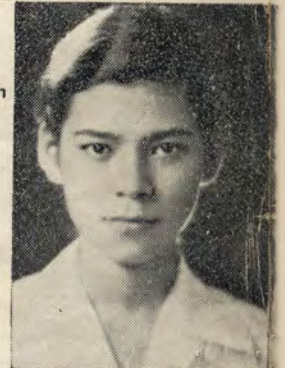
น.ส. อัสกร งามะโรหิต
ที่แสดงจากเตรียม จูฬาฯ มา เป็น ขวัญใจ
ชาว ส.ส. เป็อนเอนแก่ง ร้องเพลง
ไพเราะ กีฬาแบดมินตันชอบเล่น

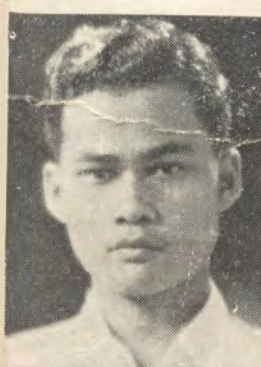
นายสิน พวงสุวรรณ
ศิษย์ส่วนกุหลาบ ว่ายน้แข็ง จะเล่นไปไกล

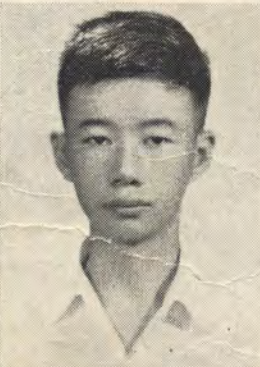
นายโกวิทย์ เอนกชัย
เสียงขลุ่ย จากสำนักอำนวยการ เป็นา
ถล่ม ชาว ส.ส.

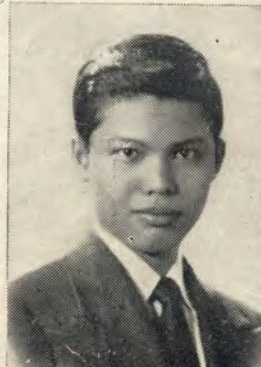
นายฉวี นนทโกวิท
ทำร่างก่อสร้างอเนกฯ วิชาสามัญที่เข้า
ภาคกีฬานาน ชอบเล่นกีฬา แต่ไม่เป็น

นายสุทธิพันธ์ สุจริตตานนท์
เล่นกีฬาในร่มได้ อันดีช่วยคณะเต็มที่

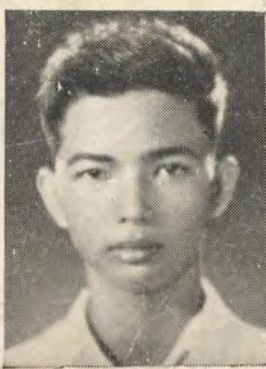
นายทัศนะ คุณเวช
ตัวไม่ใช่นักกีฬา แต่ใจอาจเป็นนักกีฬา
ว่าเรียนมาจากสวนกุหลาบ

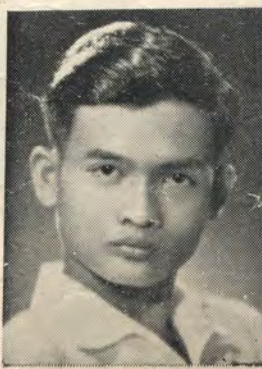
น.ส. ศรีอโร วาสนะสมสิทธิ์
จากเตรียม ชอบร้องเพลง

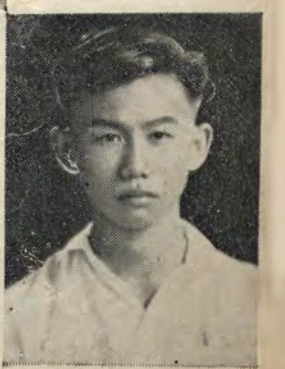
นายวิจิตร สิทธิกิจ
เคยเล่นฟุตบอลบ้าง จาก ต.อ.

นายบุญญวัฒน์ ทิพพิสัย
ผู้คงแก่เรียนจากสวนฯ กีฬาไม่เป็น

นายไพบลีย์ อรรถยักติ
แบดมินตัน ว่ายน้ ถนัดนัก

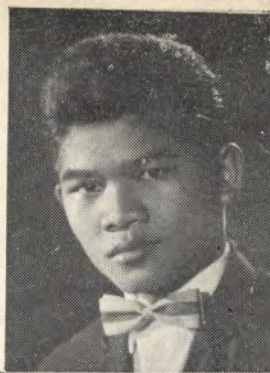

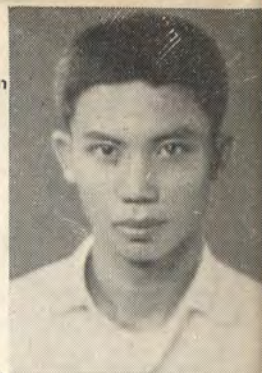
น.ส. โศภนา ธรรมภรณ์ พิลาศ
จาก ศ.อ. เป็นแค่แบคมินตัน

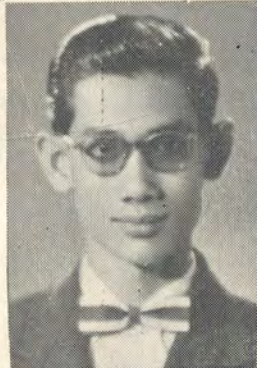
นายไพฑูรย์ ทรานภาพ
มาจากปรีณชวโร่งใหม่

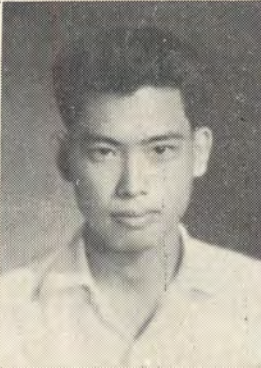
นายสันหัต ไซแสง
ฟุตบอลเล่นได้ เทนนิสเล่นไม่ได้ มา
จาก อุดรพิทยานุกอ

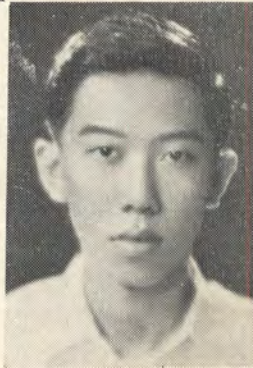
นายวิชัย ช้วนเจริญ
ดนตรีขอมเล่น accordin รักคณะ
และโรงเรียน มาจากไพศาลศิลป์

นายสุจิต ถนอมกุล
ร.ร. ไครมิศร ไปช่างก่อสร้างอุเทนฯ ก่อน
แล้วจึง เลี้ยว กลับมา ศ.อ. เป็น นัก
บาสเก็ต

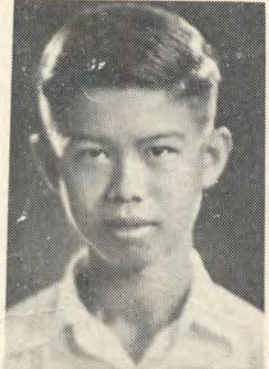
นายธาดาพงษ์ ประคัลกุล
สถาปัตย์อันดับ ๑ มาจากปทุมคงคา

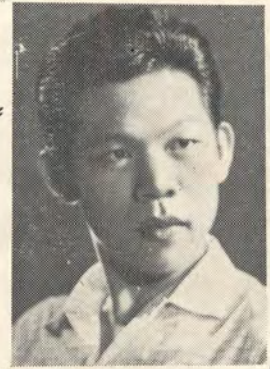
นายปรีชา วุฒิวัย
จาก ทีมฟุตบอล ชนะเลิศ อีสัมชัญ ไป
ธรรมศาสตร์ แล้วจึงมา ศ.อ.

น.ส. ผุสดี พรหมโมบล
กีฬาจากเครือชมฯ มาเป็นน้องใหม่ ศ.อ.

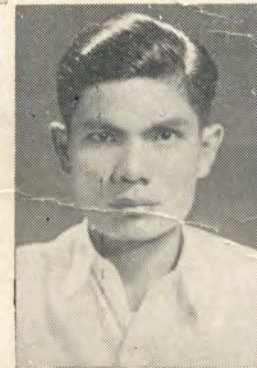
นายสิทธิธรรม ชาญภักดิ์
อินดีเล่นบาสเก็ตบอลได้หัดเตะ เพราะ
เคออยู่บ้านศิลปิน

นายถาวร กตเวทิน
จาก นวรนเวศร์ ไม่หนักใจการเรียน

นายศักดิ์ รัตนพิทักษ์
จาก อุเทนฯ เข้า ศ.อ. ด้วยความสมัครใจ

นายประกิจ สมใจ
บาสเก็ต, กีฬา, ไรโอลิน เหล่านี้เล่นได้

นายวิฑูรย์ เมฆสุภา
จากอำเภวนศิลป์ เล่นบาสเก็ตบอลได้

น.ส. จรัสศรี อัครถาวร
ชอบ ศ.อ. มาก

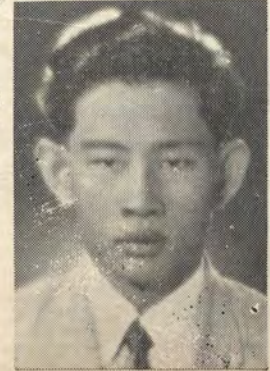
นายเดชา เพชรบรม
กีฬาหนักฟุตบอล ๓ ครั้งก็ทิ้งไวโอลิน
สำนึกเพิ่มก็ คือ อำเภวนศิลป์

นายวุฒิ สารสาส
เข้าสถาบันศษฯ ตามพี่มา อย่างกระชั้นชิด

น.ส. ทศนีย์ ไกล้วหนอง
ละครเป็น แต่ดนตรีไม่เป็น การวาดรูปไม่
เก่งเท่าเล่นฟุตบอล

นายยงยุทธ ตั้งศรีสงวน
นักสู้ๆ พิมพิศเค่ง แต่ชอบสถาบันศษฯ

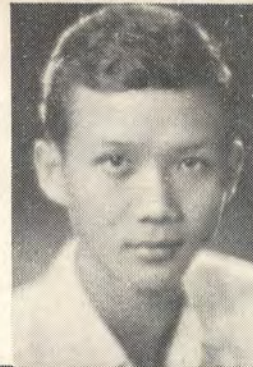

น.ส. สมพร ยงวัฒนา
ใน ๑ น้องใหม่หญิง เป็นคนขอลด
จาก สุวิทย์

นายอุทิศ บุญจนาวัตร
จาก นวลนรดิศ ชอบ skect

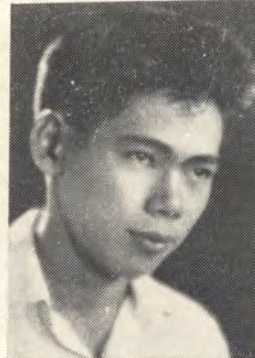
นายไพยม ตันติลิปิต
เล่นกีฬาได้หลายอย่าง

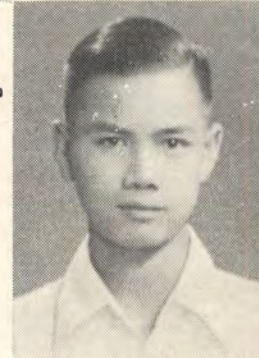
นายสมพงษ์ วัชรโน
ปีกขวาทีมสวนกุหลาบฯ ฝ่ายแนวรับ
รับ เจ้าทีมเหลือง - น้าตาด

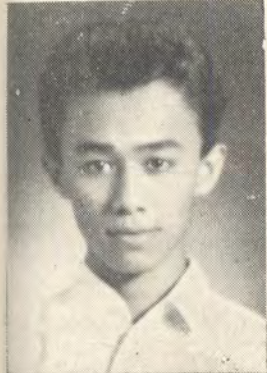
นายสิทธิชัย ชัยสมบัติ
เป็นนักวิ่ง

นายธนุ ธรรมกุล
จาก สุทธิ เข้า ส.ส. ด้วยความสมัครใจ

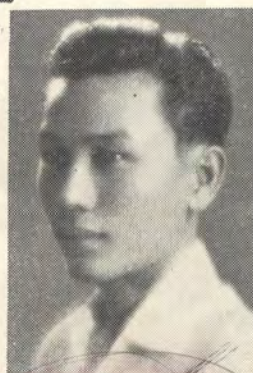
นายหน้ชี่ จันทนยิ่งยง

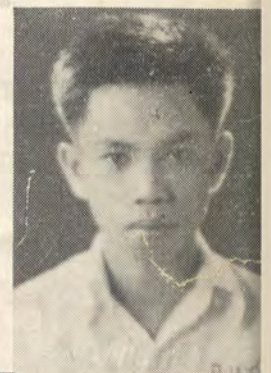
นายพิชิต ศรีรัตน
จาก สุทธิ ชอบกีฬา

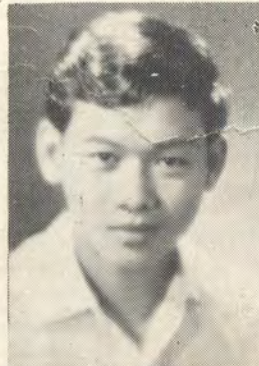
นายโพธิ์ทอง แก้วสุทธิ
จาก อำนวยศิลป์ เกรงใจพี่ๆ

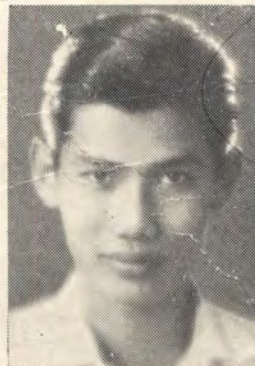
นายนคร แก้วสีปลาด
อ.น.ศ. กีฬาไม่เป็น

นายพิศิษฐ บัรร่า
จากโพสตา เล่นเทนนิสพอสมควร

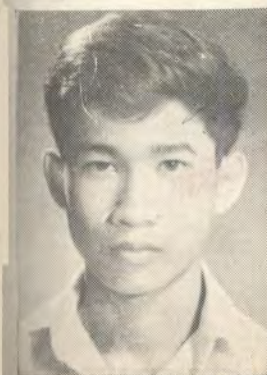
นายสังชัย หมายมัน

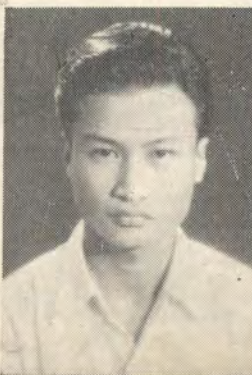
นายภิญโญ สุวรรณศิริ
ส.ศ.ว. เล่นตะกร้อ ว่ายน้ำ

นายบัญชา นุตสถิตย์
อ.น.ศ. แบดมินตัน ปิงปอง และ
วอลเลย์บอล

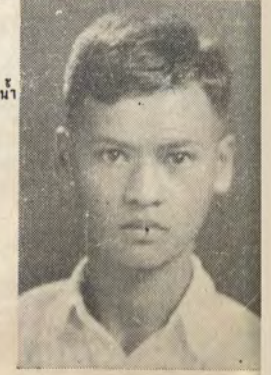
วัช กฤษณะเสเรณี

นายวัชชัย ทศานนท์
จาก ไครเมิตร

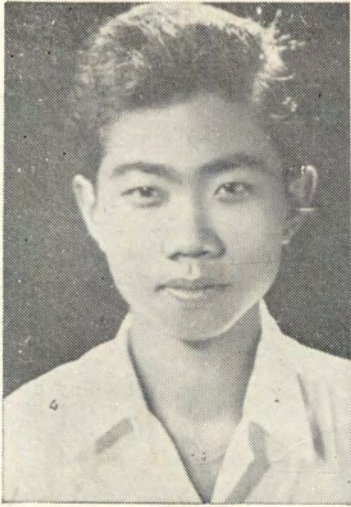
นายประมุข เล็งกะสี
จาก ไครเมิตร ชอบกีฬาบวช ว่ายน้ำ
ปิงปอง

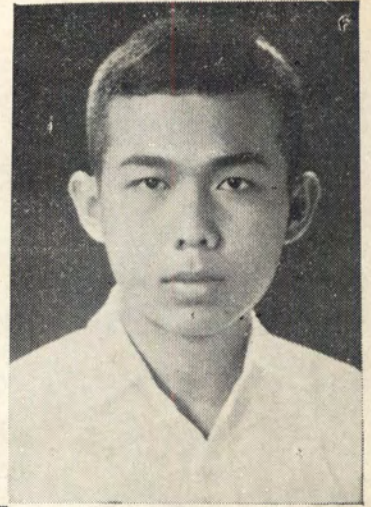

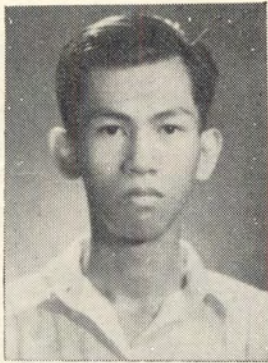

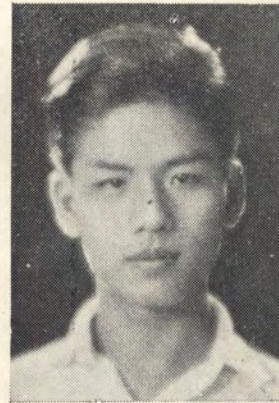
นายประจักษ์ ชัยเกียรติ
ฟุตบอล, ดนตรี, ร้องเพลง เป็นของ
ธรรมดา

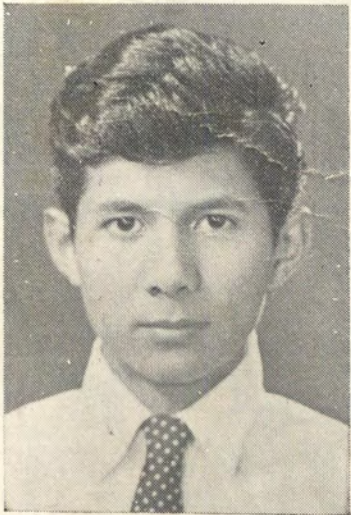
นายรยุท รัมภคม
จาก เทพศิรินทร์ เล่นดนตรีได้บ้าง

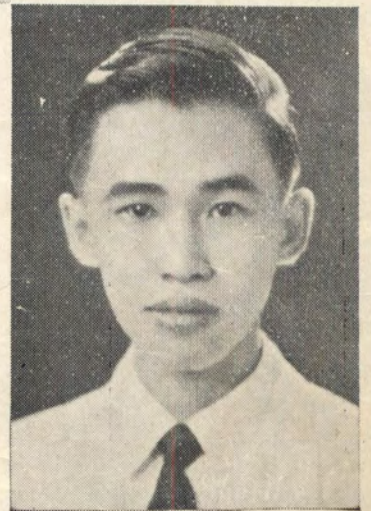
นายพงษ์สิทธิ์ ชุ่มสาย
จาก สันติราษฎร์ เล่นดนตรีไทยได้แต่
ซอด้วง

นายวันชาติ สุวัตติ
จาก ภ.ท. ชอบเล่นฟุตบอล ว่ายน้ำ
ถาวรเย็น แต่ชอบงานทางนี้

นายพลลภ สุวรรณมาลิก
ตะเบ็งเส่องที่ ฝึกหัดครุบ้านสมเด็จ แล้ว
มาสถาป ๑

นายภาณุ พานิชานนท์
นักฟันจากเร็นคาเม็ท

แถวหน้า

กรรณรัตน์ พานิช, อรวรรณ ตีมานนทปริญา, ม.ร.ว. วิมลพันธ์ ทวีวงศ์, เฉลิมวรรณ ชูทัย, สุภัทรา อัสรัตน์,
อินทิรา อธิเกษม, ศบัสภาพ โรจนวิภาต.

แถวหลัง

วิสูตร นิตตานวงศ์, บดินทร์ ภูรินันท์, นฤต อินทรกำแหง, ยุทธนา ค้ายคุ้ม นิพนธ์ พุ่มกุมาร, ชุทัย ทวีดา,
พิทยา ดิษฐาดิษฐ์, อัมพร วงศ์สว่าง, ถาวร สัพพะเดช, ประดิษฐ์ เจริญจักร.

แถวหน้า

ไพบุตย์ กาญจนฤทัย, ชวลิต ไชครัตนชัย, ต่อพงศ์ ยมมาก, วิชัย ณ บ่อมเพชร, ต่อมมา เวดาร์ชานนท์,
 สุกวิทย์ สู่วรรณมณี, วิชาญ บำรุงผล.

๒

แถวหลัง

สันติ ขวัญบุญจันทร์, เอนก ดำริกะวณิช, ฤกษ์ฤทธิ แก้วจเข็ยร, จิตตะเด่น รัตน์พาทู, สุปจน์ กฤตยารัตน์,
 วิวัฒนา เกตุบุญญา, ต่อมศักดิ์ เปี้ยภักดิ์.

- แถวหน้า 1) ประดิษฐา สุขุม, พิมลลักษณ์ อุทโยภาส, เสาวนิตย์ จุลวัจนะ, โฉมตรุ กรานจรรยา
 อรุณี วุฒิการณ์ ขงยุทธ รัตนโชติ, ฉัตรชัย คทวณิช, สมโภช ชันธวิทย์,
 แถว 2 เอนก จุจันทร, รังษี ณ สงขลา, ประมัย สวัสดิ์สิงห์, พิพัฒน์ รัตนปรการ,
 นิตศน์ วงศ์สุวรรณ, รัชชัญ ชมเชิงแพทย, กสิณ รัตนวิเชียร, วิโรจน์ ไชยญาติ
 รัตนะ รัตนดิถก ณ ภูเก็ต, เสน่ห์ ตุงคะสามน, ประจวบ กุลทนนท์
 แถว 3 จุลเวช ขจัดสรรพโรค, กำแหง พักน้อย, จารุมย์ มหาวัจน์, ไพบูลย์ วัชรพรรณ
 บุญเพอง พรั่งศุลกะ, รัชพล พวงกนก, จรรยา สาลี, สมคิด เพ็ญภาคกุล,
 ประดิษฐ์ ราชแพทยาคม, สัมพันธ์ อมาตยกุล, ยอดเยี่ยม วงษ์วานิช

๓

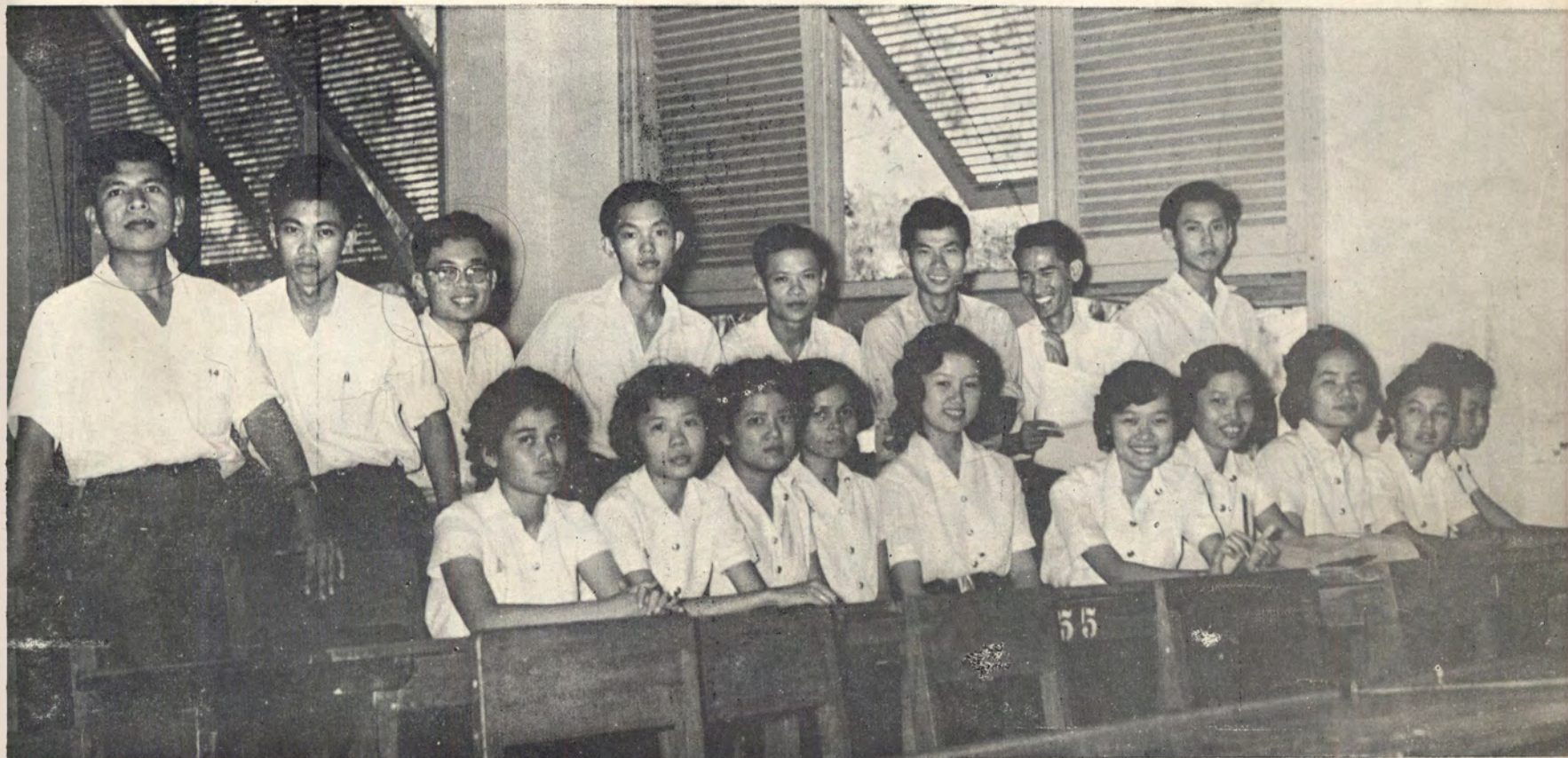
- แถวนี้ ชุมพล สุรินทร์บุรณ์, สมาน วงศ์โกมล, จุฬา สิงห์สุวิษ
 จำเริญ ศศิบุตร, มโน โสภาคย์, วินัย ไชยโยศิลป์
 แถวอื่น วิโรจน์ ชัยมกร, เจริญปอ แซ่เบ๊, ธาดา จันทนะโพธิ.

แถวหน้า

ชรรณี รามโกมุท
 นิภา ภาคสุวรรณ
 ศิริวรรณ กาญจนะคหะ
 มณฑิพย์ เฟื่องโตวงษ์
 อูบล จันทกมล
 สุภา ผาสุข
 อารรณ์ จันทร์เจริญสุข
 สมศรี กาญจนสุด
 จันทรา สุนันทวงศ์
 สากล ทับรัช

แถวหลัง

วิจิตร เจริญภักตร์
 อนุกล เย็นสุดใจ
 ไชแสง ศุขะวัฒน์นะ
 พิสิษฐ์ พิสิษฐากร
 โสภณ วรรณสถิตย์
 พิลาส สุภันวงษ์
 จีระ จิตรกร

จันทรา สุวินทวงศ์
 นคร ศรีวิจารณ์
 โกสุม สุขดี
 วีระ บุรณากาญจน์
 ศักดา สุขสว่าง
 สุปรีชา หิรัญโร
 บัญญา มณีวัฒนา
 สมลักษณ์ อัคราเหม
 วัชร นรพัลลภ

แถวหน้า

วนิช กระต๊องาน
 ทรรชา ณ บางช้าง
 ณีรัฐพร สังขวาส
 จุฬา พรรธนะแพทย์
 สพัฒน์ จิระพงศ์
 ลมบูรณ์ บัณฑิต
 ดิเรก มานะพงศ์

แถวหลัง

๔

แถวหน้า เนาวรัตน์ รัตนพุทธิ, จันทนา แม้นสุวรรณ, มาตินี ศำคริก, เกษม อมรศิลป์.

แถวหลัง ทวีทรัพย์ บุษปะวรรณ, แฉวง จงกต, พุดศรี มกรานนท์, วาสนา สำนนเด่น, ดิถี รวงโสภา, ประพุทธ ยุกศิริตัน,
 วรรณเพ็ญเพียร, ศุภร สุวรรณาศรัย.

ON BEING AN ARCHITECT

Every architect must have wondered, at one time or another, why he became an architect at all. Most of the good architects have the kind of intelligence and sensitivity that would have carried them a long way towards wealth and power had they decided to choose some other profession. Hardly had there been any architect who became a political leader or a business tycoon. Hardly did we hear of an architect making the front page of a newspaper or becoming any kind of public figure. The spot light of public at-

tention hardly ever focus in the architectural circle. In this busy world of ours an architect, in the eyes of the public, ranks a great deal behind politicians, scientists and rock and roll singers.

Then what on earth could have induced us to become an architect? Could it be money? That could never be. Not only that none of us had ever become a millionaire through collecting architectural fees but the fact is that the majority of architects in this country can not even depend on architectural fees as a constant and dependable income. Those poor souls who came into the field hoping to make a pile of money will soon learn a bitter truth that this profession has no room for the greedy.

It certainly is not the hope for power that attracts us to remain an architect. Other professions and other fields are a great deal more promising to those whose aim is the attainment of power. The chance for an architect to become a policy man in any government services is very small, improbable if not impossible. The higher one rises in the ladder of power and authority in governmental services the further one will be from actual architectural practices and when a man reaches considerable height up the ladder he will one day realize, to his own dismay, that he is no longer an architect.

Then the only remaining motive is the search for glory. Glory in this case is not the popular, public idol kind of glory as most people understand. This kind of glory derives from the satisfaction of being creative, a feeling that architects, artists, writers and musicians are more privileged to enjoy than people in other professions. To me, I think this is the main attraction.

In order to be creative you must be a lot of things besides. You must be sensitive and observant and you must be passionate in your search for knowledge and new techniques. You cannot get something out of nothing, that is a basic scientific law that is universally applicable. Through observation and research you will obtain materials for your mental

system to digest, filter and re-arrange and there by increase your ability to be creative. It is so very true that those who take in little will have little to give.

Besides the satisfaction of being creative, an architect has another reward to make his profession appealing, that is the reward of being independent. As a designer, an architect is a complete master in the shaping and forming of a building. In this aspect he ought not and should not let anyone dictate his ideas because in so doing he will be depriving himself of one of the real joys of architectural practice. Anyway, when it comes to form, mass, materials, contrast and details an architect ought to know best and should be the one who has the last word. In other professions, no matter how high up the scale you happen to be you will always have to listen to and take orders from your superiors unless you are fortunate enough to be at the summit of your organization, a rather rare opportunity. The same system does not hold in the field of art and architecture. Here every one is a distinct personality who will be allowed to express his uniqueness in any way and to any degree he chooses. If his works are accepted, he will have considerable material rewards and a great deal of inner satisfaction, if his works are not accepted, well, at least he has a chance to try.

So for those who have architectural temperament, that is those who are sensitive and observant, creative and independent, who wants to be artistic yet socially useful in a concrete way will find architecture to be a rewarding field that they can work and expand in the rest of their lives. Every architect should work towards perfection in design. Even though such exalted state will never be reached, the mere attempt at perfection ought to be fascinating and captivating and at least ought to be an incentive for producing high caliber works. What thrill is there in architecture if we are to design plan and ordinary plans? The challenge in architecture now is the problem of how to put more vitality and poetry into our too functional contemporary architecture, and this is not an easy problem to solve. If architecture

can present such challenging problems continuously then it is understandable why some architects are so devoted to their works. Challenges are fascinating and creative people thrive on challenges. One thing that an architect can be sure is that his work will never degenerate to be just a dull routine.

มาตรฐานของสถาปนิก

จาก

การประชุมสถาปนิกสมาคมแห่งสหรัฐอเมริกา
15-19 มิถุนายน 2497 บอสตัน, สหรัฐอเมริกา

ด้วยความเอื้อเฟื้อของสำนักข่าวสารอเมริกัน กรุงเทพฯ
อ.จ. บุญยง นิโครธานนท์ เสนอ

"Standards of Professional Practice in Architecture" by George Bain Cummings, F.A.I.A.: The Annals of the American Academy of Political and Social Science, January 1955. Vol. 297: Ethical Standards and Professional Conduct.

..... The discipline of Architecture demands all of a man's mind, to comprehend and assimilate; all of a man's skill and ability, to practice; all of a man's spirit, honorably to account for its stewardship. It demands integrity, industry, intelligence, imagination, initiative, and likewise courage, perseverance, sacrifice, and constant striving.

We are free men—by the grace of God and our heritage. Conjoined with our freedom, and not to be dissociated from it, is our responsibility. Socially responsible practice of our profession demands that the architect be a "whole man"—gentleman, scholar, citizen, philosopher. Out of his productive time and income he should give a tithe to the betterment of his community and the society to which he owes his life and his living. Nothing less than a lifetime dedication to the ideals of his profession will suffice for his ultimate satisfaction and happiness.

There is one aspect of our responsibility that no one else can discharge for us. Where we as individuals live and practice our profession, we are the profession. The profession and all architects are judged by us. No program of national publicity or public relations will avail if in our own community we fail to do a good job. Here is a responsibility we cannot transfer or shirk. Upon us personally and individually rests the yoke of the discipline of our profession. Of each of us is demanded the most meticulous care in the handling of each commission entrusted to us.

It is fitting, therefore, that in the enjoyment of these opportunities and in the discharge of these responsibilities, the Oath of the Architect should be: Humbly and proudly I profess my competence under the discipline of architecture.

Upon my honor I promise unending devotion to the task of continually studying, learning, seeking, experimenting, that I may become ever better educated and trained for my work.

Upon my honor I promise to my community undeviating adherence to the ideal of service to my fellow men, as the goal of my effort, that I may honestly and fully earn my living—my right to live among them.

Upon my honor I promise to maintain that integrity in practice which will insure to each client the finest possible stewardship of his interest.

Upon my honor I promise in the execution of every commission to strive to create beauty as well as order, character as well as safety, spiritual value as well as convenience.

Upon my honor I promise to join with my fellow architects to make our profession of the greatest possible usefulness and benefit to our society, to share and disseminate all valuable professional knowledge, and to pass on to the succeeding generation the full and fine discipline of our profession, enriched because of my dedication.

X มรดกต่างให้ฉัน (มรดกตามตัวบท)

สถาปนาใช้เปลี่ยน

เราถึงกฎกรรมตาข้อหนึ่งเป็นอย่างดีแล้ว คือ ถ้าการเดินของไม่เพียงพอ
ความต้องการ หรือไม่ทันเวลาใช้โดยผลคือ เราไม่มีจะใช้หรือจะต้องคอยต่อไป...
คอยจนกว่าการจัดเดินของจะกระทำทันเวลา และเพียงพอความต้องการ คำว่า
“ทันเวลา” กับ “เพียงพอ” นี้ใกล้เคียงกันมาก เพราะเวลาทั้งจำนวนเกิดจาก
การจัดสรร สัมพันธประจุถูกใช้... ถ้าจำนวนห่วงซึ่งนำมาเกี่ยวคล้องเพื่อให้
เกิดเป็นข้อต่อไปไม่หรือมีไม่เพียงพอที่จะให้บรรลุเป็นสายโซ่สมบูรณ์ ก็ต้องเดิน
เวลาจัดทำมาจึงเกิดความล่าช้า และนั่นคือ “ไม่ทันเวลา”

อาคารบ้านเรือนกับพลเมืองมีความหมายเท่า ๆ กับการจัดสรรเพื่อเดินของ
กับผู้ใช้หรือความต้องการ ถ้าเกิดไม่สัมพันธ์กัน คือ อาคารบ้านเรือนไม่เพียงพอ
กับผู้ใช้คือพลเมือง ประชาชนที่ชาติที่อยู่อาศัย อีกประการหนึ่ง อาคารบ้านเรือนซึ่ง
จะให้อยู่อาศัยจัดเดินของให้แก่ประชาชนไม่ทันเวลา ประชาชนก็ต้องคอยและคอย
ไปจนกว่าจะได้มาซึ่งที่อยู่อาศัย ข้อความตอนนั้นเราไม่หมายความว่าอาคารดังเคราะห์
หรือบ้านเรือนทั่วไป แต่ถ้าเราเป็นนักศึกษาหรือนักศึกษา เราหมายถึงตึกเรียน
อาคารอื่น ๆ ที่อยู่ใกล้เคียงกัน เช่น ฝั่มอัส หอพัก ททงาน และสิ่งอื่น ๆ ที่ช่วยให้
การศึกษาในแขนงวิชานั้นเกิดความสมบูรณ์ไม่ขาดแคลน

ขณะนี้จากการพิจารณาตัวอย่างใกล้ขีดของความต้องการของนิสิต และนัก
ศึกษาแล้วพบว่า เรายังขาดสิ่งที่เราควรจะมีอีกหลายอย่าง บางอย่างมีชนแล้วแต่ไม่
เพียงพอความต้องการ ^{๒๕๒๒} ทั้งนี้เพราะเหตุขีดของหรืออุปสรรคอันใดก็ตาม
คอยคิดค้นหากันให้พบ ^{๒๕๒๒} ดังที่ยังขาดอยู่ซึ่งควรจะมีอย่างสมบูรณ์ให้ทัดเทียมกับต่าง
ประเทศก็คือ หอพักนิสิต ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในเรื่องที่อยู่อาศัยเป็นที่พักแค้นดีและ

นักศึกษาที่เดินทางมาจากภาคต่างๆ ของประเทศ ซึ่งห่างไกลจากพระนคร ห่างไกลพ่อแม่ และประการสำคัญใน
สภาวะการณ์เช่นนี้ นิสิตและนักศึกษาเหล่านั้นจะหาที่อยู่เพื่อการศึกษาของตนเองได้อย่างไร ถ้าไม่มีหอพักให้นิสิตอยู่
อย่างเพียงพอโดยทุนทรัพย์อันมหาศาลซึ่งเป็นของแท้ รัฐจะต้องเป็นผู้จัดสรรให้

บดินทร์และนักศึกษาทั้งหลายซึ่งได้เพียรคอยลำดับรับฟังข่าว ซึ่งเปรียบประดุจฝนแห่งความกรุณา
ปรานีได้หลังจากพายุฟ้าโนนแล้วหรือยัง ก็เบียดข่มไปด้วยความปรี่ตาปราโมทย์อย่างสุดซึ้ง เมื่อหอพักนิตอัน
ตระหง่านได้เผยตัวของมันเองขึ้นอย่างสง่าผ่าเผย จะเป็นร่มโพธิ์ร่มไทรคุ้มค้ำรักษา ซึ่งมันสมองอันจะใช้ศึกษาเพื่อ
จรรโลงประเทศชาติสืบไป “ขอให้ได้มาอีกจนเพียงพอความต้องการโดยการจัดสรรจากรัฐ ซึ่งมีพระคุณเปรียบ
แผ่นฟ้ามหาดมูตร.....ทันเวลาและไม่ส่ายเกินไปด้วยเถิด”

๑๑ กรกฎาคม ๒๕๐๐

งานต้อนรับน้องใหม่

งานต้อนรับน้องใหม่ ที่ได้จัดทำกันมาทุกๆ ปี นับได้ว่าเป็นประเพณีอย่างหนึ่ง ซึ่งเกิดขึ้นเมื่อไม่นานมานี้เอง และก็แพร่หลายกว้างออกไปทุกที่จนกลายเป็นที่นิยม ทำกันโดยทั่วไปตลอดมาจนบัดนี้ ก็ไม่เพียงแต่ในมหาวิทยาลัยใหญ่ๆ เท่านั้น แม้แต่สถานศึกษาเล็กๆ ก็นิยมทำกันเหมือนกัน ถ้าสถานศึกษานั้นพอจะจัดทำกันได้ บางแห่งดูเหมือนจะทำเป็นประเพณีถาวรสำหรับสังคมที่ดีไปแล้ว ความจริงก็ควรจะเป็นเช่นนั้นได้ เพราะงานประเภทนี้ไม่เป็นการเสียและไม่เป็นโทษประการใด กลับจะมีคุณค่าทางสังคมเสียด้วยซ้ำ เพราะความเป็นอยู่ของสังคมมนุษย์ปัจจุบันถือว่าการตั้งคมเป็นตั้งจ่าเป็นอย่างยิ่ง ตั้งหนาคนก็ควรปรับปรุงงานประเภทนี้ บางอย่างให้ดียิ่งขึ้นพอเป็นแบบที่เหมาะสัมพันธ์กับประเพณีวัฒนธรรมของไทยเรา

ประเพณีการต้อนรับน้องใหม่หรือของใหม่ในทำนองนี้ ผู้ใหญ่ท่านเคยเล่าให้ฟังว่า เมื่อสมัยก่อนโน้นไม่มีหรือถ้าจะมีก็คงไม่จัดไว้โดยเฉพาะแต่จะรวมไว้กับงานประเภทอื่นแต่ก็เรียกว่า “งานรับขวัญ” ซึ่งถือกันว่าเป็นงานสำคัญอย่างหนึ่ง และงานรับขวัญโบราณเขาทำกันได้หลายอย่างทำได้ทั้งคน, สัตว์และสิ่งของๆ เช่น ทำการรับขวัญเรือน, ขวัญข้าวและขวัญของอย่างอื่นๆ ที่นิยมนับถือกันว่าเป็นของดีมีค่าและให้คุณแก่ผู้เป็นเจ้าของ การรับขวัญนิยมทำกันอยู่ทุกหลายแห่ง เช่น ตัวอย่าง การต้อนรับแขกเจ้าใหญ่ นายโคหรือบุคคลสำคัญที่เขาขอมรับนับถือ เช่น ประเพณีรับขวัญของประชาชนภาคอีสาน เขามักการต้อนรับของเขาแบบหนึ่ง มีการชุมนุมร้องรำทำเพลง มีการเลี้ยง

และใช้ตายด้วยสัญญาผูกข้อมือรับขวัญให้คนละเดินต้องเดินโดยผู้เฒ่าผู้แก่ของเขา ปากก็เค็กคาถามบ่มบ่มฟังไม่รู้เรื่อง
แล้วก็นั่งได้เสียดวย ผู้ถูกข้อมือรับขวัญจะรู้สึกอย่างไรไม่ต้องพูด

ประเภทสัตว์และสิ่งของอย่างอื่นจะได้มาโดยผู้มอบให้หรือได้มา โดยวิธีใดก็ตามซึ่งเชื่อกันว่าเป็นสิ่ง
ศักดิ์สิทธิ์และอาจให้คุณแก่ผู้เป็นเจ้าของได้แต่จงคิดทำการรับขวัญกันเช่นเดียวกัน เช่นนมณฑพระมาส์ดมนต์
ฉนวนอาหาร พรหมนาพระพุทธรูป เสร็จจากพิธีทางพระแล้วก็เลี้ยงดู สตรี อาหารกันตามระเบียบอย่างว่า

จากคำบอกเล่าของท่านผู้ใหญ่ มาตองหนัก ๆ ก็พอจะมีเค้าว่าการต้อนรับน้องใหม่ของเราก่อนหน้า
แตกแยกมาจากการรับขวัญนหกรรมง! ถ้าเป็นจริงอย่างตองหนักเดิน ๆ ญ่หากเกิดชนค้อไปอีกว่า ทำไมพิธี
การของเก่า ๆ จึงหายไป หรือทำไมจึงขาดค้อไปเสียนาน หรือว่านหกรรมเหยเป็นกณชเคาฝรั่งกันไปหมดแล้ว ดูข้าง
ชาวซิมรวดเร็วดีจริง ๆ ก็ไม่แน่ ถ้าจะค้นคว้าหาความจริงเรื่องข้อมือรับขวัญก็จะแตกแยกออกไปอีกนาน ขอรอใจจนกว่า
จะได้ลองสอบถามจากอาจารย์เฉลิม รัตนทีศนัย เจ้าตำหรับตำราคำภีร์ประวัตศาสตร์ดั้งเดิมก่อนหรือถ้าใครสนใจจะ
ไปกระซิบถามเดยวณกยงไต หรือถ้าจะให้คิดค้องเขาไปหาเมื่อนทอาจารย์เฉลิมพูด เพราะฉนั้นทอาจารย์เฉลิมไม่พูดน
กมอยู่ ดูตารางล่อนให้ดู

การต้อนรับน้องใหม่หรือที่เรียกว่าการรับขวัญ ถ้าจะพูดกันตามระเบียบเดิมแล้วก็ควรจะเป็นหน้าที่ของ
ผู้รับเป็นส่วนใหญ่ ถ้าจะเอาอย่างนมณฑประชุมคองไม่เอาคดวยเป็นแน่เพราะพิ ๆ บางคนก็เป็นโรคทวิพยจางอยู่เหมือนกน
แต่การจัดการและพิธีกรรมใด ๆ เป็นหน้าที่ของผู้ที่เป็นส่วนใหญ่ แม้จะมีการกระทำใด ๆ เกินเลยไปบ้างก็ถือได้เสมือนว่า
เป็นเรื่องภายในครอบครัว ฉะนั้นผู้เฒ่ามาใหม่ในตำแหน่งน้องแล้วต้องยอมเขา ยอมเขาไปก่อน ผู้ใดจะฝ่าฝืนไม่
ปฏิบัติตามมิได้แต่หนักค้องเขาเบาค้องทำ แล้วก็เก็บและจำเขาไว้ค้อยไปคิตคอกเบยเขากับรุ่นน้อง ๆ ค้อไป เป็นอัน
ว่ากรรมอันใดอันเกิดชนจากพิธีกรรมอันหนักถ่ายทอดค้อ ๆ กันไปไม่มีที่ลุดพร้อม ๆ กับความหมุ่นเฉยของโลกกันบ
ว่าเคราะห์ค้อยอยู่อย่างหนึ่งของพิ ๆ ค้อโลกไม่มีกรรมหนัก

การต้อนรับน้องใหม่เป็นของคดด้วยกันทุกฝ่าย โดยเฉพาะผู้ที่ได้รับเกียรติให้เข้ามาเป็นน้องใหม่ในครอบครัว
ควรจะได้ทลลอบคดว่าจะค้องเป็นผู้นำใจเป็นหนักพิ วัจกเสียดัดระ วัจกอดทนค้อเหตุการณในบางกรณีและสิ่งท
ล้าคณูอย่างยงกค้อ ค้องเขาใจในความค้องการของดงคณน ๆ เป็นอยางดี มีความรักหมุรักคณระอยางมีเหตุผล
พูดกันง่าย ๆ ก็ค้อทลลอบคดความเป็นผู้คณนเอง

ในรุ่นก่อน ๆ โฉมเท่าที่ได้อาจเกิดมาเข้าสอนให้หนึ่ง ๆ ยึดถือหลักหรือคาถาอยู่ ๓ บท คาถานมมงคล :-

Tradition, Unity & Seniority

คาถา ๓ บทนมความหมายลึกซึ้ง ย่อมให้คุณแก่ผู้ศรัทธามากทีเดียวให้ผลเห็นตาเห็น ยกตัวอย่างเช่นงาน
ต้อนรับของเราในวชนี้ เรากทำต่อ ๆ กันมาถึรุ่นหนึ่ง ๆ เดียวกันเพราะคุณค่าหรือประสิทธิภาพของคาถาบทนั้นเอง
ความหมายของคาถาบทนั้นจะแปลตามศัพท์พอจะทำความเข้าใจกันได้ไม่ยากนัก ความยากอย่างหนึ่งของคาถาบท
อยู่ที่ว่า จะปฏิบัติอย่างไรจึงจะขลังจนเกิดมีประสิทธิภาพและอันของผลเช่นใด จะไม่แจ้งให้ทราบในขณะนั้น เห็นจะ
ต้องส่งวนไว้เป็นอาภัพส่วนตัวก่อน แต่ถ้าใครสนใจอยากจะทำทราบรายละเอียดให้เข้าใจโดยถ่องแท้แล้ว ขอแนะนำว่า
เดินขบวนเดินทีเดียว เดินไปยังวังท่านคณบดีขอประทานคำอธิบาย ถ้าจะไปกันจริงๆ อย่างว่าจะก็ขอแนะนำเพิ่มเติม
อีกหน่อยคือ ควรจะคิดไม้คดมือไปข้างอย่าไปมือเปล่า ยาแก้คอแห้งอย่าหาเหลือง ๆ พันธศทางประเทศคนละขวด
ต้องขวดละดีแน่ หรือจะฉวยโอกาสอันชวนฉวยใหม่ที่ตามตพระโขนงก็ยิ่งดี ไปเกิดท่านพอพระทัยที่จะประทานชี้แจงให้
พวกเราแน่ ๆ ขอรับรอง

ในสถานศึกษาบางแห่ง งานต้อนรับน้องใหม่เขาได้จัดรวมกันไว้กับงานไหว้ครูเลยทีเดียว เท่าที่พอจะ
จำได้เขาจัดทำกันโดยหมายกำหนดการดังนี้คือ นักเรียนใหม่ (น้องใหม่) และนักเรียนเก่าทุกคนเมื่อถึงวัน
กำหนดงาน ต้องนำอาหารกินมาเองและอาหารนั้นควรจะทำขึ้นด้วยฝีมือของตนเองโดยดี แต่ถึถึมากปรากฏว่า
อาหารที่ปรุงกินตนเองไม่มี ถ้าจะมีบ้างก็พวกบุง ๆ ทอด ๆ เท่านั้น ปริมาณของอาหารอย่างน้อยพอจะรับประทาน
ได้หนึ่งคนอ้อม ส่วนครูหรืออาจารย์ยกมั่งส่วนร่วมอาหารนั้นด้วยเหมือนกัน จะรวมกันจัดทำหรือรวมทุนจัดทำก็ย่อม
ก็ได้ พร้อมทั้งสุราเมรัย เด็ก ๆ ไม่ยอมให้เกียรติของเบื่อนอนขาด

เมื่อถึงตามหมายกำหนดการนี้ อาหารชนิดต่าง ๆ ที่ต่างคนต่างเตรียมกันมากจัดวางเข้าที่พนห้องประชุม
แยกประเภทอาหารหวานคาว ออกเป็นพวกเป็นหมู่ไม่ปะปนกัน การจัดอาหารตอนนี้เป็นที่สนใจของทุก ๆ คนเป็น
พิเศษ ต่างคนต่างหมายมองว่าของอะไร อยู่ตรงไหน ใครเป็นเจ้าของ วัสดุเป็นอย่างไร บางคราวก็มีการ
ตรวจตัดสินให้รางวัลกันด้วย ตอนหนึ่งไม่ถึงเวลารับประทานอาหาร น่าตยชก็จะแตกคอกันขึ้นบ้างแล้ว

น้องใหม่และเก่าเมื่อจัดการเรื่องอาหารวางไว้เข้าที่เป็นการเรียบร้อยแล้ว ก็เขานั่งประจำที่แยกพวกกันนั่ง
คนใหม่อยู่พวกหนึ่งคนเก่าอยู่พวกหนึ่ง ส่วนครูและอาจารย์อยู่พวกหนึ่งต่างหากข้างหนานางพบเพียบกับพรวาบ

พอได้กำหนดถึงเวลาจะตยชบเทยนบชาพระ นิมนต์พระสวดมนต์ ทำนาพระพุทธรมนต์ เสร็จแล้วเทศนา
หนึ่งกณต เนื้อหาในกณตเทศน์ก็คือ ความสามัคคีให้รู้จักใช้วิชาเป็นสัมาอาชวะและความรู้จักกตัญญูกตเวทญู

พระคุณตามสมควร เสร็จแล้วพระทงหนนส์วศยญโต พรมนาพระพทมนค ทำพิชเจมหน้า ครอบมอตามแบบฉบับทาง
ไสยศาสตร์โดยอาจารย์ผู้ใหญ่คนใดคนหนึ่ง การทำพิชตอนนิกเพื่อแต่งตั้งว่าดั่งคมนตรีศึกษาโดยอมรับน้องใหม่เข้าเป็น
สมาชิกของสมาคมแล้ว ครุและอาจารย์ได้ยอมรับไว้เป็นศิษย์และได้ประสิทธิ์ประสาทวิทยากรให้แล้วด้วย

ผู้ที่ได้รับการเจมหน้าและครอบมอตามพรณแวมหลายคนที่ได้แต่งตั้งควมรุตักออกมาว่า เหมือนกับมดั่ง
ประหลาดมหัศจรรย์สักอย่างหนึ่งทำให้เขาต้องรู้สึกอวบวบจนลึกลับชวขณะหนึ่ง แต่บางคนก็ครหาใจแรงจน
เขารัดกุมเย็น ๆ และบางคนก็แหวะแวงครเพราะครแรง อะไรทำนองนั้น และกยงเขมมกนเดยเถดคือไปอกว่า
ผู้ที่เขาพิชเช่นนี้แล้วจะไม่เป็นโรคบาชนิดเสียดตไปตลอดชวตที่เคยอ อันควมจริงจะสักคิดททเท็จจริงประการใด
ยอมเป็นประโยชน์ของผู้เชอถือและกคนโบราณเขากเชอถนมาอยางนแหวะ พวกเราจะต้องเชอถนตามเขาไว้บางกต
เหมือนกนคงไม่เสียหายอะไร อย่างน้อยก็กชวช่วยทำควมมั่นใจให้แก่ตนเองได้ว่าอายโรคนั้นไม่เป็นแน่ ๆ

เมื่อเสร็จพิธีกรรมต่าง ๆ ดังที่ไดกล่าวมาโดยสังเขปแล้ว อาหารหวานคาวของใครอยู่ที่ไหนต่างคนต่าง
กตาดเลยงออกจากตงห้องพรณออกไปจับกลุ่มกันเป็นพวกเป็นหมู่แต่ใครจะดมครใจจับค้จับหมู่กับใคร และจะยึด
ดมรภูมิ ณฑใด กลางดนาม ใดคณกามป หรือในท้องใดทงหนนส์บายไปเดย ตอนนิกเป็นคณชิมรสอาหารกันจะ
ทต่างคนต่างกคิดว่าจะชิมอาหารอะไรที่ไหนก่อน ต่างคนต่างก็ออกเดินชิมรสของกันและกันชดมนวุ่นวายกันไปหมด
กว่าจะชิมกันได้หมดททกทกอยางตามทคณหมายมกนไวหน นับว่าเป็นบาปกรรมหนักททงมากทเคยอ เดนเอาทองกวง
เดยก่อนกลางทาง ผู้ทมวชชมน้อยกเดินไปกินไป เดนร้องรำทำเพลงกันไปตามอุปนิสัยของคณทคณคิดว่านุกถนามท
ดุดเดย ชวครเดยวสุราเมรัยทเคยห้ามกนไว้เป็นนิกเป็นหน้าว่าเด็ก ๆ ไม่เกยวชอง ควครเองนนั้นแหวะหน้าออกมาจด
ดวคตายก่อนคณอนพอดสุราเข้าไปก็อายอยางว่า ความเป็นผู้ใหญ่ก็หายไปหมดคตายเป็นเด็กชนมาทนท และกในไม่
ชานกเกิดนบเบียดกนชนมาแล้ว คณพิ คณนอง และคณอาวากนเรอยไป ว่าแล้วกบอนอาหารกนระหวางพิ
ระหวางนองคณจะคำต้องคำ คณจะจับต้องจับ ในที่สุดกนงกอนเป็นชยะเทศบาดทยงไม่มคณมาเก็บมากวาดอยู่ ณ
ทนเอง ทงถวยชามชวดแหวะเศษอาหารเดอะเดอะกนไปหมด ยังมททจะไปชิมอาหารกันได้โดยทวถง นเป็น
พชการตอรับน้องใหม่แบบหนงเทาททราบมาเพียงเทาน.

สุภาษิตขงเบ้ง

มือใครยาวสาวได้สาวเอา มือใครสั้นเอาเก้อต่อเอา.

เขียนลอกมา

Samson

FOLDING CHAIRS FOR PUBLIC SEATING

Strong enough to stand on!

โต๊ะ และเก้าอี้ ที่อยู่ในความนิยมของมหาชนทั่วไป

คือ

โต๊ะและเก้าอี้เหล็กพับได้ แซมสัน มีทั้งชนิดเหล็กล้วนและบุฉนวน

แบบธรรมดา และแบบมีเท้าแขน

เหมาะแก่การใช้ในทุกสถานที่ ในทุกโอกาส น้ำหนักเบาและไม่เปลืองที่เก็บ มีหลายสีให้ท่านเลือก

บริษัท ลีโธลัทธิพานิช จำกัด

ตรงข้ามโรงพยาบาลศิริราช โทร. ๒๑๑๘๗ - ๒๓๓๕๓

เป็นผู้แทนจำหน่ายแต่ผู้เดียวในประเทศไทย

ศรีสัทธา

164 ถนนตะนาว
โทร. 23778

ด้วยอภินันทนาการ

จาก

ร้านจุฬานิยม

ห้างหุ้นส่วนจำกัด เจริญกรุง บุ๊คสโตร์

602-604 ถนนเจริญกรุง แขวงโรงพยาบาลพัฒนานคร พระนคร โทร. 22767

มีเครื่องเขียน แบบเรียน กระจาษา สมุดบัญชี และสมุดนักเรียนทุกชนิด

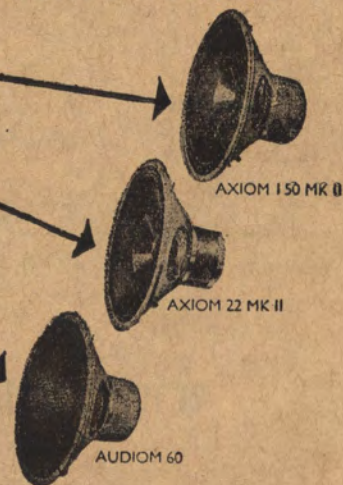
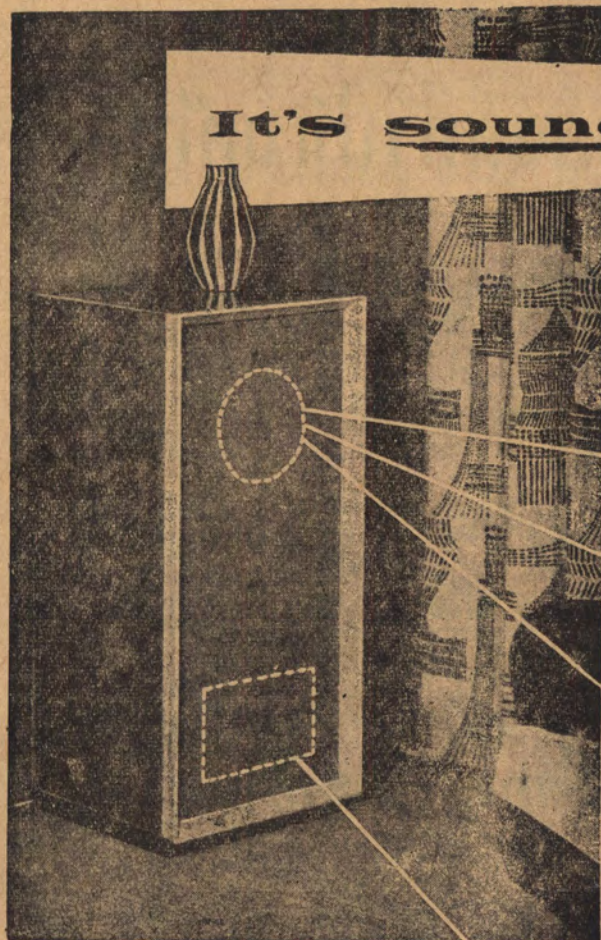
จำหน่ายปลีก - ส่ง โดยราคาย่อมเยา

THE HI-FI EVERY BODY CAN AFFORD
GOODMANS — GARRARD.

It's sound sense...

**to put
 your speaker
 where it
 sounds best...**

...in the

**AXIOM
 Goodmans**

THE A.R.U.

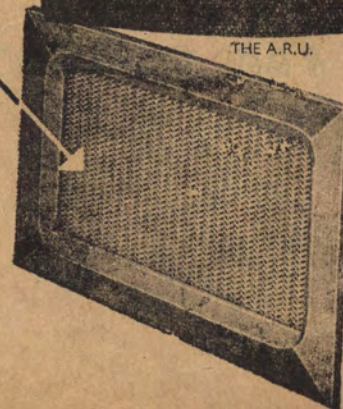
*These enclosures are only
 two-thirds the size
 of the conventional cabinets —
 because they incorporate the*

Acoustical Resistance Unit

SOLE AGENTS FOR THAILAND

THE BORNEO CO. LTD.,

TEL. 31381-5

ช่างฝีมือไม่ถึงขนาด

ทำให้งานออกแบบของสถาปนิกต้องยอคุณค่า

เพื่อแก้ปัญหา

นี้

ชูจักร

สำหรับงานตกแต่งภายในของท่าน

บริษัท ชูจักร จำกัด

๕๑๑ ถนนเพชรบุรี ใกล้สี่แยกราชเทวี

โทร. ๕๖๖๑๙

บริษัท ส่งเสริมสถาปัตยกรรม จำกัด

ถนนราชปรารภ ประตูน้ํา ปทุมวัน

โทร. ๕๗๗๕๑

รับเหมาก่อสร้าง และงานดินทุกชนิด

ด้วยอภินันทนาการ

จาก

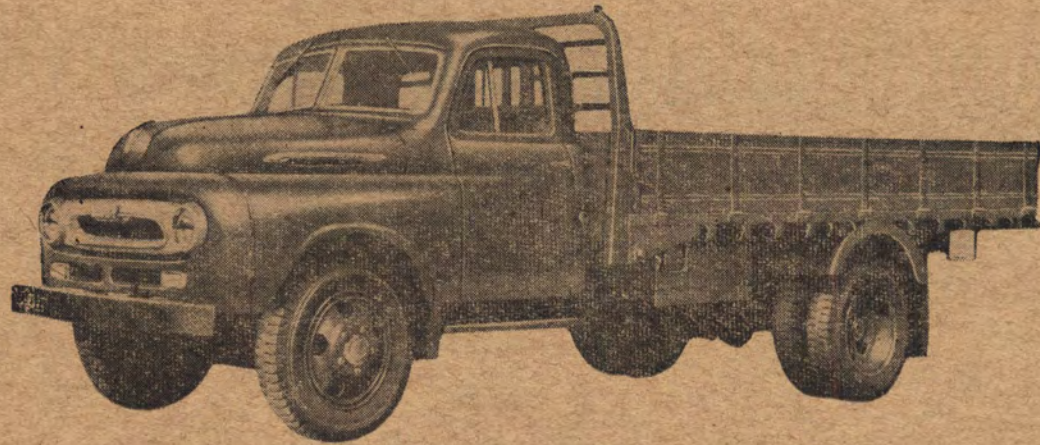
นายสมชัย จาตุรวงศ์

บ้านเลขที่ ๘๓๘ ถนนอรุณวงศ์ พระนคร

รับเหมาก่อสร้าง

โตโยต้า

เป็นรถยนต์บรรทุก

รูปสวย

แข็งแรง

ทนทาน

ประหยัด

บริการดีเยี่ยม

เครื่องอาหุลย์มพร้อม

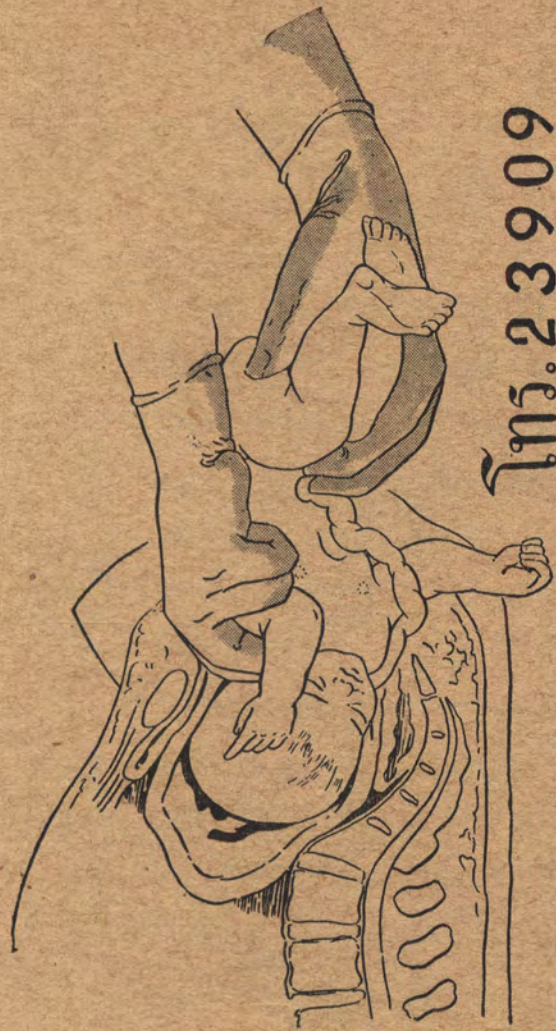
มีตัวแทนจำหน่ายทั่วประเทศไทย

บริษัท โตโยต้ามอเตอร์เซลส์ จำกัด ประเทศไทย

๑๘๐ ถนนสุรวงศ์, โทร. ๓๒๐๓๖, ๓๒๑๔๒

ที่ ป.ณ. ๕๒๐ พระนคร

โทร. 23909

ด้วยถินนันทนาการ
จาก
ร.พ. อังคทะวานิช
ถนนสันติภาพ พระนคร

อังคทะวานิช

บริษัทหุ้นส่วน ซิมเซ่งเฮง

SIEM SENG HENG CO.

รับทำการก่อสร้าง และบานประตู

บานหน้าต่าง

ทั้งจำหน่ายไม้สัก โดยราคาเยาว์

เลขที่ ๑/๑๙-๒๐ ถนนกำแพงรัช

พระนคร

ด้วยอภินันทนาการ

จาก

บริษัท สหะขนส่งทางน้ำ จำกัด

ท. ท. ท.

“สถานีสุมทุมดารา”

ผู้ประกาศรายการพิเศษ

ธรรมพิธี วิริยพิธี, สัมจิตต์ สัทธิชัย, พิษย์ ฉาศน์าดัง, รำยง ฉ่าครพนัษ, คณัษ คัรียาภัษ,
เกษม หวงัโนธรรม

ผู้อ่านข่าวภาคบ่าย และภาคปรกติ (เวลาข่าว ๑๓.๐๐ น. ๒๐.๐๐ น. และ ๒๒.๐๐ น. ครังละ ๑๕ นาที)

ด่มชชาย มาดาเจริณ, อาคม มกรานนท, ปรกอบ คังگانนท, มนัธ รามโยธิน

ผู้ประกาศภาคปรกติ (เวลา ๑๘.๐๐-๒๒.๔๕ น. คณัษ ๔๔๕ เมตร ๒๐๐ เมตร และ ๕๖.๘ เมตร)

เย็นจิตต์ ดั้มมาพนัษ, นวดดระออ ทองเนอด, คาเรศัร ฉ่าตะจันท, อติศักรดี เด็ดคณัษนท, พุดศัร อนะมาน, ชุนท จิตตยะไธษร, มาดณัษ ชถานุเคราะห์

ผู้ประกาศภาคเพลินเพลง (เวลา ๑๗.๐๐-๒๒.๐๐ น. คณัษ ๒๖๑.๗๗ เมตร ๕๕.๖ เมตร และ ๔๗.๐๒ เมตร)

พะออ คชดั่งดี, ฉัภาพ รัศมิทต, เย็นจิตต์ ดั้มมาพนัษ, พุดศัร อนะมาน, วิวัฒน์ เด็ดคณัษนท, วันชัย อรรถเวทย์วรคุณ, มาดณัษ ชถานุเคราะห์, มาดณัษ ยมกกุล, เกียรตศัร เทพัญญา, ศุภมิตร ฉ่าตะจันท, ผองศัร วิวัฒนดิเรก, นฤมด อมาตยกุล, นรมด อิศรางกูร ณ อยุธยา, ดุเนตรา ดั้มโคบด,

ผู้ประกาศภาค เอฟ.เอ็ม. (เวลา ๑๕.๐๐-๒๒.๑๕ น. ความถี่ ๕๕ เมกะไซเกิด)

รำยง ฉ่าครพนัษ, พฤทษั อูปดั้มภานนท, จิรา ฉ่าครพนัษ, จตาศัร อุษุโกมด,

ผู้ประกาศภาคบ่าย (เวลา ๑๒.๐๐-๑๔.๓๐ น. หรือ ๑๕.๓๐ น. คณัษ ๒๐๐ เมตร และ ๕๖.๘ เมตร)

ม.ด. พรหมจิตร ดันทวงศ, ม.ร.ว. พิศวาส ดิศกุล นาควนิช, รวงทอง ทองดันทม, ศัรุดดา รัชตะวรรณ, ระจิต ภิญโญณิช, ดุเนตรา ดั้มโคบด, นรมด อิศรางกูร ณ อยุธยา อารัษ นักคณตร, พุดศัร เจริณพงศ, สุตธิวรรณ มิกานนท, วาตร ดั้มดัทธิ,

ผู้ประกาศภาคเช้าวันธรรมดา (เวลา ๖.๐๐-๑๐.๐๐ น. คณัษ ๒๖๑.๗๗ เมตร ๒๐๐ เมตร และ ๕๖.๘ เมตร)

นวดดระออ ทองเนอด, คาเรศัร ฉ่าตะจันท, อนุรัษณัษ วิทศัรการ, พุดศัร เจริณพงศ, ศุภมิตร ฉ่าตะจันท, เกียรตศัร เทพัญญา,

ผู้ประกาศวิทยุโทรทัศน์ (ไทยทีวี) วันอังคาร, พฤษัศบดิ, เสาร์และอาทิตย์

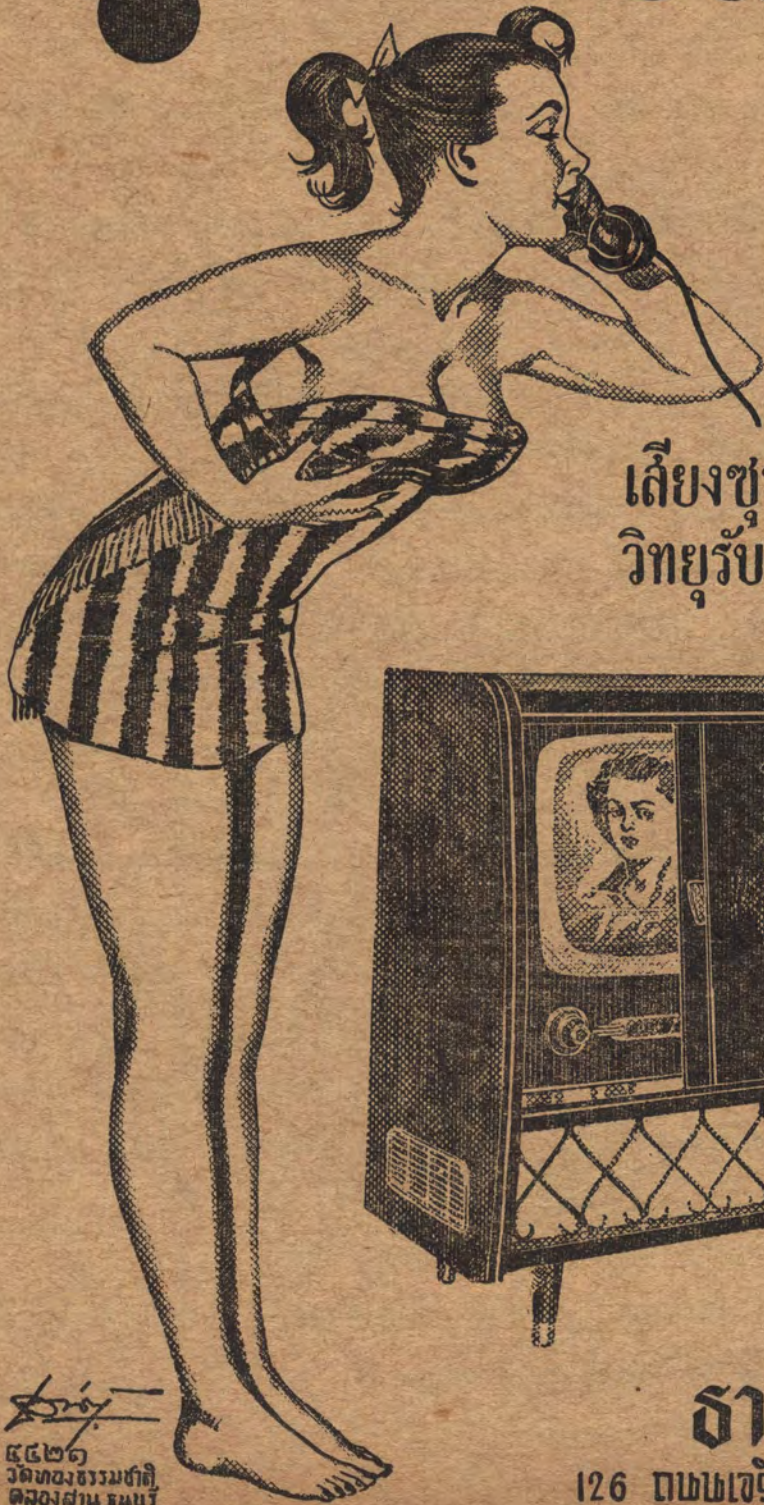
เย็นจิตต์ ดั้มมาพนัษ, อารัษ นักคณตร, คาเรศัร ฉ่าตะจันท, นวดดระออ ทองเนอด, นฤมด อมาตยกุล, ศุภมิตร ฉ่าตะจันท, ม.ร.ว. ปรดัดดัณัษศัร ดิศกุล

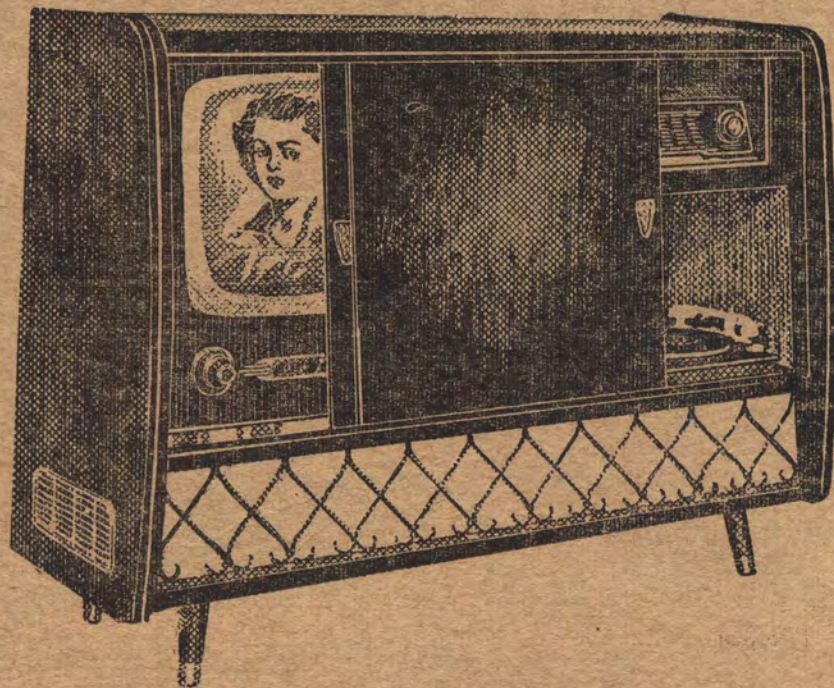

วิทยุ

บลาวพังก์

โทรทัศน์พร้อมวิทยุ
และเครื่องเล่นแผ่น
เสียงอัดตโน้มนั้ติ
ภาพนิ่ง แจ่มใ้ ชัดเจน
เสียงซูปเปอร์ไฮ-ไฟ (SUPER HI-FI)
วิทยุระบบ AM และ FM

๕๕๒๑
วิดิทัศน์รวมชาติ
คลองสาน ธนบุรี

ธานีมนตรี วิทยุ

126 ถนนเจริญกรุง โทร: ๒๓๕ โทร. 21600

บริษัท **มิลฟ้า** จำกัด

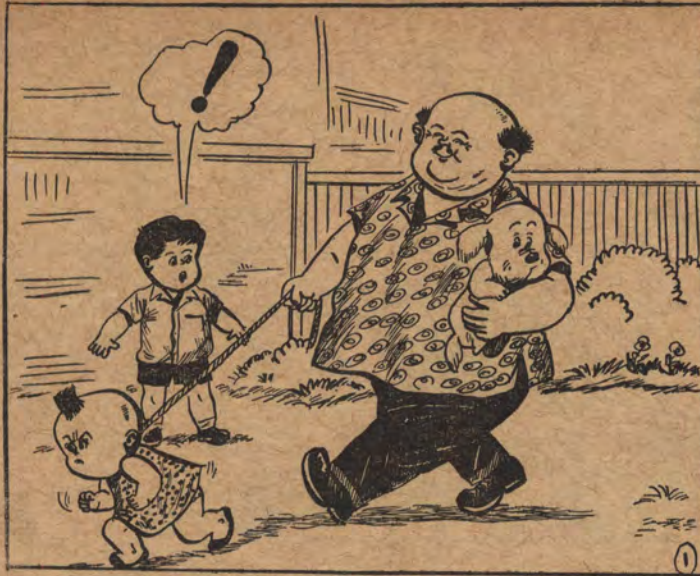
ช่างโรงพยาบาลนครพิงค์ นคร
โทร. 23626

แพร์

ร้านจำหน่ายผ้าพื้นเมืองทุกชนิด

หน้าไปรษณีย์กลาง

หยุดก่อนคะ คุณตา...หยุดก่อน
ได้ขอ ทักท้วงอะไรสักหน่อยนะคะ.

ใคร พูด ชะ
หนูหน่อย
รี?

คุณตา... คุณทาสีมาโตๆดูสิคะ
ที่อ้อมนะ ไอ้ปุยสุนัขของคุณตา, แต่ที่จูงนะ
หนูแจ๋วน้องรักของได้...รู้ไหมคะ?

มีหน้าเล้งถึงได้เหม็น
สามนิ้ว...ตาไม่ใส
แ้วหมองอะไรไม่
เห็นเลย...

ม็อก-ม็อก!

แงแง

วันต่อมา... คุณตาได้แ้วหน้าใหม่แล้วจากร้าน "ภิรมย์ เกสีย."

เดินเล่นชมนก ชมไม้อย่างนี้
สดทุกใหม่จะ หลานของตา?

สหายเจ้าคะ...
แจ๋วชอบคุณตา
และชอบคุณร้าน
"ภิรมย์ เกสีย" ที่
ช่วยให้แจ๋วพ้นจาก
ตำแหน่งไอ้ปุยได้
อย่างหวดหวัดที่สุด
เจ้าคะ!

จิวๆนะครับ แ้วที่ถูกต้องกับสหายและสวยถูกใจ
ต้องเป็นแ้วของ "ภิรมย์ เกสีย" แน่เดี๋ยว.

Shall I, wasting in despair
Die because a woman's fair?
Or make pale my cheeks with care
'Cause another's rosy are?
Be she fairer than the day
Or the flowery meads in may

*If she think not well to me
What care I how fair she be?*

ไม่มีวัน จะชานชม ระทมรัก
เพราะพบพัคตร์ นวลนาง สอานโฉม
มีหมองหมาง คลางจิต ชีวิตโชม
เพราะรักโฉม ผ่องพัคตร์ ลักษณะ
ถึงนวลนาง จะสดสันต์ ดังวันชื่น
หรือระรื่น ดุจพฤษกษพนธ์ แสนहरษา
ถ้าเห็นฉัน นั้นไซ้ไร้ราคา
จะโสภา สักเพียงไร ก็ไม่มอง

THE MANLY HEART

by

G. Wither

Shall my silly heart be pined
'Cause I see a woman kind;
Or a well dispos'ed nature
Join'ed with a lovely feature?
Be she meeker, kinder, than
Turtle-dove or pelican,

*If she be not so to me
What care I how kind she be?*

ไม่มีวัน จะเศร้าสร้อย ระห้อยหวด
เพราะเนอนวล มีเมตตา แม่มารศรี
ทั้งชีวิต จิตใจ ไร้ราคี
เจ็ดฉวี นวลอนงค์ ทรงโสภา
แสนสุภาพ ราบเรียบ มิเปรียบเทียบได้
ในดวงใจ นุ่มอนงค์ ดังหงษา
ถ้ากับฉัน ดวงใจ ไม่เมตตา
อย่ากลัวว่า ฉันจะหลง พะวงนวล

Shall a woman's virtues move
Me to perish for her love?
Or her well-deserving known
Make me quite forget mine own?
Be she with that goodness blest
Which may merit name of Best;

*If she not be such to me
What care I how good she be?*

แม่ความดี ความงาม จะนำชัก
ชวนหลงรัก ยอดยุดา มารศรี
ถึงเชอสูง ตั้งจันทรา ในราตรี
แต่ความดี ในตัวฉัน ยังมั่นคง
แม่ความดี ของเธอ จะเลอเลิศ
สดประเสริฐ เลิศวิไล ชวนไหลหลง
ถ้ากับฉัน ความดีนั้น มิได้คง
อย่ามัวหลง ว่าจะหมอง เพราะน้องดี

'Cause her fortune seem too high.
Shall I play the fool and die?
She that bears noble mind
If not outward helps she find,
Thinks what with them he would do
Who without them dares her woo;

*And unless that mind I see,
What care I how great she be?*

จะสูงศักดิ์ สูงเกียรติ ตั้งหงษ์เหิร
ฉันจะเพลิน ใจจง จงอย่าหมาย
ถ้าดวงจิต ขนิษฐา จะวิไล
ต้องรักได้ แม่แต่คน จนเจียนตาย
ก็เขาไร่ ไชรศักดิ์ ยังรักเจ้า
หากรวบเข้า เขาจะรัก สักเพียงไหน
หากเขามี ความหยิ่ง สงในใจ
เชิญบงอร หยิ่งไป ฉันไม่มอง

Great, or good, or kind, or fair.

I will ne'er the more despair,

If she loves me, this believe,

I will die ere she shall grieve;

If she slight me when I woo,

I can scorn and let her go;

For if she be not for me

What care I for whom she be?

ถึงสูงศักดิ์ สุดดี ปราถนั้ก
มิใ้เฝ้ารัก ท้อถอย มัวคอยหา
ถ้าสมั้คร รักฉัน มั่นอร่า
แม่ช้ว่า จะถวาย ให้บ้จ้อร
ถ้าเชอนัน มาตัด สลัดรัก
อย่าหวังนั้ก ว่าจะหวัง ดวงสมร
คู่ช้ชีวิต ฉนนันไ้ช้ไร ไ้ช้งามงอน
จะจากจร เป็นของใคร ไม่พะวง

.....ประกาศ

ไม้เสก

ไม้เสก

ขวัญ!

(อินทรวชิรฉัตร)

๑ ขวัญฟ้า ทิวากาล สุริย์ฉานเฉลิมศรี

ขวัญฟ้า ณ ราตรี ศศิงามอร่ามแสง

ขวัญโลก บ่ โศกกรรม ก็เพราะกรรมประจำแจ้ง

ขวัญชาติ อำนาจแรง วีรชนพหลหาญ

ขวัญศาสน์ พิลาสทรง พสุสงฆ์ดำรงญาณ

ขวัญรัฐ วิวัฒน์การ กิจเศรษฐกิจประเทศถ่มภ์

ขวัญเมือง จะเรื่องหล้า เพราะสถาปนิกนำ

ขวัญเรือน บ่ เจื่อนจำ นุชการณบ้านดี

ขวัญพงศ์ ชำรงญาติ อภิชาติกุมารมี

ขวัญตน กมลปรีดี สละขั้วมิวัมมัด

ขวัญใจ ประไพเพศ ภริเยศร์พิเศษสัตย์

ขวัญतालสถาบัน์ ๆ นวนุชวิลุทธิศิลป์!

สบสภาพ ไรจนวิภาต

ปณิธาน

เมื่อวานนี้ เวลาตีทุ่มตรง วิทย์ประกาศข่าว อุบัติเหตุ ดยด
ด้อยของบนถนนทางกรุงเทพฯ-นครปฐม รถกูดังใหญ่ชนรถเม็ต
ด้ายนครปฐมแตกตาเขยต ผู้คนตายเป็นจำนวนนับ ๆ ขึ้นไป และ
ในจำนวนนั้น มีสถาปนิก ช็อกอง คนหนึ่งรวม อยู่ด้วย เขาชื่อ
นายรังสรรค์ สถาปนา!

ร่างแตกตะเขยตไปแล้ว กระเฝ้าเดินทางต้นาคาดและคั่วรถ
ในกระเฝ้าเดื่อของเขาบอกให้ใคร ๆ รู้ว่า เขากำลังเดินทางกลับ
ไปสู่ห้วยตะหาน ชนบทบ้านเกิดของเขาอยู่คนเดียว

ข้าพเจ้า แทบจะไม่เชื่อข่าวนั้น นอยแล้ว เป็นไปได้หรือ ก
รังสรรค์ผู้พี่ข้าพเจ้าเรียกอาพ เพราะเป็นลูกบ้านเดียวกับข้าพเจ้า
นน เพิ่งเขียนจดหมายมาถึงข้าพเจ้าเมื่อวานชนนเอง และข้าพเจ้า
เพิ่งอ่านมันจบไปหยก ๆ นเองนนา

ตายมือ ในจดหมายคือตายมือของเขาแน่ ควอักษรยังกระ
จ่างอย แต่ผู้เขียนแตกตะเขยตไปแล้ว ข้าพเจ้าเออมมอดนสน
เทาจนจบมน ชนมาอ่านออกครงหนง ....

“น้องกตทรรก

ทางบ้านของเราเป็นอย่างไรบ้าง วนนพคตถึงทางบ้านเรา
เป็นพิเศษ คนนมีงานด้มาคมาอาษา เทอน ๆ กำลังด้นุกรนเรง แต่
พไม่ได้ไปร่วมด้วย เพราะต้องมอดเตรียมเข้าของเดี่ยหลายชว
โมง พรังนพจะกลับบ้านเก่าของพแล้ว งานด้มาคมาของเราคง
ด้นุกรกกรนพอดู เดี่ยตายทหนงไม่ได้ไป แต่พเองนหนบอกตาม

ตรงว่า พี่ไม่ค่อยแยแสต่อมันเท่าไรหรอก พี่อยากจะทำและเขียนอะไรสักหน่อย

ดาวอะไรต้องแสงเจิดจ้าอยู่ในความมืดล้อมค้ำ และความเงยอะไรที่ชำระ
จิตใจให้ผ่องแผ้ว เสียงเพลงร่อน ๆ เสียงหัวเราะต่อกระซิก และอะไรต่ออะไรที่พิเศษหลงใหล
มากไม่อาจทำลายความเงยที่ศักดิ์สิทธิ์ลงได้ เพราะมันไม่ใช่ความเงยที่ว่างเปล่า พัด
วายุพัดโดยเสียงกระซิบแผ่ว ๆ อยุ่ด้วย พงศกถายเสียงเด็ก ๆ ที่ถกทอดทิ้ง และเสียงของผู้เฒ่า
ผู้แก่ที่ความหวังกำลังจะจางหายไป มติงเสียงลมพัดตอของกิ่งไม้และใบไม้กบนไหลต่ำ - เสียง
นาฝนตกเปาะเปาะบนหลังคาจาก และเสียงมอดเสียงปลวกที่ไชซอนในเนื้อไม้ เรายังเราเกือบ
จะไม่ได้ยิน เพราะมัวฟังเพลงที่เราร้องในพระมหานครอยู่ทุกวุ่น

บัดนี้ พี่พอใจฟังเสียงกระซิบหยกกว่าอะไร เพราะมันสร้างความสะดวกอย่างใหม่
ให้แก่ใจ พี่แต่ก็ช่างว่างเปล่าเปลี่ยวหนักที่จะฟังอยู่คนเดียว พี่อยากให้น้องเป็นคู่ร่วมฟังด้วย
เพราะคิดว่าน้องคงเข้าใจ

เมื่อน้องอ่านจดหมายของพี่จบลง น้องก็คงจะเห็นละว่า พี่ที่ใคร ๆ เขาพากันนับ
ถือว่ามีชื่อเสียงโด่งดังนักหนา นั้น ความจริงก็ไม่ใช่ดีเด่นอะไรเลย พี่ต้องการจะปรับปรุงตัว
ของพี่ออกมานัก

พี่จากห้วยระหานมาชื่อเสียงเด่นอยู่ในกรุงเทพฯ ถึงไม่ใช่สถาปนิกหัวนอกก็ยัง
เด่นไม่ใช่น้อยอยู่ละ หัวสมองปราดเปรื่องของพี่ทำให้พี่กลายเป็นสถาปนิกชื่อดัง และพร้อม
กันนั้นก็มีควมร่ำรวยและมีตำแหน่งใหญ่ในองราชการไปด้วยพร้อม ๆ กัน จนพี่หยง ผยอง
จนแทบเท่าจะไม่คิดคืนอยู่แล้ว ถ้าใคร ๆ คุยกันได้ว่า ที่กรุงเทพฯ คุ้มมี 2500 ด้วยดังดงดง
อย่างนี้ไม่ใช่เพราะฝีมือพี่ส่วนร่วมอยู่ด้วยหรือ หอ กระนั้น หนังสือพิมพ์ บางฉบับยัง
กล่าวพากยวิจารณ์พี่ว่าเป็น "สถาปนิกตาบอด" อยู่ก็ น้องต้องอ่านหนังสือพิมพ์พวกใดที่
มานักได้...."

ข้าพเจ้าเอาหนังสือพระคณาหนังสือพิมพ์หนังสือที่พบมาในซองนี้ออกดู มันเป็น
จดหมายวิจารณ์ มี ภาพ ประกอบ เป็นรูปบ้านงาม ๆ แบบใหม่เยี่ยม สร้าง เรียง ราย อยู่

ยังไม่เสร็จดี ทพนคนข้าง ๆ นมโองแตก กองผาขวว และผู้หญิงคนจนและเด็กมอมแมม
คุกคู้ อยู่ในอาคารอันน่าสังเวชเหลือสติกำลัง ข้างล่างมีข้อความว่า

“..... นคองกายสิทธิ์ ของใครเล่าที่สามารถจะสร้างให้มนุษย์คน ๆ ภาย ดภาพ เป็น
สัตว์ไปได้ - ทำให้แม่แก่ ๆ ต้องหอบลูกเข้าอาศัยร่วมไม้ค้ำหัวแทนกระท่อมเก่าแก่ของแก ทำให้
เด็กเด็ก ๆ ของขตศตวหนาวเกือบแข็งตายอยู่ข้างถนน เพียงเพื่อจะอุทิศกระท่อมน้อยหลังเดียวใน
ชีวิตเป็นพลัดแก่ความมั่งคั่งเป็นระเบียบแบบ ฉาบหน้าของ เมืองหลวง และให้ แก่ อาคาร
สงเคราะห์ (คนรวย) ของทางการ โดยไม่ได้รับค่าตอบแทนการเสียสละของเขาให้คุ้มกันเลย
..... นคองกายสิทธิ์ของผู้ตามอดต่อความจริง.....”

หันกลับไปอ่านจดหมายของพี่รังสรรค์ใหม่

“..... พี่ต้องขอโทษของด้วยที่คงชอบออกความจริงว่า ในระหว่างเวลาที่พี่ด้วยความ
สุซอยู่นั้น พี่ไม่เคยเอาใจได้อ่านจดหมายของน้องที่มีมาถึงพี่บ่อย ๆ นั้นเลย อย่าว่าแต่
จดหมายของน้องเลย แม้แต่จดหมายพี่ที่อ่านอย่างไม่แยแสเท่าไร คอนนพเบอชาวดราว
จากบ้านเป็นที่สุด ไม่มีอะไรน่าสนใจสักนิดเดียว บางทีพี่ของพี่ก็เขียนมาว่า “..... พี่ดีใจ
ที่ลูกเป็นสุจริต ทำงานของเจ้าต่อไปเถอะลูกเอ๋ย ถ้าว่างละก็อย่าลืมกลับมาเยี่ยมบ้านเรา
บ้าง หัวยระหอนของเราแห้งแล้งลงกว่าเดิมสักหน่อย บ้านช่องกระยาจกอย่างในหมู่บ้านเรา
นะจะกรว่าแตกกว่าฝนไปได้สักก่นาเดาลูกเอ๋ย พวกเราคนจนจะทำยังไงได้นอกจากทนไปตามมี
ตามเกิด พี่เองว่าจะเปลี่ยนหลังคาจากมุงกระเบองสักท มนุ้เต็มทแล้ว แต่ลูกเอ๋ย ...
พี่ต้องมภาโรยอย่างอนอก สักกุด น้องของลูกก็โตขึ้นทุกวัน กว่าจะเก็บเงินได้สักกรอยสักชงนะ
มันยากเต็มททเดียว และเดยวัน อะไร ๆ มันก็ช่างแพงแฉงแฉง เกินกว่าคนฐานะ อย่างพวก
เราหัวยระหอนจะอาจเออมไปซื้อไปหา..... หรือไม่ก็..... กระไดบ้านสูงส่งไปแล้ว เมื่อ
วานชั้นเจ้าเด็กตกมาหัวโนเท่าลูกมะกรูด พี่ช่วยเอาเศษไม้ที่เรามาอยู่ไปปะไว้ให้ แต่ก็ไม่รู้จะ
ทนไปได้สักกมอ บ้านยายมี ก้เด้าโยเยไป ๒ คืนแล้ว แล้วก็ปลดวกกันเสียกร่อนไปแถบหนึ่ง”

และ “..... ด้กุดน้องของตูกยังไม่เข้าโรงเรียนมัธยมจนแล้วจนรอด พ่อเองก็หนักใจ
ใครเล่าจะไม่คิดก้าวหน้าอย่างคนอื่นเขา ไร้ลูกเอ๊ย แต่เรานั้นไม่มั่งมีศรีสุข จะเอาเวลาที่ไหน
ไปท่องบ่นว่าเรียนเหมือนลูกท่านหลานเธอได้ แดวกไอ้โรงเรียนข้างบ้านเรานั้นพ่อไม่เห็นว่ามี
มันจะมีดีตรงไหน มีดีที่ยังกะโรงไว้ศพ ด้นามก็เต็มไปด้ยน้ำครำ เด็กเรานั้นชน ด้งไป
เดินท่อม ๆ พาเอาชเกดอนชกรากมาติดกันด้ยหมดหรือ..... ”

และอะไรด้อะไรด้อีกมากมาย แต่พ่ไม่เคยเอาใจด้เลย พ่มีด้หลงอยู่ในความด้สุข
ด้วนด้ว ด้ารพด้ทงเงินทง ชอด้ยง อำนาควด้สนาด้ยจันด้มด้ว ชอด้พในคอดนนเบนด้มด้ม
ด้ยนำด้ไทดแรง พาเอาด้วะโคดนมมาหมักหมมไว้ในด้ว มันไม่เหมือนกบัชวรนำด้ไทดริน
อย่างด้งเบยั้นเหมือนนำในด้ชวรข้างบ้านเราด้ยด้ว

ใคร ๆ ก็รู้ว่าพ่ทำงานก่ง ด้ไซ้ของพ่ด้แต่ละแบบค่นาหน้าเพอน ทงคาควมนกด้บ
ด้วเอาการอยู่ เป็นเรื่องท่พ่พากพมใจนง ทานด้ชวรรัฐผู้ด้ทไทนคองการจะด้ร่างคฤหาด้ก
ก็เรียกหาพ่ เจ้าชุนมุดนายจะด้ร่างด้งก็เรียกด้วพ่ รัฐมนตรีค่นไทนจะด้ร่างบ้านให้คุ่นหมิง
น้อย ๆ ของเขาด้ไม่เวั้นจะมองหาพ่ เพราะพ่ชำนชำนญ พุดหวาน และฉลาคฉลยด้วพ่ท่จะ
ด้นงด้นอความคองการ ใ้ออดของเขาด้อย่างด้งใจด้ด้ย

เขาพ่ใจพ่ และพ่ค่นว่า พ่เป็นผู้นำความคิวิไล้มาด้สู่ชาติเรา เขาหารู้ไม่หรือก้ว
อนท่จริงนง พ่ทำงานมากก่จริง แต่ก่ไม่เคยทำไปเพื่อด้ชวรชนนเลย เมื่อพ่ออกแบบ
ด้ถ่านรทไฟ พ่ไม่เคยค่านึงว่าค่นจน ๆ บ้านนอกคอกนาคะมานั่งรอรทด้ทไทน จะวางท้บหือ
พระรุงพระริงของเขาไว้ด้ไค หรือจะอุม้ตูกแดงหน้แดงไปด้งร่วมเงาด้จกไทน พ่คคด้งด้ว่า
ค่นโดยด้ารท่ด้งจกรทชนท่หนงคอรจะเดินไปทางไทน จะจ้ด้รำนชวรอหารและเควองคมท
ไคโถงไว้คอยค้อนรับเขาเป็น Restuarant แบบแดนใ้ออ้ามโหพาร มีด้งคาค Slab ยันยาว
รอนรับด้ยเส้าก้านม้ว ในเวดากค่นก่จะจุกไฟด้เพคานช้อนให้แดงเหมือนไคนึ่งอยู่ด้

สัตว์ที่แสนไปเห็นแสงดาวบริษัหรืออยู่เบองบนนนเทวด บาริเครื่องตมจะตองงดงามอย่างโน้น
อย่างนี้ ซึ่งคนจน ๆ จะยืนดูจนหน้าตายโหดไม่กล้าจะย่างเข้าไปแม้แค่สักก้าวเดียว

เมื่อพอออกแบบโรงหนังโรงละคร พิจารณาทางเข้าชนชั้นสูงและชนต่ำ ให้แตกต่างกัน
อย่างเห็นได้ชัด เพื่อทำให้เกิดความรู้สึกแตกต่างระหว่างมนุษย์ด้วยกันเอง คนชั้นสูงจะ
ไม่มีวันโน้มลงมาบรรจบกับคนชั้นต่ำได้ พทำให้คนเรารู้สึกแตกต่างกันอยู่ทุกหนทุกแห่ง ไม่ว่า
จะย่างก้าวไปทางไหน ทั้งโรงหนังโรงละคร โรงพยาบาล บ้านเรือน และทุกสิ่งทุกอย่าง
พทำให้มนุษย์เราแต่เห็นการเป็นเจ้าใต้อย่างชัดแจ้ง นั่นคือพระเจ้าเงินตรา!

พเห็นอาการปรับปรุงสังคมของวงการราชการที่พมีอำนาจอยู่ โดยเด่นว่าเราควร
จะมีโรงละครเล็กๆ ของเราเอง มีเวทีเต้นรำ มีโรงอาหารใหม่ อย่างหรูแพ เพื่อทำนรัฐมนตรี
และผู้ใหญ่ จะได้เข้าไปนั่งรับประทานอาหารได้โดยไม่กระดากอายหรือเพื่อจะได้ประหยัดค่านามัน
รถที่จะออกไปรับประทานอาหารตามเหลาต่าง ๆ แต่พไม่เคยเด่นหรือแยแแต่คือการคิดสร้างบ้านพัก
ของคณงานนับริย ๆ ให้มีความอยู่ดีกินดีว่าชั้นชกกลางถนนสักหน้อยเลย พไม่เคยแยแแต่การ
คิดสร้างสุขาธา สำหรับกรรมกรที่ยากจน โรงเรียนสำหรับเด็กจน ๆ อะไรพรรณนนี้เลย

กิดของรัก นนเป็นความคิดก่อน ๆ ของพ แต่บัดนี้พพมใจที่จะบอกน้องว่า พ
สักล้านกวดแล้ว จริง ๆ นะน้อง พคิดถึงบ้านเก่าของพกวเราที่ห้วยตะหาน คิดถึงบ้านน้อย ๆ
หลังคารั่วและบันไดโยเยของพกวเรา คิดถึงศาลาเรียนซ่อมซ่อมไม่มีฝาของพกวเด็ก ๆ รุ่นน้อง ๆ
เรา อย่างที่พไม่เคยคิดถึงเลยตลอดเวลาสิบกว่าปีมาน

พจะพยายามใช้ความริบรณะทุกสิ่งขึ้นใหม่เท่าที่สามารจะทำได้ จะยกฐานะความ
เป็นอยู่ของพกวเราให้ดีขึ้น เวลานพมเงินนอยบ้างเล็กน้อย พจะกลับไปสร้างโรงเรียนใหม่ให้
เด็กจน ๆ ของเราแทนโรงเรียนศาลาเก่า ๆ ซึ่งหักพังและมืดคองน เด็ก ๆ จะได้มีที่เรียนใหม่
ซึ่งสะอาดสะอาด สว่างถูกอนามัย และน่าเพลิดเพลิน และเป็นที่พักของเขา ตรงบ่าตะเมาะ
จะทางเป็นต้นนามเดิน เราได้เปรียบชาวกรุงตรงที่เรายังมีทิวาว่างมากมาย เด็ก ๆ จะมีโรงฝึกงาน
และที่เล่นของแกเอง จะได้ไม่ต้องไปเที่ยวทอม ๆ จับตุงตามคานาเนาจนอกตะ

เพียงจำอวดไปตามไหล่เขาที่เราเคยไปเที่ยวเล่นบ่อยๆได้ พ่อก็ใช้มันให้เป็นประโยชน์
ได้มากแถมกะกิด เคียววนเรามอริก่อสร้างใหม่ๆที่ทางหน้า สามารถใช้วัตถุพื้นเมืองให้เป็น
ประโยชน์ได้ หมู่บ้านของเราจะกลายเป็นหมู่บ้านน้อยๆที่น่ารักน่าอยู่ มีตลาดสดสะอาด ๆ
มีถนน มีโรงเรียน มีบ้านน่าอยู่ และผู้คนที่ดีใจดี เพราะถูกกล่อมเกลายอยู่ในสิ่งแวดล้อม
ที่ดี

ทุกอย่างนั้นจะพยายาม พยายามปรึกษาหารือ พยายามกลับมาช่วยละหานในวันสองวัน
นแหละ....”

ข้าพเจ้า คอยและเผ้าคอย บ้านนั้นแล้ว ฟรังค์ก็ยังไม่กลับมาทำตามที่เขาพูดได้
เพราะอุปัทวเหตุสุดวิสัยของวันนั้นเอง ก็นั่นแหละ แต่ความหวังของเขายังอยู่ มันเป็นความหวัง
ของมนุษย์ส่วนใหญ่ว่าความตายไม่อาจทำลายลงได้

ข้าพเจ้ารอคอย ฟรังค์ สักปานคนที่ต้องอยู่จนกระทั่งบัดนี้ อะไรหนอทำให้
ข้าพเจ้าเชื่อเหลือเกินว่า ยังมีคนอย่างฟรังค์อยู่อีกในนครหลวง ในกรุงเทพฯ ที่อัดแอัด
ด้วยช่างหลายร้อยคน เมื่อไรเขาจะมา?

ข้าพเจ้ามองไปก็พบแต่สิ่งเก่าๆ ดาวยังส่องแสงไม่แจ่มใสอยู่บนท้องฟ้า กอไผ่ยัง
ทำเพลงวงเงงอยู่ในสายลม ต้นสักตามไหล่เขายังไปรยใบพัดนร่วงตกลงมา เด็กๆวิ่งซัน
ถูกนำตามคูน้ำเนา บ้านเรือนกระจุกองกองยั้งยั้งอยู่บนเด้าโยเยอย่างอดทนและรอคอย
หมุ่หมาเหี้ยมขยาอยู่ใต้ถุนที่ขังนาคิวัดกปรก เสียงมอดยั้งไซรอนเนื้อไม้ยังไม่อยู่ไม่ขาดระยะ

อา! ปณิธาน

กิติปริยา

๒๔ มกราคม ๒๕๕๔

รักแท้แต่เจ้าเนาว์นิรันดร์

เสน่ห์ ตุงกะตามน

ที่รัก.....

ข้าเจ้า เราอยู่ ต่างกัน
แม่หาก จักแย้ง ย้อยุด
เจ้าแม่น มาลา เทวาลัย
ชาตินี้ มีกรรม นำบาป
แต่องค์ เทพไท้ พรหมินทร์
ชาติหน้า แม้นข้า เกิดใหม่
ให้เท่า ให้เทียม บังอร
จะรัก แต่ชช สุดถนอม
ไม่ยอม ให้ห่าง ร้างไกล

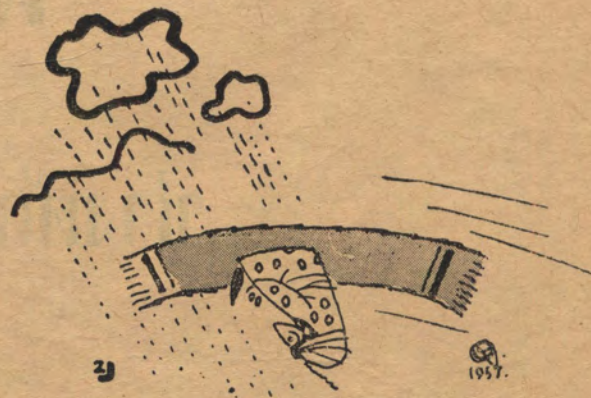
ข้าจัก ได้แต่ เพียงฝัน
นับวัน ยิ่งห่าง ต่างไกล
ก็สุด น้ำวลง ได้ไหน
ก็ใคร่ จะหล่น ลงดิน
ข้ากราบ ข้าไหว้ ใจถวิล
จงยิน ยลคำ ข้าวอน
จงได้ พานพบ สบสมร
ขอวอน ด้วยสัจจ้ จากใจ
ไม่ยอม ให้เจ้า ไปไหน
รักไว้ แต่เจ้า เนาว์นิรันดร์

ที่รัก.....

เพราะจน เพราะเจียม จิ่งตรม
ชาตินี้ มิได้ ได้รัก
อ้อองค์ พุทธา ข้าวอน
ขอมี รักเดียว เพียงเจ้า
แม่นาน แสนนาน สู้ทน
แม่หมอก มืดมัว ทวีทศ
แม่ล้ม แรงพัด กวัดไกว
ขอจิต ของข้า คงเก่า
มิลาจ มิเลือน เชื้อนแซ

แม้จัก รักไว้ ไม่สม

อกขม อกไหม้ ใจรอน
ก็จัก ภาคค้ ดวงสมร
ขอพร พระคัม ใจตน
ดั่งข้าว รอพ้า หน้าฝน
มีย่น มีย่อ สิ่งใด
ขอจิต ของข้า อย่าไกล
ขอใจ ของข้า อย่าแปร
รักเจ้า รักจริง นิ่งแน่น
รักแท้ แต่เจ้า เนาว์นิรันดร์

ด้วยถินันทนาการ

จาก

บริษัท วิจิตรก่อสร้าง จำกัด

๑๐๖ อาคาร ๑ ถนนราชดำเนิน

ออกแบบ คำนวณ รับผิดชอบทำการก่อสร้าง

โทร. ๒๔๒๑๐

พรศรี

ช่างตัดเสื้อสตรีชั้นสูง

70-72 ถนนพัฒนพงศ์ สุรวงศ์

ข่าวพีเก่า

ท. ๒.

พ.อ. จำลอง อรัณยพานนท์ ประจำกรมยุทธโยธาทหารบก
พ.อ. ประเสริฐ บัวบุญชัย เป็นหัวหน้ากองก่อสร้างอาคาร พ.อ. สุวรรณ
รักติประกร เป็นหัวหน้ากองแบบแผน พ.ศ. อาจิม หงส์กุด เป็นหัวหน้า
แผนกออกแบบ มี ร.ท. จิระ ศิลป์กนก ร.ต. ม.ต. ประทีป มาตาคุด
ร.ต. ณรงค์ ตำระเกษตริณ ร.ต. ม.ร.ว. ทองใหญ่ ทองใหญ่ และ
ร.ต. สุทิน อุณานนท์ เป็นสถาปนิกประจำแผนกออกแบบ ส่วน
ร.ต. ประชุมโชค นีวาคานนท์ ไปเป็นสถาปนิกประจำสำนักงานนาย
ทหารคนสนิท ผู้บัญชาการทหารบก พ.ศ. จำรัส สุวรรณกนิษฐ์ เป็น
หัวหน้าแผนกงบประมาณ ร.อ. ไต้วัจ แพ่งสถา เป็นสถาปนิก
ประจำกรมยุทธโยธา พ.ศ. สุจริต กาญจนะพิงคะ เป็นหัวหน้าแผนก
ก่อสร้าง พ.ศ. อุดมสุข ศุขโชติ เป็นหัวหน้าแผนกจ้างเหมาอาคาร
ร.อ. นิโรธ นวมารค กำลังจะไปรับตำแหน่งหัวหน้าแผนกวิจัย ซึ่งมี
ร.ต. บุญธรรม พลพิช เป็นสถาปนิกประจำอยู่ แต่ขณะนี้กำลัง
ช่วยราชการอยู่ในแผนกออกแบบ ร.อ. ประเสริฐ สดมณี ไปเป็น
ฝ่ายยุทธโยธา ที่ภาคทหารบกที่ ๓ ร.อ. สุรินทร์ เกียรติพิช เป็นหัวหน้า
แผนกซ่อมอาคาร ร.ต. กัมพล พรหมพิจิตร ร.ท. ชลช สิมะเด็ถียร
และ ร.ต. ชำรง สรัคกานนท์ เป็นสถาปนิกประจำแผนก ร.ท. สุธี สุชาวงศ์

อยู่กรมขนส่ง [ทหารบก] [ร.ต. ดุสิต] พุกกระเจด ยังอยู่ที่ราชบุรี เป็น
สถาปนิกประจำกองเครื่องช่วยฝึก กรมการทหารช่าง ร.๓. ฤทธิ
อรุณวงศ์ ธีร อยุธา M. ARCH จาก MIT อาจารย์พิเศษของคณะ
สถาปัตยกรรมศาสตร์ เป็นสถาปนิกของกองแบบแผน กรมยุทธโยธาทหารบก.

ข่าวสถาปนิกพีๆ ในกองทัพเรือ

มี^๕บ้^๕นกองทัพเรือมีโอกาสได้ต้อนรับสถาปนิกน้อยๆ ๒ คน คือ
ร.ต. นิคม นามมีชัย และ ร.ต. เฉวียง สุวิทย์จันทร์ ได้ช่วยเป็น
ไม้เป็นมือให้พวกพีๆบ้าง แต่โอ! พอใครถามใครก็เรียกนายทหารเกณฑ์
ผมก็ส่งจดหู่ใจแทนแกอยู่ ขอเลี้ยงที่นะครี๊บบ ใครอย่าไปเรียกเกณฑ์ๆ
แกนๆ อะไรอย่างนั้นเป็นอันขาด คุณมันไม่กล้าบ้ดขกรรมเลี้ยงเลย! หมด
อวรมณัจจนแทบไม่อยากจะสร้างสรรัคักันท์เดียว.

ร.อ. หญิงเฉลยพร จารุปานๆ ยังคงแจ้วในเครื่องแบบ ร.อ.
หญิงตามเคย (บางคนเรียก ร.อ. สุภาพสตรีก็มี ผมเคยได้ยินกะหุผมเอง
แต่ข้างเขาเออะใครคนนั้นนะ) เมื่อไหร่จะเป็นผู้... การเลี้ยงทักไมรู
ขอเดื่อนน้อ^๕งๆ สถาปนิกใหม่ที่จะไปเป็นทหารน้อ ไม่ทำความเคารพท่าน
เห็นเป็น ร.อ. สุภาพสตรีระก็ สารวัตรทหารเป็นเอาเรื่องทีเดียว แต่จับได้
ไม่ใช่อย่างงั้นนะครี๊บบ -- จับขอความดีความชอบหรือขออัฐนะ!

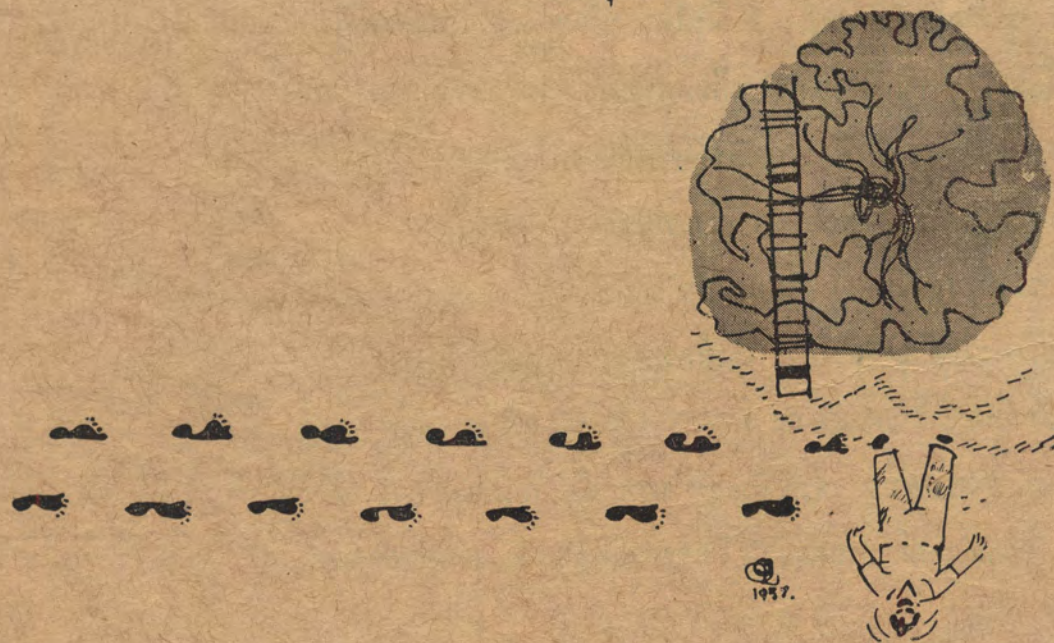
ร.ท. หญิงออมทอง จันทระเสน แห่งกรมสวัสดิการทหารเรือ
รับหน้าทีบบริการในด้านอาคารสงเคราะห์ด้วย ถ้าใครไม่มีบ้านไม่มีที่คินไป
หาแกเป็นได้แห่งๆ เขิญเร็วหน้อย ช้าหมด เดียวแกเอาใจเลี้ยงเองคนเดียว

น.ต. มงคลพันธ์ (ผมอ่านว่า 'มงคลพัต' เหมือนภาษาดีเกทีไร
แก้มให้ 'หวาด' ทุกที สะกดคัว 'ป' แรงๆ แกชอบ) นามสกุลของแก

ไม่เคยมีใครสามารถสะกดถูก เจ้าตัวโมโหเสมอ “โพธิ์ฐ์ หมู”
 อันท้ายนะผมค่อให้เอง คือกดตัวไม่ใช่นามสะกดแก แต่ Accentuate ให้
 เห็น Form ของแก จะได้ว่าใช้คนนั้นแน่ๆ ยิ่งคงรับหน้าที่ “หัวหน้ากอง
 ปูน” ในกรมโยธาธิการทหารเรืออยู่ และร่วมงานใกล้ชิดกับ น.ต.
 วิชาญ พานิชย์ (โมสาค?) ประเภทชอบฟังแต่ผู้ชั้น เขียนแบบก็
 ชั้น Dimension กับระยะในแบบไม่ยักค่อยตรงกัน คุมงานก็ชั้นจอะไร
 ของแกมันดีดๆ ไม่เห็นตรงเส้นตรงจาเหมือนตัวโน้ตไปหมด รวมทั้ง
 น.ต. เวิง ดารากร ณ อยุธยา หนุ่มเจ้าเด่นห้ตาหวาน อาจารย์พลธิการ
 แห่งกองโรงเรียนนายเรือ เจ้าขุมบรรดัยจักรเลย จับกระทั่งผม? ว่าจะไม่
 ช่วยไม่ทำอะไรให้แกแล้วละ แต่โดนตาหวานของแกที่ไร ผมต้อง ‘มู’
 ให้แกทุกที

ร.อ. เด่นดวง อมาตยกุล ผู้ฝากฝีมือไว้กับคอกหอดตรวจอากาศ
 ชั้นบนของกรมอุตุนิยมวิทยาที่ทุ่งบางนา ตามคำแนะนำของเจ้ากรมอู่ๆ

ตั้งตระหนักรู้จนชาวบ้านบ่นกันหาคับว่า "อ้ายบ้านหลังนั้นสร้างของมัน
พิสด!" ชอบตั้งร่มรายนต์เหมือนแรกเกิดเทนนิด แกว่งใหม่ยิ่งดี
ทำอะไรจริงของแก ยังคงร่างดำมืดไม่ว่าจะอยู่ในคอร์ทไหน ๆ ได้ทายาท
ส่วนน้อย ๆ ไว้แล้ว เห็นกระซิบกับ วอ. ฤษี เกษม ศรินทร์ ให้คอย!
ไม่ทราบคอยอะไร? คุณนี่แกชื่อเกษมศรีวาม ฤษีนะ The First Name
เพราะเกษมเต็มออกเสียง ชอบอยู่กับที่ ไม่ชอบไปไหน ไม่ชอบพูดกับใคร
แม้กระทั่งกับผม ทำจะกลัว พอพูดที่ไรแล้วถูกวานให้ทำงานให้ทุกที่?
คุณคนไหนแกแปลก ทำจะรายนต์ของแกไม่ค่อยถูกชตากับเจ้าบรรจงทำ
ราชวรดิษฐ์ เห็นกันเข้าไม่ได้ เป็นต้องหยุดชงักคอยคารางอยู่เด่มอ
เหมือนจังเหตุนยวน ๆ สมัยใหม่ ไม่รู้ว่าอาชาติกันมาแต่ชาติไหน พอเบรียง
เข้าแล้วนึกว่าจะยับกันไปข้างหนึ่ง เป็ด! รถคุณนี่แกถูกชายแยมกระเด็น
หลุดทางปลดอยให้เขาไปเหมือนอย่างที่เขาขอ เป็นรอยขีดสีแดง ๆ ของ
รถรางเท่าเดินยาแดงเท่านั้นเอง เป็นอันว่าโดนหยอก ขนาดมันคนละรุ่น
นะศรีวาม! เจ้าของแกโคตลงมาแล้วหัวเราะบอกว่า "มันคับครับ ไม่
ยอมไป!" ยิ่งแล้วคุณเด่นจะให้คอย ๆ นะจะไหวหรือ?

Sea Bees หนุ่มเนอแน่นจาก Port Hueneme Calif ว.อ. ประเทือง

คงฤทธิ ยังคงเข้มแข็งกับกันให้ Expression แก่งานดำบ้ดัยกรรมใน
หน่วยของเราอยู่เด่มอจนเพื่อน ๆ บ่นว่า กระดาษแก้วคุณเทื่องโง่งมัน
ย่นเป็นจุด ๆ? น.ต. พิประจวบ พดกดำ ก็บ่นไปแล้วครับ
โน่นแน่อเมริกา เห็นทำอะไร ๑๑ เดือน คุณนี่แกมีหน้าที่ทำงานกับ
ฝรั่งมั่งค่าทุกวัน เห็นเขาเล่ากันว่าพอฝรั่งบ่นอยากกินอะไรบับ แกเป็น
คองเซญูเตยงบู้บทนคองทเดยง นิดยของแกมันไทยแท้! แดวกบ่นกับผม
ว่า พวกมันมันกันจุง อ้อเหลือแต่ขวดเปล่าตาขาวเด่มอ เห็นเขาว่าอีก
เหมือนกันแหละครับว่า อ้ายทแกเซญูเขาบอย ๆ นี้แหละเขาชอบอยู่ ทน

ก็ชอบ 'บ๊น' กันใหญ่ อายหน้าเก่าอยู่แต่ก็ 'บ๊น' พออายหน้าใหม่มารู้อแกว
จากอายหน้าเก่าเลยพร้อมใจกันบ๊นใหญ่ พัจฉาของผมนักเลยบ๊อเฮ้ง! มา
ได้คิดเอาตรงทวนหนึ่งวันไหนก็ไม่ทราบ ฝรั่งเศสชวนพัจฉาของเราบินไป
ตรวจงานก่อสร้างบนเรือบินขณะพอดีกับเวลาเที่ยงบั้ง ฝรั่งเศสทำงาน
อย่างฝรั่ง เชิญอย่างฝรั่ง และกินอย่างฝรั่ง เขากังตแซนคิวชท์แม่บ้าน
เขาทำมาพอดีผวกิน อ้อทนเขากไม่เชิญชักรับ เชิญก็ไม่พอ! พัจฉาของผมนัก
ก็เลยต้องชดช่าตายแล้วสู้บมูหรือหลังอาหารแทน แต่ไม่เป็นไร! นี่แกก็
ไปแล้ว แกคงไปแก้แค้นของแก ทวง 'บ๊น' เขากับอายผวกินนได้ท
อเมริกาแน่ ๆ แต่ผมนักว่ามันจะไม่จริง ไปถึงโน้นเข้าจริง ๆ แกทำเป็น
บ๊น ๆ ส่งสัยฝรั่งหนวกแบบฝรั่งกันหมด พัจฉาของผมนักแกก็คงต้องควัก
'บ๊น' ของแกเพิ่มให้ฝรั่งอีกตามเคย คางของแกมันักใหญ่เสียด้วย นัซ
ลำบาก!

ฝ่ายข้าง น.ท. สิมภพ ภิมย์ คุณนักรบินไปเสียก่อนแล้วครับ
ตั้งแต่พฤษภาคม พวกไปเมืองนอกนั้นแปลก แต่ตะคนมักจะไม่รู้เครื่อง
เตรียมกันคนจะหดยหมนชั่วโมง หังแล้วหังอีกไม่รู้แน่ไม่แน่ เคยผเมอนน
เคยผเมอน บางคนก็ผแต่มาจะกล่าวบทไปเสียนาน แต่คุณนักรไม่มี
เมอนนเมอน ปบบับก็ไปเลย ไปแล้วเลยบอกผมนักกลับมาว่า 'บินไปแล้ว
คาง' "คือว่าเร็วไปเตรียมอะไรไม่ทันได้แต่ใช้ไม้ใช้มือ" ออองอดอด
อยู่ เพราะไม่ได้ระบาย! (เรื่องภาษานะครับ!) ใครที่ไม่ค่อยชอบหน้า
อยากจะส่งจด โอ๊ะ! ขอโทษอยากส่งสัตตคติคือได้ที่ 8 Rue Greuze Paris
xvi Royal Thai Legation. ภายในต้นเดือนสิงหาคมนี้ หลังจากนั้นก็ไป
ตระเวณรอบ ๆ Rome และ Madrid มาแล้ว คุณนักรจะต้องไปถึง ๑๗
เดือนคงต้องตระเวณยุโรปอยู่นานหน่อย แล้วจึงจะข้ามไปตาเบะ ลอร์ด
เนลสัน เกือบ ๆ ๒ เดือน อาจต้องท่องทะเลข้ามไปเยี่ยมไอค์! ต้องได้

Down Mexico Way ไปชนปลายแหลม เคยมาถ่ายตะโพกที่ฮาวาย
นิดหน่อยแต่คงจะซากระช้ำแรมกับใครไม่รู้ แต่คงจะต้องเป็น Madame
ของแก เห็นเกริ่น ๆ ว่าจะตามไปกุมเร็ว ๆ นี้ อีต่อนจะกลับนี้แกจะกลับ
หรือเปล่า ผมก็ยังไม่ทราบ ?

ผมเองแหละครับเป็นคนรายงาน แต่จะฝอยมากไปหน่อยก็ขออภัย
ด้วย ยินดีต้อนรับคุณน้อง ๆ เสมอ เวลานั้นรับตำแหน่งใหม่อีกอย่างหนึ่ง
คือเป็นสมุหบัญชีให้ครอบครัวของคุณ ๆ ที่ไปนอก ใครจะไปมีห่วงอะไร
ทางนี้เชิญได้ นะครับบริการเสมอ

ฮ่าวผมดีม! อีกคน ร.ท. กองหนุน นิตาด วัลลภสุต แกปลด
ราชการออกจากตัวแกเสียแล้ว เดียวแดงตัว Smart หายตาชนเบนกอง

เป็นผู้รับเหมาหมายก่อนข้างจะโอโถงอยู่ ผมชมแกว่าตั้งแต่ออกราชการ
ไปแล้วมันดูเขียนแบบดีกว่าอยู่ในราชการจริงนะ แกตอบว่า “อ้อเขียนแบบ
พอดี ไปแข่ง กับเจ๋งเดื่องวะ!” อ้อ! ยังอีกคนครับ คนนั้นกรบแท้เลย
เปลี่ยนจาก T. Square เป็นบินไปเสียแล้ว

ร.ท. สุนทร ปุณณบุตร ประจำหน่วยนาวิกโยธิน ๘สถานที่ทหาร
เรือดำตึกหีบ ไปฝึก Marine มาจากอเมริกาแล้วเหมือนกัน เวลานั้นเห็น
กระดากแก้วเข้าไม่ได้โกรธกันตายไปเลย อย่าไปวานแกเข้านะครับ!

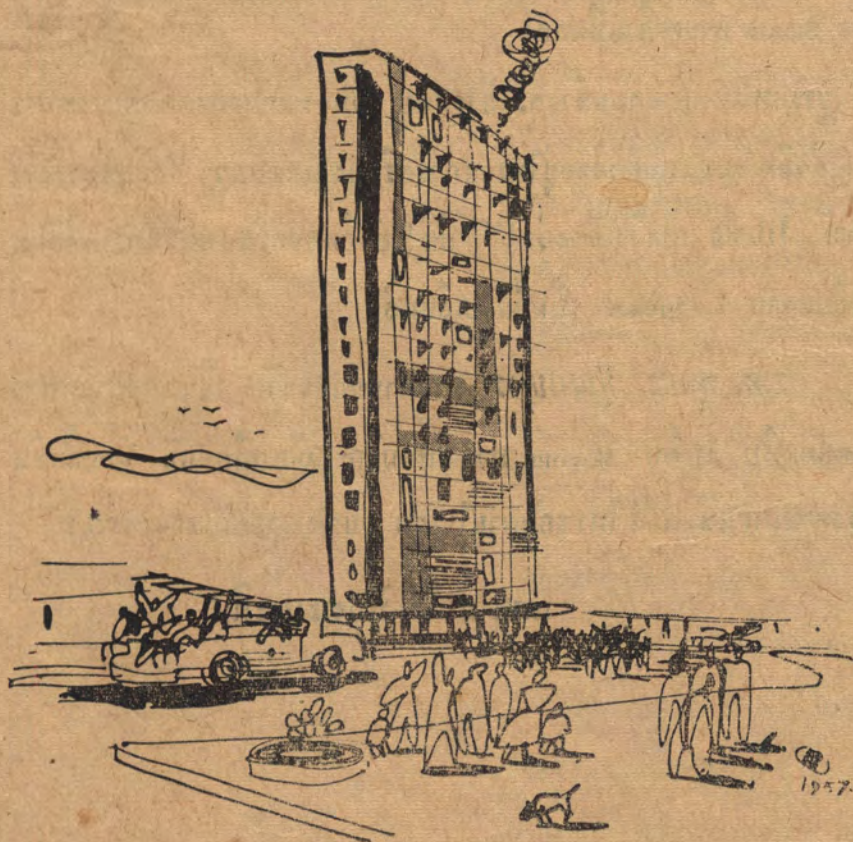
น.ท. สนั่น ปิ่นทะเลประทีป

ท.อ.

อาวุโสที่สุดของสถาปนิกใน ท.อ. คือ น.อ. ภาคัย กฤษณะพันธ์ ผ่าน
อเมริกา ดำรงตำแหน่งหัวหน้ากองอาคาร กรมช่างโยธาทหารอากาศ ขณะ
กำลังเข้าเรียน ร.ร. เติมนักวิชาการทหารอากาศ จะสำเร็จในเร็ว ๆ นี้ อีกสักหน่อย
เราก็ต้องเรียกท่านว่า “เส้ ๆ ภาค”

น.อ. ชื่น พลเดชวิสัย อาวุโสรองลงมา ผ่านอเมริกา ดำรงตำแหน่ง
หัวหน้ากองสนามบิน กรมช่างโยธาทหารอากาศ และดูแลเหมือนกองต่าง ๆ ที่มีชื่อ
เกี่ยวกับสนาม ท่านก็เป็นหัวหน้างาน เช่น สนามมอญ สนามกอล์ฟ สนามเทนนิส
เป็นต้น รูปสัมาท แต่ตอนหน้าฝนรู้สึกว่าจะคงพุ่งไปเสียหน่อยแล้ว ระวังนะครับ
เดี๋ยวบิน จะไม่ได้แชมป์ กอล์ฟ
ประเภทต่อแต่ม่อกระครับ

น.ท. สุวรรณ อุณ-
เอกดาภ ดำรงตำแหน่งรอง
หัวหน้ากองอาคาร จะเห็นท่าน
เล่นมอญครวดงาน พร้อม
ด้วย “คูคาท” รถมอเตอร์
ไซค์คู่ชีพ แต่เวลาดี ๆ ก็กลับ
ขับมอเตอร์ไซด์เข้ากรุง ไม่ทราบ
ว่าแอบไปไหน

น.ท. สมุทร บุรณะ
พิมพ์ ผ่านอเมริกา หัวหน้า
กองตำรวจบรรณ ช.ย. ท.อ. แต่
ละวันไม่ค่อยถูกชนไปไหนได้

เลย หาทางออกกำลังกาย ไปสมัครบินเครื่องบินสมัครการบินพลเรือน
อีกสักหน่อยก็จะคิดสมัครบินพลเรือนมาพอดีแล้ว

น.ท. วัชรวิทย์ จันทระเสน ผ่านอเมริกา เวียดนามได้ประจำอยู่ที่
กรมส่งกำลังบำรุง และได้รับหน้าที่เป็นนายทหารติดต่อกับหน่วย OLCC งาน
ติดต่อกันมากมาย ถึงกับบ้านดึก ๆ เสมอ

น.ท. ประหยัด ขุนนาค ประจำอยู่ที่กองก่อสร้างสนามบิน
ทางราชการได้ส่งให้ไปปฏิบัติงานในยุโรปและอเมริกา คัดค้านการบิน เป็น
ฝีมือของสถาปนิกหนุ่มร่างเล็กใจใหญ่ผู้หนึ่ง เวียดนามได้ คัดค้านมองหาแฟน
ใครส่งสารช่วยแนะนำให้หน่อย นึกว่าเขาบุญ เห็นมันเสมอ ๆ ว่าไม่มี
ใครสนใจเลย

น.ท. มนต์ สุภาพันธุ์ ผ่านอังกฤษ ดำรงตำแหน่งรอง
หัวหน้าแผนกแบบแผนกองวิชาการ ช.ย. ท.อ. หมั่นเจ้านายและเพื่อน
ฝูงเรียกว่า 'นายหนวด' เห็นเปรย ๆ ว่า ถ้าไม่ได้ข้างละ ๒๐๐ บาท คง
จะยังไม่โกนหัว

น.ท. ประเจียด พากแก้ว ดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายออกแบบ
แบบแผนกองวิชาการ ช.ย. ท.อ. ดูเหมือนจะมีงานภายนอกมาก ไป
หาที่ไรไม่ค่อยจะพบเลย

น.ท. ไพโรจน์ โทกะหุด ผ่านอังกฤษ เวียดนามทำหน้าที่รอง
หัวหน้าแผนกซ่อม กองอาคาร ช.ย. ท.อ. จะเห็นหน้าออกมา ๆ ก็ตอน
ฝนและพายุหนัก พอฝนหาย วิทยุโทรศัพท์ให้ซ่อมไม้หวัดไหว งานแข็ง
ยังเป็นได้ แต่ไม่เห็นโอกาสเรื่องแฟน เข้าใจว่าคงจะพบเข้าแล้ว

น.ท. ม.ล. อิศร์พันธ์ อิศร์ศักดิ์ ตำแหน่งเวียดนามเป็นหัว
หน้าฝ่ายช่างเหมา ตัวเล็กเลี้ยงดัง ไปไหนชอบไปคนเดียว ไม่ค่อยเห็น
พามาตามไปด้วยเลย

"เดินเครื่องได้"

หัวอ-อ-อ

น.ต. ระวีง ประมุขวิชาเพิ่ม ประจำกองก่อสร้างนามบิน แชนท์หูกเมือคราว
รถชนกัน บदनโตมอการคชนมากแล้ว แต่ยังคงใช้มือซ้ายทำวันทยาหัตถ์

น.ต. ตำราญ บั้วจัญญ ไปคองงานที่ญี่ปุ่น กัดบมามันว่าจนไปแยะ เวดานทำงานที่
กองก่อสร้างนามบิน

น.ต. โสภณ อิศรเสนา ผ่านอเมริกา และจะเดินทางไปอีกครั้งเร็ว ๆ นี้ ดำรง
ตำแหน่งรองหัวหน้าแผนกโรงงาน เพื่อน ๆ ชอบเรียกว่า “อิงสยาม”
เด่มอ อิงถ้าเขาไปรัดคองจะได้แม่โขงสักเทหนึ่ง

ร.อ. มนุ เจียจันทรพงษ์ ดำรงตำแหน่งรองหัวหน้าแผนกจัด
หา ขย. ทอ. วันหนึ่ง ๆ ถ้าไม่ได้ตะโกนคุยกับเพื่อนเป็นนอนไม่หลับ มี
ขทาง ทอ. ได้ส่งเข้าแข่งขันบิตเดี่ยคชนะเลิศแห่งประเทศไทย หวังว่าคงจะ
เอารางวัลมาอดกนบ้าง

ร.อ. วัชชี วรภากร ประจำกองอาคาร ขย. ทอ. หมุ่นไม่ค่อย
พบ ได้ความว่าไปเรียนสถิติ จบเรียนมากจะไปสำรวจตามแผนยัมตัวของ
สภาเศรษฐกิจแห่งชาติ อีกนานกว่าจะกัดบเข้าที่คองเดิม

ร.อ. สมชาย สุกุมารทัต ประจำกองนามบิน ขย. ทอ. ระยะ
นี้กำลังปรับปรุงใหญ่ในเรื่องพัน เดี่ยอย่างเดี่ยเวดาไปหาหมอพันกถั่วเจ็บ
เวดาพุดมก็ระวงพันหน้าจะหลุด เห็นคุยว่า มีแฟนรอบกรุงเดย ขณะ
เตรียมตัวจะไปอเมริกา

ร.อ. นัทร วนิกกุล ประจำแผนกแบบแผน กองวิทยาการ
ขย. ทอ. ระยะนี้อยู่ในระยะบำรุงสุขภาพ เพื่อจะเดินทางไปอเมริกา รู้สึกว่า
ตมาทชนมาก แต่ก็เห็นรคฮิตแมนวงคักบอย ๆ เหมือนกัน เห็นกระซิบกับ
เพื่อนว่าจะไปมองหาแฟนที่อเมริกา

ร.ท. วันศุกร์ สุทธิพงศ์ ประจำแผนกแบบแผนกองวิทยาการ ชย. ทอ. ระยะเวลา
งานนอกที่ตั้ง จะพบกิจกรรมได้วันเดียวคือ วันเงินเดือนออก และจะได้เป็นคุณพ่อในเร็ว ๆ น
นี้ด้วย แต่มีงบประมาณครึ่งเหมือนกัน

ร.ท. ดำรงค์ วิทย์ ประจำกองอาคาร ขณะนี้ไปอยู่ OLCC จะพบกิจกรรม ชย. ทอ.
ได้เฉพาะวันเงินเดือนออก เข้าใจว่าคงจะพูดฝรั่งได้คดอ้งแล้ว

ร.ท. อนันต์ บุญยะสิงห์ ประจำแผนกแบบแผนกองวิทยาการ ชย. ทอ. รูปร่าง
สูงโปร่งมีท่าพอดดี บั้นก่าตั้งเริ่มเป็นหนุ่มแล้ว ที่หายๆ ไปเข้าใจว่าคงไปหาแฟน บางครั้ง
ตาไปหาแฟนที่หัวหิน ๒-๓ วันก็มี

ร.ท. ระวาด อรุณเวช ประจำแผนกแบบแผนกองวิทยาการ ชย. ทอ. ก่าตั้งจะ
เป็นผู้ใหญ่ เราคงจะได้ทราบข่าวที่น่ายินดีเร็ว ๆ นี้ พอเพื่อน ๆ ถาม หน้าซีกจะแดงเอามาก ๆ
เสียด้วย

ร.ท. สวัสดิ์ จันทร์เทียร ประจำแผนกแบบแผน กองวิทยาการ ชย. ทอ. เป็น
ผู้ใหญ่ไปแล้ว คงจะเป็นคุณพ่อในไม่ช้าเหมือนกัน

ร.ท. ทองอู่ จักรสิงห์ ประจำแผนกแบบแผน กองวิทยาการ ชย. ทอ. รูปร่าง
บ้อม ๆ บางครั้งได้แฉกตาทำงาน หมุ่นถ้าแฉก
หายเลยไม่ค่อยเห็นใช้ ชอบคำว่า “เร็ว ๆ หน่อย
เดี๋ยวตราคาวาย” เจ้าตัวเองบอกว่า แฟนหายาก
เหลือเกิน ใครสนใจเชิญติดต่อกับเจ้าตัวได้

ร.ท. ประสิทธิ์ จาระตุมบูรณ์ อยู่กรม
ยุทธศึกษาทหารอากาศ เวลด้านทางกองวิทยาการ
ชัย. ทอ. ได้ขอมาช่วยงาน รู้ดีกว่าขยันดี เมื่อตอนบ
ไม่สบายม้อย ๆ คงไม่ค่อยชิน อากาศดอนเมือง
เดี๋ยววันสบายดีแล้ว

มีข่าวที่น่ายินดีสำหรับชาว ทอ. เราได้รับน้องใหม่มาอีก ๕ คน แต่ได้แยกย้ายกันอยู่

คือ:-

๑. ร.ต. นิพนธ์ พิริยะพันธ์ ร.ร. นายเรืออากาศ
๒. ร.ต. ประเสริฐ มังคละ กรมช่างโยธาทหารอากาศ
๓. ร.ต. สมชาย จินดานนท์ กรมช่างโยธาทหารอากาศ
๔. ร.ต. ธนิน สคนธชาติ กรมช่างอากาศบางซื่อ
๕. ร.ต. สมพงษ์ วงเคี่ยม กองบินยุทธการ ดอนเมือง

ขอให้น้องใหม่ทั้ง ๕ นี้ คงได้รับไว้ซึ่งความยินดีของพวกพี่ ๆ ทั้งหลายด้วย ว่าง ๆ มาพบปะกันบ้าง คัน ๆ เดือนเป็นเหมาะกว่าเวลาอื่น

ร.ต. วรวิทย์ จันทโรจวงศ์ สถาปนิกได้เปลี่ยนอาชีพไปเป็นนักบินแล้ว รับราชการ อยู่ที่ ร.ร. การบิน นครราชสีมา หมู่บินมากกรุงเทพฯ ๑ ม้อย ๆ เหมือนกัน

ข่าวที่น่าเสียใจ น.ต. ชาญชัย มิตินทศุต สถาปนิกรุ่น ๒๔๘๘ ได้ถึงแก่กรรมด้วย โรคมะเร็งในลำไส้ ชาว ทอ. ทุกคนรู้สึกเสียใจมาก ที่ได้ขาดเพื่อนร่วมอาชีพที่ดีไปคนหนึ่ง

ข่าวจากพลาธิการตำรวจ

ร.ต.อ. ฉานอง ทิรานนท์ ได้อุปสมบท เมื่อ
วันที่ ๓๓ ก.ค. ๒๕๐๐ ณ วัดบางพลีใหญ่ สมุทรปราการ

ร.ต.อ. ทักษ์ บัณฑิตย์ จะได้เดินทางไป
ศึกษาและดูงาน ณ สหรัฐอเมริกาเร็ว ๆ นี้

พ.ต.ท. เกษม บุคยศิริ นายช่างใหญ่กรม
ตำรวจ ได้รับเหรียญคุณงามความดี ในการทำงาน ที่เอรา-
วัณ เป็นผลดีเยี่ยม และมีหวังว่าจะได้เลื่อนยศ เป็น
พ.ต.อ. ในเร็ว ๆ นี้

คุณสมบัติ ขวาวาค ขณะนี้เป็นผู้อำนวยการ
ก่อสร้าง Row house นิคมกรมตำรวจ ตรงข้ามซอยอารี

พ.ต.ท. วิลาศ หงษ์เวศ ได้รับตำแหน่งเป็นรองผู้กำกับกร ๓ พลาธิการ กรมตำรวจอีกตำแหน่ง

พ.ต.ต. ตระหนัก เทพวัลย์ เป็นหัวหน้าแผนกช่าง ของกรมพลาธิการกรมตำรวจ

พ.ต.ต. ทวยหาญ ยมภาค ได้ย้ายไปประจำที่กองดับเพลิง พญาไท

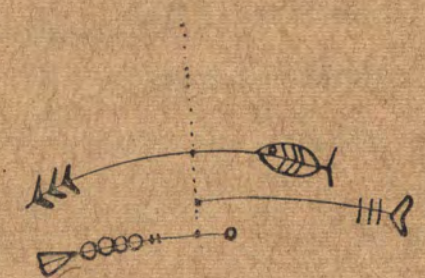
ร.ต.อ. มานิตย์ อุตัยวรรณ กับ ร.ต.ท. ประทีป ผลพันธ์ ได้กลายเป็นนักนิยมไฟรไปเสียแล้ว
เมื่อเร็ว ๆ นี้เอง ท.ต.ท. ได้ค้นพบดาราท.ว. จากสถานีตำรวจ

ทั้งที่เป็นสถานีกรมตำรวจ อาจารย์อังกูร ยังต้องปลุกเวดามาสอน History ให้นิสิตของเรา

ทั้ง คุณสมบัติ และ คุณสุเทพ ต่างก็กำลังจะได้ทายาทน้อย ๆ อีกคนละหนึ่ง

ร.ต.อ. พังใจ ได้บุตรคนหัวบี๋เป็นชาย

ส่วน ร.ต.อ. นิเวศน์ พงษ์สวัสดิ์เพชร ยังคงหนุ่มและโสดเสมอ

1957.

นอกจากจะทำหน้าที่เป็นสถาปนิกแล้ว ยังต้องยึดมั่นในอุดมคติอีกด้วย

๕ ๕ ๕
เคารพเอื้อเฟื้อต่อหน้าที่

อดทนต่อความเจ็บใจ

ไม่มั่งมากในตาผล

ดำรงคตินิยมจริยธรรม

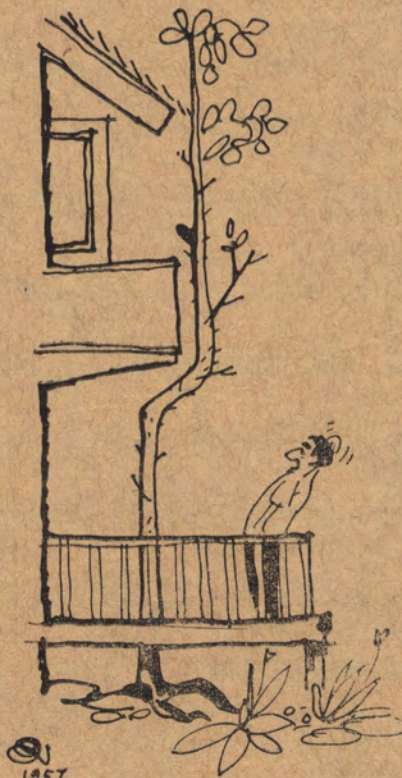
๕ ๕ ๕
กรุณาปราณีต่อประชาชน

ไม่หวั่นไหวต่อความยากลำบาก

มุ่งบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์แก่ปวงชน

กระทำการด้วยปัญญา

รักษาความไม่ประมาทเสมอชีวิต

๑
1957

ข่าวจากกรมชลประทาน

- คุณประทัด ได้ไปฝึกงานที่ Denver U.S.A. เมื่อวันที่ ๓๕

ธันวาคม ๒๕๒๒

- คุณสัญญา ได้เลื่อนเป็นชั้นโท
- พอดีม ทำงานส่วนตัว ที่บริษัท เอเชีย จำกัด
- คุณจำลอง ขอบขยับ สอบผ่านการคัดเลือกได้ทุน

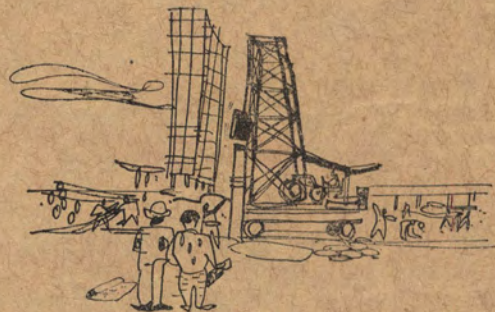
Columbo ไปเรียน cause พิเศษ เกี่ยวกับสถาปัตยกรรม

- คุณวุฒิ ดำรงตำแหน่ง หัวหน้าแผนกสถาปัตยกรรม เป็นสถาปนิกเอก

- คุณวีระ เทพวิศาล ผูกหัตถกรรมบ้านส้มเต๋จ
- แต่ คุณศิรัชย์ กำลังยุ่งอยู่กับการทำหนังสือ "อาษา"

ซึ่งจะออกตอนปลายเดือนนี้

- ส่วนงานทางด้านชลประทาน ตอนนั้นไม่หนัก เพราะงานเขื่อนย่นย่อกำลังเริ่ม และเพิ่งจะเสร็จงานหนักจากเขื่อนเจ้าพระยา มังานก่อสร้างบ้านพักทยอย แต่กมงานของมหาวิทยาลัยเกษตรบาง

ข่าวจากสถาปนิก กรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

ข่าวที่นายนิติ กระทรวงศึกษาธิการได้รวมสถาปนิกของกรมต่างๆ
 ในสังกัดทำงาน ณ ที่เดียวกันแล้ว โดยขึ้นตรงต่อกรมอาชีวศึกษา บังคับ
 คุณเมณฑุณ เทพหัสดินทร ได้รับตำแหน่งหัวหน้ากองออกแบบและก่อสร้าง
 คุณเพ็ญ สมบัติเปี่ยม มีราชการยุ่ง ทั้งออกแบบ สอนหนังสือ และไปราชการ
 ต่างจังหวัดเต็มอมีได้ขาด คุณเจนจิกร์ กุณฑลบุตร ได้รับความดำริ
 อย่างงดงามในการออกแบบคึกคักงานและหอสมุด คึกเรียน (ใหม่) ของวิทยาลัย
 วิชาการศึกษาประสานมิตร ซึ่งเป็นที่น่าพอใจยิ่ง โชติ กัลยานมิตร หัวหน้าแผนก
 ออกแบบ เตรียมตัวไปศึกษาต่อ และแต่งงาน ณ สหรัฐอเมริกา กำหนดเวลา ๒ ปีครึ่ง
 โดยทุนของ Usom ราวๆกลางเดือนสิงหาคมนี้ ขณะเดียวกัน ม.ร.ว. พระเดช
 จักรพันธ์ ได้รักษาการตำแหน่งหัวหน้าแผนกออกแบบ และสละเสียดเสียแล้วใน
 วันที่ ๘ สิงหาคม ศกนี้ ข่าวที่นำโมทนา สุวรรณ อัมฮารมย์ ได้สละเพศชรา
 วาตวิสัย เป็นนวกภิกษุ จำพรรษา ณ สำนักวัดบวรนิเวศวิหาร คณะชาวรังสิต เมื่อ
 วันที่ ๒๘ มิถุนายน ศกนี้ สหายสถาปนิกคนใดประสงค์ทำบุญกุศล เขิญได้ทุกเวลา
 สถาปนิกน้องใหม่ มีอดีตและหัว Modern ของกรมอาชีวศึกษาได้แก่
 เขียน สุวรรณสิงห์

“ทำไมใช้อะไรอื่น”

ขอโทษที่ต้องเขียนให้อ่าน ทั้ง ๆ ที่ไม่เคยคิดที่จะเขียนเลย เพราะปกติชอบที่จะเป็นนักอ่านมากกว่า แต่จำเป็นต้องเขียนเพราะน้องๆ ได้ไปขอให้ช่วยเขียน โดยเสนอให้ข้าพเจ้าเขียนเรื่องราว ก้าว-ก้าว ของชาวทวิปส์ถาบัตย์ (ซึ่งค้นพบโดยชาวทวิปส์ผู้หนึ่ง และได้เขียนภาค ๑ ไว้แล้ว จึงใคร่ขอรับรองแทนชาวทวิปส์พี่น้องๆ ผู้สนใจในชาวทวิปส์ที่ว่า กรุณาเขียนภาค ๒ ภาค ๓ ต่อไปอีก จะเป็นที่พอใจไม่น้อยเลย) จะโดยเห็นว่าข้าพเจ้าเป็นชาวทวิปส์ถาบัตย์ที่อายุออกจะยืนสักหน่อย หรือจะเห็นเป็นนักเขียนผู้ชอบคำของเก่าที่สุดที่จะหาได้ แต่เมื่อน้องๆ เสนอมาเช่นนั้นข้าพเจ้าก็ชอบที่จะสนอง เพราะมันสอดคล้องต้องกันกับหลักเศรษฐกิจของข้าพเจ้าขณะนี้ยกตัวอย่าง ถ้าจะทำกรช่วยเหลือใดๆ ข้าพเจ้าขอเลือกเอาวิธีตรงแรงมากกว่าลงทุนนั่นเอง เพราะอะไร?.....เห็นจะไม่ต้องคอยกระมังอันตัวข้าพเจ้าเอง แม้จะได้ชื่อว่า เป็นชาวทวิปส์ถาบัตย์ที่ออกจะเก่าๆ ไปเสียแล้วก็ตาม แต่ก็ยังหน้าใหม่มากในบรรดาชาวทวิปส์

ก้าว ก้าว ด้วยกัน เรื่องที่จะเขียนก็จะกลายเป็นเรื่องเก่า
กำมะลอ ไม่ใช่เก่าตายครามจึงต้องขอตัวและขอออก
เรื่องไปเลย นื่องๆ คงผิดหวังบ้าง แต่ขออย่าได้โกรธเคือง
ถึงคดีสัมพันธ์ไมตรีกันเดยนะ

เมื่อเร็วๆ นี้ข้าพเจ้าได้อ่านเรื่องในนิตยสารราย
สัปดาห์ฉบับหนึ่ง อันเป็นเรื่องเกี่ยวกับความคิดวิจารณ์ใน
สังคมมนุษย์ผู้มองชนนากดขี่ทาสทาสใจ ข้าพเจ้า
จึงใคร่จะแนะนำให้ท่านรู้จัก "คลับโบนเฮด" อันประกอบ
ด้วยสมาชิกที่เป็นคนอเมริกันผู้เจริญแล้วทงหน ถ้วนเป็น
คนด้อยมีหน้ามตา เช่น เป็นพ่อค้า หมอ นายธนาคาร
เจ้าของบ่อนามัน ทนายความ ตลอดจน ฮาร์. เอ.
รอรันตัน ซีเนียร์ นายกเทศมนตรีของเมืองคลลด์สทคลบ

คงอยู่ รวมทั้งหมด ๕๗ คนพอคืบพอคืบ ทว่าพอคืบ เขาว่าพอคืบของเขาจริงๆ ไม่เชื่อก่ถาม จ. โฮเวิร์ดเพน ผู้ริ
เริ่มและผู้จากัดจำนวนสมาชิกไว้เพียงเท่านั้นดูก็โต บางทีจะได้คำตอบซึ่งแก้มักจะตอบกับผู้ถามเสมอๆ ว่า "ใครจะ
บอกความลับ มนั ๕๗ ก็ ๕๗ นะซี" (ยังกระเป็นความลับแต่เต็มประดา พอจะรู้หรือทว่าตะแกชเงยออก
หมายประชุมจำนวนมากมายจนแจกกันยงใจ ใดๆ ก็ไม่รู้จักทว่าถึงสักที ทำให้สมาชิกมาประชุมไม่ครบองค์ได้ง่าย แล้ว
ยังจะถูกสอดส่องอีก)

คลับโบนเฮดตั้งเมื่อ ค.ศ. ๑๙๑๙ ณ เมืองคลลด์ส มลรัฐเท็กซัส สหรัฐอเมริกา ในกระบวนคลับทั้งหลายแห่ง
ในสหรัฐอเมริกาให้เห็นจะมีคลับโบนเฮดเพียงคลับเดียวที่เกือบไม่ทำประโยชน์ให้แก่ส่วนรวมเลย ทงทในครึ่งหนึ่ง
คลับนี้จัดงานแต่งดอกไม้ช่อไม้ช่อ เพื่อเก็บเงินสนับสนุนบำรุงการกุศลที่เหมาะสมอย่างหนึ่ง ก็ได้รับความ
สนับสนุนจากบรรดาเจ้าของสวนไม้ดอกต่างๆ เป็นอย่างดี การแต่งด้าเร็วผลอย่างน่าชื่นชม แต่ก่อดิวิจารณ์ไม่ได้
คือจัดงานช่อไม้บริเวณทางชยะมุดฝอย ไม้ดอกที่แต่งด้าก็เป็นพันธุ์ไม้ชนิดเป็นพิษและจำพวกกระเทียมเท่านั้น (ถ้า
เป็นในเมืองไทยตะก้อ พวกหมาขี้ ค้าแย อุดพิษ บรรเพ็ชร ฯลฯ คงจะได้มีโอกาสไปโง่โง่โฉมกับเขาบ้างเป็นแน่)

มีหน้าข่าวทางคลับเกิดขึ้นไปว่า (ตั้งจริงหรือเปล่าไม่รู้) จัดงานเพื่อการกุศลอะไรเดี่ยอก เลยคบปัญหาโดยไม่ได้เงินไปช่วยการกุศลที่ไหนเดี่ยอๆ นั้นแหละ (เป็นเมืองไทยต้องโดนข้อหาว่าหลอกหลวงประชาชน ตามมาตราที่.....)

ในด้านการแต่งตัวอีกคิดต่าง ๆ ปรากฏว่าคลับโบนเฮดคลับแต่งความสนใจอยู่มากปานจะเขี่ยคลับธุรกิจให้ได้อายุที่เดี่ยอ ตั้งจะเห็นว่าสมาชิกในคลับโบนเฮดจะมีการพบปะชุมนุมกันกินอาหารกลางวันแล้วทำอะไรแสดง ๆ กันอาทิตย์ละครั้งในวันศุกร์ ถ้ามีการนัดพิเศษอาจจะพบกันมากกว่านั้น บ่อยครั้งที่คลับจะเชิญแขกผู้มั่งคั่งไปร่วมรับประทานอาหารในวันนัดชุมนุมประจำสัปดาห์ แต่อาหารที่เสิร์ฟแขกนอกจากถั่วเต๋มเจ้าน มีมดดำหับตักถั่วและมดดำหับเต๋มดำหับต้มแล้วก็ไม่ทำอะไรอีก ส่วนสมาชิกถั่วถั่วกินอาหารชนิดกินอย่างเอร็ดอวย เมื่อกินเลี้ยงแล้วถั่วถั่วบทย่นหน้าตาแขกผู้มั่งคั่ง และเป็นเรื่องน่ายมที่แขกจะต้องกล่าวคำปราศรัย พอถึงตอนนั้นไรด์สมาชิกก็จะพากันลุกขึ้นแล้วเดินหน้าตาออกไปจากห้องไม่มีใครอยู่ฟังคำปราศรัยของแขกเลยสักคน

บางครั้งบางครั้ง สมาชิกโบนเฮดทำตัวราวกับว่าพวกเขาเป็นกลุ่มนักร้องเพลงคลาสิกที่สนใจอย่างสุดซึ้ง ถึงกับไปเชิญพวกนักร้องโอเปร่า อาทิ เช่น เกรซมัวร์ มาร่วมชุมนุมด้วย และจะต้องโดนแฉตามธรรมเนียมของแขกที่ได้รับเชิญมาคลับโบนเฮดนี้ กล่าวคือในชั้นแรกสมาชิกทุกคนก็ทำท่าทางตั้งใจและเอาจริง เอาใจกันจนโดยพากันค้มมืออย่างตั้งคอบแล้วค้มออก เมื่อได้ทราบว่าคุณได้รับเกียรติที่จะได้ฟังการร้องเพลงที่ไพเราะที่สุดในโลก แต่ที่ไหนได้พอมีมดดำหับกระแอมเตรียมจะฮ้าปากร้อง ก็มีสตรี ๓ นางเดินเท้าเปล่าออกมาแผดเสียงร้องอะไรไม่ทราบที่

1957

ไม่เป็นเพลงเดี่ยอจนมีมดดำหับไม่ทราบจะทำอย่างไร นอกจากบอกฝ่ายชาวคณะโบนเฮดซึ่งนั่งทำเป็นคนหูหนวกอยู่ใกล้เธอว่า เธอไม่เคยไปในงานเลี้ยงอาหารกลางวันที่เป็นเกียรติแก่เธอคราวไหนทั่วเค็ชเท่าคราวนี้เลย (เธอคงจะร้องให้สมาชิกโบนเฮดคงจะหัวเราะ)

เมื่อไม่นานมานี้ มีคณะละครตลกประกอบดนตรีเปิดการแสดงที่เมืองคลิดด์ พวกสมาชิกโบนเฮดก็ไปในวันเปิดการแสดงวันแรกกับเขาเหมือนกัน แต่ไปในชุดเดี่ยอนอน "บียาม่าเกม" กันทุกคน ในการจัดงานคริสต์มาสซึ่งเป็นงานประจำปี ก็ยังอดวิตถารไม่ได้ คือแทนที่จะจัดงานในวันที่ ๒๕ ธันวาคม เหมือนอย่างคนอื่นเขา ไปดูไป

จัดงานกันในเดือนกรกฎาคม พอถึงวันพืชมงคลสมาชิก
โบนเฮดก็จะยกโซงกันไปเจาะถนนเมน เพื่อปลูกต้นไม้
ลงที่ใจกลางถนนนั้น

ใช้ว่าคลับโบนเฮดจะสนใจเฉพาะแต่แอกติวิตี้ต่างๆ ใน
สังคมมนุษย์ที่ชอบคิดคัดแปลงให้วิถิตถารไปเท่านั้น เขายัง
สนใจไปถึงความเป็นอยู่ของสัตว์อีกด้วย เช่นในคราวหนึ่ง
เขาเรียไรเงินกันในบรรดาสมาชิกได้เงิน ๑,๒๕๐ ดอลลาร์
เพื่อเอาไปซื้อของขวัญจากแคลิฟอร์เนียมาควหนึ่ง แล้วเอา
ไปที่สวนสัตว์มารชาดส์ในดัดดิสันเอง เพื่อให้มันแต่ง
งานกับโยเซฟีนอูรูคัจเมย์ ซึ่งพวกเขาเห็นความหน้าเหว่มา
นานหนักหนาแล้ว โดยจัดพิธีวิวาห์กันอย่างเอิกเกริก มีผู้พากษาเป็นประธาน จัดให้มันดื่มน้ำบรรเลงกล่อมห่อ
โดยเครื่องดนตรี ๘ ชิ้นของวงดนตรีซิมโฟนีออร์เคสตราประจำคลับนั่นเอง

ในเมื่อคลับโบนเฮดเป็นคลับที่ชอบทำอะไรแฉดงๆ แล้ว ย่อมเป็นการแน่นอนเหลือเกินที่สมาชิกแต่ละคนจะ
ต้องเป็นบุคคลที่ชอบคิดอะไรแฉดงๆ ด้วย ดังเช่น ประธานคนปัจจุบันของคลับชื่อ ยอร์ช มุซซง ซึ่งเป็นนักธุรกิจ
ธรรมดา แค่อตรีไปสร้างเรือนต์ขนาด ๑๕ ฟุต ใต้ในห้องใต้หลังคาบ้านของเขา แล้วต้องรอปนห้องและฝาบานออก
ด้านหนึ่งเพื่อเอาเรือนออกมาจากบ้าน เคยถูกรับเขาเป็นสมาชิกคลับโบนเฮดและถูกเลือกเป็นประธานคลับในเวลาต่อมา

อันการกระทำวิถิตถารต่างๆ ของพวกโบนเฮดนั้นสุด
ที่จะเขาได้ว่าเขาทำอะไรกันบ้าง แต่เมื่อมีใครพูดถึงความ
ไร้สาระของโบนเฮดคลับแล้ว นายกเทศมนตรี ฮอร์นตัน
จะให้เหตุผลว่า “ก็ในเมื่อตามธรรมดาเราก็มีส่วนร่วม
อยู่ในการทำงานอย่างจริง ๆ จัง ๆ และมีส่วนในการกุศล
สาธารณประโยชน์อย่างเช่นคนอื่นเขาแล้ว ทำไมเราจะ
ต้องตั้งคลับสำหรับการกุศล หรือทำงานเอาจริงเขาจึง
ชอบ เพราะสิ่งที่เราต้องการไม่ใช่อะไรอื่น เพียงแต่

ขอให้เราได้มีโอกาสทำตัวบ้าง บอ ๆ ตามความพอใจของเรา อาทิตยจะครึ่งเท่านั้นพอ ความจริงคล้ายของ
 เรานควรจะมีมากกว่าที่มอยุนเสียอีกด้วยซ้ำไป” ข้าพเจ้าเป็นคนหนึ่งทเห็นด้วยกับคำกล่าวนั้น เพราะคิดเป็นแห่ง
 เดียวที่ผู้เป็นสมาชิกหวังที่จะเข้าไปหาความรื่นรมย์ เพื่อผ่อนคลายความเคร่งเครียดที่ได้รับจากงานประจำวันมากกว่า
 ที่จะมานั่งประชุมโต้เถียงกัน การประชุมปรึกษาหารือธุรกิจ ควรเป็นเรื่องของสมาชิกมาตกลงมาเพื่อดำเนินงานด้านใด
 ด้านหนึ่งโดยตรงอยู่แล้ว ฉะนั้นกิจการของสมาชิกและของคลับควรจะตัดตอนแยกจากกันโดยเด็ดขาด ไม่ควรปะปน
 หรือไม่จำเป็นต้องดำเนินงานโดยบุคคลคณะเดียวกัน อันเป็นเหตุให้การดำเนินงานไม่ได้ผลเต็มที่ทั้งสองฝ่าย สมาชิก

ไม่อาจจะทราบได้ว่า ในการนัดชุมนุมแต่ละคราวนั้นเป็น
 เรื่องของสมาชิกหรือของคลับกันแน่ เพราะในการนัด
 ชุมนุมคราวเดียวกันนั้น มีการประชุมธุรกิจพร้อมๆ
 กันไปกับคดีใหม่งานรื่นเริง ขอให้ท่านลองนึกถึงบรรดา
 สมาชิกที่จะต้องเตรียมตัวเตรียมใจมาร่วมชุมนุมกันเกิด
 ว่าจะมีความรู้สึกในอารมณ์อย่างไร? ถ้าท่านเป็นสมาชิก

ของคลับท่านจะหาความสนุกได้ใหม่ในเมื่อท่านต้องถกเถียงในเรื่องธุรกิจมาหยก ๆ หรือกำลังจะมีการประชุม
 ธุรกิจคอยอยู่ข้างหน้า

ด้วยเหตุดังกล่าวข้าพเจ้าจึงใคร่ที่จะเห็นคลับเช่นเดียวกับคลับโบเนดเกิดขึ้นในเมืองไทยบ้าง แม้จะเป็นคลับ
 ที่ทำอะไรบ้าง บอ ๆ ก็ตาม แต่ความบ้าง บอ ๆ ที่เกิดขึ้นจากมันสมอง (ไม่ใช่ธรรมชาติ) ย่อมผ่อนคลาย
 อารมณ์เราได้มากเหลือเกิน หากใครวิตถารพอที่จะคิดดังนั้น ข้าพเจ้าคนหนึ่งจะขอยกคดีมาคร่ำครวญถึงกิจการ
 และยินดีที่จะหาสมาชิกที่ชอบทำอะไรวิตถารให้ด้วย ซึ่งในวันเดียวกับข้าพเจ้ากมอยู่หลายคน มีอยู่คนหนึ่งทอดจะ
 วิตถารตาหน้าเพื่อนสักหน่อย ตั้งใจวันหนึ่งหลังจากอุตุริเข้าไปสำรวจในห้องน้ำหญิงเพื่อค้นหาข้อแตกต่างระหว่าง
 ห้องน้ำหญิงกับชายในแง่สถาปัตยกรรมจนต้องแท้อแล้ว ก็สังเกตเห็นดวงออกมาด้วยสีหน้าบ่นยาก บนใบหน้าเต็ม
 ไปด้วยหยดน้ำ พร้อมกับชวนเพื่อน ๆ สุดแต่จะหาได้ในตอนนั้นไปดูผลสำเร็จและร่วมทอดองด้วย คราวนั้นเกิดเสียง
 หัวเราะกันดังไปหมดจากผู้ร่วมทอดอง จากการทอดองครั้งใหญ่หนึ่งจึงเป็นที่รู้กันว่าห้องน้ำหญิงแตกต่างกับห้องน้ำ

ชายตรงที่ห้องนาหญิงมีนาพุซังห้องนาชายไม่มีเท่านั้นเอง แต่กว่าจะรู้ผลก็เดินเอาหน้าเพื่อไปหมดตาม ๆ กันข้างซอย
กันแท้ ๆ!

“ศาลาเกศา”

(นามปากกาที่ได้จากนามสกุลของผู้เขียนเอง ซึ่งหน่วยเด็กคงดมพินดงให้ใหม่อย่างไม่เห็นรอยเก่าเคยใน
คราวเด็กคงที่ไม่เรียบรอย และข้าพเจ้าจำต้องยอมรับโดยพฤตินัยเพื่อมิให้การเด็กคงที่ไม่เรียบรอยอยู่แล้ว ไม่
เรียบรอยยงชน)

นักสืบเจอะนักสืบ

เซอร์ อาเธอร์ คอนัน คอยล์ ขนรถแท็กซี่เพื่อ
ไปพักที่ไฮเต็ลในกรุงปารีส เมื่อเขาชำระค่ารถ คน
ขับรถพูดว่า

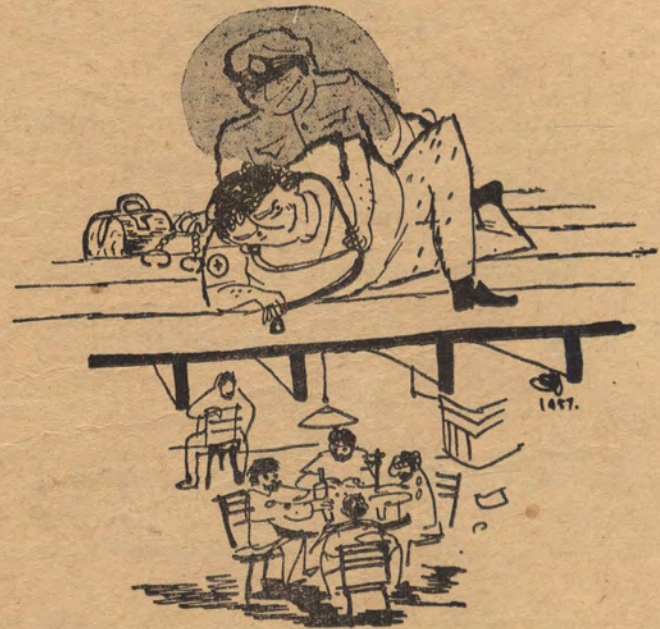
“ขอบคุณขอรับ ท่านคอยล์”

“ทำไมคุณรู้จักชื่อของฉันล่ะ”

“ผมอ่านหนังสือพิมพ์ลงข่าวว่า คุณมาถึง
ฝรั่งเศสภาคใต้วันนั้นครับ” คนรถอธิบาย “นอก
จากนั้นผมสังเกตดูว่าท่านมีรูปร่าง ลักษณะบอกเป็น
ชาวอังกฤษ และผมของท่านก็เพิ่งตัดมาใหม่ๆ ทรง
แบบนี้เป็นแบบที่ช่างตัดผมภาคใต้ ของฝรั่งเศสนิยม
มาก”

“แน่มาก” คอยล์ผู้บนเซอร์ลอคโฮมขึ้นมา
กล่าวชม “แล้วมีอะไรอีกล่ะ หรือหมดแล้ว”

“ไม่มีแล้วครับ” คนรถตอบ “นอกจากจะ
บอกท่านว่า ผมทราบชื่อของท่านจากกระเป๋าเดินทาง
ใบนี้เอง”

ห้างหุ้นส่วนจำกัด

แสงทองชัย

นายบัก แซ่เตี่ยว

เลขที่ 366-8 พระราม 4 ปากถนนजारูเมือง

พระนคร

โทรศัพท์ ๓๒๑๗๑

รับเหมาก่อสร้าง

และจำหน่ายเครื่องก่อสร้างทุกชนิด ราคาเย่อมเยาว์

เกษม สุวรรณดี

กรรมการจัดการ

บริษัท เกษมพาณิชย์ จำกัด และห้องแต่งผม เกษมล้าราญ

420/6-7 ใกล้เคียงแยกแมนศรี ถนนบำรุงเมือง พระนคร

โทร. 23732

สั่งและสั่งสินค้าจากต่างประเทศ เป็นตัวแทนจำหน่ายสินค้าต่างๆ

รับเหมาก่อสร้าง

บริษัท สหกิจโยธา จำกัด

208/7 ถนนหลานหลวง พระนคร

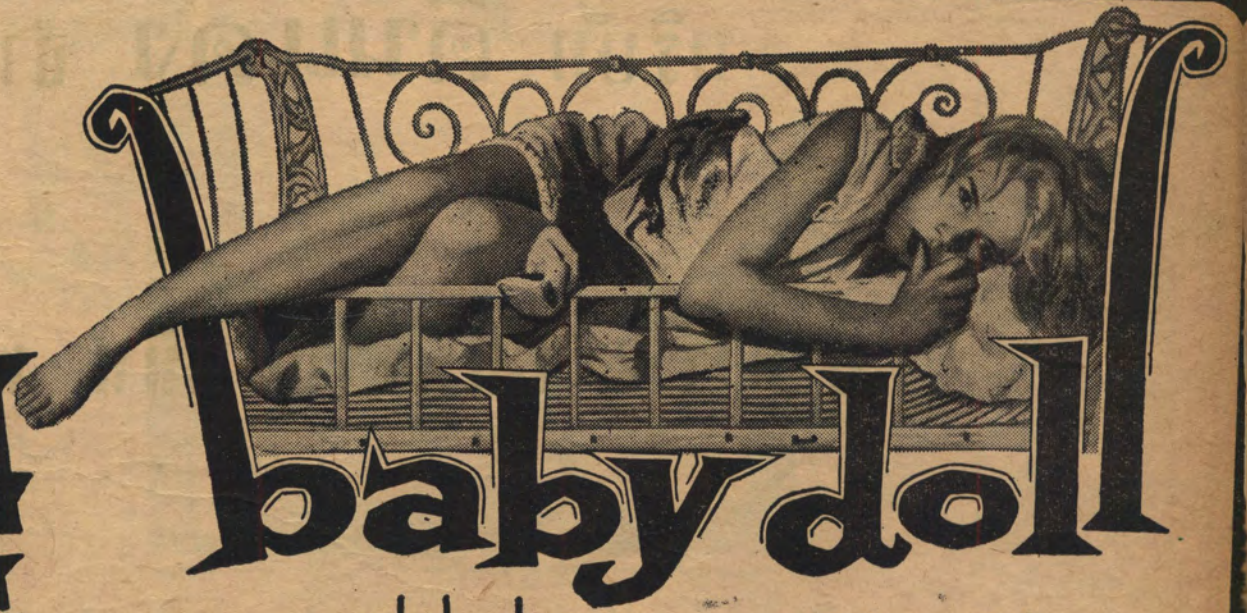
โทร. 23857

ตัวออกกัณฑ์ทนาการ

จาก

ร้าน ทัดทรง

ดู! เรื่องคนแก่อยากมีเมียสัก..... เธอไม่ยอมให้เขา
โกสักราย แต่สำหรับหนุ่มแปดกหน้าแล้ว....
เธอกลับไม่ยอมทำ.....

ด้วยอภินันทนาการ

จาก

บริษัท ดินแดง จำกัด

อาคาร 2 ถนนราชดำเนิน พระนคร

โทรศัพท์ 22600

it's delicious!

*the
golden
orange
drink...*

Fanta
TRADE MARK REGD.

Made to be the finest orange drink in the world!

AUTHORIZED BOTTLERS

THE BANGKOK BOTTLING COMPANY LTD.

AUTHORIZED BOTTLERS OF COCA-COLA

With the Complements

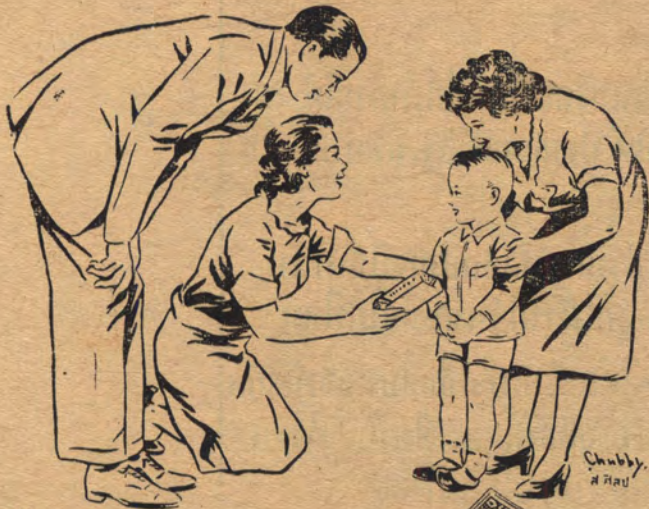
of

CHRISTIANI & NIELSEN
(THAI) LTD.

ของขวัญที่ใช้ ได้ก่ได้ดี ...

นั่นคือ ภาพชุด

ก.ไก่ อนุบาล

สร้างเด็กให้เกิดรักหนังสือ
สร้างรากฐานในอนาคตของเด็ก
แทนการให้ของเล่นอื่นใด

ให้ ภาพชุด

ก.ไก่ อนุบาล แก่เด็ก

ไม่เพียงเด็กจะชอบใจ แต่ท่านได้ทั้งกุศลผลบุญ

งานพิมพ์ที่สอดคล้อง

ต้องที่

- พิมพ์ภาพสื่อสี • พิมพ์ฉลาก
- พิมพ์หนังสือ • พิมพ์ตำรา
- และ การโฆษณาทั่วไป

พิมพ์ที่

ประจักษ์ฯ

พ.ศ. 2478

ทุกใจ

ตลาดน้อยและ สีกระยา โทร. 32504-32540-31928

Chubby

เราต้อนรับทุกท่านอย่างดีเสมอ

"ราโปเดค"

เป็นสีพลาสติกที่เพิ่งประดิษฐ์ในประเทศอังกฤษ

"ราโปเดค" เป็นสีทาฝาผนังชนิดใหม่ซึ่งสำเร็จขึ้นด้วยการค้นคว้าทาง-
เทคนิค

"ราโปเดค" เหมาะสำหรับใช้ทาเครื่องเรือนหรือเครื่องใช้ที่ทำด้วยไม้, กระจ-
ตาชนิด, กระจาบบูทอง, ซีเมนต์, ปรอทเตอร์, อีรู, กระจาบบนไฟ-
และโลหะทุกชนิด

"ราโปเดค" ที่ทาไว้หนาทากลปรกจะใช้สีน้ำล้าง
หรือถูก็ได้ ไม่จำเป็นต้องทาทาใหม่

"ราโปเดค" ผลิตโดยบริษัทซีตส์บราเดอร์จำกัด
ในประเทศอังกฤษ ซึ่งเป็นโรงงาน-
ผลิตสีน้ำตราตี๊กที่มีชื่อ

"ราโปเดค" ทาเครื่องเรือนหรือเครื่องใช้ที่ทำด้วย
ไม้จะทำความพอใจ ให้แก่ผู้ใช้อย่าง
มากทั้งยังเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายดี
กว่าสีน้ำมัน (หากท่านจะใช้สีอะลูมิ-
เนียมไมโครเมอรัลสำหรับทาไม้ของบริษัท
ซีตส์บรา. แล้วจะยิ่งได้ผลและการ-
ประหยัดค่าใช้จ่ายดีกว่า)

"ราโปเดค" ทาซีเมนต์ ทนดีกว่าสีน้ำชนิดอื่นๆ

บริษัท ยิบอินซอย จำกัด

ผู้แทนจำหน่ายแต่ผู้เดียวในประเทศไทย
มีจำหน่ายตามร้านขายสีและเครื่องเหล็กทั่วไป

เครื่องอุปกรณที่ใช้ประกอบกับจักร แบบ 230

จะทำ ตรีโก๊ และ วงกลมได้อย่างสวยงาม
เหมือนตัวอย่างนี้

วิเศษจริง: ที่รัก!
ลาชวงกลมและดอกตรีโก๊ที่เนี้ยบ

เหมาะสำหรับประดิษฐ์เครื่องแต่งกาย
ผ้าปัส-ผ้ารองชาน แลอื่น ๆ

ห้องโชว์: ถนนพหลโยธิน พระนคร
มีผู้แทนจำหน่ายทั่วราชอาณาจักร

นำยากำจัดแมลง เบอร์ 1 ของโลก ผสม ลินเดน และ ดี.ดี.ที.

ยุบ แมลงวัน มด
มอด และแมลง
ทุกชนิด.

ขนาดบรรจุ 8, 16, 32, 128 ออนซ์

บ้าน

โดย สด คุรุมะโรหิต

ข้าพเจ้าต้องการให้ทุกท่าน ที่อยู่ในรั้วสี่มุมของจุฬาฯ ในขณะนี้ได้เข้าใจว่าท่านเป็นพวก ๑ ใน ๑,๐๐๐,๐๐๐ ที่มีโชค ดีที่สุด คำว่าโชคดี ข้าพเจ้าไม่ได้หมายถึงการถูกล็อตเตอรี่ ซึ่งเป็นการณ์ที่กำกวมทำลายเศรษฐกิจของชาติ, แต่ข้าพเจ้า หมายถึงการได้เข้ามานั่งเรียนอยู่ในรั้วสี่มุม ซึ่งเด็กอีก หลายล้านคนไม่มีโอกาสเท่าเทียมท่าน

ทำไมเด็กอีกหลายล้าน จึงไม่มีโอกาสจะเข้ามา นั่งอยู่ในรั้วสี่มุมของจุฬาฯ? ตอบว่าเพราะเหตุ ใหญ่สองประการ คือ (๑) จุฬาฯ มีสถานที่เรียน ไม่พอ และมีอาจารย์ไม่พอ (๒) เด็กจำนวนล้าน ถูกทอดทิ้งอยู่เพียง ป. ๔ ของการศึกษากาบังกับ, ไม่มีโอกาสจะเรียนต่อไปจนถึงเตรียมอุดมฯ ทั้งๆ ที่เขาไม่จำเป็นจะต้องโง่ไปเสียทุกคน ขนาดที่จะ เรียนให้สูงขึ้นไปอีกไม่ได้

ข้าพเจ้าเศร้าใจที่เห็นสถิติแพทย์ ต้องกางเต็นท์เรียน ในป่า และข้าพเจ้าก็เศร้าใจที่เห็นนักศึกษาธรรมศาสตร์ ต้องย่นพังเด็กเซอร์ดนออกมาอยู่นอกห้องเรียนมากมายทุก วันทำไมจึงเป็นเช่นนั้น? ตอบว่า เพราะยังได้เงินไม่พอที่จะขยายสถานศึกษา อันสำคัญยิ่ง ต้องแห่งนอกไป แต่ ข้าพเจ้าก็หวังว่า รัฐบาล คงจะเห็น ความสำคัญที่จะต้อง เพิ่มสถานทีเรียนและอาจารย์ออกไปอีก เพื่อรับเยาวชน ของชาติ ที่กำลังเพิ่มจำนวนขึ้นทุกๆ ปี

การที่ข้าพเจ้าชักชวนให้ทุกๆ ท่านในรั้วสี่มุม ได้ วิชาดีกว่าท่านเป็นพวก ๑ ใน ๑,๐๐๐,๐๐๐ ที่มีโชคดีที่สุด ก็ เพราะข้าพเจ้าแน่ใจที่จะพูดว่า เด็กไทยพันอง ของท่านทวด

ประเทศ, มียุทธมากมาจนทจะไม่มีโอกาสเหยียบย่างเข้ามาในร่วดชุมชนเลย เด็กเหล่านี้มีชีวิตการ
ศึกษาดัดด้นลงเพียง ๗.๕ เท่านั้นเอง เขาเป็นเด็กชนบทด้นมากพอแม่ยากจน มีชีวิตอยู่กับท้องไรที่องนา
เด็กเหล่านี้มเด็ดไทยเช่นเดียวกับท่าน, แต่เขาไม่มีโอกาสเท่าเทียมท่าน ทั้ง ๆ ที่เขามีความฉลาดไม่แพ้
ท่าน เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น? มนุษย์ธรรมดาหรือเด็กเหล่านี้จะต้องถูกทอดทิ้งให้เติบโตขึ้นมาอย่าง
ปู่ย่า ตา ทวด และพ่อแม่ของเขา คือเป็นคนดัดหลังด้วยประการทั้งปวง? การปกครองระบอบประ-
ชาธิปไตยจะก้าวหน้ารุ่งเรืองไปสู่ความสมบูรณ์ได้อย่างไร ถ้าเราทิ้งเด็กชนบทเหล่านี้ไว้เพียงชนประมาณ ๕
ในโรงเรียนหลังคาจาก, ไม่มีฝา, ไม่มีพิน และไม่มีครูอย่าง พอเพียง ทงทางคุณภาพและปริมาณที่จะให้
การศึกษาบรมแก่เขา

ข้าพเจ้าอยากให้คุณท่านที่เบ็นพวก ๑ ใน ๑,๐๐๐,๐๐๐ ที่มีโชคได้เขาใจว่า เด็กที่ถูกทอดทิ้งให้จบ
ชีวิตทงชีวิตของเขาเพียงแค่ประมาณ ๕ เป็นเด็กด้นใหญ่ของชาติ เขาเป็นพื้นฐานอันสำคัญยิ่งของพลัง
งาน แห่ง ชาติไทย, เป็น ตัวจักรที่หมุนกงล้อเศรษฐกิจ ของประเทศไทยตลอด ๒๔ ชั่วโมง อนาคตของ
ชาติขึ้นอยู่กับเขา และความสมบูรณ์ของระบอบประชาธิปไตยขึ้นอยู่กับเขา เด็กเหล่านี้มีความสำคัญ
ต่อชาติไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าท่าน แต่เขาไม่มีโอกาส เขาเป็นเด็กที่ร่นราวคราวเดียวกับท่านและพนองของท่าน
ซึ่งเติบโตอยู่ในเมืองหลวง ท่านกับพนองของท่าน กำลังเติบโตไปเป็นคนที่ทันสมัยทมความ สมบูรณ์
ของชีวิตแต่เขากับพนองของเขา กำลังเติบโตไปเป็นคนที่ดัดหลัง ซึ่งควรจะมชีวิตอยู่ในยุคดวรรษก่อน
เขาเป็นคนไทยที่น่าสงสาร และควรได้รับความเห็นใจจากท่าน

ท่านควรจะช่วยเหลือเขาได้บ้าง? ข้าพเจ้าอยากให้คุณถามตัวเองอย่างนี้ เวลานั้น ท่าน คงจะ
ช่วยเหลือเขาไม่ได้ เพราะท่านกำลังเบ็นนักศึกษา แต่ท่าน ก็จะต้องดำเร็จ การศึกษา ออก ไปเป็นคัว
จักรสำคัญของชาติทั้งในทางเศรษฐกิจ, การปกครอง และทางสังคม ข้าพเจ้าจึงใคร่จะขอฝากเด็ก
ที่ร่นราว คราว เดียว กับท่าน เหล่านี้ ผู้ไม่มีโอกาส เท่าเทียม ท่านไว้ในความ สนใจ ของท่าน ใครจะรู้ว่า
ท่านจะได้เบ็นอะไรในยี่สิบสามสิบปีข้างหน้า ถ้าท่านได้เบ็นนายกรัฐมนตรีแห่งประเทศไทย ซึ่งท่านอาจ
จะได้เบ็นก็ได้, ใครจะรู้ ก็ขอให้คุณได้เขาใจว่า เด็กในชนบทคือเด็กด้นใหญ่ของชาติ, คือพื้นฐาน

ของความเจริญรุ่งเรืองแห่งชาติไทยในอนาคต ท่านต้องไม่ทอดทิ้งเขา
ไว้ตามยถากรรม เหมือนลูกเมียน้อย ข้าพเจ้าไม่ต้องการจะเห็นเขาถูก
โยนเข้าไปในถังขี้กอกในโรงเรียนหลังคาจากไม่มีฝาไม่มีพน ซึ่งไม่
ดีไปกว่าโรงเตี๊ยมควาย อย่างที่เป็นอยู่ในขณะนี้

ไร่แผ่นดินไทย

๑๖ ก.ก. ๒๕๐๐

สถิตยาร

Butterfly

ทุกวันนี้ นิดคนเรา ที่มาเรียน เข้าบ้าง สาย
บางหน เขาจะพกเงินติดตัวมา ซึ่งเมื่อก่อนเคยแต่
คนหนึ่ง จะมี หนังสือ พอดิบ พอดี และมปากกา
ถือสำหรับขีด ๆ เขียน ๆ ไปตลอดวัน คนละสองแห่ง
ครึ่ง

ในจำนวนเส้นตรง เส้นโค้ง เส้นคด ขยุกขยิก
ต่าง ๆ ที่พวกเราขีดเขียนกันอยู่นั้น ถ้าเอามาต่อกัน
เข้าแล้ว จะปรากฏว่าในอันหนึ่ง พวกเราเพียงคนเดียว
สามารถขีดเส้นได้ ยาวถึง 133 กิโลเมตร หรือเท่ากับ
ระยะทางกรุงเทพฯ-ลพบุรี ถ้าเอาหมดทั้งคนมาต่อๆ
กันในเวลา 5 ปี จะยาวเท่ากับ สองเท่า ของ ระยะห่าง
ระหว่างโลกกับดวงอาทิตย์ และกระดาษเขียนแบบ ที่ฉัน
เปิดดูไปนั้น เอามาเรียงต่อกันเข้า ก็จะสามารถคลุม
ทวีปเอเชียได้ทั้งหมดทีเดียว

ภาษาที่ใช้สืมาคมกันใหม่พวกเรานี้ มีอยู่ภาษา
หนึ่ง ซึ่งเราเรียกกันว่า ภาษา "เฉพาะถิ่น" ทุกคน
มีโอกาสพูดได้ไม่เท่าเทียมกัน แต่เมื่อก่อนเคยแต่ในวัน
หนึ่ง จะพูดได้คนละ 15 คำพูด

"เอ มันเท่าไรหว่า"

เสียง โหม่ง ๆ จากห้อง ไม้เคี้ยว ของ คณะเรา
ตามปกติหนึ่งจะดัง 39000 ครั้ง แต่ยกยอค่าเหนื่อย
กว่าเสียงโพงดัง เพ็ง ของแผ่นเหล็กหน้าตักถึงสามเท่า
ตัว

ตั้งแต่ขึ้นศักราช 2500 มาน กิจการค่าของแม่
เด็กเจริญก้าวหน้าอย่างมากมาย มีพนักงานปรุงอาหาร
มากกว่าบ๊วที่แถวสองเท่า คนเสิร์ฟอาหารเพิ่ม สามเดือน
ต่อหนึ่งคน และถึงแม่ปริมาณอาหารจะเพิ่มชนหรือลด
ลง แต่กำไรสุทธิย่อมคงที่เสมอ

วิชาญ บำรุงผล

นาย ผมขอเพิ่มค่าแรง

นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ข้าพเจ้าในฐานะเป็นชาวคณะสถาปัตย์ฯ ผู้หนึ่ง ขอแสดงความยินดีที่ได้เห็นนิสิตพากันมุ่งหน้ามารับการอบรมฝึกฝน ในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์เป็นจำนวนมากจนทุกปี ทั้งนี้ย่อมกล่าวได้ว่า คณะสถาปัตย์ฯ มีกำลังเข้มแข็งจนเป็นลำดับชื่อเสียงและสมรรถภาพก็สูงตามตังจะเห็นได้เช่น กีฬาฟุตบอล คณะเราได้มาหาค่อสู้มาตั้งแต่แพ้หลุดลุ่ย (ชนิดถูกค้อนอย่างล้มลุกคดกอลาน) จนกระทั่งมาพบความด้าเร้วเป็นผู้ชนะเลิศได้ในปี ๒๕๑๑ นอกจากนี้คณะของเรายังทำชื่อเสียงในงานภาคครุ งานแฟนซี และงานปลัดยอยพิศดารอื่น ๆ อีกดังที่พวกเราได้ชมซาบอยู่แก่ใจแล้ว ทั้งนี้นับเป็นดังซึ่งพวกเราชาวคณะสถาปัตย์ฯ ทั้งหลายน่าจะหยิ่งและพากพุมใจเป็นอย่างยิ่ง ความด้าเร้วดังกล่าวนั้น ข้าพเจ้าเชื่อว่า เกิดมาจากความอุตสาหะและความด้ามคคกกลมเกลียวเป็นอันหนึ่งอันเดียวหรือที่เรียกว่า UNITY ของพวกเราทั้งหลายนั่นเอง และนับเป็นความด้ามด้าวหนึ่งทพวกเราทั้งเก่าและใหม่จะพึงรักษาไว้มิให้เสื่อมถอยไป

แต่ในฐานะที่เป็นนิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ เราจะมุ่งทำชื่อเสียงให้แก่คณะเพียงแต่ด้านกาวิกีฬา การบันเทิงและงานเบ็ดเตล็ดปลัดยอยเท่านั้น ย่อมไม่ต้อด้วยเหตุผล ทุกคนที่มุ่งหน้าบากบั่นด้อบแข่งขันเข้ามาย่อมมีเจตนาที่จะศึกษาและฝึกฝนในวิชาสถาปัตยกรรม และในขณะนั้นทุกคนก็ได้ชื่อว่าเป็นนิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์แล้ว แต่การปฏิบัติตนนั้นเหมาะสมกับที่เป็นนิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์แล้วหรือยัง คำกล่าวนี้อาจจะฟังแปร่งหูไปบ้าง แต่คิดใคร่ตรองแล้ว

จะเห็นได้ว่าการเป็นนิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์นั้น ไม่เหมือนกับเป็นนิสิตโดยทั่วไป กล่าวคือจะปฏิบัติตนเพียง
มาฟังปฐกถาแล้วถึงเวลาที่มาสอบเท่านั้นยอมไม่ได้ผล เพราะการศึกษาด้านสำคัญอยู่ที่การฝึกฝนสมองของคนให้มี
ความคิดความอ่านกว้างขวาง มีเหตุผลโดยอาศัยทฤษฎีที่รวบรวมเป็นเครื่องมือ การฝึกฝนในเทคนิคการออกแบบ
แบบ การออกแบบในวิชาสถาปัตยกรรมเป็นสิ่งซึ่งไม่ตายตัว อาจคิดเปลี่ยนแปลงผันผวนได้หลายประการ ในวิชาคำนวณ
ถ้าต้องบวกกับต้องตามหลักต้องเป็นดี แต่ในวิชาสถาปัตยกรรม ผลลัพธ์ไม่จำต้องได้ดีเสมอไป ทฤษฎียอมเป็น
ทฤษฎีเดียวกัน แต่ผลของงานออกแบบอาจแตกต่างกันไป จะดีมากน้อยอยู่ที่สัมรรถภาพแห่งความนึกคิดหรือ
สมองของแต่ละบุคคล ผู้ใดเข้าใจทฤษฎีและรู้จักนำทฤษฎีมาใช้ได้ถูกต้องกับกรณีและสัมเหตุผล ผู้นั้นยอมผลิตงาน
อันมีคุณค่าสูงกว่าผู้เข้าใจทฤษฎีแต่นำไปใช้ไม่เป็นหรือไม่ใช้ทฤษฎีเลย ถ้าจะยกอุทาหรณ์เปรียบเทียบกับอาจจะ
กล่าวได้ เช่น การขับรถยนต์เป็นต้น ผู้ใดเพียงแต่นำรถให้เคลื่อนที่ไปอย่างละ ๆ กระจ่างคนโน้นเฉยคนนั้น
ผู้หนึ่งไปด้วยต้องใจหายใจคว่ำตอดเวลาเช่นนี้ เรียกว่าผู้หนึ่งขับรถได้ แต่ขับรถไม่เป็น ผู้ที่ขับรถยอมจะต้องรู้วิธี
ออกรถอย่างเรียบร้อย รู้จักหลบหลีกอย่างดี ปลอดภัยต่อการจะไปชนผู้อื่นหรือจะถูกผู้อื่นมาชน จะขับเร็วขับช้าไม่
หวาดเสียวต่อผู้อื่นไปด้วย การขับรถซึ่งเป็นของง่ายยังต้องมีหลักมีวิธีและอาศัยการปฏิบัติอย่างชำนาญฉับไค
การศึกษาวินิจฉัยสถาปัตยกรรมกันนั้น ต้องอาศัยทฤษฎีที่ถูกต้อง อาศัยสมองที่ฝึกแล้วอย่างถูกต้องทางและอาศัยสัมรรถ
ภาพในการเขียนอันชำนาญ ประกอบกันจึงจะเกิดผลดีได้ ดังนั้นนิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จึงจำเป็นต้องใช้
เวลาในการฝึกฝนสมอง ฝึกตาและฝึกมือ ต้องคิดแล้วคิดอีก แก่แล้วแก้อีก เขียนแล้วเขียนอีก จนกว่างานออกแบบจะ
สำเร็จเป็นรูปร่างที่ถูกต้องเหมาะสมและน่าดู นับเป็นงานอันมีคุณค่าทางสถาปัตยกรรม

เท่าที่กล่าวมานั้นยอมเป็นทเห็นได้ชัดว่า นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์จะปฏิบัติตนเหมือนนิสิตทั่ว ๆ ไป
หาได้ไม่ จะอาศัยมาฟังปฐกถาแล้วรอเวลาสอบยอมไม่ได้ นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จะต้องฟังทั้งปฐกถา
ศึกษาทฤษฎีให้ซาบซึ้งแล้วต้องอุทิศเวลาส่วนใหญในการทำงานฝึกฝนการออกแบบ ก็คือต้องทำงานจริงจังในเวลา
Studio จะขาดเสียมิได้ การทำงานในเวลา Studio นั้นนับเป็นหัวใจสำคัญของนิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
ในอนันที่จะฝึกฝนสมองฝึกตาและฝึกมือได้อย่างถูกต้อง เพราะเป็นเวลาที่จะได้อยู่ใกล้ชิดกับผู้ฝึก เมื่อมีสิ่งของใจหรือ

ชัดของประการใดจะได้มีที่ปรึกษาให้ข้อชี้ชัดของหมดสิ้นไป   ถึงใดคิดสิ่งใดถูกก็จะได้รับทราบและได้รับคำแนะนำ
แก้ไขให้เรียบร้อย ด้วยวิธีนี้มองของแต่ละคนก็จะได้อะเอียดถกถาน ละเอียด และกว้างขวางขึ้นเป็นลำดับ จวบจนระยะ
เวลาหนึ่งถึงระดับที่สมควรได้รับปริญญารับรองการเป็นสถาปนิกในอนาคตได้

ก็เมื่อแนวทางการฝึกฝนในวิชาสถาปัตยกรรมควรเป็นไปดังที่กล่าวมา   และขณะนี้เราก็ได้ชื่อว่าเป็น
นิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์แล้ว   จะเป็นการสมควรหรือที่พวกเราชาวสถาปัตย์ฯ ทั้งหลายจะไม่อุทิศตนให้สม
กับเป็นนิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์.

ทันที

จ.บ. ชอว์ เป็นคนรูปร่างผอมสูง   มีเพื่อนสนิทเป็นคนร่างเตี้ย   ไปไหนมาไหนด้วยกันเสมอ
ครั้งหนึ่งเพื่อนคนนี้อะถามเขาว่า

“คนที่เห็นรูปร่างคุณเข้า เขาคงคิดว่าประเทศอังกฤษนี้อุดมคดียากมากนะ”

“จริงซี” เบอร์นาร์ดชอว์ตอบ “และเมื่อเขามองดูคุณ เขาคงเข้าใจว่า คุณนี่เป็นต้นเหตุแห่ง
ความอุดมคดียาก”

บริษัท โห่งวอก จำกัด

๑๐๖๓ ถนนทรงวาด

รับทำการขนส่งสินค้าและคนโดยสาร

ระหว่าง เมืองท่าต่างๆ ของตะวันออกไกล

โทรศัพท์: ๒๑๖๘๒, ๒๒๔๕๖, ๒๒๔๕๗

Signature

การประกันชีวิต เป็นบ่อเกิดแห่งรายได้อันไม่มีวันจะเหือดแห้ง

อนาคตจะสดชื่น ทุกคืนวัน

ถ้าประกันไว้กับ "อาคเนย์"

บริษัท อาคเนย์ประกันภัย จำกัด

ถนนมหาไชย วังบูรพา สามยอด พระนคร

ไทยนำอาภรณ์

เลขที่ ๓๐ ถนนตรีเพชร ตำบลวังบูรพา

แขวงพระนคร อำเภอพระนคร จังหวัดพระนคร

ตัดเสื้อ และ กางเกง

ด้วยอภินันทนาการ

จาก

ห้าง **เซ็นทรัล**

วังบูรพา

และ

สุริวงษ์

คลังแห่งหนังสือสถาปัตยกรรมทุกประเภท

โดยได้รับพระบรมราชานุญาตพิเศษ

★ **ไทยนคร** ★

หน้าการไฟฟ้ากรุงเทพ ฯ ถนนจักรเพชร

โทร. 20092

ช่างถมทอง-เงิน-และรูปพรรณ

ชั้นเยี่ยม และเก่าแก่

ซึ่งทางราชการรับรอง

ท่านจะหาได้เพียงแห่งเดียวเท่านั้น

แพร่หลายทั้งในและนอกประเทศ

รับออกแบบ-รับสั่งทำและจำหน่าย

ด้วยศิลปะปราณีค้ำสูงที่แท้จริง แต่ราคาเบา

Chez-Soi

เช ซัว

๗๔ ถนนพัฒนาพงศ์ ตรงข้ามยูนิส สุริยวงศ์ พระนคร

- Δ รับประทานอาหารแบบบ้าน
  - Δ รับประทานอาหารในอาคาร
  - Δ รับประทานอาหารและทำเฟอริเจอร์เหล็กและไม้
- บริการรวดเร็วทันใจ เชิญติดต่อและชมสินค้าได้ทุกวัน

ธนาคารไทยท努 จำกัด

ถนนมหาไชย เยาวราช พระนคร

ทุน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท   ทุนสำรอง ๗,๐๗๐,๐๐๐.๐๐ บาท

พระวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าวิวัฒนไชย	ประธานกรรมการ
หม่อมเจ้าอุปถัมภ์สุโขทัย	รองประธานกรรมการ
นายเฉลิม ประจวบเหมาะ	กรรมการผู้จัดการ
ม.ร.ว. พัฒนไชย ไชยันต์	สมุหบัญชี

รับทำกิจการธนาคารทุกประเภท

โทรศัพท์ ๒๒๓๒๔ ๒๓๔๙๔ ๒๒๕๑๑

มีเครื่องฟ่างในบริเวณ ๑๕ เครื่อง

๒๓๓๔๔

โทรศัพท์

ด้วยอภิสิทธิ์นาการ

จาก

ร้าน หาดใหญ่ชวนไก่ได้

ด้วยอภิสิทธิ์นาการ

จาก

ร้าน เลี้ยวไก่

บริษัท เหน่งกี

บ้านเลขที่ ๘๑ ซอยทองหล่อ อ. พระโขนง

รับเหมาออกแบบก่อสร้างด้วยผู้ชำนาญการ

และช่างฝีมือดี

โทรศัพท์ 58848

บริษัท ไทยลำเลียง จำกัด

เลขที่ ๑๐๖๕-๖๗ ถนนทรงวาด พระนคร

ทำการขนล่งสินค้าทางทะเล ระหว่างกรุงเทพฯ - เกาะสีชัง

ตลอดจนหัวเมืองชายทะเล

ทั่วอ่าวไทย

นายชวน รัตนรักษ์

ผู้จัดการ

ด้วยออกนันทนาการ

จาก

บริษัท บุญวัฒมณา จำกัด

“ ห้างหุ้นส่วน พิภุลก่อสร้าง ”

ออกแบบ รับเหมาก่อสร้าง ด้วยฝีมือปราณีต

ใช้ช่างผู้ชำนาญการ เกี่ยวกับการก่อสร้างทุกชนิด

ไว้คอยรับใช้ท่านตลอดเวลา

เลขที่ 24 ถนนพระราม 5 พระนคร

โทร. 47227

ดื่มไบเล่ดีกว่า

เพราะเท่ากับท่านได้ดื่มน้ำผลส้มคั้นแท้ บริสุทธิ์ ถูกอนามัยและไม่มี-
คาร์ปอเนต มีวิตามิน C

ดื่มไบเล่ดีกว่า

เพราะไบเล่ผลิตขึ้นจากน้ำผลส้มคั้น ซึ่งได้คัดเฉพาะชนิดที่ดีเยี่ยมมีรส
และกลิ่นเป็นที่นิยมของผู้ดื่มเป็นส่วนมาก ไม่เหมือนใคร

ดื่มไบเล่ดีกว่า

เพราะไบเล่ นอกจากจะช่วยแก้ความกระหายแล้ว ยังเป็นประโยชน์ต่อ
ร่างกายด้วย

ดื่มไบเล่ดีกว่า

เพราะรสของน้ำผลไม้ที่เท่านั้น ย่อมแก้กระหายและให้ความชุ่มชื้นได้ดี
ที่สุดไม่มีรสอื่นใดจะทำขึ้นเทียมได้

ดื่มไบเล่ดีกว่า

เพราะดีกว่าอร่อยกว่าและมีผู้นิยมดื่มมากกว่า

บริษัท สากลเนรมิตร จำกัด

THE SAKOL NERAMITR CONTRACTIONS CO., LTD.

264/1 ตรอกสวนมะลิ พระนคร โทร. 21016

264/1 Suanmali Lane Bangkok Tel. 21016

ที่ใดก็ตาม
 ที่ท่านมองด้วยความสนใจ
 ที่เห็น ทั่วด้วย

สโนว์เซม

สีซีเมนต์กันน้ำ ซึ่งใช้
 ทั้งในการตกแต่ง และ
 ป้องกันอาคารบ้านเรือน
 ของท่าน ด้วยค่าใช้จ่าย
 เพียงเล็กน้อย มีสีงามๆ
 12 สี และสีขาว

SNOWCEM
 DECORATIVE WATERPROOF COATING

ผู้แทนจำหน่าย.....

2010-2

บริษัท ยิบอินซอย จำกัด

523 ถนนมหาพฤฒาราม พระนคร โทร. 32931-3

เพื่อความสมบูรณ์ในวัยหนุ่มสาว

จรรยาพรชาน

Lederle

* เครื่องหมายการค้า

YUVRAL* ยูฟราล*

วันละหนึ่งแคปซูล ประกอบด้วย ไวตามิน 11 อย่าง
แร่ธาตุ 13 ชนิด และ Purified Intrinsic Factor Con-
centrate. เป็นผงแห้ง บรรจุในแคปซูลที่ปิดสนิท

ส.ฟลป

บริษัท เอฟ.อี. ซิลลิค (กรุงเทพฯ) จำกัด
4/1 ถนนเดโช ต.ปิ่น 379 พระนคร โทร. 30594, ผู้แทนจำหน่ายในประเทศไทย

บริษัท ทั่วชัย จำกัด

(ล้มล้างเฮง)

THAVATCHAI CO., LTD.

เลขที่ 815-818 ถนนพญาไท ถนนใกล้ตลาดสามย่าน พระนคร

โทร. 30124

รับเหมาก่อสร้าง ออกแบบ จำหน่ายวัสดุก่อสร้าง เครื่องสุขภัณฑ์ กระจกเบี่ยงเคลือบขาว

และสีต่าง ๆ กระจกเบี่ยงปูพื้นลวดลายต่าง ๆ ขัดมันด้วยเครื่องไฟฟ้า

และหินอ่อนปูพื้น, โถ๊ะ, บันได, ทุกสี ทุกชนิด พร้อมกัมม

เครื่องตัดหินอ่อน มาจากประเทศอิตาลี

และรับปรึกษา ตกแต่งอาคาร

บ้านเรือน ด้วยหินอ่อน

ราคาเขาว

ด้วยอภินันทนาการ

จาก

AIR INDIA

โรงเลื่อยจักร เอียบเม่งเส็ง

EAB MENG SANG SAW MILL

จำหน่ายไม้สักทุกขนาด และรับทำบานประตู บานหน้าต่างทุกชนิด

โดยราคาย่อมเยา

สำนักงาน : 1538-1544 ถนนกรุงเกษม

Office 1538-44 Krung Kasem Road.

บ่อน้ำประปา พระนคร โทร. 20267

BANGKOK

โรงเลื่อย : 688/1 ตรงข้ามวัดราชา

Factory : 688/1 Opp. Wat Racha, Bangplad

ต. บางพลัด อ. บางกอกน้อย จ. ธนบุรี

THONBURI.

บริษัท ผ่องสวัสดิ์พานิช จำกัด

มีเครื่องอุปกรณ์ ในการก่อสร้าง จำหน่าย และรับเหมาก่อสร้าง

ทั่วราชอาณาจักรไทย รับออกแบบ อาคาร และ

ปลูก สร้างอาคาร ในราคาเยา เป็นพิเศษ

และทันสมัย มีช่างสถาปนิกและวิศวกรประจำ ฯลฯ

โทร. 24272, 20503

ถนนกรุงเกษม เทเวศ

ห้างหุ้นส่วนจำกัด ฮวดเฮง

จำหน่าย อุปกรณ์ในการก่อสร้างทุกชนิด

และพร้อมกันนี้ยังจำหน่ายสีทาบ้าน

ถึงบรรจุนาขนาด ๔๐๐ แกลลอนและเครื่องสูบน้ำ

ไฟฟ้าขนาดเล็ก ในราคาย่อมเยาด้วย

เลขที่ ๒-๔-๖ ถนนเขาวราช

ตรงข้ามโรงภาพยนตร์คิงส์

พระนคร

โทร. ๒๐๔๓๔, ๒๑๘๔๓

โทรเลขย่อ "ฮวดโก"

ตู้ ป.ณ. ๓๒๑

จิระวิศวกรรม

ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล

ออกแบบ -- คำนำณ

รับเหมาก่อสร้าง

บริการและยินดีปรึกษา

เลขที่ ๒๐๐ ซอยเจ้าคำรพ ถนนเดื่อป่า

พระนคร โทร. ๒๑๘๔๓

เข็มนาฬิกา จะร่วมพรุ่งนี้ สู่กลางใจ

กนิษฐ์...

แรมราตรี มืดมิด พาจิดหนาว

ดาราภา ดารดาษ กราดแสงพราว

แม่ไม้ดาว แต่ไรเดือน ดุจเพื่อนชาย

ฟ้าไรเดือน เหมือนใจ ฟ้าไรนุช

มืดมิดสุด เพียงนี้ ขวัญฟ้าหาย

แม่ไรดาว พราวพร่าง กระจ่างพราย

ฟุ้งววย ปรานดิน สันกมล

กนิษฐ์...

แจ่มจันทร์ กระจ่างกลางเวหน

จันทร์พาเจ้า มาให้พี่ เหมือนมีมนต์

แรงรักดล เจ้าการุณ ให้อุ่นอิง

สันแสงจันทร์ พลันเจ้าพราก จากอกพี่

สันปรานี่ พี่สันปราน คังมารสิง

สันแขนหนุน แทนแขนย เคยพาดพิง

สันทุกสิ่ง ที่ซ่มซาบ อาบวิญญาน

น้ำคำ...

เพียงจำ คำพ่อ เจ้าต่อขน

แม่นหวังชม ดอกฟ้า สุมาลัย

มีทะยาน ทะเยอสอย คอยคนแกลน

สูงสุดสอย พังจำคอย ดอกฟ้าร่วง
พลาตพุ่มพวง ฝากอน ออกหมั่นแสน
มีอยากชม เซยเคล้า ให้เจ้าแกลน
ถึงมาตรแม่น เป็นดอกไม้ ที่ใกล้มือ

ดวงใจ...

เชอจำคำ สัญญาได้ มิใช่หรือ

สัญญารัก จากดวงใจ ให้โลกถือ

ว่าเราถือ เป็นสัจธรรม ประจำใจ

แม่ สุดสิ้น ดินฟ้า นทีกว้าง
แม่ ขุนเขา บึงเจ้าห่าง ณ หนไหน
แม่ มีมาร ผจญพราก เจ้าจากไกล
รัก คู่ใจ ทรายชีวิต ที่ปลิดปลง

สุดที่รัก...

พี่สุดรัก ห้ามจิต พี่สง

ศรีที่รัก สักเท่าที่ พี่มั่นคง

เจ้าประสงค์ สักเพียงไหน จึงไม่พอ

สูงสุดสอย พี่จำคอย ดอกฟ้าร่วง
สุดแหนหวง สุดห้วงหา มาร่วมหอ
รักนุ่มร้อน ราวระกำ จึงจำรอ
เมื่อไรหนอ จะร่วงพรุ สุกกลางใจ

จิตรา

หนุ่มอ่อนหัด

หนุ่มคนหนึ่งร้อ่านคดีผู้หญิง เขาชอบคุยโวกับหญิงที่เขาควงไปว่า เมื่อ
วันก่อนเขาไปเที่ยวกับนางพยาบาล

“ยังงั้นหรือคะ ดิฉันคิดว่า อีกสัก ๒ ปี คุณแม่ของคุณคงอนุญาตให้คุณ
ออกไปเที่ยวข้างนอกโดยไม่ต้องมีพี่เลี้ยงนางพยาบาลคอยคุมไป”

๑๘ มิถุนายน

ข้าพเจ้าเขียนเรื่องนชนมา เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของจดถึงท่านอาจารย์ผู้
พระคุณอันยิ่งใหญ่ต่อมรดกชาติและสถาปนิกไทย แม้ท่านจะได้ตั้งแง่กรรมไปเป็น
เวลาหลายปีแล้วก็ตาม แต่ข้าพเจ้ามั่นใจว่าทุกคนที่รู้จักท่านด้วยจะไม่ลืมพระคุณ
ของท่าน และจะยังคงฝังลึกอยู่ในจิตใจของสถาปนิกทุกท่าน เช่นรอยแกะสลักบน
แผ่นหิน

ท่านอาจารย์นารถ โพธิประสาธ ได้ตั้งแง่กรรมลงเมื่อ ๑๘ มิถุนายน ๒๔๘๗
ท่านเป็นผู้ทำให้การศึกษา และประชาชนชาวไทย ได้มีโอกาสรู้จักการศึกษาวิชา
สถาปัตยกรรมเป็นครั้งแรก โดยท่านได้นำไปเปิดสอนเป็นวิชาแขนงใหม่อันหนึ่งที่
โรงเรียนเพาะช่างเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๓ และท่านได้พยายามทุกวิถีทางที่จะผดุงการศึกษา
วิชาแขนงนี้ จนกระทั่งได้เข้าร่วมร่วมอยู่ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๗๖
มรดกอันมีค่าของที่ท่านได้มอบไว้ให้แก่ประเทศอันหนึ่ง ก็คือ "หนังสือสถา-
ปัตยกรรมแห่งประเทศไทย" ตำราทางวิชาสถาปัตยกรรมเล่มแรกของไทยที่แต่งโดย
สถาปนิกคนไทย

สำหรับข้าพเจ้า ได้มีโอกาสเรียนกับท่านแต่เพียงปีเดียวเมื่อตอนที่ท่านเป็น
อาจารย์ผู้ควบคุม Sketch Design ชั้นปีที่ ๒ แม้ว่าจะเป็นระยะเวลาอันสั้นก็ แต่
ข้าพเจ้ายังจำเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ท่านได้กรุณาอบรมสั่งสอนข้าพเจ้าและเพื่อนๆ ได้เป็น

เรื่องทั้งหมดนี้ เป็นเครื่อง
แสดงออกถึงความรู้สึกของข้าพเจ้าที่มี
ต่อท่านผู้ให้กำเนิดแก่ คณะสถาปัตย-
กรรมศาสตร์ ซึ่งระยะเวลาที่ข้าพเจ้ารู้
จักท่านน้อยเหลือเกิน ฉะนั้นหากมีท่าน
ผู้รู้ผู้ใดเห็นผิดพลาด ข้าพเจ้าก็ขออภัย
ไว้ ณ ที่นี้ด้วย.

อย่างดี วันหนึ่งขณะที่ข้าพเจ้าและเพื่อนสี่คนออก ๒-๓ คน ซึ่งได้รับกระจัดกระจายมาดั่งคดก่ดบัดๆ ดังแต่เช้าเพื่อ
จะมา Sketch รูปลงในสมุดประวัติศาสตร์ซึ่งรับการตรวจให้คะแนน และทุกคนในทันทีกำลังมุ่งอยู่แต่งานของ
ตนเอง ข้าพเจ้ารู้สึกความมือของใครคนหนึ่งมาแตะหลังข้าพเจ้าและมั่งเสียงกล่าวขึ้นมาว่า "โอโฮ! ไตรังกันคงแค
ยียบหนึ่งเซียวหรือ" เสียงนั้นและความรู้สึกในขณะนั้น ข้าพเจ้าจึงจำได้โดยจนทุกวันนี้ และเมื่อข้าพเจ้าได้ตอบ
ปฏิเสธท่านไปว่าเพ่งมากนี้ ท่านก็ได้เดินไปทำงานของเพื่อนข้าพเจ้าอีกคนหนึ่ง ข้าพเจ้าได้ยินเสียงท่านกล่าว
"เดี๋ยวก่อน ขณะนี้เรากำลัง Sketch จาก Detail อันไหน.....อันนี้ใช่ใหม..... เรอแน่ใจหรือว่าเรอได้ถ่ายทอด
ลงมาบนสมุดของเธอได้ถูกต้องแล้ว" ข้าพเจ้าได้ยินท่านอธิบายให้เขาผู้นั้นฟังต่อไปจนถึงวิธีการ Sketch ที่ถูก
ต้อง โดยรับเอา Proportion ของ Form ส่วนใหญ่มาก่อน แล้วจึงแตก Detail ออกไปในภายหลัง

ข้าพเจ้าและเพื่อน ๆ ได้พบกับท่านอีกครั้งหนึ่ง หลังจากที่ได้รับแนะนำการ Sketch ได้ไม่กี่วัน ขณะที่
เรากำลังนั่งเรียนแบบเก่า Corinthian ตามที่ได้คุยอย่างมา ท่านได้แนะนำให้เราแสดงระยะทางของส่วนต่างๆ ลงบน
เศษกระดาษและนำไปขีดบน Plate แทนการใช้ไม้ปอຍ เพื่อช่วยร่นระยะเวลาการทำงานของเราให้เร็วขึ้น
ท่านกล่าวว่า "งานอันเบรณดกแบบเพื่อให้อ่าน มีความสำคัญแต่เพียงเล็กน้อย ความสำคัญของการเรียนวิชาแขนง
นี้คือการ Design ซึ่งจะออกมาจากสมองของพวกเราแต่ละคน และจะไม่เหมือนกันเลย แต่อย่างไรก็ตามอยากจะขอ
เตือนพวกเรอออกสักเล็กน้อย แม้ความสำคัญจะอยู่ที่การ Design กิด แต่ความระเบียบและปราณีตในการทำงาน
ก็เป็นสิ่งที่จะต้องฝึกให้ติดเป็นนิสัยไว้เสมอ"

ท่านเคยได้ให้พวกเรานำเอาไม้ "T" และ Set Square ออกไปไว้นอกห้อง เมื่อท่านได้มาดูเรอทำ
Sketch Design คราวหนึ่ง ท่านได้เน้นต่อพวกเราว่า Sketch Design คือการแสดงความคิดทาง Design ออกมาอย่าง
รวดเร็วโดยการ Sketch ใช้เวลาไปในการ Design ให้มากที่สุด ท่านจะโกรธเป็นอย่างมากเมื่อเห็นบนโต๊ะของพวก
เราค้นใดคนหนึ่งมียางลบและผ้าเช็ดหน้าวางอยู่คอยดบและบดให้ Plate สะอาด และหาว่าเรอทำให้เสียเวลาคิดและ
ทำงานต่อสิ่งไม่จำเป็นเล็กน้อยเหล่านี้ เมื่อถึงเวลาทำ Measure Work แม้ว่าข้าพเจ้าเองจะเบอและยังมองไม่เห็น
ประโยชน์ แต่บัดนี้ข้าพเจ้าภูมิใจที่เป็นคนหนึ่งในวันสุดท้ายที่ได้โอกาสทำ Measure Work

หากว่าจะมีผู้ใดพูดว่า ท่านอาจารย์ค่อนข้างจะ Conservative สักหน่อย ข้าพเจ้าก็ใคร่ที่จะถามผู้พูดนั้นว่า
เขาได้ความรู้อะไรจะบอกท่านอาจารย์ Conservative มาจากการศึกษาในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ฯ ซึ่งท่านอาจารย์เป็นผู้ให้
กำเนิดหรือเปล่า และข้าพเจ้าจะขอกล่าวไว้ในที่นี้ด้วย ก่อนหน้าที่ท่านจะถึงแก่กรรมด้วยโรคร้ายนี้
เพียงไม่กี่ชั่วโมง ท่านได้ขอคำให้เขาร่วมประชุมเพื่อปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาของคณะเรานด้วย

ข้าพเจ้าขออำนาจของพระคุณของท่านที่มั่งคั่งดีดี สถาปนิกและประเทศชาติของเรา จงบันดาลให้
วิญญาณของท่านสู่ที่สุดดี

สุดท้ายหนึ่งได้กล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า จะส่งธิดาให้ไป
ว่าเรียนวิชาสถาปัตยกรรมเมื่อเติบโตขึ้น คาทแก่นิสัย
รักการเขียนรูปเงินสามดั่งแดงเยาว์ ด้หายอกผู้หนึ่งซึ่ง
มีบุตรชายเล็ก ๆ แต่ค่อนข้างซุกซน ชอบตอกตะปูและ
เดือยไม้ทุกครั้งที่ช่างไม้ตมเก็บเครื่องมือ ก็ได้แต่งเจตนา
รมณ์เช่นเดียวกับด้หายคนแรก

แต่สถาปนิกใหม่

นี่จะกล่าวไปแล้ว ก็เป็นความคิดเห็นของบุคคลภายนอก ที่เข้าใจเกี่ยวกับ
สถาปัตยกรรมสำหรับผู้เพ่งถ่าวเขาสู้ด้านกันจะคิดไปในแนวใด อย่างไร ข้าพเจ้า
หาทราบไม่

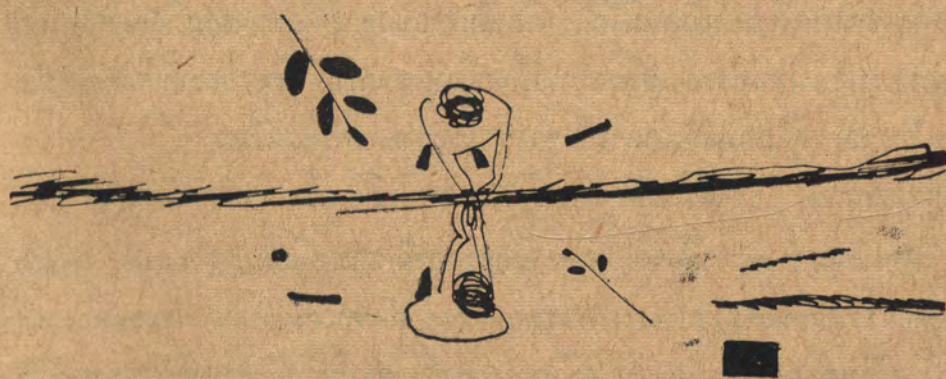
แต่หวังว่าคงจะได้มีการคตินักพิจารณาอย่างถ่องแท้กันมาแล้ว ต่างคนที่เข้า
มาคงจะมีเหตุและผลต่าง ๆ กัน ท่านอาจจะเข้ามาเพราะนิยมชมชอบฝีมือที่จะสร้าง
ศิลปกรรมชั้นเอกดั่งที่บรรพบุรุษของไทยเคยทำมาแล้ว ท่านอาจจะเข้ามาเพราะนิยม
ในด้านงานโยธาของสถาปัตยกรรม เชื่อว่าจะสร้างควมร่ารอยให้แก่ท่านได้ ท่าน
อาจจะเข้ามาด้วยความรักหลักวิชาจากหน้าได้ใจจริง หรือท่านอาจจะเข้ามาเพราะเป็น
เส้นทางสุดท้ายทางเดียวที่จะพึงยึดถือเอาเป็นอาชีพ ในเมื่อไม่มีหนทางอื่นไปสู่สิ่งที่
ต้องการได้แล้ว จะด้วยกรณีใด ๆ ก็ตามผู้ที่รักในวิชาย่อมมีภาษณ์ว่าผู้ที่มาเจ้าเรียน
เพราะความจำเป็น สำหรับทุกคนที่เข้ามาแล้วก็ควรจะมีมากบนพากเพียรจนเป็นผล
สำเร็จ ปลูกฝังความนิยมชมชอบในวิชา, ครูบาอาจารย์, สถาบันศึกษาตลอดทั้ง

มิตรสหาย เพราะห้าแห่งการหมกมุ่นกับ T-square และไม้ฉาก, หนังสือคำหีบคำวาระและทฤษฎีอันไม่รู้จักจบสิ้น
ย่อมจะนำความระทมขมขื่นมาสู่ผู้เห็นสถาปัตยกรรมเป็นนัย,

ผู้ทมองสถาปัตยกรรมแต่ในด้านความปราณีพิศดาร ย่อมจะผิดหวังเมื่อต้องมาประสพกับปัญหาในทางการ
คำนวณและก่อสร้าง ทำนองเดียวกันผู้หลงใหลสถาปัตยกรรมแต่เฉพาะด้านวิศวกรรมและการก่อสร้าง ก็ย่อมจะได้
รับความปวดเคียรเวรเกล้าเมื่อดอกมาเผชิญกับปัญหาการออกแบบอาคารนั้นให้มีลักษณะน่าดูและน่าอยู่ อันที่จริง
แล้วสถาปัตยกรรมเป็นวิชาช่างที่ประกอบด้วยศิลปกรรมและวิศวกรรม (Applied art and science) ควบกันไป
วิจิตรศิลป์ (Fine art) ก็เอาความสวยงามและความพอใจเป็นเกณฑ์ โดยมีได้คำนึงถึงวัตถุประสงค์ของการ
กระทำมากนัก มนุษย์อาจจะอยู่มีชีวิตได้โดยไม่ต้องมีวิจิตรศิลป์ แต่ย่อมจะอยู่ไม่ได้ถ้าปราศจากสถาปัตยกรรม
เพราะวิชาก่อสร้างอันสำคัญนี้เกิดจากความจำเป็นของมนุษย์ในด้านที่อยู่อาศัยและสถานที่อื่น ๆ เป็นเบื้องต้น ส่วน
ปัญหาในเรื่องความสวยงามนั้น เป็นผลต่อเนื่องมาจากการสนองความต้องการในด้านจิตใจ

สังคมที่ยังไม่ก้าวหน้าย่อมไม่มีการแบ่งการปฏิบัติงาน (Division of Labour) สมาชิกแห่งสังคมจะต้อง
สามารถปฏิบัติการสารพัดทุกชนิด นับตั้งแต่การเข้าป่าล่าสัตว์ ทำสวน ก่อสร้าง ฯลฯ หากที่จะปฏิบัติงานได้ผลดี
เต็มที่ แต่เมื่อบ้านเมืองเจริญชนกมความจำเป็นในการแบ่งงาน ไคร่หนัดทางใดก็เลือกปฏิบัติการอาชีพที่เหมาะสม

กับความรู้ความสามารถ แห่งตน
๒๕๗
ทรงเป็นกรกระทำ เพื่อความ
เจริญก้าวหน้า แห่งสังคมมนุษย์
เอง อาชีพการช่างแขนงต่าง ๆ
ตลอดทั้ง สถาปัตยกรรมต่างกา-
เนิดมาในลักษณะเช่นนี้ วิวัฒนาการ

การแห่งสังคมจึงเป็นปัญหาที่คาบเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของช่าง ในอันที่จะนำเอาหลักวิชาแต่ละแขนงมาส่งเสริม
การกันที่อยู่ดีของประชาชนส่วนใหญ่ สถาปนิกก็เห็นว่าที่เด่นชัดของความต้องการตลอดทั้งส่งเสริมความสุขความ
เจริญ ความพึงพอใจ ตามแนวทางที่เหมาะสมแห่งสังคมนั้น ๆ สังคมจึงควรจัดสถาปนิกในแง่ความเจริญก้าวหน้า
ที่เขาช่วยเสริมสร้างให้แก่แต่ละท้องถิ่น ไม่จำเป็นที่จะต้องถือเอาจำนวนเงินตราที่เขาสามารถกอบ โภชมาได้เป็น
เกณฑ์เสมอไป

วิธีอบรมสั่งสอนสถาปนิกในระบบโบราณ นิยมเป็นแบบฝึกงาน (Apprentice System) ซึ่งเป็นแบบปฏิบัติ
งานควบไปกับการศึกษาภาคทฤษฎีกับอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิ แบบนี้ใช้เวลาสิบแปดปี จึงจะถือว่าเป็นผู้เชี่ยวชาญ
มาปฏิบัติงานได้ สถาปนิกที่จะเป็นเอตทัคคะของโลกในสมัยก่อน ๆ ด้วันแต่ได้รับการอบรมกันมาแบบนแบบทางต้น
การที่เราได้มาศึกษาที่อบรมใช้เวลาเพียง ๕ ปี ก็เพราะวิธีการขณะนั้นหนักไปในทางภาคทฤษฎีเป็นส่วนใหญ่ จำเป็น
จะต้องไปหาความรู้ในทางภาคปฏิบัติเพิ่มเติมเมื่อจบออกมาแล้ว การเรียนที่หนักไปในทางภาคทฤษฎีอย่างเดียวย่อม
จะทำให้ผู้ศึกษาเห็นห่างจากความเป็นอยู่ที่แท้จริง (Reality) ไปได้ ผู้ศึกษาคควรตั้งวรณ์ในข้อนี้ให้มาก การปลุกตัว
ออกจากห้องแห่งความฝันนิมานบนอากาศจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพราะมีฉนวนแดงกจการที่ปฏิบัติจะไร้ซึ่งความหมาย
ขัดแย้งกับสังคม ตลอดจนทงหนาทอื่นแท้จริงของช่างสถาปนิกที่ด้อยจะมีความรู้แตกฉานในด้านกรก่อสร้าง วัสดุ
ก่อสร้างเท่า ๆ กับการออกแบบแปลนทรวดทรงที่เหมาะสมกับการใช้สอย ทงมีความวิจิตรพิศดารตรงตาคองใจผู้ดูและ
ผู้ใช้ภายในขอบเขตที่เหมาะสมแห่งสังคมนั้น ๆ

พัฒนาการแห่งสังคมย่อมสัมพันธ์กับพัฒนาการในทางการช่าง เมื่อสังคมดัดนิสัยชอบในทางวิชาการน้อย
ตลอดทั้งการช่างเทคนิคนาหานาชนิด อาณาเขตของสถาปัตยกรรมก็ย่อมขยายเติบโตกว้างใหญ่ไพศาลขึ้นเป็นเงา
ตามตัวในทางด้านทรวดทรง, ขนาดของอาคาร, วัสดุที่ใช้และวิธีการก่อสร้าง สถาปนิกปัจจุบันย่อมจะเพิกเฉยต่อ
อิทธิพลของเทคนิคกับวิทยาศาสตร์หรือความต้องการของสังคมมิได้ เพื่อค้นหาแนวทางอันเหมาะสมที่สอดคล้องกับ
อุดมการณ์ ดินฟ้าอากาศ ตลอดจนการช่างแบบใหม่ที่จะส่งเสริมความเป็นอยู่แห่งชาติที่แท้จริง ฉะนั้นจึงควรจะได้
มีการศึกษาความเป็นมาแห่งวัฒนธรรมโบราณ คู่ไปกับพัฒนาการในทางช่างวิทยาศาสตร์แผนใหม่

ภารกิจอย่างมหาศาลในการใช้ทรวดทรง โครงสร้างวัตถุก่อสร้างนาหานาชนิดที่จำเป็นแก่สังคมปัจจุบัน ย่อม
จะเป็นการบังคับสถาปนิกโดยปริยาย ให้ทำตนกว้างขวางยิ่งขึ้น สถาปนิกจะต้องฝึกฝนรสนิยม (Taste) อันสูง
เพื่อเสริมสร้าง Harmony ในทางสถาปัตยกรรมแทนการใช้แบบอย่างทรศกุ่มและจำกัดของสมัยก่อน ทงผลแห่งงานที่
ปฏิบัติแล้วจักต้องเป็นส่วนผสมที่กลมกลืนที่กลมกลืนทางศิลปะกรรมและวิทยาศาสตร์ เช่นเดียวกับสถาปนิกโบราณที่ได้
ค้นหาแบบอันเหมาะสมสำหรับสังคมในขณะนั้น นอกจากนั้นแล้วสถาปนิกปัจจุบันยังจะต้องมีภารกิจพิเศษในการ
ร่วมมือประสานงานกับแขนงวิชาต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับสถาปัตยกรรม มีอาทิเช่น การประปา ไฟฟ้า การตบแต่ง
ภายใน การสุขวิทยาอนามัย การจัดสวน ฯลฯ ให้อยู่ในขอบเขตอันเหมาะสมแห่งเศรษฐกิจ, การผังเมืองและ
ชาติส่วนรวมสืบไป.

อ. นิรมานเหมินท์

หมายเลข 5
วินัย ไชโยศิลป์

๗ ดอด - ดอด - ดอด - ตาม....

จริงดี ฉันทพอใจที่จะเรียก

เช่นนี้ เพราะมันคือซิมโฟนหมายเลข
ที่ ๕ กับอดดที่เฝ้าแต่ผู้ชนมาสู่ความ
ทรงจำของฉัน และในขณะที่เดียวกันมัน
เฝ้าแต่หลอกหลอนความรู้ดีของฉันอยู่
รำไป ประหนึ่งว่าจะจงใจสร้าง
ทาร์ณแก่ฉันอยู่อย่างนั้นต่อไปไม่มีที่สิ้นสุด
แต่ถึงกระนั้น ฉันก็ยังพอใจที่จะ
หวัง และหวังอย่างที่ชีวิตจะพึงหวัง
ต่อไปอีกว่า สักวันหนึ่งหรือ ทุกสิ่ง
ทุกอย่างคงจะยุติลงกันไปเช่นเดียวกับ
กาลเวลาที่ล่วงไป และล่วงไปเรื่อยๆ
โดยไม่มีฉันกลับมาสร้างความเป็นซ้ำแก่
จิตใจของฉันอีก

เพราะมันคือ ซิมโฟนหมายเลข

ที่ ๕ กับอดด....

ที่เริ่มหวดกลับเข้ามาสู่ความค้ำ
นั่งของฉันอีกครั้งหนึ่ง เป็นอีกครั้งหนึ่งที่
ฉันต้องหวาดผวาโดยไม่รู้ สักตัวเหมือน

ในชั่วแว็บหนึ่งของอารมณ์ไหว
เราอาจเข้าใจอะไรได้ลึกๆ
แต่ซิมโฟนหมายเลขที่ ๕
นำมาซึ่งความเข้าใจที่ถูกต้อง
และจะถูกไปอีกนานเท่าความ
เป็นอมตะของมัน.....

กำลังฝันร้ายและเหมือนกำลังถูกทดลองทดลองด้วยสิ่งที่น่าหวาดกลัวที่สุดเท่าที่โลกยังมี และฟังเสียงระรึกขานมาได้

แม้ว่า มันจะเป็นเพียง ซิมโฟนีหมายเลขที่ ๕ กับอดีต!

ทีมทวงทำนองและดีดอันดัดสะสวดย และแฝงไว้ซึ่งความกระตุนเตือนใจในจังหวะคล้ายคลึงกัน นอกเหนือสิ่งอื่นฉันคิดว่าเป็นสิ่งที่ยากกันไม่ได้ สำหรับซิมโฟนีหมายเลขที่ ๕ กับ อดีต และ ฉัน .....

มิใช่ ไซคือฟลักซ์ มิใช่เมลเคลไซท์น และมิใช่แม้แต่ “จากโลกใหม่” ของคไวซ้าค

เพราะมันคือ ซิมโฟนีหมายเลขที่ ๕ ของเบโทโฮเฟินที่มีดีดตาและทวงทำนองอันชวนเร้าอารมณ์ให้แจ่มใส และมีชีวิตชีวาจนได้อย่างประหลาดสำหรับการยืนขนค้อสู้กับอุปสรรคและโชคชะตา.....

แต่หนักเป็นเพียงส่วนหนึ่งของอดีต ไม่มีอะไรหรอกที่เป็นอมตะ เจมส์ ฮิดตันกล่าวเช่นนั้น

เพราะว่า บัติน กาดเวตาได้แปรสภาพของสิ่งเหล่านั้น ให้กลายเป็นปัจจุบันที่มีสภาพตรงกันข้าม สิ่งเหล่านั้นจึงไม่เหลืออยู่ต่อไปอีก นอกจากในความทรงจำที่แจ่มชัด และ ทารุณ....

เพราะว่าบัติน ทุกอย่างได้แปรสภาพจากความสดชื่นหฤหรรษ์ จากความคิดฝันถึงจุดหมายปลายทาง และจากความทรงในศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษยชาติในอดีตมาเป็นความเศร้าโศกา ความไม่สมหวัง และความสงบราบคาบของจิตใจที่สิ้นแล้วซึ่งความผยองและความทรงในในปัจจุบัน

เพราะว่า บัติน ซิมโฟนีหมายเลขที่ ๕ ไม่อาจกระตุนเตือนฉันให้ยืนขนค้อสู้กับอุปสรรคและโชคชะตาได้อีกต่อไป มีแต่จะจุดเปลวเพลิงแห่งอดีตของฉันให้ลุกโผลงขึ้นอย่างเดี่ยว....

ฉันเห็นดอกกล้วยไม้ของคางนกงยงต้นนั้นถาดจากต้นดอกแล้วดอกเดี่ยว หลายดอกร่วงโรยลงไปบนพื้นผิวดำธารเหมือนอาการของคนท้อสิ้นหวัง มันโดดเดี่ยวอยู่บนระดับหน้ากระเพื่อมอยู่ได้ไม่นาน ก็ลอยเคว้งคว้างไปตามกระแสน้ำที่ไหลเอื่อย ฉันเห็นมันลอยไปเรื่อยๆ จนกระทั่งดับตาไปตามความโค้งของดำธาร และ.....คงไม่มีวันกลับมาอีก

“อดีต” ฉันพิมพ์ว่า “ฉันอยากให้อดีตเป็นเหมือนดอกที่ร่วงโรยของคางนกงยงต้นนั้นเหลือเกิน ทว่า พอร่วงหล่นจากต้นก็ถูกกระแสหน้าพัดพาไปโดยไม่ม้วนกลับมาอีก”

ฉันนั้น ดอกคางนกงยงยังคงเป็นสีแดงฉานบานดั่งพรุ่งเต็มต้น และพรูดับตัดไปมาตามแรงลมอย่างว่าเรียงใบของมันดังเสียงดังหวดหวดเป็นระยะตามจังหวะกระพือพัดของสายลม ในขณะที่ทงก้านไหวไปมาอย่างเชื่องช้า

ที่ว่าแฝงไว้ซึ่งความอ่อนโยนและสง่างามในที ฆเล็ดลัดด้วยกลุ่มหนังบนผ้านมาติดแทรกเป็นโพร์กราวดทมิชีวิตชวา
ของภูมิภาพที่เคียด ไนยามนหนทุกตั้งดูเคลอนไหวและมีชีวิตชวาไปหมด แม้แต่ด้ายนาในตำราด้ายนัยก็กำลังไหล
เอื่อยผ่านเข้ามาไคร่มเงาของนกยูงตนหน ซึ่งโหมกโบของมันลงเกือบสัมผัสกับพณผณา แต่ยังคงยอกกว่าด้ายลม
ซึ่งกำลังดูบได้ยู่คามผณาแผ่วเบา

ฉันเห็นผณากระพือเป็นละลอกวงได้ตามก้นมา แล้วกระทบฝั่งสลายตัวไปละลอกแล้วละลอกเล่า โดย
ไม่ทิ้งร่องรอยอะไรไว้เลย

“ชีวิตก็คงจะเป็นอย่างนั้น” ฉันเอ่ยชนลัดแทรกเสียงธรรมชาติทพงค์ตายเสียงกระซิบและมึมนต์

“ชีวิตเมื่อก่อนกำเนิดตัวขึ้นมา ก็ย่อมมีการเคลื่อนไหว มันจะเคลื่อนไหวตัวไปเรื่อยๆ ตามกาลเวลา
จนในที่สุดก็ย่อมเป็นเหมือนละลอกคลื่นที่ศูนย์สลายไปเมื่อกระทบกับฝั่ง และไม่เหลือร่องรอยอะไรไว้สัก”

ฉันเห็นผ้ายตรงข้ามต้นศรัษะอย่างไม่เห็นด้วย ดวงตาของเธอฉายประกาย
ที่บอกให้ฉันทราบถึงความแน่วแน่ในความคิด และการตรึกตรองที่มีเหตุ
ผล ซึ่งทำให้ฉันต้องยอมจำนนไปแถวเกือบครึ่งหนึ่ง แต่เมื่อเธอเผยอ
ริมฝีปากแยง ฉันก็ไม่ได้เป็นตัวของตัวเองอีกต่อไป.

“ชีวิตจะต้องมีร่องรอย” ริมฝีปากของฉันริมเผยอชน และติดตามออกมาด้วยคำเนียงที่ฉันคิดไปว่า คง
ไม่ผิดกับคำปกติของเทพแห่งทรอย ต่างกันแต่ว่า ฉันรู้สึกเป็นสุขที่จะได้เห็นการทำงานของริมฝีปากของฉัน และได้
ฟังคำปกติของเธอ แม้ว่า มันจะเป็นเพียงความสุขของผู้ไม่ได้เป็นตัวของตัวเองในบางครั้งก็ตาม

“ฉันขอเปรียบชีวิตกับความฝัน” เธอกล่าวต่อไปเช่นนั้น “ความฝันเมื่อถึงเวลาตื่น แม้ว่าจะศูนย์
สลายไป แต่มันก็ย่อมทิ้งร่องรอยไว้ให้เราเสมอ บางครั้งก็ชัดเจน และบางครั้งก็เลือนราง แต่มันก็ยังเป็นร่องรอย
ชีวิต เมื่อถึงเวลาสลาย ก็ย่อมทิ้งร่องรอยของอดีตไว้เช่นเดียวกัน”

“สำคัญที่ว่า เธอจะต้องที่ราคาของชีวิตให้สูงไว้เสมอ แล้วสร้างคุณค่า
ที่แท้จริงขึ้นมาให้เหมาะสมกับราคาที่เธอหวัง เมื่อใดที่ชีวิตของเธอมีคุณค่า
ที่แท้จริงขึ้นมา เมื่อนั้นแหละชีวิตจะมีเงาของอดีตที่ควรค่าแก่การระลึกถึง
ในกาลต่อไปอีกนานเท่านาน.....”

ฉันมองดูเงาของหางนกยูงที่นอนทอดตัวแผ่กว้างออกไปในผืนน้ำ และกระเพื่อมตัวไปมาตามผิวน้ำ เป็นดวงคล้ายที่แปลกและมีลึกลับประสิทธิ์แห่งความยดหยุนสูงเงาของอดีตที่เธอหมายถึงจะเป็นเช่นนี้หรือไม่หนอ.

“และสิ่งนั้นเองที่ฉันขอเรียกว่า ร่องรอยของชีวิตที่หลุดลอย ซึ่งควรจะได้รับคำตอบแทนด้วยคำสรรเสริญมากกว่าสิ่งอื่น และนั่นก็คือสิ่งที่เรียกว่า เป็นความหมายของชีวิตเช่นเดียวกัน”

“การตระหนักในคุณค่าของชีวิต จะทำให้เธอแตกต่างกับมนุษย์ส่วนมาก ที่เธอจะไม่ปล่อยชีวิตให้สูญสลายไปโดยไร้ประโยชน์”

ฉันพยักหน้ารับทราบ แม้ว่าจะยังน้อยเกินไปสำหรับ

ศรัทธาจากภายใน แต่ฉันก็เห็นอาการที่พึงจะแสดง

ได้ดีที่สุด

“การดำเนินชีวิตอยู่ในโลกก็เปรียบได้กับการดำเนินงานศิลปะชนิดหนึ่ง” ริมฝีปากคู่นั้นยังคงทำงานต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง “กล่าวคือการดำเนินชีวิตในโลกมิได้เป็นไปเพื่อตัวของเธอเองเท่านั้น หากต้องเป็นเหมือนศิลปะสมัยใหม่ที่ทั่วไปที่ถูกสังสรรค์ขึ้นมาเพื่อสนองความต้องการของมหาชน เพราะฉะนั้น ฉันจึงนิยมศิลปะสมัยใหม่”

เธอหยุดเว้นจังหวะนิดหนึ่งเป็นเชิงถามความเห็น

แต่เมื่อเห็นฉันยังนั่งเงยตามแบบฉบับ เธอ

จึงกล่าวต่อไป

“แต่ - แปลกไหม ฉันกลับหัวโบราณทางดนตรี ฉันพอใจที่จะฟังซิมโฟนีง่ายๆ ที่เด็ก ๆ ฟังกันมากกว่าเพลงที่จังหวะใหม่ที่ลึกลับ และวิวัฒนาการไปไกลที่สุดของสมัยนี้เสียอีก”

“อาจเป็นเพราะฉันยังเข้าไม่ถึง หรืออาจจะเป็นโดยนัยตรงกันข้ามก็ไม่ทราบได้ แต่ไม่แน่นักหรอกนะ วันหนึ่งฉันอาจจะถูกชนโลดเค้นไปกับจังหวะใหม่ๆ อันเร้าใจเรอหนักได้” แล้วเธอก็หัวเราะซึ่งฉันรู้สึกว่าเธอทราบได้ว่า เธอหมายความว่าอย่างไร

“ดนตรีแบบใหม่ ก็เป็นศิลปะสนองความต้องการของประชาคมสมัยนี้ มันถูกสังสรรค์ขึ้นมาตาม ลักษณะแบบแผนของศิลปะในอุดมคติของคุณ ไม่ใช่หรือครับ คุณไม่ยอมรับมันด้วยน่ะ ค่ะ ค่ะ ไปคุณ ก็ต้องยอมรับมันเช่นเดียวกับผม และวันหนึ่ง ผมคงได้เห็นคุณลุกขึ้นโดดเดินไปกับมันอย่างเบ็ดเสร็จ”

นั่นเป็นความหวัง และเป็นความหวังที่เป็นความจริงด้วยเหมือนกัน เพราะต่อมาเขาเห็นเธอโดดเดินจริงๆ แต่เธอมี ได้โดดเดินกับจังหวะใหม่ เธอคงโดดเดินอยู่กับจังหวะเดิม ซึ่งเป็นจังหวะเดียวกับอาการเต้นของหัวใจฉันอย่างไม่ อาจแยกจากกันได้!

ฉันมองตามผีเสื้อตัวขาวสะอาดตาอีกกลุ่มหนึ่ง โดบถาผ่านช่อดอกไม้ไปอย่างไม่โยก ราวกับไม่ได้ขึ้น ชมดอกไม้ที่สดด้วยน้ำนมสดเหล่านั้นเลย

“แต่คุณเป็นชาวศตวรรษที่ ๒๐ ความหมายของมันคงขึ้นอยู่กับภารกิจที่มอบหมายไปเรื่อยๆ เพื่อเห็น โลกกว้างแฉ่งตรงหน้าอภิมัย แต่ยังคงกว้างน้อยกว่าโลกมนุษย์ ที่เจิดจ้าด้วยจินตนาการอันไพศาล ปราศจากขอบเขตหรือขีดค้นจำกัด เพื่อได้มาซึ่งภราดรภาพ และความหมายที่แท้ของชีวิต”

“ดูจิตศิลปะสมัยใหม่ ที่แสวงหาเนื้อแท้ของความงาม ที่มิใช่การหลอกลวงด้วยสิ่งฉาบฉวยภายนอก นั่นคือ Utopia ที่เราปรารถนา” ฉันรำพึง

เย็นแล้ว—ประกายแดดที่เด่นระยิบระยับอยู่บนพื้นน้ำในลำธารสายน้อยนั้นค่อยๆ สลายตัวไปพร้อมกับการมาเยือนของเมฆฝนกลุ่มใหญ่ สาอลมที่อ้อยอิ่งพัดกลับเป็นโหมพัดรุนแรง ทางนกกบุงต้นนั้นลู่กิ่งใบไหวสบัดแรง น้ำในลำธารกระเพื่อมและปั่นป่วนเป็นละลอกวิ่งเข้าสู่ฝั่งไม้ชาด ระบาย เสียงฟ้าคำรามและฟ้าดเปรี้ยง ในขณะที่เมฆฝนเริ่มโปรยปราย

“ลมและฝนก็เป็นเหมือนอุปสรรคและการเดินคดของโชคชะตา” เธอบอกฉันเช่นนั้น “มันจะพัด กรรโชกอยู่ชั่วระยะเวลาหนึ่ง แล้วก็เหือดหาย เหลืออากาศที่แจ่มใสไว้ให้ แต่เธอคงเข้มแข็งพอที่จะต่อสู้กับมัน เสียก่อน เธอต้องไม่ยอมแพ้แก่อุปสรรคและโชคชะตา และนี่คือคำมั่นสัญญาของเบทโซเฟน ในภาษาซิมโฟนีหมายเลข ๕ ของเขา....”

และนั่นคือวาระแรกที่ฉันได้รับพลังอันสามารถผลักดันฉันออกไปสู่โลกกว้าง ในขณะที่ซิมโฟนีหมายเลข ๕ กำลังดังกระหึ่มจนตุงแบกกราวน้อนทรงพลังเช่นนี้คงไม่มีการพ่ายแพ้ต่ออุปสรรคและโชคชะตา....

กาลเวลาล่วงไป พร้อมกับพรากสิ่งเก่า ๆ ของปัจจุบันไปสู่ความเป็นอดีตในขณะเดียวกัน มันก็ได้จุดเอาอนาคตที่เราเคยกล่าวถึงเสมอมาปรากฏอยู่เฉพาะหน้าเราในปัจจุบัน สำหรับชีวิตที่ดำเนินอย่างมีเหตุผล ตามแผนการที่วางไว้อย่างรัดกุม ก็คงดำเนินไปเรื่อย ๆ แต่มิใช่การพบเจอที่ไร้จุดหมายปลายทางแบบผีเสื้อสวยกลุ่มนั้น มิใช่เหมือนดอกที่ร่วงโรยของหางนกยูงต้นนั้น หากเป็นการก้าวไปสู่โลกที่สดใสด้วยแผนผังที่รัดกุม และมีจุดหมาย ในขณะที่ชิมโฟนหมายเลขที่ ๕ กำลังคุกรุ่นอยู่ในสมอง ก็เหมือนจะไม่มีวันสิ้นสรีรธา คงไม่มีการพ่ายแพ้หรือยอมจำนนต่อการเล่นตลกของโชคชะตา เราจะมีก็แต่คำว่าชัยชนะคำเดียวเท่านั้น บุคคลที่ฉลาดย่อมกำโชคชะตาไว้ในมือตนเองมิใช่หรือ ?

ทุกสิ่งก็คงจะเป็นไปอย่างนั้นจริง ๆ ถ้าหากดอกสีแดงฉานของหางนกยูงต้นนั้น มิได้แปรสภาพเป็นสีหมองคล้ำ เขียวแห้งและร่วงโรยจากต้นดอกแล้วดอกเดา ฉันต้องพบกับสิ่งที่ฉันเองก็คาดว่าจะเป็นต้องพบ ซึ่งฉันจะโทษอะไรไม่ได้เลย นอกจากตัวฉันเอง !

ทำไมฉันจะไม่ทราบเล่าว่า ในความหวังย่อมมีความไม่สมหวังแทรกแซงอยู่ในทุกอณูของมัน แต่ฉันก็ยังหวังและหวังอย่างมีชีวิต จะพึงหวัง และในที่สุดทุกอย่างก็ได้ดำเนินไปตามกฎเกณฑ์อย่างไม่มีทางหลีกเลี่ยงได้

พอกันทีสำหรับการยึดอกขึ้นอย่างทรนง และทำทนายต่อเสียงกระซิบที่ปรารถนาดี

“ ถ้าหากชีวิต ขึ้นอยู่กับความหวัง ชีวิตก็ควรสูญสลายไปพร้อมกับความไม่สมหวังนั้น ” ใครคนหนึ่งเคยเตือนฉันอย่างนั้น ซึ่งฉันยังจำได้ว่า ฉันเคยยกไหล่อย่างทำทนาย และตอบโหล่งไปว่า “ ช่างเถิด ฉันยินดีที่จะให้ชีวิตสูญสลายไปพร้อมกับความไม่สมหวังดีกว่าจะปล่อยให้สลายไปโดยปราศจากความหวังเสียอีก ”

แต่นั้นเป็นขณะที่ชิมโฟนหมายเลขที่ ๕ กำลังตั้งกระหิมอยู่ในหมันสมองของฉัน ชิมโฟนหมายเลขที่ ๕ และความไม่สมหวัง !!

ตกตายเป็นอดีต !

“ ชีวิตยอมมีการเคลื่อนไหว ” เธออ้างเหตุผลเช่นนั้น

“ ชีวิตอาจให้เขามาร่วมบนเส้นทางเดียวกันในบางครั้ง แต่กาลเวลาอาจแยกเราให้ห่างเหินกันไปได้

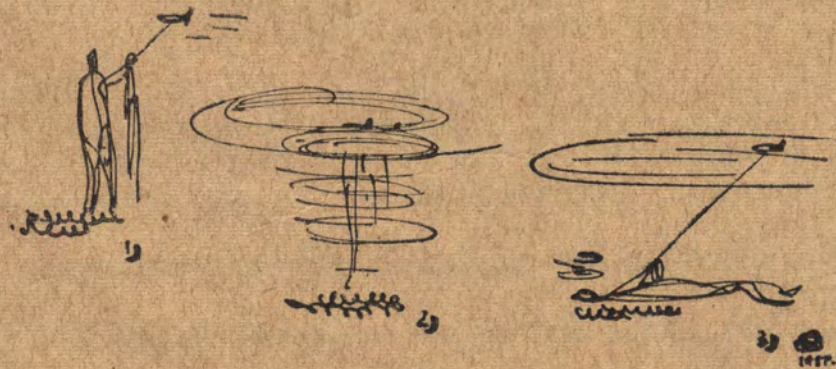

ถ้าหากฉันสามารถมองเห็นสีหน้าของตนเองเวลานั้น
 และสามารถบันทึกภาพไว้ได้ ก็คงมีหวังที่จะส่ง
 เข้าชิงตุ๊กตาทอง ภาพนี้อาจเป็นไปได้ทั้งความ
 ปิติและความอาดูร แบบเดียวกับการร้องไห้
 ซึ่งอาจเป็นไปได้ทั้งความสมหวัง และไม่สมหวัง
 แต่ฉันคิดว่ามันเป็นความเข้าใจมากกว่า

ฉันได้เขียนซีโมนี่หมายเลข ๕ ดั่งเช่นใหม่ คราวนั้นดูเหมือนจะมีชีวิตดีกว่าครั้งใด ๆ ที่ผ่านมา

ในขณะที่อดคิดกำลังจะคืนใจฉันไป

ดอกสีทมองคล้ำ และเหยี่ยวแห่งของทางนกกุงดอกหนึ่ง
 ร่อนถลาลงจากต้น มันถูกลมและฝนซัดกระเจิดกระเจิง
 จากลำต้น และจากฉันไปตามยถากรรม.....

วันแรกที่ข้าพเจ้าก้าวข้ามรั้วเข้ามาในคณะสถาปัตย์ ก็เกือบจะเป็น
วันสุดท้ายของอาทิตย์แรกที่เบียดภาค ๒๕ ก็เนื่องจากพลอยได้รับการรกรานของ
ใช้หวัดใหญ่ ซึ่งกำลังเป็นฝักว้างขวางอยู่ในกรุงเทพ ฯ ขณะนั้น อนาคตจริงแล้ว
ข้าพเจ้าควรจะกล่าวว่ามีคนวิ่งเข้ามามากกว่า เพราะได้มุดเข้ามาจริง ๆ จาก
โรงเรียนเตรียมหลังตึกทางช่องลวดหนาม ซึ่งดูเหมือนจะเกิดจากฝีมือๆ เราชาว
สถาปัตย์นะเอง ทททาเช่นนกเห็นจะเป็นเพราะความไม่กล้าที่จะเดินชนบันไดหน้าตึก
ฝ่าหมูปชายทงหลายทงย่นกนอยุ่แน่นชนิด จนเกือบไม่มีช่องจะเดิน เพื่อกอยด
หน้าห้องใหม่ แต่เห็นจะไม่ใช่เกิดจากความประหม่าหรือตนเตนที่ทุกคนควรจะรู้สึก
หากแต่เป็นเพราะความไม่แน่ใจว่า จะได้รับการต้อนรับเช่นไรจากพี่ๆ ข้าพเจ้า

เกรงว่าจะได้รับการทักทายเป็นการเป่าปาก
เรียกชื่อ ตลอดจนบอกกล่าวได้ว่า เป็น
ลูกเต้าเหล่าใคร มาจากไหน ฯลฯ เหมือน
ที่เคยได้รับ เมื่อครั้งอยู่โรงเรียนเตรียมฯ
เวลาเดินผ่านตึกสถาปัตย์ แต่ผิดถนัดข้าพเจ้า

และคิดว่า ตลอดจน
เพื่อน ๆ น้องใหม่ทุก
คนคงได้รับการต้อนรับ
ที่อบอุ่น สุภาพ
ฉันทัดนม เป็น ก็นเอง

เพื่อชาวสถาปัตย์

ไกลเกินกว่าที่คาดหมายไว้มาก เพียงไม่กี่วันที่ได้เข้ามาอยู่ในคฤหาสน์ ชายเจ้าเริ่มรู้สึกรักและคุ้นเคยเหมือน
เป็นบ้าน บ้านที่เต็มไปด้วยสมาชิกของครอบครัวมากมาย เอ๊ะอะ ครวนเครง ตลอดวัน แต่ได้เต็มไปด้วยบรรยากาศ
ของความสนิทสนมฉันทนของ

ทำไมข้าพเจ้าจึงเข้าสภาคณะ? หลายคนถามข้าพเจ้าเช่นนี้ แต่ก็เป็นปัญหาที่หาถาม เพราะผู้หญิง
น้อยคนเหลือเกินที่มองข้าพเจ้าเช่นนี้ ถึงแม้จะมีทุกสิ่งทุกอย่าง ดีอย่างมากก็เข้าบัญชี, วิทยาศาสตร์ ข้าพเจ้าหมายถึง
พวกที่จบจากเตรียมมหาวิทยาลัยมา บางคนถึงกับถามข้าพเจ้าว่า สโมสรสภาคณะเป็นอันดับแรกหรือเปล่า เพราะ
เข้าใจว่าข้าพเจ้าตกอันดับมาจากวิทยาศาสตร์ และไม่ยอมไปเรียนบัญชี ข้าพเจ้าก็ตอบไปอย่างพากะมิใจแถม
อวดดีว่า ได้สโมสรสภาคณะเป็นอันดับแรกและอันดับเดียวในโลก และถ้าตั้งใจจะเข้าวิทยาศาสตร์หรือวิศวกรรม
ถ้าสอบก็คงจะเข้าได้โดยไม่ลำบากนัก ซึ่งหมายความว่าจะไม่ถึงกับตกไปอยู่ Groupe โห่ๆ เสียด้วยซ้ำไป คำตอบ
นั้นจะให้เกิดความเขม่นแก่ผู้ถามและผู้ฟังไม่ใช่น้อยทีเดียว แต่ก็เป็นทางช่วยไม่ได้เลย ที่ข้าพเจ้าจะมีความรู้สึก
หยิ่งทรนงในตนเองเช่นนั้น

ข้าพเจ้ายังไม่ตอบว่า ทำไมจึงได้เข้าคณะสภาคณะ ข้าพเจ้าหวัง
ที่จะเป็นสภานิกเอกในอนาคตหรือ? อาจเป็นไปได้ และควรที่จะหวังเช่นนั้น
แต่ก็ไม่แน่ เพราะไม่คิดว่าตนเองจะมีความสามารถถึงเพียงนั้น ข้าพเจ้าอยาก
จะตอบว่า ที่ได้ฟังจิตใจจะเรียนสภาคณะมานานนับปีๆ ถึงแม้ว่าคุณแม่
จะแนะนำให้เรียนแพทย์หรือบัญชีก็ตาม อาจจะเป็นเพราะข้าพเจ้ารักและ
สนใจศิลปะมาตั้งแต่เด็ก ๆ นั่นก็เป็นเหตุผลข้อหนึ่ง แต่อาจมีผู้ถามต่อว่า

ไม่ T

ทำไมข้าพเจ้าไม่เรียนศิลปากร ก็ขอตอบว่าไม่ชอบ แต่ชอบสภาคณะมากกว่า พวกสภาคณะมีคอะไรหรือ?
ข้าพเจ้าคิดว่ามากทีเดียว ข้าพเจ้ารัก Spirit ของชาวสภาคณะมานานแล้ว บุคคลหลายท่านที่ข้าพเจ้ารู้จัก
ก็ควรจะจัด Spirit และลักษณะนิสัยของชาวสภาคณะได้ดี “คุณแดงอรณ” (ข้าพเจ้าเคยเรียกเช่นนั้นมาตั้งแต่
เด็ก ๆ จนติดปาก ความจริงควรจะเรียกอาจารย์ เพราะท่านก็เป็นอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิผู้หนึ่งในคณะสภาคณะ
แต่ปัจจุบันกำลังศึกษาต่อในอเมริกา) ดูเหมือนจะเป็นชาวสภาคณะคนแรกที่ข้าพเจ้ารู้จัก และเลื่อมใสมาตั้งแต่เด็ก ๆ
คุณฉลาด วิถีฉลาด และคุณแม่ ก็เป็นผู้ที่ข้าพเจ้านิยมและนับถือมาก ท่านมี Spirit ของชาวสภาคณะเต็มตัว
สัมภาระ โอบอฮอนอริ ใจดี มีอารมณ์ขัน และพร้อมที่จะสู้ต่อไปเสมอ คุณเกษม สุวงศ์ ออกท่านหนึ่งที่ข้าพเจ้า

ยกย่องมาก ในทางฝีมือและแนวความคิดอันสูงส่ง จึงอยากจะกล่าวว่าเป็นอัจฉริยะ ข้าพเจ้าอาจทำควมเป็นผู้มาก
ไปหน่อย แต่เป็นความปรารถนาอย่างจริงใจที่จะกล่าวเช่นนั้น

ข้าพเจ้าได้เข้ามาอยู่ในวัดธัมมคัยแล้ว ถึงแม้ว่าจะมีผู้คัดค้านหลายคน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ท่านท้าวเจ้า
ได้เอ่ยนามมา เพราะว่าผู้หนึ่งส่วนมากมักไม่ค่อยมีโอกาสได้ใช้วิชาความรู้ที่ได้อาเรียนมามากนัก อาจเป็นเพราะ
มีความสามารถความอดทนเข้มแข็งและความน่าเชื่อถือไม่เท่าผู้ชาย หรืออาจเป็นเพราะมีภาระทางครอบครัวมาก
จนไม่มีเวลา แต่ข้าพเจ้าก็คิดว่ามาแล้วว่า ข้าพเจ้าเรียนธัมมคัยด้วยใจรักมากกว่าหวังที่จะได้เป็นธัมมคัย
นชอ ซึ่งอันที่จริงทุกคนก็ควรจะมีเช่นนั้น เพราะว่าได้ทุ่มเทเวลาและเงินทองไม่ใช่น้อย เราทุกคนควรมี
จุดมุ่งหมายไม่ว่าในวิชาใด ๆ หนึ่ง เมื่อได้ตั้งใจเรียนแล้ว ก็ควรหวังที่จะเป็นให้ดีที่สุด แต่เนื่องจากท้าวเจ้า
ยังคงหวังอยู่ว่า ถ้าโอกาสและทุนทรัพย์อำนวย ข้าพเจ้าอาจไปเรียนต่อทางวิชาคณคริตท้าวเจ้าได้ทุ่มเทสุด
จิตใจให้เกือบหมด ถึงแม้จะมีฝีมือและความร้น้อยเหลือเกินก็ตาม และนี่ก็อาจเป็นเหตุผลข้อหนึ่งที่ท้าวเจ้าต้องการ
ไปศึกษาต่ออย่างจริงจัง และยึดถือเป็นอาชีพในอนาคต แต่อย่างไรก็ตามความหวังนี้จะเดือนรว่างมาก เพราะ
ข้าพเจ้าไม่คิดว่าจะสามารถปลัดถอกจาก "ไร่แผ่นดินไทย" และท่านเจ้าของไร่ไปได้ ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าอาจจะอยู่
อย่างมีประโยชน์น้อยต่อไร่และต่ออุตสาหกรรมของท่านเจ้าของไร่ก็ตาม อย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าก็ยังรู้สึกขอบพระคุณ
ใจในการที่จะรอคอยความสำเร็จของไร่แผ่นดินไทยอยู่ด้วยความหวังและความเชื่ออันมั่นคง

ข้าพเจ้าในฐานะน้องใหม่คนหนึ่งของคนหนึ่งชาวธัมมคัย ขอกล่าวที่ไม่รู้สึกผิดหวังใน Spirit ของชาวธัมมคัย
เลย ถึงแม้ว่าบางท่านจะได้กล่าวว่า ความเข้มข้นของ Spirit เราจะได้เต็มคนตายลงมาก ซึ่งอาจเป็นเพราะสมาชิก
พวกเราเพิ่มจำนวนมากขึ้น จนทำให้การติดต่อสมาคมของพวกเราลดน้อยลงไปบ้าง แต่ตามความเป็นจริงแล้ว เรา
ทุกคนก็ยังรวมกันเป็นนาหนึ่งใจเดียวเสมอ เรายึดมั่นในความเคารพนับถือกันและกัน ในคณะเราไม่มีคำว่าบังคับ
มีแต่คำขอร้อง ซึ่งเราทุกคนพร้อมที่จะปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ ข้าพเจ้าไม่ได้กำลังโฆษณาชวนเชื่อให้ หรือ
กล่าวด้วยใจอคติต่อคณะธัมมคัยในฐานะที่เป็นชาวธัมมคัยผู้หนึ่ง และอาจจะมึบางคนกล่าวว่า ข้าพเจ้ายังเด็กและ
ใหม่เกินไปที่จะกล่าวเช่นนั้น แต่ข้าพเจ้าก็ยังขอยืนยันว่า เป็นความสุจริตใจที่จะกล่าวเช่นนั้นจริง ๆ หาได้เกิดจาก
อคติหรืออุปาทานไม่ และหวังอย่างยิ่งว่า ชาวธัมมคัยคงไม่ทำลายความเชื่ออันมั่นคงนี้

ได้เคยมีบุคคลบางคนกล่าวว่า ผู้ชายชาวธัมมคัยไม่เป็นสุขภาพบุรุษ และปฏิบัติต่อผู้หญิงราวกับเป็นผู้ชาย
ไม่ค่อยสุขภาพทางกายและการแต่งกายและมารยาท ข้าพเจ้าขอคัดค้านอย่างเด็ดขาด เพราะข้าพเจ้ากำลังพูดถึงส่วนรวม
ส่วนใหญ่ รู้สึกท้อใจแล้วว่า เกือบทุกหมู่คณะที่จะเห็นบุคคลประเภทแกะดำเสียให้โดนนเป็นของยาก เราจึงไม่ควร

เขาเรื่องของคนกลุ่มน้อยมาวัดคุณภาพของคนกลุ่มใหญ่ เมื่อพูดถึงส่วนรวมข้าพเจ้าสามารถกล่าวได้เต็มปากว่า
 เท่าที่ไดพบได้เห็นและได้รู้จักพวกพี่ ๆ มา ผู้ชายชาวสลาตันภัยภัยของและให้เกียรติผู้หญิงมาก ถือเสมือนว่าเป็นเพศ
 อ่อนแอกว่า ส้มควรวจะได้รับบริการปกป้องและช่วยเหลือ ถึงแม้ว่าตลอดเวลาเราจะเดินสนทนากันเหมือนเพื่อนสนิท
 เราควรจะกล่าวในมุขกตลับว่า ผู้หญิงชาวสลาตันภัยภัยพยายามทำตนให้เท่าผู้ชาย ซ่อนข้าพเจ้าเน้นหนักไปในแง่
 ความสามารถความเข้มแข็งในการทำงานและการช่วยตนเอง ทั้งนี้ก็เพราะว่างานของพวกเราหนัก หากผู้หญิงมีตัว
 ตัวอ่อนแอ คอยจะให้แต่ผู้ชายช่วยเหลือ ก็คิดจะเป็นการเอาเปรียบมากไป เท่าที่กล่าวมาข้าพเจ้ามองหนักไปในแง่
 ของจิตใจมากกว่าการปฏิบัติตัวภายนอก ถ้าผู้หนึ่งจะมองเราแต่เพียงผิวเผินก็เป็นการช่วยไม่ได้เลยที่จะต้องปล่อยให้
 เขาเข้าใจไปในทางของเขา ถ้าจะพูดกันในเรื่องจิตใจ ข้าพเจ้าใคร่จะกล่าวว่าคุณเราชาวสลาตันภัยภัยมองโลกในแง่
 สดใส ใจดี พร้อมเสมอที่จะช่วยเหลือไม่เฉพาะแต่พวกเดียวกัน แต่ทุกคนที่ขอรับเรา และอีกอย่างหนึ่ง การเรียน
 ของเรานักไปในทางการทำงาน เราจึงมเวदान้อยที่จะกังวลเอาใจได้ถึงเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ซึ่งรวมถึงการมองคน
 ในแง่ร้ายด้วย! ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าเขาเหล่านั้นจะมองเราให้ลึกซึ้งสักนิด เขาก็คงจะเข้าใจพวกเราดูขึ้น

Spirit ของพวกเราชาวสลาตันภัยภัย ได้เป็นที่ยกย่องว่าดีอกันมานานแล้ว แต่ถ้าจะกำลังเสื่อมลง ก็
 ควรจะเป็นที่น่าห่วง ในฐานะที่เป็นน้องใหม่ผู้หนึ่ง ข้าพเจ้าอยากจะขออนุญาตกล่าวแทนน้องใหม่ทั้งหลาย ซึ่งส่วน
 มากล้วนแต่มีมาคนละสลาตันภัยภัย เราจะทำพยายามรักษา Spirit อันดีงามของคุณะ ซึ่งเท่าที่ได้สร้างขนและรักษาไว้
 ให้ดีที่สุดเพื่อให้อยู่ยงคงคงต่อไป

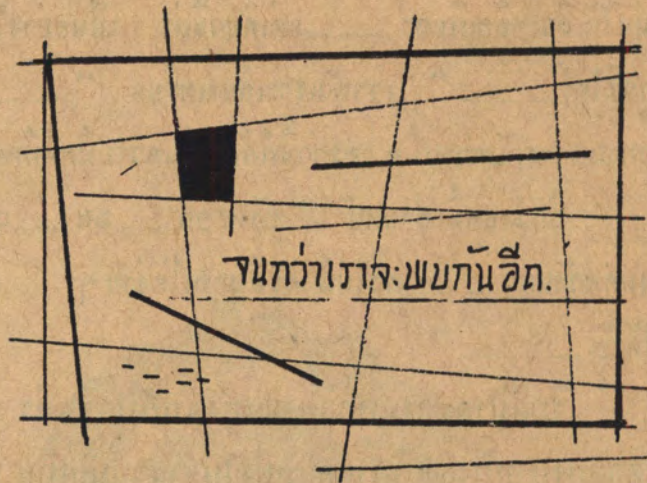

อัสสร ฤกษ์โรหิต
 ๓๑๒ พญาไท พระนคร
 ๗ ก.ค. ๒๕๐๐

นพดล วสุนธรา มีท่าทางซบเซาและ
อ่อนระทวยโรยแรงอย่างเห็นได้ชัด ริม
ฝีปากของเขาแห้งมาก และใบหน้าของเขา
ก็เคร่งเสียจนวิทยา ผู้ซึ่งนั่งอยู่ข้างๆ อดรู้สึก
ไม่ได้ ในบรรยากาศที่เงียบงันเช่นนั้น
แสงแดดสีส้มจางๆ ที่ส่องผ่านกิ่งแคฝั้วร่วง
มาทาบบนพื้นหญ้าจนเป็นสีนวลอร่ามนั้น ดู
ช่างหมดความหมายไปเสียทีเดียว.....

ชุดักัด คีวักัด

ใบเต็กๆ ดินาคาดอ่อนของแคฝั้วต้นนั้นใบหนึ่งร้อนแดงตกลงบนผอออกแทน
ที่ตอยอยู่เต็มสระ และแดดอีกหลายๆ ใบก็ร่วงพรูตามลงมา วิทยาชำเลืองดูสัหาย
ของเขาด้วยสายตาที่เต็มไปด้วยความเห็นใจ

“คุณซิมและเควีไปมากทีเดียวหะ นพ, แต่ผมก็เห็นใจคุณเหลือเกิน คุณ
ไม่น่าจะโชคร้ายถึงเพียงนี้เลยนะ”

นพดลยิ้มเคร่งๆ แวดตาของเขามร้อยผิดหวังฉายอยู่อย่างชัดแจ้ง “คราวนี้
เราคงไม่ได้เจอกันอีกนานทีเดียว วิทยา”

อีกฝ่ายหนึ่งแสดงอาการไม่เข้าใจ “คุณหมายความว่า.....”

นพดลยิ้มคิ้วระยับ “หมายความว่าผมไม่มีโอกาสจะเรียนอีกแล้วนะซี.....
ความหวังทุกอย่างดูจะจบลงแค่นี้เอง.....”

วิทยาถอนหายใจ “ผมเสียตายแทนคุณเหลือเกิน.....นพ”

นพดลยกไหล่ “ชีวิตเป็นอย่างนี้แหละ วิทยา..... อนทจริงมันก็น่าชมน้อยนะ
ก่อนหน้านั้นไม่เท่าไร นายนพดล วสุนธรา เป็นนักกีฬาที่ใครๆ ก็รู้จักทั้งมหาวิทยาลัย

มันโก้เดี่ยวเหลือเกินละ ..... แค่วันละ ..... เป็นอย่างไรบ้าง? นายหนวด วรณธรา นกกีฬาเอกของมหาวิทยาลัย
ถูกรังไร? .....” เขาหัวเราะเสียงเครียด “..... ทุกสิ่งทุกอย่างยังเหมือนเก่าอยู่ยกกระเซ้? ..... ถ้าหากเป็น
ความดีว่างกับความมืด คราวนี้คงเป็นความมืดหมดสิ้นทุกทีเลย.....”

อีกฝ่ายหนึ่งส่ายหน้า “ยังหรรอก..... นพ..... ผมคิดว่าคงไม่ถึงกับมืดสนิทอย่างที่คุณบอก ชีวิตของคุณไม่ได้
หมดหวังแค่นั้น..... คงไม่มีใครตีคุณได้ง่ายๆ ..... ผมเชื่อว่าหลายคนคงเสียใจไม่น้อยสำหรับโชคร้ายที่คุณกำลัง
ได้รับ.....”

ริมฝีปากของหนวดจะแห้งผากไปกว่าเก่า..... หลายคนคงเสียใจไม่น้อย..... จริงขึ้นะ.....
โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าหากคนหนึ่งในจำนวนนั้นเป็น นิลธร พิทยาธรี.....

ความคิดของเขากระเจิดกระเจิงไปอย่างสับสนวุ่นวาย แม้กระนั้น..... ในความลับสนิทช่วง
ดำนึกอันแจ่มชัดแว้บขึ้นมาถึงวันและเหตุการณ์ในวันนั้น..... วันที่เขาได้พบกับ นิลธร พิทยาธรี.....

วันนั้นอากาศช่างแจ่มใสอย่างเหลือเกิน ท้องฟ้าที่เคยประดับประดาด้วยเมฆดีดขาวก็เลื่อนไปหมด
โปร่งเป็นสีน้ำเงินเข้มไปทั้งผืน..... แม้ว่าฤดูหนาวเพิ่งจะเริ่ม อากาศในตอนเช้าจนหนักยงเย็นเยียบเขาไปเยี่ยมเกริก
ที่บ้านฝั่งธนฯ แต่เช้าตรู่ทีเดียว และทรมลระทายบ้านของเกริก..... ภายใต้อันแสงรุ่งสางกำลังออกดอกขาวดีดพร่ง
ไปทั้งต้นนั่นเอง..... เขาก็ได้พบกับเธอ.....

“..... น้องของกันเอง..... ลูกคุณอ่าว เขามาที่นี้บ่อยทีเดียว.....”

เขารับไหว้เธออย่างเกร็งก้าง แทบไม่รู้ตัวว่าได้พบกับเธอไปอย่างไรบ้าง ตั้งแต่ยวที่เขาไม่เคยลืมคือ ใบหน้า
งามผุดผาดที่ระบายไปด้วยรอยยิ้มอย่างเด็ก ๆ ของเธอ มันทำให้เขารู้สึกไม่ได้ว่าบรรยากาศในเช้าวันนั้นช่างมี
ชีวิตชีวาเดี่ยวเหลือเกิน

นั่นคือ นิลธร พิทยาธรี ในวันที่แรกที่เขารู้จัก.....

บนหน้าเขาเป็น FRESH MAN ในขณะสถาปนายกรรมศาสตร์ ในขณะที่นิลธรกำลังเรียนเตรียมอักษรศาสตร์ปีที่ ๓
เด็กสาวคนนั้นมออะไร ๆ หลายอย่างที่ทำให้เขาสนใจ อย่างไรก็ตาม เขาก็คิดว่าไม่ใช่เพราะใบหน้าที่งามผุดผาด
ที่ระบายไปด้วยรอยยิ้มเป็นนิจน หากแต่เป็นเพราะอย่างอื่น ซึ่งแฝงไว้ในความน่ารักนั้นต่างหาก

เหลืองอันเคยค้นนงกำลังผดิ
ดอกทพรวงไปทงคน ดีเหลืองสกลไค
ของม้นทาบคักกับสีน้ำเงินเข้ม ของ
ทองฟ้า และบนพนทญ่าสเขียวซัง
คารดาษาไปค้วย กิลบตีเหลืองเล็ก ๆ
อันเขบบางอยู่เกลอนกลั่นเอง นีรชร
บอกกับเขาด้วยนาเสียงทม่นคงว่าเธอ
หวังอย่างที่สุดที่จะได้เป็นนักรททุกใน
อนาคต .....

“มันเป็นงานที่ททำประโยชน์ให้แก่
สังคมและมนุษยชาติได้มากทีเดียว” นีรชร
ให้เหตุผลสั้น ๆ

ใบหน้าของเธอคุสไตในแสงแดด
อ่อน ๆ ดวงตาคู่นั้นตั้งประกายแห่งความ
เชื่อมั่น และความหวังออกมาอย่างชัดเจน
ซึ่งนพคตคคิดว่าเขาคงจะลืมไม่ได้งายๆนัก

ในที่สุดเขาก็ได้พบกับนีรชร ใน
มหาวิทยาลัยในปีต่อมา และในขณะ
ที่เขาเป็นนักรกีฬา ซึ่งเป็นที่รู้จักดีใน
มหาวิทยาลัย จึงไม่เป็นของประหลาด
อะไรที่เริ่มจะมีข่าวเกี่ยวกับเขา และ
นีรชร เด็กสาวผู้น่ารักคนนั้น

วิทย์เป็นคนแรกที่สังเกตเห็น และต่อคำถามของวิทยา เขาบอกว่า.....“ เธอเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดในชีวิตของฉันคนหนึ่ง
เท่านั้นผมไม่เคยคิดอะไรมากไปกว่านั้นหรอก.....”

ในบางขณะ ในเวลาที่เขาอยู่ในอารมณ์ประหลาดๆ นพตฤกษ์เริ่มมีความรู้สึกที่เขาเองก็ยังไม่แน่ใจ และ
เมื่อคิดถึงเรื่องนั้น เขาครุ่นคิดไม่ได้ว่าทำไมทำให้เขามีความรู้สึกผิดๆอย่างประหลาด

ลมในตอนใกล้จะพลบพัดแรงขึ้น ใบสีน้ำตาลอ่อนเล็กๆ ร่วงพรลงสู่พื้นหญ้าซึ่งเริ่มจะฉาบไปด้วยแสงสีส้ม
เก่าๆ ปนสีทอง นพตฤกษ์เกือบไม่ได้ยินเสียงต่ำๆ ของสายที่เพิ่งจะลุกขึ้นยืน

“ นพ กัดมันกันเถอะ จะค่ำอยู่แล้ว.....”

นพตฤกษ์ถอนหายใจยาว “ วิทย์ ผมอาจจะต้องกลับบ้านราวๆเย็น เพราะผมได้รับมอบหมายให้ไปทำงาน
ที่ไหน .....แล้ว .....ที่นั่นเราคงไม่ได้พบกันอีกนานทีเดียว .....อาจเป็นเดือน.....เป็นปี.....” เขา
หัวเราะในลำคออย่างขมขื่น..... “ และบางที.....เราอาจไม่พบกันอีกเลยชั่วชีวิตก็ได้.....”

วิทย์บงมือของสหายของเขาอย่างเต็มไปด้วยความรู้สึก “ ขออย่าให้เป็นอย่างนั้นเลย ..... นพ ประเทศไทย
ไทยไม่กว้างนักดอก.....เราคงได้พบกันอีกจนได้แน่ๆ .....เพียงแต่จะช้าหรือเร็วเท่านั้น.....”

จากบรรยากาศที่เจียบงันในมหาวิทยาลัย เสียงร้องเท้าของบุคคลทั้งสองที่เดินไปช้าๆ บนถนนคอนกรีตนั้น
ดังเป็นจังหวะ วิทย์รู้สึกว้าวใจของมันช่างสะท้อนความรู้สึกอะไรอย่างนั้น.....

รถประจำทางกำลังเดินรถเดี่ยวที่แยกข้างหน้าและกำลังใกล้เข้ามาทุกขณะ ทั้งสองสัมผัสมือกันกระชับแน่น วิทยา
รู้สึกราวกับว่าเสียงของสหายผู้เคราะห์ร้ายของเขาแว่วมาจากที่ไกลๆ

“ วิทย์ .....โปรดช่วยบอกนิรชรรด้วย ..... ว่าผมขอลา ..... และผมจะไม่ลืมเธอเลยชั่วชีวิต.....”

วิทยาจึงเดินเข้าไปในดวงตาของอีกฝ่ายหนึ่ง ยิ้มอย่างเคร่งขรึมดุจคนบนริมฝีปาก

“ ผมจะบอกเธอตามน.....นพ.....ลาก่อน จนกว่าเราจะพบกันอีก.....”

รถประจำทางคันนั้นค่อยๆ เคลื่อนออกไปช้าๆ ขณะที่นพตฤกษ์ วาดรูปในใจที่พิมพ์ออกมาอย่างแผ่วเบาจนแทบไม่
ได้ยิน

“ ลาก่อน .....วิทย์.....จนกว่าเราจะพบกันอีก.....”

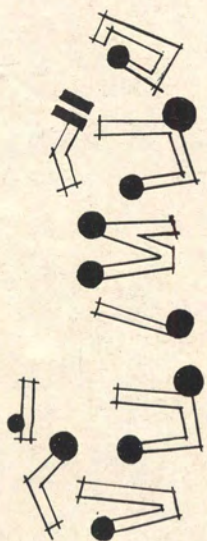

รายการเที่ยว

- ๒๗ สิงหาคม ไปพิษณุโลก
- ๒๘ ,, ออกจากพิษณุโลก ไปลำปาง
- ๒๙ ,, ถึงพะเยา
- ๓๐ ,, กลับมาลำปางอีก
- ๓๑ ,, ออกจากลำปางไปเชียงใหม่
- ๑ กันยายน ไปลำพูน, ป่าซาง
- ๒ ,, ไปดูพระธาตุจอมทอง และเล่นน้ำที่น้ำตกแม่กลาง
- ๓ ,, ไปสันกำแพง
- ๔ ,, ขึ้นดอยสุเทพ
- ๕ ,, ออกจากเชียงใหม่ กลับมาลำปาง
- ๖ ,, กลับพิษณุโลก
- ๗ ,, ถึงบ้าน

เจดีย์พระธาตุจอมทอง

วัดสวนดอก

วัดกุเต้า

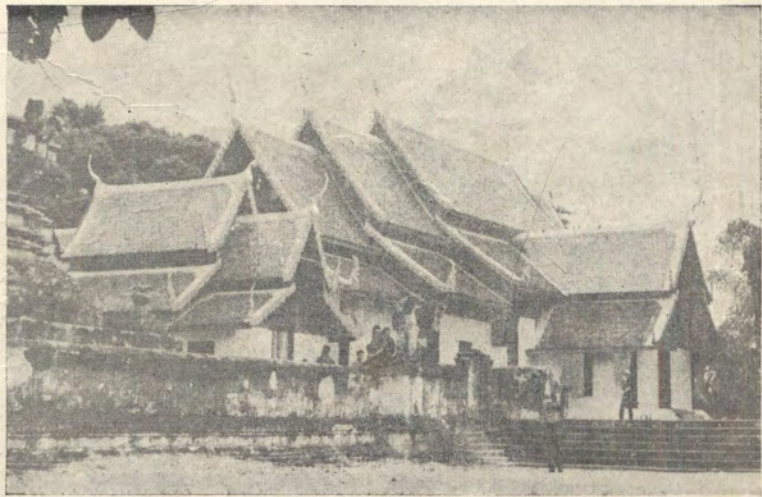
พระธาตุหริภุไชย

น้ำตกแม่กลาง

พระธาตุคอกขลุ่ยเทพ

พระธาตุจอมทอง

หอทองหริภุไชย

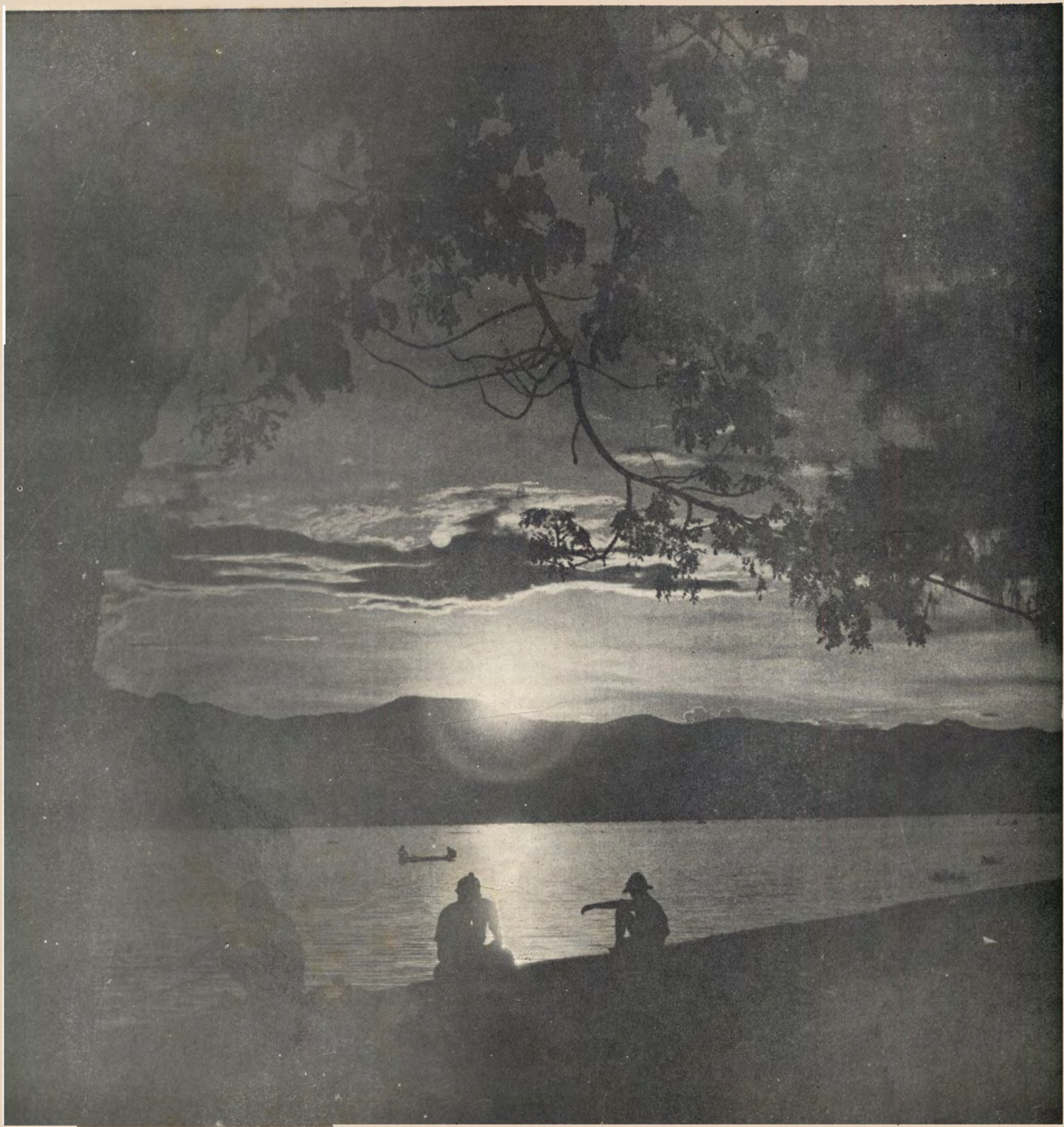
พ็อนเมือง

รึนเรงกัับฟ้เก่า

ฮันโทนิโอ สตราคิวาริอุส

ผู้ยิ่งใหญ่แห่ง

เครโมนา

ขอพาท่านย้อนหลังไปในอดีตประมาณ ๓๐๐ ปีเศษ อังภาคเหนือของแหลมอิตาลี ซึ่งแผ่กว้างไปด้วยที่ราบลอมบาร์ดี ทางตอนใต้ของเทือกเขาแอลป์จะปรากฏเมืองเล็ก ๆ เมืองหนึ่งตั้งอยู่ริมฝั่งซ้ายของแม่น้ำโป (Po) ซึ่งตัวเมืองนี้ห่างจากมิลานไปทางตะวันออกเฉียงใต้ประมาณ ๖๐ ไมล์ เมืองเล็ก ๆ ที่กล่าวมานี้คือ “เครโมนา” (Cremona) เป็นเมืองที่มีอารยธรรมต่อเนื่องมาจากสมัยจักรวรรดิโรมันกว่า ๒๐๐๐ ปีล่วงมาแล้ว

ภายในเมืองเครโมนาเต็มไปด้วยคฤหาสน์บ้านช่อง โบสถ์คารอลิกมากมาย ซึ่งสร้างจนหลายยุคหลายสมัย ตั้งแต่ก่อสร้างที่สำคัญที่สุดเห็นจะได้แก่ หอระฆังคอรรัซโซสูงที่สุดในแหลมอิตาลี (สร้างในคริสต์ศตวรรษที่ ๑๓) ถนนภายในเมืองค่อนข้างแคบและคดเคี้ยว ไปด้วยหินอย่างถาวรซึ่งมีมาแต่สมัยกลาง ที่ตลาดเต็มไปด้วยอาหารและเครื่องใช้นานาชนิด เป็นที่น่าพอใจ ชาวดีดี ชาวโพด ผลไม้ต่าง ๆ เหล่าอื่น ๆ ฯลฯ ซึ่งชาวชนบทที่อยู่นอกตัวเมืองบรรทุกธัญมาเข้ามาขายในคอนเซา ดินฟ้าอากาศของเครโมนาเต็มไปด้วยแสงแดดและอากาศที่อบอุ่น ดึงดูดบรรยากาศของเมืองจึงเต็มไปด้วยสีสันรอนนาครั้งใจ.....

สิ่งที่ทำให้เครโมนามีชื่อเสียงโด่งดัง ถึงแม้จะเป็นเมืองเล็กๆก็ตาม นั่นคือ

ไขแสดง คัชวตมะนะ

ก่อนอื่นผู้เขียน อยากจะกล่าวว่า เรื่องนี้มีได้เกอว ข้อง กับ วิชา สดา - บัศยกรรมแต่อย่างใด แต่เป็นเรื่องที่น่ารู้ และมีสารพัดประโยชน์บ้างตามสมควร ผู้เขียนจึงได้เรียบเรียงมา

“ไวโอลินแห่งเครโมนา”

ซึ่งประดิษฐ์ด้วยฝีมือนักประดิษฐ์ ไวโอลินผู้ยิ่งใหญ่ ๓ คน คือ

- นิคโคโล อมาตี (Niccolo Amati) ๑๕๙๖ - ๑๖๘๔ ผู้มชอเตียงที่สุดของตระกูลอมาตี

- อันโตนิโอ สตราดิวาริอุส (Antonio Stradivarius) ๑๖๔๔ - ๑๗๓๗ ผู้มชอเตียงที่สุดของตระกูลสตราดิวาริอุส และ

- จูเซปเป กวาเนริอุส (Giuseppe Guarnerius) ๑๖๙๗ - ๑๗๕๕ (?) ผู้มชอเตียงที่สุดของตระกูลกวาเนริอุส

นักประดิษฐ์ด้ามคนที่กล่าวมานี้ อันโตนิโอ สตราดิวาริอุส นับว่าเป็นผู้มชอเตียงโด่งดังที่สุด คงนเห็นสมควรที่จะเล่าประวัติของท่านผู้น้อยอย่างดังเขป

อันโตนิโอ สตราดิวาริอุส เกิดเมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ค.ศ. ๑๖๔๔ ประมาณ ๓๐๐ ปีเศษมาแล้ว จากครอบครัวที่มีฐานะดีเป็นที่รู้จักของชาวเมืองเครโมนา โดยทั่วไป ตระกูลของเขามชอเตียงทางเป็นนักดนตรี ดึง นน ดึงแวด ด้อม จึงทำให้เขารักดนตรี อย่าง เป็นชีวิตจิตใจ.

เมื่อเขายังเป็นเด็ก มักจะแฉะมาที่บ้านของอมาตีบ่อย ๆ และไม่ลืมที่จะชวนอเนเดรีย กวาเนริอัส เพื่อน
รักของเขามาด้วย อมาตีขณะนั้นกเริ่มมีชื่อเสียงในการทำไวโอลินขึ้นมาบ้างแล้ว เห็นว่าเด็กสองคนหมามาบ้านของตัวเอง
เล่นมือ และสนใจต่อการประกอบไวโอลินมาก วันหนึ่งจึงชักชวนให้ทั้งสองเข้ามาฝึกหัดงาน ซึ่งต่างก็รับคำด้วยความ
ความเต็มใจ หลังจากนั้นครู่กับศิษย์หน้าใหม่สองคนก็ขลุกอยู่ในห้องทำของตลอดวัน จนบางวันเดินถึงกับดมกิน
อาหารกลางวันไปเลยก็มี ในขั้นแรก ๆ อมาตีให้เด็กทั้งสองทำงานเป็นลูกมือก่อน คือ ช่วยเอาแผ่นไม้ที่จะเตรียม
ประกอบเป็นตัวขอออกฝั่งแดด คอยเก็บเครื่องมือต่าง ๆ เขาก็ให้เป็นระเบียบ คอยส่งเครื่องมือให้ครู บางทีถูก
ใช้ให้วิ่งไปซื้อน้ำมันวานิช (น้ำมันชักเงา) ที่ร้านใกล้ ๆ แถวนั้น, ถึงแม้ว่าห้องประกอบไวโอลินของครูค่อนข้างจะ
แคบแถมยังรกรุงรังไปด้วยแผ่นไม้ เศษไม้ ลวด เครื่องมือต่าง ๆ ก็ตาม เด็กทั้งสองก็คงง่วนอยู่ในห้องนั้นชั่วโมงแล้วชั่วโมง
เฒ่า จนกระทั่งตกเวลาใกล้ค่ำจึงชวนกันกลับบ้าน

ต่อมาครูเห็นเด็กทั้งสองมีความเพียรและรักอาชีพอย่างจริงจัง จึงค่อย ๆ ถ่ายทอดวิชาให้โดยสอนให้
เลื่อยไม้บ้าง เกลาไม้บ้าง สกัดไม้บ้าง และในที่สุดก็ประกอบส่วนต่างๆ จนเป็นตัวไวโอลิน นอกจากนี้น้องสาวอีก
ท่านานามานานาชิบะน้องสาวของตัวขอซึ่งเป็นเทคนิคสำคัญมากอย่างหนึ่งให้ออกด้วย เย็นวันหนึ่ง อเนเดรียเฮอร์บิดาครูกลับบ้าน
เร็วเป็นพิเศษ เขารับเดินไปตามถนนพร้อมกับแม่ไวโอลินคิดตัวมาด้วยคนหนึ่ง วันนั้นเขาอยากจะได้บ้านให้เร็วที่สุด
เพื่อเอาตัวไวโอลินคันแรกที่เขาทำสำเร็จด้วยฝีมือของเขาเองแก่แฟนของที่บ้าน นั่นคืออเนเดรียเฮอร์บิดาเฮอร์บิดา
คันแรก เมื่อเขาอายุเพียง ๑๓ ขวบเท่านั้น!

จากชีวิตในการเป็นลูกมืออยู่กับอมาตี ๑๐ ปีเศษ เขาได้เรียนรู้ถึงเคล็ดลับของการประดิษฐ์เครื่องดนตรี
ต่างๆ ในตระกูลขอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งไวโอลินซึ่งเป็นแบบเฉพาะของอมาตี หรือ Amati Model ซึ่งมีชื่อเสียงโด่ง
ดังในขณะนั้นเป็นอย่างดี ในระหว่างปี ๑๖๖๗ เขาได้หลงรักกับหญิงสาวคนหนึ่งซึ่งเป็นชาวเมืองเครโมนาเช่นเดียวกับ
กับเขา และในที่สุดทั้งสองก็ได้แต่งงานกัน และอยู่ด้วยกันมาอย่างราบรื่น มีบุตร ๑๑ คน เป็นชาย ๒ คน (ลูกชาย
๒ คนนั้นเมื่อโตขึ้นได้ช่วยบิดาทำขอ แต่ไม่ปรากฏว่ามีชื่อเสียงโด่งดังเหมือนบิดา)

ในปี ๑๖๗๐ เขาได้มาซื้อบ้าน ๓ ชั้น ในบริเวณ
ใกล้เคียงกับบ้านของอมาต๋ และเขาได้แยกจากครุมาตั้ง
ร้านทำซอซนเอง โดยจัดให้ชั้นบนสุดซึ่งเป็นห้องใต้หลัง
คาเป็นห้องประกอบซอ และเก็บเครื่องมือต่างๆ ชั้นล่าง
สำหรับเป็นที่พักอาศัยหลับนอน ส่วนชั้นล่างคิดถนนใช้
เป็นที่ตั้งแด่ดวงใจโอดินสำหรับขายให้แก่ลูกค้า และ
ระหว่างนั้นอันเดรีย กวาเนริอุส เพื่อนของเขาได้ย้ายมา
ตั้งร้านอยู่ใกล้ๆ กับเขา ตั้งหน้าตัดแยกกับอิชซา ซานโต
มินิโค จึงมีร้านขายไวโอลินชั้นเยี่ยมอยู่ ๓ ร้าน คือของ
อมาต๋, สตราดิวาริอุส และ กวาเนริอุส

ในระหว่างปี ๑๖๗๔ เขาได้พยายามปรับปรุง
ลักษณะของซอที่เขาทำซนให้แตกต่างออกไปเล็กน้อยจาก
แบบของครุ (อมาต๋) ที่เขาเคยทำมา โดยปรับปรุง
เป็นแบบของเขาเอง นั่นคือต้นกำเนิดของซอแบบสตรา
ดิวาริอุส หรือ Stradivarius Model

ชื่อเสียงของเขาเริ่มโด่งดังเทียบเคียงอมาต๋ ไม่
เพียงแต่เขาจะสามารถในการประดิษฐ์ซอไวโอลินแต่อย่าง
เดียว ยังสามารถประดิษฐ์ซอไวโอลิน, ซอเชลโล, กีตาร์
แมนโดลิน, ลิวท์ และซอไวโอลิน ประเภทต่างๆ อย่าง
ยอดเยี่ยมอีกด้วย

๒. เครื่องดนตรีลักษณะคล้ายแมนโดลิน แพร่หลายมากในสมัยกลาง

๓. เครื่องดนตรีที่เป็นต้นกำเนิดของเครื่องดนตรีตระกูลไวโอลิน ซึ่งแพร่หลายมากในสมัยกลางและ
ต้นสมัยฟื้นฟู

ระหว่างปี ๑๗๐๐ - ๑๗๒๕ นับว่าเป็น Best Period ของอันโตนิโอ เพราะระหว่างนี้เขาได้ประดิษฐ์
ไวโอลินที่มีคุณภาพเยี่ยมที่สุดยากที่ผู้ใดจะนำมาเปรียบได้ และไวโอลินเหล่านี้ยังปรากฏอยู่จนทุกวันนี้ในฐานะ
ไวโอลินชั้นนำของโลก ลักษณะที่โดดเด่นของไวโอลินนี้คงงามอ่อนช้อยที่สุด เค็มไปด้วยเสียงแหลมพรัด กังวาน
ชัดเจนและนุ่มนวลอย่างน่ามหัศจรรย์ คุณสมบัติดังกล่าวของซอเกิดจากฝีมืออันปราณีตที่สุดของเขา ถึงแม้ว่า
ระยะเวลาที่เขามายาวมากแต่ก็ตาม แต่ในการที่ได้อาศัยพินมามานาน ความชำนาญและความแน่นอนในฝีมือเพิ่ม
มากขึ้น ทำให้ซอแต่ละคันเป็นซอชั้นเยี่ยมของโลกจริง ๆ ซอทุกคันที่เขาจะนำออกไปสู่บุคคลภายนอกก็ได้รับการตกแต่ง
แต่งและตรวจตราอย่างดีที่สุด แต่จำนวนซอชั้นเยี่ยมนี้คงไม่มากมายนัก เพราะเป็นซอประเภท Fand-made
ทั้งนี้ซึ่งถ้าเรารู้ด้วยฝีมือของเขาเองเป็นส่วนใหญ่ ซอทุกคันของเขาจะมีป้ายติดไว้ในตัวซอ เช่นเดียวกับซอ
อมาตัส และ กวานเนริอุส จะแตกต่างกันบ้างก็ด้วยชื่อและเครื่องหมาย เช่นเขาป้ายในตัวซอของเขาว่า Antonius
Stradivarius Cremonensis Fecit Anno.....Ats "

วิถีชีวิตของเขาได้รุ่งโรจน์ก่อนที่บั้นปลายของอายุ ชื่อเสียงเริ่มแพร่ไปทั่วแหลมอิตาลี และในที่สุดทั่วยุโรป
เป็นเหตุให้นักดนตรีจากแหล่งต่าง ๆ ได้เดินทางตามเส้นทางค้าขายอันมีมาแต่โบราณมาติดต่อซอซอที่บ้านของเขาโดย
ตรงอยู่เสมอ

เหตุที่ไวโอลินของสำนักประติษฐูผู้ยิ่งใหญ่เป็นไวโอลินที่ยอดเยี่ยมที่สุดในโลก และไม่มีผู้ใดแม้ใน
ปัจจุบันนี้สามารถทำเทียบเคียงได้ ได้มีผู้ออกความเห็นและสันนิษฐานกันต่าง ๆ นานา โดยสามารถประมวลเป็นหัวข้อ
ได้ดังนี้:-

ประการแรก โดยเฉพาะนิกโคโล อมาตัสได้สืบเชื้อสายมาจากอันเดรีย อมาตัส Andrea Amati ๑๕๓๐-๑๖๓๐
ผู้ได้เริ่มประติษฐูไวโอลินโดยการดัดแปลงมาจากซอวิโอล (Viol) ตระกูลของอมาตัสได้มีอาชีพประติษฐูซออยู่ใน
เมืองเครโมนาเรื่อยมา จนถึงนิกโคโล อมาตัส (ผู้มีชื่อเสียงที่สุดในตระกูลอมาตัส) นี้แหละที่เป็นนครของอันโตนิโอ
ดีตราดิวาโรส และอันเดรียกวานเนอส์ ดังนั้นจึงเชื่อได้ว่านักประติษฐูซอสำนักตระกูลนี้จะต้องมี ความชำนาญและเคล็ด
ลับซึ่งเป็นมรดกตกทอดมาจากบรรพบุรุษอย่างไม่ต้องสงสัย

ประการที่สอง ไวโอดินของสามตระกูลนี้ได้แบบ
อย่างมาจากนิโคโคโต อมาตี ผู้ซึ่งได้คิดแปลงไวโอดิน
ให้มีรูปลักษณะอ่อนช้อยงดงาม ไวโอดินที่ประดิษฐ์ขึ้น
ทุกวณนกยงคงรูปลักษณะ และแบบอย่าง เช่นเดียวกับนัก
ประดิษฐ์ผู้ยิ่งใหญ่แห่งเครโมนา (ชอวิโอตา, เซโดโด
และดีบีเบตเตสก็ยงคงรูปเดิมเช่นกัน) ทุกวณนชอทผลิต
ขึ้นภายในตัวชอเขามักจะบิด ฉดากว่า เป็น แบบ ของ อมาตี
บ้าง แบบของสตราดิวาริออสบ้าง ฯลฯ แต่คงให้เห็นว่า
ช่างในปัจจุบันนี้ยังเลื่อมใสและยึดมั่น ในแบบของ สามนัก
ประดิษฐ์อยู่

ประการที่สาม การคิดเลือกไม้ที่จะใช้ประกอบ
เป็นตัวชอเต็มไปด้วยการพิถีพิถันมาก ไม้ที่ใช้ต้องเป็น
ไม้เนื้ออ่อน เบา เด้งโยไม่ละเอียด และที่สำคัญที่สุดไม้นั้น
จะต้องถูกผึ่งแดดให้แห้งสนิท ไม่ให้มียางเหลืออยู่เลย
เมื่อไม่นานมานี้ได้มีผู้สนใจเกี่ยวกับไม้ที่ใช้ประกอบเป็นตัว
ไวโอดินที่มีชื่อเสียงของเครโมนา โดยตรวจสอบเนื้อ
ไม้ด้วยการใช้เอกซ์เรย์ และได้พบว่าด้านหน้าของตัว
ชอ (Belly or table) ใช้ไม้เนื้ออ่อนและมีเส้นใยมาก
กว่าไม้ที่ใช้ประกอบทางด้านหลัง (Back)

เครโมนาอยู่ในเส้นทางการค้าขายที่มั่งคั่งมาแต่โบราณ
ระหว่างตะวันออกกับตะวันตก ดังนั้นไม้ที่ใช้ทำชอ เช่น
ไม้สน จากป่าแถบเอเดรียติก และทางตอนใต้ของเทือก
เขาแอลป์จึงหาได้ง่าย อากาศของเครโมนาแห้งและอบอุ่น
มีแสงแดดไม่มิดชมูกมัวเหมือนตอนเหนือ ๆ ของ

ยุโรป ห้องที่ใช้ประกอบชอ เช่นของสตราดิวาริออส
แม้จะเป็นห้องใต้หลังคาก็ตาม แต่ก็มีช่องเปิดโล่งทำให้
อากาศถ่ายเทได้สะดวก ไม่มีดอับ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า
เครโมนามีส่วนช่วยสร้างสรรไวโอดินที่มีชื่อเสียงของโลก
เหล่านั้นด้วย

ประการที่สี่ มีผู้สันนิษฐานว่า การที่ชอของนัก
ประดิษฐ์ผู้ยิ่งใหญ่ทั้งสาม นมคุณ ภาพ ยอดเยี่ยม กว่าชอ
ทั้งหลาย ก็คงเป็นเพราะนามันวานิชที่ใช้เคลือบผิวของชอ
ในสมัยนั้น ช่างทำชอมักจะไปหาชอนามันวานิชจากร้าน
ขายยาที่อยู่ใกล้ตลาด โดยที่เจ้าของเองก็ไม่ทราบและสนใจ
เกี่ยวกับสูตรหรือส่วนผสมของนามันวานิช ครั้นล่วงเวลา
ไปนานเข้า เทคนิคการผลิตนามันวานิชจึงค่อย ๆ
อันตรธานและหายไปที่สุดในที่สุด ซึ่งทุกวณนกยงไม่ปรากฏว่า
ผู้ใดพบสูตรหรือส่วนผสมของนามันวานิชสมัยนั้นเลย

นอกจากสูตรหรือส่วนผสม ของนามันวานิช ก็ยังมี
เทคนิคในการทาเคลือบผิว เช่นระยะเวลาในการทาลง
พ่นและทาทับ ระยะเวลาที่ให้นามันวานิชซึมแทรกเข้าไป
ในเนื้อไม้ ฯลฯ มีผู้กล่าวว่สตราดิวาริออสได้ใช้นามัน
วานิชทาชอที่บันทึกถึง ๗ ครั้ง!

อย่างไรก็ตาม เรื่องของนามันวานิชที่ใช้ทาชอใน
สมัยนั้นคงเป็นเรื่องตลกขบขันมดมนต์ ของช่างประดิษฐ์
ไวโอดินสมัยนั้นนั่นเอง

ประการที่ห้า ความยอดเยี่ยมของไวโอดินนั้นอาจ
ขึ้นอยู่กับเคล็ดลับในการเตรียมไม้ประกอบ ลักษณะ

ทรวดทรงของตัวขอ การเจาะช่อง ff ทางด้านหน้าของ
ตัวขอ ที่เรียกว่า The F หรือ Sound Holes และเทคนิค
อื่นๆ อีกมากมาย บางคนกล่าวว่า การที่ขอของเรามี
เสียงพรืด กังวาลแจ่มใส หวานซึ้งอย่างประหลาดเหลือ
ก็อาจเป็นเพราะชอนนมอายุมาหลายร้อยปี ซึ่งความเก่า
แก่อาจจะเป็นเหตุผลที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ซึ่งก็เป็น
ข้อคิดเห็นที่น่าฟังพอใช้เหมือนกัน แต่เมื่อมาพิจารณาให้
ถ่องแท้แล้ว ไวโอลินที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียว ถึงแม้ว่า
จะทำขึ้นในเครือโมนาโดยช่างอื่นๆ ก็ตาม ก็ยังไม่มียุณ
ภาพเลิศเท่ากับของด้ามนักประดิษฐ์ผู้ยิ่งใหญ่....

ในระยะ ๓๓ ปี ตอนบั้นปลายชีวิตของคีตกวี
ริอูด เขาชราไปมาก แต่ก็ยังผลิตขออยู่เรื่อยๆ ที่มี
ที่เก่งกาจเมื่อครั้งยังหนุ่มๆ ก็ค่อยๆ ถอยลง ตัวเขาเอง
ก็รู้สึกว่าการทำอะไรงุ่มง่าม ไม่กระฉับกระเฉงเหมือนแต่ก่อน
มีผู้พบเห็นเขาในสภาพของชายชราที่มดหมองออกขาว คิริชะ
เก็กเขาไปตั้งครึ่งบ้าน ทบหนเอดมหนึ่งฟอกนมๆ ดัชรา
แผ่นหนังผูกไว้ใช้เป็นที่นอน นิ่งงอนอยู่กับการตกแต่ง
ไวโอลินกันอย่างที่สุด และมีนั้นอาจเป็นครั้งสุดท้ายของเขา
ก็ได้ รอบๆ เขาเต็มไปด้วยศิษย์ที่สมัครมาเป็นลูกมือ
แต่แต่ละคนทำงานกันอย่างขมกเขม่น ภายในห้องเต็มไปด้วย
เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ เศษไม้ กระจุกได้น้ำมันวานิช
วางเกลื่อนกตาอยู่เต็มไปหมด ตรงฝาข้างมุมห้องด้าน

หนังสือส่งสดุดตาซึ่งใครเห็นแล้วอดที่จะมองไม่ได้ นั่นคือไวโอลินเพิ่งทำ
เสร็จใหม่ๆ ๕-๕ คันแขวนอยู่ แต่ละคันมีทรวดทรงงดงามเป็นเยี่ยม
ซึ่งเจ้าของเตรียมที่จะนำลงไปตั้งแสดงไว้นั่นล่างเพื่อขายให้แก่ลูกค้าต่อไป.

๓๗๓๗ นับว่าเป็นปีสุดท้ายของชีวิต ความชราครอบงำจน
เขาไม่สามารถปีนบันไดขึ้นไปบนห้องทำงานได้ ดังนั้นจึงต้องวางมือจาก
งานอันเป็นที่รัก และในที่สุดความระส่ำระสายก็ได้มาถึง เขาตั้งใจอย่างสงบภายใน
ในบ้านของเขา รวมอายุได้ ๘๓ ปี นับว่าสตราดิวาริอุส เป็นชาวเมือง
เครโมนาโดยแท้ ชีวิตของเขาไม่เคยย้ายไปทำมาหากินที่อื่นเลย
ศพของเขาได้ถูกนำไปฝังยังโบสถ์โรซารี ซึ่งอยู่ใกล้บ้านของเขา เป็นอัน
ว่าจบชีวิตประวัติอย่างดังเขปของ "อันโตนิโอ สตราดิวาริอุส" นักประ-
คิษฐ์ซอผู้ยิ่งใหญ่ของโลกไว้เพียงเท่านั้น.

ใครเจ็บกันแน่

นายแพทย์คนหนึ่ง ได้ตรวจพบว่าคนไข้เป็นโรคหัวใจอ่อนอย่างร้ายแรง แต่เขาไม่กล้าบอกกับ
ตัวคนไข้โดยตรง จึงกล่าวแก่สามีของคนไข้ว่า

๕๘๐ "ภรรยาของคุณต้องไปพักรักษาตัวที่โรงพยาบาล แล้วผมจะส่งรถพยาบาลมารับ"

หลังจากนั้นอีก ๒ ชั่วโมง เขาไปโรงพยาบาลพบแต่สามีของคนไข้ จึงถามเขาว่า

"นี่ คุณไม่เข้าใจหรือว่าผมส่งรถไปรับภรรยาของคุณ เวลานี้เธออยู่ที่ไหนล่ะ"

"เราเกิดเตียงกันครับ เขาได้ให้ผมมากับรถ แล้วจะตามมาทีหลัง บ้านนคงเงินรถเมย์มานแล้ว"

จาก " สัมภาษณ์น้องใหม่ ใน สก. ๒๕๕๘ --- "

เพื่อนแล้ว

กสิน รัตนวิเชียร

จากเตรียมอุดมสู่สถาบันด้วยความกระปรี้กระเปร่าและแน่นแฟ้น ก็มาเป็นรักกับฟุตบอลดี ว่ายน้า หวังจะทำชื่อเสียงให้คณะ การเรียนไม่หนักใจ การงานขอทำและร่วมมือด้วยทุกอย่าง

--- จากเตรียมนะกระปรี้กระเปร่าดีทรอกครับ แต่พอถึงสถาบันตั๊วะไ้กะปลกกะเปลี้ยไปเลยก็ไม๊รุ ?

สันทัต ต้นทานันท์

ข้าพเจ้ามีความตั้งใจมาเป็นชาวสถาบันด้วยโดยแน่นแฟ้น ข้าพเจ้าจะทำทุกอย่างเพื่อ UNITY และจะรักษาทุกอย่างที่เป็น TRADITION

--- บนเลยได้ที่ --- ไหมละ ?

วินิต สารสาส

ผมรู้สึกมกเกยรตออย่างยงทได้เข้ามาศึกษาในคณะสถาบันด้วย ผมรู้สึกวาคองทำงานมาก ละเอียด แต่กัสนุก ผมจึงพอใจ และจะต้องพยายามศึกษาและนำเกยรตมาให้คณะของเรา

--- ยังไงครับ ยูโต รัฟีนดาบ ?

จารย์ มหาวังนี้

ผมรู้สึกดีใจและภูมิใจมากที่เข้ามาศึกษาในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ตลอดเวลาที่ได้เข้ามาอยู่ในคณะนี้ ผมได้รับคำแนะนำและช่วยเหลือจากพวกพี่ๆ อย่างเป็นกันเอง ทำให้ผมรู้สึกอบอุ่นใจเป็นพิเศษ

--- ก้อเลยได้แนะนำแก๊งๆ อย่างกันเอง และอบอุ่นครั้นเครง ---

วิศิษฎ์ ชมเชิงแพทย์

ในนามของน้องใหม่คนหนึ่ง ผมขอสัญญาว่าผมจะพยายามปฏิบัติตามระเบียบประเพณีของมหาวิทยาลัย และคณะด้วยความเต็มใจ สิ่งใดที่ผมจะช่วยเหลือคณะได้บ้างผมยินดีเต็มมือ ก็พาเดินได้บ้าง แต่ไม่ดี คนตรีชอบ แต่เดินไม่ได้

--- พอหัดจะเล่นได้ เงินไม่ยกจ่าย

ประดิษฐา สุขุม

มาจากเตรียมฯ เคยเล่นละครแต่อยู่ราชินี ยินดีช่วยเหลือในเรื่องละครของคณะและของสโมสรเสมอ ก็พากันพอจะเล่นได้ เช่น เนตบอลล์

--- มาจากเตรียมเคยเล่นละคร แต่คุณว่าคุณอยู่ราชินี ตกลงคุณก็ไม่ได้เล่น ไอ้เรื่องละครคณะนะ เปลี่ยนเป็นงบประมาณงามๆ เกอะครับ ปล่อยเด็กๆ เขาทำกัน

สุมาลย์ จันทวิมล

มาจากเตรียม ส.ถ. อันดับ ๒ พอเล่นแบดได้ เล่นได้แทบทุกอย่าง ชอบฟังเพลง ว้ายน้ำได้

--- คุณบ้อม พอเล่นแบดได้ ก็เล่นได้แทบทุกอย่าง พอได้ฟังเพลงก็เลยว้ายน้ำได้

เสาวนิตย์ จุลวัจนะ

เบียโน ของโปรด มาจากเตรียม รับช่วยเหลือน้ละคร ดนใจกับคณะนี้มาก่อน
ตั้งใจเรียน ชอบเล่นเบต ชอบร้องเพลง แต่ไม่กล้าร้อง Show

--- ผิดกะผมแฮะ ชอบร้อง Show แต่ไม่ยกกะเป็นเพลง

ศักดิ์ กาญจนสุด

ถึงแม้ว่าคณะสถาปัตย์ฯ จะไม่ได้อยู่ในอันดับที่หนึ่งในโบสถ์มีครสอบเข้าจุฬาฯ
ก็ตาม แต่บดินซาพเจ้าแน่ใจแล้วว่า ซาพเจ้าได้วิชาเรียนไม่ผิด

--- แต่ผมเองเรียนผิดรีไ้ ?

จากหนังสือ "สถ. ปี ๒๔๘๘"

วินัย ไชยโยศิลป์

เขียน "โทร้อาโดยังไม่จบ" ในหนังสือห้องใหม่ปีก่อน ทำเอา "ชะบั้งยังไม่
เริ่ม" ของผมไม่ได้ลง บั้นเขียน "ซิมโฟนหมายเลข ๕ กับอดีต" เล่นเอา "แมมโบ
นัมเบอร์ไฟฟ์" ของผมเน่าไปอีก

ชูศักดิ์ ศีรีวงค์

ว่าใน "ผู้ทพระเจารัก" ในหนังสือห้องใหม่บ้แล้วว้า เมื่อทราบว้าบ้าน
ของเธออยู่ในเส้นทางเดียวกับซาพเจ้า ซาพเจ้าจึงออกปากชวนเธอกลับพร้อมกัน

แง, แง คนแก่ ไย!

ชูศักดิ์ว่าอีกตอนหนึ่งว่า

ภายในห้อง studio เต็มไปด้วยบรรยากาศที่ซบเซา มีแต่ความเงียบดังัด

สำหรับคุณหรือกเงียบดังัด คนอื่นน่าจะตองทนฟังเสียงร้อง "โอเปรา" ของ

คุณหุจะแตกตาย

"ผมเอง"

อากาศร้อน

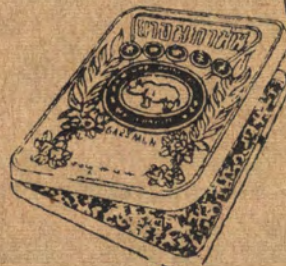
อ่อนไม่สู้

คอแห้ง

อเมท

กามัน

ปากหอม ชุ่มคอ
ไม่กระหายน้ำ ลดกลิ่น

มีจำหน่ายทั่วไปทุกจังหวัด

บริษัท เทากรรมไอส์ต จำกัด

บางเลี้ยว พระนคร โทร. 20986

บริษัท **ร่วมกิจ** จำกัด

เลขที่ ๑๘๑ บรรทัดทอง

ปทุมวัน

พระนคร

ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล
คุณก็

จำหน่ายเครื่องอุปกรณ์ก่อสร้าง We Supply All Accessories in

โรงม้าย่อยหินขนาดต่าง ๆ ตั้งอยู่จังหวัดสระบุรี

พร้อมทั้งรับเหมาก่อสร้างบ้านเรือนอาคาร

สำนักงานเลขที่ 1428-1430 Construction Work Contractor

เชิงสะพานกษัตริย์ศึก พระนคร

โทร. 20362

Tel. 20362

เครื่องยนตร์ยี่ห้อ “เคลย์ส” ผลิตในประเทศเบลเยียม
เป็นเครื่องกำลังใช้น้ำมันดีเซล เหมาะสำหรับใช้กับงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ
มีตั้งแต่ขนาด ๕ แรงม้าถึง ๒๕ แรงม้า

บริษัท ขวณิชย์ จำกัด

ตอรอกักปัดน้ำฝน ถนนเจริญกรุง

เป็นผู้แทนจำหน่ายในประเทศไทย

โทรศัพท์ ๓๐๕๐๕, ๓๐๒๗๓ และ ๓๒๐๐๑

บริษัท **บุญหงษ์** จำกัด

ผู้รับเหมาก่อสร้าง และออกแบบอาคารทุกชนิด

จำหน่ายเครื่องอุปกรณ์การก่อสร้าง

๑๖๓๘ (ข้าง ร.ร. สายปัญญา) ถนนกรุงเกษม พระนคร

โทรศัพท์ ๒๓๒๔๔
๕๖๕๒๓

Boon Ngan Constructing Co., Ltd.

1638 Krung Kasem Rd., Bangkok.

Tel. 23244
56523

ด้วย อภินันท์ นากการ

จาก

บริษัท บุรณะการ จำกัด

หน้าตลาดเจริญผล

ห้างหุ้นส่วนจำกัดวิชัยก่อสร้าง

บริษัท โรงเลื่อยจักร เลี่ยมฮวดเฮง จำกัด

22 ซอยบรมบรรพต พระนคร โทร. 21397

รับเหมาทำการก่อสร้าง และออกแบบโดยสถาปนิกและวิศวกรผู้ชำนาญงาน
แผนกโรงเลื่อย ผลิตและจำหน่ายไม้ต่าง ๆ โดยราคาย่อมเยา
แผนกช่างประเทศ รับสั่งของจากต่างประเทศ และสั่งของออกนอกประเทศ
และมีเหล็กเส้น ตะปู ลังกะลี้ กระเบื้องเคลือบขาว
และเครื่องอุปกรณ์การก่อสร้างอีกมาก ไว้รับรองท่าน
แผนกคลังสินค้า รับฝากสินค้าทุกชนิด

ตัวอักษรที่นั่นทนาการ

จาก

ร้าน ศิลป เสนี

JOHNS-MANVILLE
JM
PRODUCTS

Johns-Manville

Asphalt

ASBESTOS

Tile

Johns-Manville
paralleled as
floor tile for hearth
areas. It is quiet and
asbestos fiber con-
tamination. It
not or de-

รับเหมาออกแบบก่อสร้าง

ทำการติดตั้งไฟฟ้า ประปา

จำหน่ายเครื่องอุปกรณ์ไฟฟ้า ประปาทุกชนิด

เลขที่ ๖๖-๖๘ ตรอกวัดสามง่าม

อ. ปทุมวัน พระนคร

ด้วยอภินันทนาการ

จาก

บริษัท สหโยธาพานิช

ตรงข้าม ร.พ. มิตรชน

สะพานยมราช

โทร. ๔๗๒๔๕

บริษัท ไม้อัดไทย จำกัด

ได้ทำการผลิต ไม้อัด ไม้ยาง และประตูพื้นเรียบ

ซึ่งทำจากไม้สัก ไม้ยาง และประตู

จากป่าของประเทศไทย

บัดนี้จำหน่ายแล้ว

ณ อาคาร ๒ ถนนราชดำเนิน

นำสมัย ปลุกตัก สร้างบ้าน ทำเครื่องเรือน

โปรดเรียกใช้ ไม้อัด ไม้ยาง และประตูพื้นเรียบ

โทร. ๒๓๒๒๐

บริษัท อำนาจกิจก่อสร้าง จำกัด

๒/๕ ซอยนาคเกษม ถนนบำรุงเมือง

ตำบลมหานาค อำเภอป้อมปราบ ฯ

พระนคร โทร. ๒๓๔๒๑ - ๕๗๙๙๔

รับเหมาก่อสร้างทั่วไปโดยราคาย่อมเยา

ห้างหุ้นส่วนจำกัดเตียวฮง (ซ่งเลี้ยก)

เลขที่ ๓๐ - ๓๒ วัดตึก ใกล้สี่แยก เอส.เอ.บี. พระนคร

โทรศัพท์ ๒๓๐๔๘

ผู้แทนจำหน่ายพัสดุ “ไวท์ครอส” และเครื่องเป่าลม

“โซลิต” ของสวิสเซอร์แลนด์

มีเครื่องอุปกรณ์ไฟฟ้า และมอเตอร์ทำไฟต่างประเทศ

จำหน่ายส่ง - ปลีก โดยราคาย่อมเยา

ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล

รุ่งโรจน์สถาปัตย์

เลขที่ ๑/๑๗-๑/๑๘ ถนนดำรงรักษ์ หลังกรมโยธาผ่านฟ้า พระนคร

รับเหมาทำการก่อสร้างและออกแบบต่าง ๆ

จำหน่ายเครื่องอุปกรณ์ในการก่อสร้างทุกชนิด

โดยราคาข่อมเยาว์ โทร. ๒๔๔๑๘

MENG SENG CONSTRUCTIONS

Registered Ordinary Partnership

No. 1/17-1/18 Damrongrak Road. Tel. 24418

Behind The Department of Public & Municipal works, Bangkok,

Dealer in Materials For Constructions and used.

ด้วยอภินันท์นาการ

จาก

บริษัท วิบูลย์ศรี จำกัด

จำหน่ายวัสดุก่อสร้าง ทุกชนิด

อภิธานัทนาการ

เพื่อส่งเสริมการศึกษา

จาก

พ.ต.ต. กริช บัจฉิมสวัสดิ์ ฅบ., คม., รม.

ราคา ๓๙.- ถึง ๕๕.-

สวมสบาย เหมาะสำหรับนักเรียน

ราคา ๑๕.- ถึง ๒๓.-

ราคา ๖๕.- ถึง ๘๙.-

หาซื้อได้จากร้าน **บาตา**
ในพระนครและต่างจังหวัด

ราคา ๓๙.- ถึง ๘๙.-

สวม **Bata** ดีกว่า

บริษัท ดาวเรืองวิศวกรรม จำกัด

เลขที่ ๕๕๐ - ๕๕๒

ถนนกรุงเกษม เชียงสะพานขาว พระนคร

โทร. ๒๔๕๔๕

ห้างหุ้นส่วนจำกัด

บุญสมพานิชย์

ออกแบบ - รับหมากก่อสร้าง

เลขที่ ๑๑๙๗ ถนนศรีสมุทร สมุทรปราการ

สำนักงานในกรุงเทพฯ ๖ ๕๐๑ - ๕๐๓

ถนนมหาพฤฒาราม พระนคร

โทร. ๓๑๒๓๕

ห้างหุ้นส่วนสามัญ

ตำรวจก่อสร้าง

เลขที่ ๑๙๖ ถนนทรงวาด พระนคร

โทร. ๒๑๑๖๔

รับเหมาทำการก่อสร้าง

ห้างหุ้นส่วนจำกัด

แสงสว่าง พาณิช

เลขที่ 1-3 ถนนเฟื่องนคร สี่ก๊กเสาชิงช้า พระนคร

โทร. 23284

จำหน่ายอุปกรณ์ไฟฟ้าทุกชนิด

Sang Sawang Phanich

LIMITED PARTNERSHIP

No. 1-3 Fueng Nakorn Road, Bangkok. Telephone 23284.

SUPPLIES IN ALL ELECTRIC GOODS.

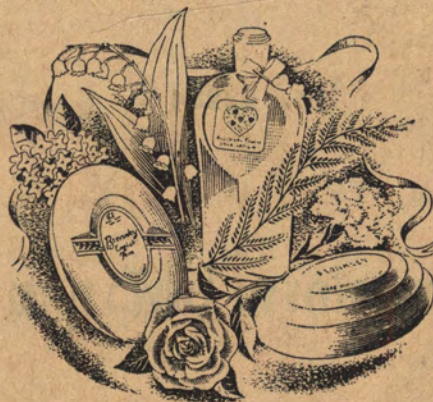

Bronnley
FINE SOAPS AND
TOILET PREPARATIONS

โรงงานชั้นเยี่ยมในการผลิตสบู่และเครื่องสำอางค์

เป็นบริษัทผลิตสบู่ชั้นเยี่ยมของโลก ส้มเด็จพระนางเจ้า
อลิซาเบธ แห่งประเทศอังกฤษ ทรงใช้ชำระพระวรกาย
และทรงโปรดให้เป็นผู้ผลิตสบู่ส่งให้แก่พระราชสำนัก
และเป็นบริษัทในพระราชูปถัมภ์

นาม: ยิวฮันริบเบินของจวดี

มีจำหน่ายปลีกและส่งที่

บริษัท ห้างขายยาอังกฤษ (ตรางู) จำกัด
สี่พระยา โทร ๓๐๑๗๔

เสียงแจ่มใส

ภาพชัดเด่น

คู่ปรานี

เมนเด

NORD

MENDE

บริษัทสหวิทยุ และโทรภาพจำกัด

๑๖ ถนนเจริญกรุง ใกล้ เอส เอ บี นคร

โทร. ๒๔๗๑๖

เขาวชนทุกคนจะมีโอกาสได้ศึกษากันอย่างสมบูรณ์เพียงใด
ก็ต่อเมื่อผู้ปกครองของท่านมีหลักประกันให้ท่านอย่างมั่นคง
ฉะนั้น ควรรีบปรึกษาวิธีสร้างหลักประกันเสียแต่วันนี้

ที่

บริษัทนครหลวงประกันชีวิตแห่งประเทศไทย จำกัด
ซึ่งได้รับใช้ และได้รับความไว้วางใจในเรื่องความมั่นคง
และความซื่อสัตย์สุจริตมาแล้วจากพี่น้องชาวไทย
และชาวต่างประเทศเป็นจำนวนกว่า ๖๐,๐๐๐ คน.

ด้วยความเชื่อเพื่อ

จาก

ร้าน พรพิศ

หน้าตลาดพระโขนง

ด้วยอภินันทนาการ

จาก

ศึกษานุมิตรสมาคม

สี่แยกวัดตึก ถนนเขาวราช

โทร. 20532

สถานที่จำหน่ายตำราต่างประเทศทุกชนิด

ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล เชื้อไผ่บูลย์

เลขที่ ๗๔/๖-๗๔/๗ ซอยวัดไตรมิตร ตรงข้ามโรงพยาบาลนคร นิวโอเตียน

พระนคร

จำหน่ายเครื่องเหล็ก ทองเหลือง เหล็กเกวียน เหล็กแผ่น

และอุปกรณ์ก่อสร้างทุกชนิด

CHUA PHAI BUL

Registered Ordinary Partnership

74/6-74/7 Soi Sukorn 3. Traimitr Road, Bangkok, Thailand.

Tel. 33375

(ส. ธรรมภักดี)

หนังสือที่ตีพิมพ์ ถูกที่สุด ได้ประโยชน์มากที่สุด

(๑) ประวัติศาสตร์โลก กล่าวถึงโลกดึกดำบรรพ์ ตั้งแต่สมัยพันล้านปี ถึง
ปัจจุบัน ๑๐๔ ชาติ มีภาพประกอบพื้นภาพ ของ สิริ เปรมจิตต์ กำลังพิมพ์, ของเวลา
เล่มละ ๒๕ บาท ๕ เล่มจบ ๑๒๕ บาท วางตลาดแล้ว

(๒) ศาสนาสากล ของ หลวงวิจิตรวาทการ ๕ เล่ม ๑๒๕ บาท

(๓) พงศาวดารชาติไทย ๕ เล่ม ๕๐๐๐ ภาพ กระจายธรรมดา ๑๕๐ บาท
กระจายปอนด์ ๑๕๐ บาท

(๔) พระวิสุทธิธรรมรศเพด็จ ๖ เล่ม ชุดละ ๑๒๐ บาท พระสารัตถะสังคหะ
๓ เล่มจบ ชุดละ ๖๐ บาท

(๕) องค์การสหประชาชาติของทุกคน ๒ เล่ม ๖๐-๗๖ บาท ติดต่อกับ

ส. ธรรมภักดี ถนนข้าวสาร

บริษัท ปทุมวันวิษณุ จำกัด

ออกแบบ รั้วเหล็กก่อสร้างงานทุกชนิด

ถ้ายสถาปนิก, วิศวกรและช่างผู้ชำนาญงานทุกประเภท

ผลงานปราณีต รวดเร็ว

๙๓๑/๘ ซอยเกษมสันต์ ๑ ถนนพระราม ๑ พระนคร

โทร. ๓๒๒๒๖

ชัยชนะของเรา ปี 2499

หนังสือในเมืองไทย

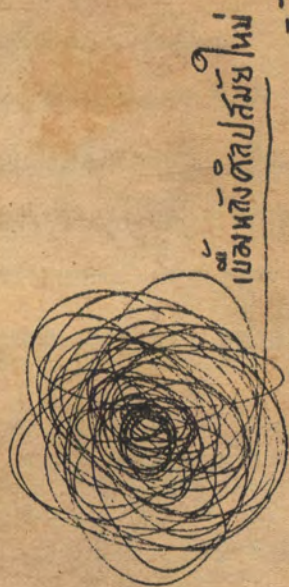
ไพบุลย์ วัชรพรณ

ตามที่เราเรียก ๆ กันว่าศิลปะสมัยใหม่นั้น แท้จริงแล้วมันไม่ใช่เป็นของใหม่
 เลย ในแต่ละจุดแต่ละสมัยของมัน หากแต่เป็นการค้นหาวิธีในอันที่จะ “แสดงออก”
 ซึ่งดำเนินต่อ ๆ กันเรื่อยไปจนถึงจุดสุดยอดของศิลปะซึ่งท่านคิดว่าจะมีหรือ? ในสมัย
 นั้น ๆ แต่ละยุคศิลปะถูกยกย่องให้เป็นนักสำรวจ ซึ่งจะต้องคอยชุกใช้หาความเจริญ
 ก้าวหน้าอยู่ตลอดเวลา บ่อยครั้งที่นักศึกษาในด้านนี้หลงหายยังไม่เข้าใจถึงการ
 เปลี่ยนแปลงของศิลปะปัจจุบัน และที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้นคือ ไม่รู้ที่จะอธิบาย
 เกี่ยวกับเหตุการณ์อันก่อให้เกิดปีหนึ่ง ๆ ได้อย่างไร! ถ้อยคำเป็นดังคำขวัญ
 ที่ไม่ได้เราอาจถูกตำหนิและเยาะเย้ยอย่างช่วยไม่ได้ และนี่เป็นปัญหาอีกข้อหนึ่งของ
 นักศึกษาทางด้านนี้หลงหายจะต้องเผชิญ ซึ่งเป็นเวลานานถึง ๓๐๐ ปี หรืออีกนาน
 มาแล้ว

การเจริญก้าวหน้าของศิลปะเป็นการกระทำต่อเนื่องกันเป็นขั้น ๆ จนกระทั่งพยายามจะออกนอกกฎเกณฑ์
 และของ ที่เป็นจริงต่าง ๆ จนมาพบหนทางที่ใหม่และแจ่มใสดีกว่าเดิม
 เหตุการณ์อันเกิดขึ้นภายหลังจากการปฏิวัติของฝรั่งเศสเล็กน้อย ในขณะที่ประชาชนทอทางทอปลำดัง
 ยุ่งเหยิงกันอยู่ ทุกคนต้องการอิสรภาพในการคิดค้น ขณะนั้นเอง David และ Ingres จิตรกรมีชื่อเสียงท่าน
 พร้อมด้วย Delacroix ซึ่งเป็นนักเขียนบทละครคนหนึ่ง ได้เขียนภาพที่แสดงออกซึ่งอารมณ์อย่างรุนแรง และ
 ต่อมาท่านเหล่านั้นก็ได้ถูกยกย่องให้เป็น Pioneers เนื่องจากวิธีการเขียนที่ผลออกไปจากวิธีการเดิมในขณะนั้น
 อย่างสิ้นเชิง ต่อมาภายหลังก็มี Corot และ Daubigny ซึ่งเขียนด้วยวิธีการเช่นเดียวกับท่านแรก
 โดยวิธีการเน้นน้ำหนักและความสำคัญของสิ่งอันส่วนใหญ่ในการสร้าง Forms วิธีการเขียนเหล่านั้นยังอยู่ในคนคนควา
 โดยพยายามที่จะได้ Idea แปลก ๆ และใหม่ ๆ เข้าไปในภาพนั้น แต่อย่างไรก็ดี ยังมีจิตรกรบางคนยังคงคร่ำครืออยู่
 วิธีการเขียนของจิตรกรในยุโรปนั้นไม่แน่นอน ได้มีการชุกค้นเอาวิธีการเก่า ๆ มาฝึกกันบ้าง แต่บางเวลา
 ความรู้สึกว่าจะชอบ ๆ Idea ที่ใหม่ ๆ อยู่บ้างเหมือนกัน ผลสุดท้ายก็มาลงเอยกันในวิธีการที่เรียกว่า Impressionists.

THE IMPRESSIONISTS.

จิตรกรหน้าหน้าในยุคนั้นได้แก่ Claud Monet, Pissaro และ Sisley ในยุคกลางศตวรรษที่ ๑๙ น
จิตรกรต่างถือเอา Perspective เป็นวิธีการเดียวที่จะแสดงออกซึ่งความลึกซึ้งเกี่ยวกับ Space ต่อมากัน
มาเด่นชัดและเงาแทน ซึ่งก็เป็นเทคนิคที่สำคัญอย่างมากไม่เฉพาะแต่จะให้ Contrast เท่านั้นหากยังแสดงให้เห็น
น้ำหนักของมีนอีกด้วย ซึ่งช่วยในการสร้าง Forms, ซึ่งช่วยเสริม Perspective, Balance และการเคลื่อนไหว
ของอารมณ์อย่างไม่เคยได้ทำมาก่อนเลย เพราะเหตุว่านี่เป็นจุดศูนย์กลางที่สามารถเปลี่ยนแปลงความรู้สึกได้ ดังเช่น
จาก 2 Dimention ให้เห็นเป็น 3 Dimention เป็นต้น ซึ่งแทนที่เร้าใจเราได้อย่างมากในภาพของยุคนี้ แต่อย่างไร
ก็ดี จิตรกรยังคงต้องการ Solid และ Forms อยู่ เพื่อช่วยให้ภาพเขียนนั้นดูมีปริมาตรยิ่งขึ้น เนื่องจากเฉพาะ
แต่ได้อย่างเดียว ไม่เป็นการเพียงพอที่จะแก้ปัญหาได้

นอกจากนี้ยังมีจิตรกรบางพวกที่ไม่เห็นด้วยกับพวกแรกในเรื่องของสี จึงได้แยกตัวออกมาเป็นพวก Neo-
Impressionists.

THE NEO-IMPRESSIONISTS.

ได้ช่วยกันคิดค้นวิธีการที่จะปรับปรุงแนวคิดของพวก Impressionists ให้ดีขึ้นตามแนวของพวกเขา
Seurat และ Signac ชาวฝรั่งเศส ๒ ท่านผู้นี้ตั้งใจจะคิดค้นวิธีการผสมสีใหม่ เพื่อที่จะดูว่าวิธีการอันนี้จะ
เหมาะสมกับการเขียนอันประหลาดของเขาไหม? โดยการแสดงออกของ Forms ด้วยวิธีการอันผิดไปจากเดิม
นาย Seurat นั้น มีผู้รู้จักกันมากหน่อย เนื่องจากผลงานที่ปรากฏแก่ประชาชนนั่นเอง มันเป็นภาพที่คล้ายกับ Mosaic
วิธีการเขียนภาพของเขาคือใช้สีที่ผสมกัน จุดลงไปทีละจุดๆ เป็นแต้มๆ มี Contrast และ Harmony วิธีการเขียน
เรียกเฉพาะว่า Pointillism มันเป็นวิธีการเขียนอย่างหนึ่งที่ใช้สีได้ดีมาก และหลายครั้งเหมือนอย่างสีของสายรุ้ง
แต่ดูดีด้วยงามดี แต่เป็นทิวทัศน์เดียวดายที่ไม่มีจิตรกรคนไหนจดจำวิธีการใช้สีที่ฉลาด และการรวมของสีอย่างพิศดารมาได้
จึงในระยะเวลาอันสั้นก็ตีแบบ Neo-Impressionists ก็ถูกทอดทิ้งไว้เบื้องหลัง เพราะว่าจิตรกรในยุคนั้นได้ก้าวหน้าไป
อีกยุคหนึ่งแล้วที่เรียกว่า Post-Impressionists.

POST IMPRESSIONISM.

ระหว่างปลายศตวรรษที่ ๑๙ ถึงต้นศตวรรษที่ ๒๐ น จิตรกรซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นผู้นำของยุคนั้นได้แก่
Renoir, Vangogh, Gauguin และ Cezanne, Renoir วิธีการแสดงออกของสีดีมาก แต่ก็ชอบ Form อยู่ไม่น้อย

เหมือนนก การเขียนรูปผู้หญิงสาวและเด็ก ๆ เป็นที่โปรดปรานนักของจิตรกรผู้นี้ ผลงานของท่านผู้ทำให้เรารู้สึกว่า
ภาพทศกษัตริย์ของเรานางงามชาวคซาวเลียเหล็กเกิน จึงเป็นที่ชอบพอของชนทุกชนอย่างไม่มีจักเบือนหน้า
Vangogh เป็นคนง่าย ๆ เจ้าอารมณ์เขียนภาพซึ่งแสดงออก ถึงอารมณ์ อย่างรุนแรงด้วยสีร้อน ๆ และ
สดใ

Gauguin นรวมเอา Forms ของ Renoir และสีของ Vangogh มา แล้วบวกเข้ากับวิธีการแบบโครงสร้าง
สร้างของตนเองอย่างได้ผล ภาพเขียนของท่านผู้นี้ Composition ที่สมบูรณ์ไว้ความหมายแก่ประหลาดและพิศดาร
จากนักถนัดนาย Cezanne ภาพเขียนของท่านผู้นี้เต็มไปด้วย Space, Colour, และ Motion บวกกับ
Forms ของของแข็งต่าง ๆ วิธีการเขียนของท่านผู้นี้ไม่หนักไปในทางใดทางหนึ่งโดยเฉพาะ เช่นไม่หนักไปในทาง
การใช้สีหรือการใช้ Forms แต่อย่างใดเป็นต้น อาจจะถูกกล่าวได้ว่า Cezanne มีอิทธิพลเหนือจิตใจของทุกคนที่
ติดตามเขาอย่างเสียกว่าจิตรกรอื่น ๆ ที่เคยมีมา อย่างไรก็ดี ถึงแม้ว่าจะมีผู้ดำเนินตามอย่างเขามากมาย ผลที่สุด
ก็ต้องพ่ายแพ้ต่อวิธีการแบบศตวรรษที่ ๒๐ ซึ่งเป็นที่นิยมกันจนมาอย่างรวดเร็ว

CUBISM.

วิธีการแบบ Solid และ Form ของ Cezanne ได้ถูกนำมาขบคิด โดยจิตรกรเชื้อชาติสเปนผู้หนึ่ง
อันมีนามว่า Picasso และชาวฝรั่งเศสอีกคนหนึ่ง ชื่อว่า Braque มาบดเคี้ยวการเขียนภาพแบบ Perspective ก็ได้
จางหายไปอีกครั้งหนึ่ง ผู้ที่นิยม Cubism ทงหลายต่างก็ปฏิเสธที่จะเขียนภาพที่มอญบนผนังภาพ และพร้อมกันนั้น
ก็ได้นำเอา Form ซึ่งดูคล้ายกับว่าถูกทำลายแล้วออกมาใช้บนภาพเขียนของเขา

การขยายตัวของศิลปะสมัยใหม่ของเราเป็นหนับัญคุณแก่ Picasso และ Braque มากมายนัก เพราะ
ท่านผู้นี้ได้สร้าง Form ที่มากกว่า ๒ มิติลงในผืนผ้าใบซึ่งมีเพียง ๒ มิติได้ ไม่ใช่โดยวิธีการของ Perspective
หากแต่เป็นวิธีการพิเศษบางอย่างของท่านผู้นี้ การที่จะทำให้เราเข้าใจในวิธีการของท่านผู้นี้ได้ง่ายยิ่งขึ้น ก็ขอให้
เราหันกลับไปดูต้นกำเนิดของ Cubism เสียใหม่

มันเกิดขึ้นใน ค.ศ. ๑๙๐๗ ขณะที่ภาพเขียนของ Braque ถูกนำออกแสดงนั้น (มันเป็นภาพที่ดูคล้าย
ห้องไร้ออกัน แต่บ้านช่องในภาพนั้นถูกคิดแปลงให้ง่ายเข้าทั้งหมด จนดูแทบจะไม่ว่าอะไรเป็นอะไร) ผู้พบเห็น
คนแรกคือนาย Henry Matisse จิตรกรมีชื่อของฝรั่งเศสคนหนึ่ง ท่านผู้นี้ชอบความอ่อนช้อยและเส้นสายงาม ๆ

เขาไม่ชอบของชาติไหน ๆ หรือรูปแบบก่อกองของ Braque และเขาได้คิดเขียนงานของ Braque คือหน้าขมุนมนชน
อย่างรุนแรง ซึ่งเป็นกรรมบังควรจะกระทำอย่างนี้

คำจำกัดความอย่างตรงไปตรงมาของ Cubism ก็คือ Abstract Art ซึ่งนำเอา Form มาจาก
ธรรมชาติ แล้วดัดแปลง Form เหล่านั้นให้ง่ายเข้า และเลือกเอาแต่สิ่งที่จำเป็นเท่านั้นเขียนออกมาเป็นภาพเขียน

ABSTRACT ART.

ทำให้ศิลปินอีกหลายคน ๆ ต้องหยุดชงักลงใน ค.ศ. ๑๙๐๗ พวก Futurism ซึ่งนำโดย Boccioni และ
Severini ได้ตั้งศูนย์กลางของพวกเขาเองขึ้นใน Italy เขาประกาศโผผางออกมาว่า ศิลปะทุกแห่งเปรียบเสมือน
หนึ่งส่วนด้านของภาพเขียนที่สามมิติ ไร้ชีวิตชีวา ผิดกับศิลปะของพวกเขาเป็นอันมากซึ่งเต็มไปด้วยชีวิตชีวาและความ
อ่อนไหว

Kandinsky จิตรกรอีกผู้หนึ่งได้แสดง Idea ของเขาโดยการสร้าง Composition
of Pure Design ซึ่งเรียกกันว่า Non-objective Art และ Mondrian ก็ได้ผลิต Abstract
Art ซึ่งทั่วโลกรู้จักกัน เป็น Form ในแบบเรขาคณิตเป็นรูป □ จัตุรัสบ้าง เส้น
ตรงบ้าง เป็น Block ของสี่เหลี่ยมบ้าง นำมาจัดเข้าด้วยกันใหม่ Balance และ Unity
ขึ้น อย่างไรก็ตามครีตกวาดจิตรกรรมแบบ Mondrian นวัตกรรมอย่างขาดอะไรบางอย่างที่
แสดงถึงความเป็นตนเองและความแปลกประหลาดตามแนวของศิลปะทั่วไปอยู่ ถึงกระนั้น
Poster Art Layout และ Interior Decoration ยังต้องพึ่งศิลปะ Mondrian อยู่มาก

PAUL KLEE.

จิตรกรนักฝัน ซึ่งใช้เส้นสายที่ละเอียดอ่อนในการสร้าง Form อย่างธรรมดา ๆ
วิธีการของเขาเป็นแบบ Cubist แต่ความเป็นวิธีการของเขาเองโดยเฉพาะซึ่งได้ฝึกฝนมาด้วย
ตนเอง และกับสภาพความเป็นอยู่ของเพื่อนมนุษย์ ภาพเขียนของท่านผู้นางายและมีชีวิต
ชีวาเนื่องจากเส้นสายที่อ่อนไหวอยู่เสมอ

ต่อจากนั้นนักมาถึงบนใดคนสุดท้าย ซึ่งเรียกว่า Surrealism ถ้าไม่ใช่คนสุดท้ายก็คงจะเป็นทางแยกที่จะได้
ก้าวหน้าต่อไป และอาจจะหมุนกลับมาตามแนวเดิมอีก ซึ่งอาจจะเป็นอย่างนั้นตลอดไป โดยการนำของ Surrealism นี้
เราก็คงได้กล่าวถึงมาถึงขั้นหนึ่งของ Modern Art แล้ว ถ้าเป็นกรณีอื่นแล้วจะถึง ทางสายใหม่ที่จะก้าวต่อไป
วางอยู่ตรงหน้า แต่สำหรับศิลปินนักคิดการคนหาบางดังบางอย่างซึ่งผลผลิตทุกสิ่งทุกอย่างที่คิดก็เพื่อความไม่พอใจของตนเอง

“วาสนา”

เบียดภาค ทกคนมัสตหน้าแซมชันเบิก
 บาน เพราะวณนเบนจนทพวกเราไดกตบมา
 พบกนออกครงหนง หดงจกทจกกันไปเป็น
 เวณานาน วนเวณทที่ผ่านมกรชบมครดัม-
 พนชให้ตรงใจยงชน ผู้ทมควมดัมพนชกน
 เป็นพิเศษ กัมควมดัดชนเป็นพิเศษตามไปดวย
 ทของฟ้าวณน ก็พลอยดัดได้ไปกบพวก
 เราชาวดลภคัย ทงทกอนหนานพามดมว
 คด้าดวยเมฆฝนตลตมมา บรรยาคาศหน้าตก
 ด.ถ. ชงชบเซามานานเต็มไปดวยควมอึกทก
 นิสิตทงเก่าแะใหม่จบักลุ่มเป็นหมู่ๆ ถัดเข้า
 ไปภายในตึกชงเป็นห้องโถงใหญ่ ก็เนื่องแน่น
 ไปดวยผู้คน แทบจะหาที่เดินผ่านไม่ได้ เสียง
 อังอดฟังไม่ได้ศัพท์ เป็นที่ดังเกดได้ว้าหากน
 ฟังยากที่สุด เพราะต่างคนต่างชงกันเด้าการ

คงไว้แต่ความทรงจำ.

ผจญภัยในระหว่างเบียดภาคของตน จริงบ้าง ไม่บ้างก็ไม่มีใครคิดใจจะจับผิด
 ม้ายาวชงมีเพียงตัวเดียวในห้องโถงนถกยคกรงโดยนิตทหญิงชงเป็นเจ้าของเสียงจอแจ ในห้อง โถงนทกรงหนง
 ทงทจำนวนคนน้อยกว้าหลายเท่า แะในกลุ่มนหากนฟังยากเหมือนกัน อักลู่วหนงของม้ายาวมัน้องใหม่หญิงหน้าตา
 หน้าเอ็นดู หนึ่งรวมกลุ่มอยู่อย่างสงบเสียงยม แะคงจะเป็นผู้ฟังโดยปริยาย
 บรรยาคาศเช่นนี้ ในสถานที่เดียวกันนี้ แต่ย้อนหลังไป ๔ ปี ก่อนโน้นทำให้พวกเราอดสะทอนใจไม่ได้ ณ ที่
 นี้ใช่หรือทพวกเราในขณะนั้นเป็นน้องใหม่ของคณะได้เข้ามาพบปะรู้จักกันเป็นครั้งแรก มีนมม้นนิตทหญิงถึงสิบแปดคน

ซึ่งเป็นจำนวนมากที่สุดในประวัติของคณะภคินีคริสตธรรมศาสตร์ ดึงหนบนมายาวตอเคยกนหนจมีแค่พวกเรานองใหม่
ทงนและแวดตลอดทงบหนและบิตอ ๆ มาเรากเรียนดวยกน เทียดดวยกน เเดนดวยกนอยางด้นุกด้นาน ยิงนานวัน
พวกเรากจากไปทีละคนสองคนตามกรรมลิขิต ถึงกระนั้นเรายังคงพบกันเด็มอนอกมหาวิทยาลัย

แต่เพื่อนทจากเราไปเป็นคนสุดท้ายคราวบิตภาคทแฉวน เราไม่อาจพบเธอได้อีกแฉว เพื่อนผู้นจากเราไปชว
ชีวิต พนไปจากโลกทเต็มไปดวยความเห็นแแก้ตัว เฮอร์ดิเอาเปรียบชงกนแฉกน เพื่อนผู้นนคอ เพมศรี ชิตะตคค
เพมศรีเป็นเพื่อนคนแรกทจากเราไปไกล ไกลจนสุดเออมี ไกลเกินกว่าทเราจะชว่ควัดังเธอให้กลับมายุกพนกับเรา
ค่อไป ใครจะคาดคคคบ้างว่าเธอจะอายุสั้น แ่นละแม่แแก้ตัวเราเอง เรากยังไม่วันตายชองเรา

ทุกคนยังจำไดคดงเจ้าชองเตียงหวเราเรذن ตลอดจนกรียาทาทงทไม่เหมือนใครชองเพื่อนคนน ในวันนถา
เธอยังคงมีชีวิตคอยู่ เธอคงจะรวมอยู่ในหมู่พวกเราและเรียกเตียงเฮียาได้บ้อยที่สุด ทงนเพราะเธอมีด้นวนพุด

ประหลาด ถ้ามารถเจ้าเรื่องธรรมคทที่สุดให้กลายเป็น
เรื่องตลกไปได แต่บคนไมม่แฉวเพื่อนทชอเพมศรี ทม
ควดนคอยู่ คงมีแค่ความทงจาร์ะจกถึงดวยความระแวงว่า
เธอจากเราไปจริง ๆ หรอหน บางครังคดลยกับวามเงา
จาง ๆ ชองเธอผ่านวบเข้ามารวมกลุ่มสนทนากบพวกเรา
วันสุดท้ายทพวกเราพบเธอขณะยังมีชีวิตคอยู่ คอ
วันประกาศผลสอบ วันนหนพวกเราอยู่กนพร้อมหน้า ปลดอบ
กนบ้าง แฉดงความยินดีกนบ้าง ตามผลการสอบชองแฉ

ละคน เพมศรีเขาไปพบท่านอาจารย์ในทประชุมคณะกรรมกรสอบไล่ดวยใบหน้าทหนองนาคา เพราะผลปรากฏว่า
เธอสอบตก ซาชน !! ชงท่านอาจารย์ทงหมคคกรุณาชว่เหลือจนสุดความสามารถ และเห็นวามไม่ม่ทางใดจะคักว
นแฉว

หลังจากทกลับออกมมาเค้เราค้กกบพวกเราอยู่ครทหนึ่ง เธอมีด้นหน้าแจ่มได้ชน เพมศรีเป็นอยางนเอง เธอไม่
ยอมทาควเป็นคนเจ้าทกช มีหน้าชว่ยังปลดอบประโดมเพื่อนคนอื่น ๆ ให้กลายความเสียดใจดวยคำพุดชน ๆ นคคือเพื่อน
ชองเรามุชงยามทกชชอเป็นทกชคนเดี้ยว ไม่นิยมยอมให้เพื่อน ๆ เป็นทกชไปดวย จากนหนเรากแยกย้ายกนไป บางคน

กักตบถมิดำเนาเดิม บางคนก็ไปตากอากาศ ฯลฯ แต่ส่วนมากกวนเวียนอยู่แถวคอก ส.ถ. ของเรา เพื่อชดใช้กรรม
ที่ทำได้ให้หมดสิ้นไป

แต่ที่ว่าไม่นานนัก เราก็ทราบข่าวมรณะกรรมของเพื่อนฝูง แทบจะไม่มีใครเชื่อเลย เพราะอาจเป็นไปได้
หรือเป็นไปได้ไม่ได้ก้ำกึ่งกัน ชาวต่าง ๆ ในหนังสือพิมพ์ก็ถกเถียงกันอยู่ทุกครั่ง เราไม่อยากให้เป็นเรื่องจริง
โดยเฉพาะบุคคลในข่าวเราก็จึงขอให้เป็นผู้อื่น ใครก็ได้แต่ไม่ใช่เพื่อนของเราคนไหน ความรักและความเสียสละเพื่อน
ทำให้เรามีความเห็นแก่ตัวแต่แล้วเราก็หันความหวังใจไปไม่พ้น รู้สึก
ใจหายศรัทธาหวัดหน้าตาไม่รุ่งโรจน์ออกมา หากแต่ว่าท้อมั่นจิตใจ
เสียงพระสงฆ์สวดคอกกรรมดังก้องเข้าไปในโสตประสาท เคือน
ให้เราดำนึกว่า ผู้ที่นอนสงบอยู่ภายในโรงเกียรติยศนั้น คือเพื่อน
ของเรา เพิ่งครู่ ผู้เป็นเจ้าของใบหน้าระรื่นข้างเจรจามีคำพูดสั้น ๆ
ซึ่งต่อไปเราจะไม่พบ ไม่ได้ยินเสียงหรือแม้แต่แว่วข่าวใด ๆ จาก
เพื่อนคนนั้นเลยชั่วชีวิตของเรา

ดินเสียง ดินว่าง ดินปราณ ดินหมดทุกสิ่งทุกอย่าง คง
ไว้แต่ความทรงจำในหม่อมมิตรสหายเท่านั้น เพิ่งครู่เพื่อนรัก ขณะ
เธอจะอยู่ที่ใดก็ตาม พวกเราขออธิษฐานให้ดวงวิญญาณอัน
บริสุทธิ์ผุดผ่องของเธอ จงสถิต ณ ดุคติภพ เทอญ

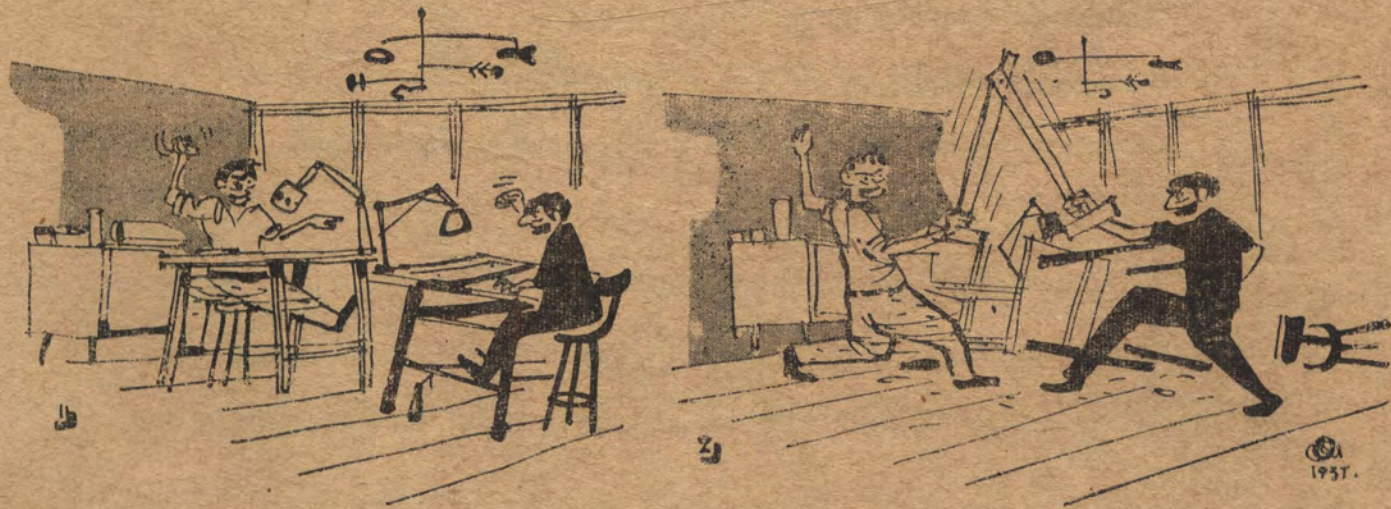

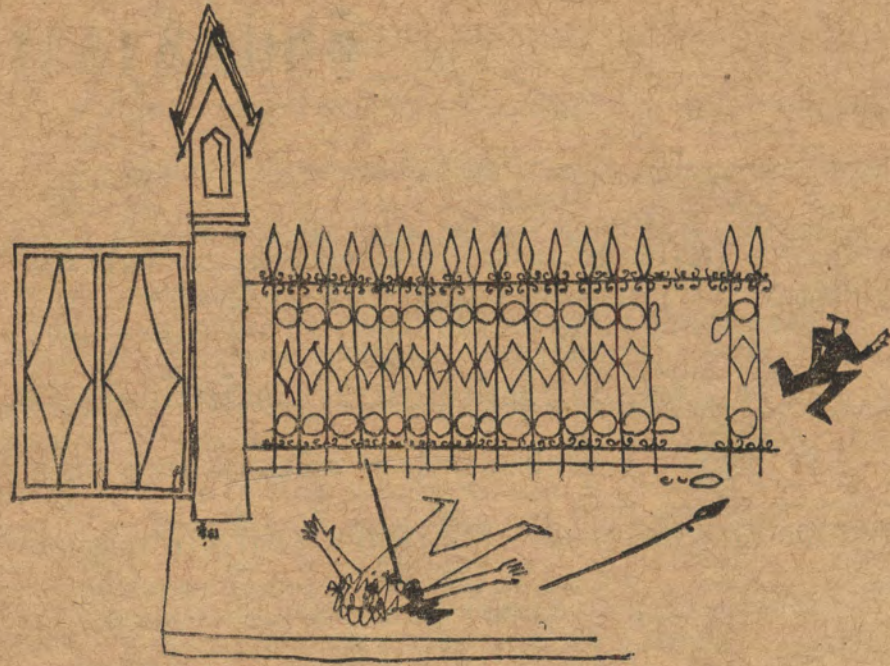

ศิลปะแห่งการชักดาบ

เอ๊ะไปทำอะไรมานะ เหงื่อไหลเต็มตัวเชียว ผมไปซ่อม
พื้นคาบมาครับ รีบไปอาบน้ำเสียซี แต่กลัวบ้านเสียก่อน---เปล่า
ไม่ใช่คำนำหรือคำปรารภอะไรหรอกครับ ผมเขียนเรื่อยเปื่อยไป
อย่างนั้นเอง ก็อยู่แค่นี้จนมาได้ มาบัดนี้เกิดมีประธานคาบชน
ผมจึงเห็นวาทกิจคร่าวแล้ว ที่เราควรจะเขียนเรื่องให้ใครมกรรม
โง่งน่างกับเข้าง่าง ยิ่งชนิดอ่านด่ามครึ่งซีกกันค้ายท่งด่ามครึ่งเดียว
ยิ่งดี ไปตามตำราฉันทลักษณ์เขาก็บอกจ่าเรื่องบู๊ ๆ ไม่เห็นมีใครเขียน
มาดีสักคน ผมก็จวนใจ ครั้นจะหาญมาเขียนเสียเองก็กลัวไม่มี
ใครรอดทนอ่านได้ตลอด

นักอะไรชนมากไม่รู้ผมเผ่นพรวดพราดไปหาชายฉกรรจ์ศักดิ์ เห็นกำลังเตนจิก ๆ อยู่
กลางตาดหน้าเรือนไทยพอดี เลยแก่งทำโถงทักชนว่า

“ท่านเขาเรียกทำอะไรนะ”

ชายฉกรรจ์ศักดิ์หยุดเตนแล้วตอบว่า

“ไม่ใช่ทำไร่ทางอะไรหรอก ช้อมชกดาบให้คล่องเท่านั้นเอง”

ผมหัวเราะก๊ากใหญ่ แล้วหยุดกักทนต์ ตามแบบฉบับที่เคยหิวแตกมาแล้ว

“กะอึดมบชกดาบก็ต้องหัดด้วยหรือ”

“เรื่องนพดยากแะะ เพราะมันเป็นศิลปะชนิดหนึ่ง” ศักดิ์พูดอย่างใจเย็น พร้อมกับ
วางดาบลงนั่งทอดอารมณ์ “ศิลปะชนิดนี้ถึงจะเป็นเพียง ก.ข. ของดาบก็จริง แต่มันน้อยคนนัก
ที่จะทำได้รวดเร็วและถูกต้อง นักเลงดาบเขามักเขียนกันด้วยไหวพริบเล็ก ๆ น้อย ๆ ตอนชกดาบ
นั่นแหละ”

เอาแถวซ้ ทำท่าจะมรดัมชาติชนมาแถว ผมนั่งลงบ้าง ยังไงเดี๋ยวหนคองคูกกนนานหนอย เพราะ
ผมกถอว่าควมควมรทางนอยเหมอนกัน คงจะเห็นไตจากเมอมิตแถว ผมดัมครเขาแข่งชนพันดาบ เกอบจะเป็น
คนแรกของจุพา ๆ ก็ว่าได้ ส่วนเหตุผลที่ว่า ทำไมผมจึงไม่ไปนอนเดี่ยวในโรงพยาบาลดักดำมดีเดอนน
เพราะผมไม่ยอมไปแข่งชนกับเขานั่นเอง

“เมื่อต่างคนต่างชกดาบของตนออกมาชกกัน แล้วทำไมถึงต้องมีคดีปลการชกดาบด้วยล่ะ”

ผมชก

“อ้อ หากเป็นกต่างสนามรบ หรือหากเรานคมาพันกัน ก็ไม่แปลกช้” เขาอธิบาย “แต่คราวนี้
ถ้าเราไม่ได้โกรชไตเคองกันมาก่อนเลย เถียงกันไปโยกันมา แล้วชคไตกันชน นิดด้าคณนค ต้องใช้
คดีปลการชกดาบอย่างเต็มช้”

“อ้าว พอเราเห็นท่าไม่ได้การ ก็ชกปรีทคออกมาก่อนดีงไปไ้”

“ไม่ได้ จะทำเช่นนไม่ได้” เขาย้ออย่างหนักแน่น “ต้องเถียงกันให้ถึงคันไตดแมกชเดี่ยวก่อน
ชนทำใจร้อนจะกลายเป็นคนชชลาดไป อนนลูกผู้ชายเขาถอกนนค”

“เฟอรันเจอร์ชคนี้ พี่ทำกะมือ เชียว ณา”

“ถ้าชกดาบเร็วเกินควรเรียกชคไฟใช้
ไซ่ไม” ผมเข้ “แล้วอย่างไปตามบ้ำ
ตามคงเด้า ถึงไม่เคยโกรชไตเคองกัน แต่
ก็ไม่หน้าไว้ใจกันไมไซ่ไร”

“อ้อ ถ้าไปตามบ้ำ เขาไมไซ่ฝัก
หรอก ต้องให้คามเปลือยคมอยู่ตลอดเวลา
มีหลคอยู่ว่าต้องพยายามให้คามมันเกาะ
แกงก้าง คอยยกหลบอยู่เด่มอ เช่นเวลา
นงพคเห็นอยชางทาง มีเคดคอยู่ว่าให้วาง
คอบชางทางไว้ เมื่อมีคนผ่านไปมา เรา

จะได้หยิบตามหลบทาง และในขณะที่หยิบตามหลบเขานัน เราที่จะอยู่ในท่าที่เตรียมพร้อมแล้ว”

“เขาจะ ดมมตีว่า เราชักตามได้อย่างฉกาจแน่นอนแล้ว คราวนี้ต้องสอนวิชพันบางซี”
ผมเงรจาแบบปั้นคั่งค่อไป

“สำหรับนี่ ควรจะรูเพียงแค่ชักตามก็พอ เพราะเป็นบแรก”

“อพิไร่ พิไร่ ไร่ ไร่” ผมร้อง

“ห้ามได้” ชายฉกรรจ์ตกใจเหมือนกัน “อย่าเพิ่งนึกว่าเป็นของเด็กน้อยนะ เพราะคิดปแห่ง การชักตามหม้อที่พิพดต่อตตามัศยกรวมด้วย”

ผมทำท่าจะหัวเราะแบบชวนชกอก แต่พอตบตาทันแล้ว ผมก็เปลี่ยนใจ

เขาเออมม้อมาจับคอเสื้อผม ทำให้ผมควาบไปทงตัว

“อย่างเด็ดที่คุณได้ยูนี่นะ คุณรู้ใหม่ว่าแต่เดิมรังคุดมันอยู่ข้างไหน?”

ผมงงงเหมือนเพิ่งออกจากห้องสอบใหม่ ๆ เขาจึงพูดคนเดียวต่อไปอีก

“แรกทีเดียวไม่ว่าหญิงหรือชาย ได้เด็ดเหมือนกัน คอมีรังคุดอยู่ข้างขวา

ถูกคุดอยู่ข้างซ้าย เมื่อถดคุดแล้ว ข้างขวาก็จะทับข้างซ้าย ที่พูดนี้หมายถึงพวก

ฝรั่งนะ เพราะตอนนั้นเรายังห่มสไบกันอยู่ เจ้าฝรั่งพวกนั้นมแฉวนคาบกันทุกคน

ตามธรรมเนียมต้องแฉวนไว้ข้างซ้าย เพื่อสะดวกแก่การทำงานของมือขวา”

หยุดหายใจ “คราวนี้พอเขาเป็นเขาตายกันชน เกิดชักตามคิตชายเสื้อเดมอ เดย

ต้องเปลี่ยนเป็นรังคุดอยู่ข้างซ้าย กลายเป็นซ้ายทับขวาไป ส่วนผู้หญิงไม่ได้

ชักตามกับเขา จึงต้องคงแบบเดิม เพราะสะดวกแก่การสวมใส่และถอด”

ผมถอนหายใจอย่างบอบข้า พอทำท่าจะพูด เขาก็ไปทจกรยานคู่พิพ

พร้อมกับรุกฆาตผมว่า

“ทำไมฝรั่งจึงเอาวงไซ้ไว้ข้างขวา”

ผมตั่งตั่งตัวตอบว่า

“เพราะคนชนรททางซ้ายนั้นา ชนเอาวงไซ้ไว้ข้างซ้ายด้วย ก็คงชดใจกันแน่”

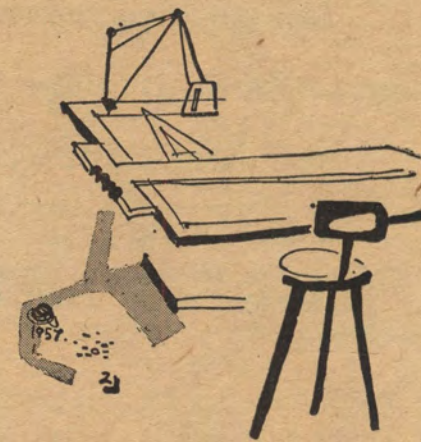

พิมพ์แบบ

เป็นที่ทราบโดยทั่วไปแล้วว่า นิสิตคณะสถาปัตย์
ทุกคน จะต้องมีส่วนร่วมกับการออกแบบ เขียนแบบ หรือ
จะพูดว่าเป็นบุคคลผู้สร้างสรรค์ความพอใจสำหรับผู้อื่น
ในโอกาสที่ไม่ผิดนัก งานเหล่านี้เป็นงานซึ่งจัดอยู่ในการ
ใช้มันสมอง ความสามารถ และมีมือ ใจอย่างครบถ้วน
ในงานที่สถาปนาทุกชั้นไป ดังนั้น จึงมีความจำเป็นอย่าง
ยิ่งที่จะต้องอาศัยความละเอียดถี่ถ้วน และความรอบคอบ
เพื่องานที่สถาปนา ออกมา นั้นจะคง ไว้ ซึ่ง ความ สวยงาม
มั่นคง และประโยชน์ใช้สอยดี อันเป็นดังรักงใจแก่ผู้
พบเห็น และความสะดวกสบายแก่ผู้อยู่อาศัยเองด้วย ที่
กล่าวมานั้นเป็นเพียงหลักทั่วไปของผู้ที่จะดำรงตำแหน่งสถา-
ปนิกในอนาคต ซึ่งยังไม่เกี่ยวกับการพิมพ์แบบเลยแม้แต
น้อย อย่างไรก็ตาม ความมุ่งหมายของการพิมพ์แบบก็เพื่อ
ความสะดวกและง่ายขึ้น และให้เห็นเป็นแบบจำลองใช้กันทั่วไปเท่านั้นเอง เพราะการที่จะเอาแบบที่เขียนบนกระดาษ
เขียนแบบสีขาวนั้นไม่เหมาะสำหรับนายช่างก่อสร้างอย่างยิ่ง และต้องศึกษาอย่างละเอียดถี่ถ้วนอาจทำให้ได้ปรก
เด็นถ่ายลอกได้ นอกจากนี้ยังไม่เหมาะกับการที่จะนำติดตัวไปอีกด้วย จึงเกิดการพิมพ์แบบให้รัดกุมขึ้น เรียกว่า
การพิมพ์เขียว [Blue Printing] ซึ่งจะเขียนรายละเอียดต่อไป

ก่อนอื่นข้าพเจ้าขอกล่าวถึงเรื่องการเขียนแบบที่จะนำไปพิมพ์เสียก่อน ซึ่งเราทุกคนทราบที่อยู่แล้ว เมื่อการออกแบบและคำนวณ
เรียบร้อยแล้วในกระดาษร่างลงมือเขียนแบบนั้นบนกระดาษแก้ว หรือกระดาษไข ที่มีขนาดเหมาะสมกับขนาดของแบบนั้นๆ เมื่อเสร็จ
เรียบร้อยและตรวจถูกต้องแล้ว ก็นำไปพิมพ์ เป็นแบบพิมพ์เขียวต่อไป

วิธีการพิมพ์แบบ

วิธีพิมพ์แบบเป็นวิธีการง่าย ๆ แบ่งปลั๊กย่อยออกเป็นสองวิธี วิธีหนึ่งเป็นการพิมพ์แบบธรรมชาติ อีกวิธีหนึ่งเป็นการพิมพ์โดยวิธีวิทยาศาสตร์ การพิมพ์โดยธรรมชาติ ก็ด้วยการอาศัยแสงแดดนั่นเอง จะเป็นกลางแจ้งหรือที่พิมพ์แสงแดดส่องไปถึงก็ได้ ส่วนวิธีการพิมพ์แบบวิทยาศาสตร์ ก็คือการพิมพ์ในห้องพิมพ์แบบ โดยอาศัยเครื่องมือและแสงทางวิทยาศาสตร์ เช่นไฟฟ้าเป็นต้น

เครื่องมือเครื่องใช้ในการพิมพ์

เครื่องมือเครื่องใช้ในการพิมพ์ แบบ ไม่ มาก มายอะไร เพื่อสะดวกในการทำความเข้าใจเวลาอ่าน จะแบ่งเป็นหัวข้อสำคัญ ๆ ดังนี้

การเตรียมน้ำยา

ผสมสารเคมีแต่ละชนิดที่กล่าวมาแล้วกับน้ำ โดยอัตราส่วน ๓ กรัม ต่อ ๕ ลูกบาศก์เซนติเมตร [c.c.] โดยพอประมาณ แล้วเก็บน้ำยาที่ผสมได้แต่ละชนิด เก็บไว้ในขวดที่บดแสง หรือขวดสี เป็นขวดสีน้ำตาล เมื่อเตรียมเครื่องมือเครื่องใช้เรียบร้อยแล้วเริ่มพิมพ์ได้ต่อไป

การพิมพ์

นำน้ำยาที่ผสมกับน้ำแต่ละชนิดนั้น มาผสมกันอีก โดยใช้อัตราส่วนในการผสมเท่า ๆ กันในภาชนะ เมื่อคนจนทั่วและเขย่าจนดีแล้วใช้ฟองน้ำที่เตรียมไว้ ชุบน้ำยาให้พอดี แล้วทาลงบนกระดาษที่ต้องการพิมพ์ให้สม่ำเสมอ

๓. แผ่นกระจกที่ล้อมกรอบไว้ด้วยไม้ หรือโลหะ ติดกับขาตั้ง และหมุนได้โดยรอบ เพื่อให้รับแสงแดด หรือไฟฟ้าตามต้องการ ภายใต้กรอบกระจกมีแผ่นกระดาษแข็งสอดเข้าออกได้ และเครื่องกดให้นามสีทับแผ่นกระจก

๒. กระดาษอ่อนที่จะใช้พิมพ์ ซึ่งมีหน้าเรียบและไม่หนาเกินไป ขนาดให้พอเหมาะกับแบบที่จะพิมพ์

๓. ฟองน้ำ สำหรับชุบน้ำยาทากระดาษ

๔. น้ำยาเคมี อันเป็นส่วนสำคัญในการพิมพ์ ซึ่งจะต้องเตรียมไว้ก่อนอย่างเรียบร้อย สารเคมีที่ใช้ คือ Ferric Ammonia Citrate กับ Potassium Ferri Cyanide

ขอควรระวังก็คือ ควรทานยาบรรเทาอาการหวัดอย่างอ่อนโยนและทานในปริมาณที่ไม่ให้แสงแดด
ถูกแดดเป็นอันตราย เมื่อทาเสร็จเรียบร้อยแล้วของล้างมือให้สะอาดทุกครั้ง เพราะเมื่อเข้าปาก
จะเป็นอันตรายแก่ชีวิตได้ เสร็จแล้วเอากระดาษไขที่เขียนแบบไว้เรียบร้อยแล้ว วางไว้ครอบ
กระจก โดยหันด้านที่เขียนทาบกับกระจก เพื่อรูปทพิมพ์จะไม่ถลอกเป็นขุยไปหมด แล้วรีบ
เอากระดาษทนายาทบลงไปอีกชั้นหนึ่ง จากนั้นเอากระดาษแข็งทาบไว้แล้วกดให้แน่น และรบบ
ติดกับกระจก แล้วหมุนแผ่นกระจกให้ตรงกับแสงแดดหรือแสงไฟ ทั้งไว้สักครู่ กระดาษ
ทนายางบางส่วนจะถูกกับแสงแดด บางส่วนที่เป็นรูปหรือเส้นสาย ที่ขีดด้วยดินสอหรือหมึก
จะไม่ถูกแสง เพราะรอยดินสอหรือหมึก เป็นขี้ผึ้งมันเงาไว้อย่างดี เมื่อทิ้งให้ถูกแดด
ประมาณ ๕ ถึง ๓๐ นาที จึงนำเอากระดาษทนายานหรือออกมาดูงานาเยนสะอาดอีกครั้งหนึ่ง
ส่วนที่ถูกแสงแดดผ่านไปได้ จะทำปฏิกิริยากับน้ำเยนทันที กลายเป็นสีน้ำเงิน ส่วนที่ถูกดิน
สอหรือหมึกบัง คือส่วนที่ไม่ถูกแสงก็จะคงเป็นสีขาวของกระดาษตามเดิม แล้วนำกระดาษ
ที่วางสะอาดแล้วลงม้วนไว้ให้แห้ง ก็จะได้แบบพิมพ์ หรือพิมพ์เขียวตามต้องการ การทพิมพ์
เขียวที่ได้ ม้วนไม่เท่ากันทุกแผ่นเนื่องจากแสงแดดไม่เท่ากัน และเวลาที่รับแสงต่างกัน
ถ้าต้องการให้เข้ม ก็ให้ถูกแสงแดดนานหน่อยเท่านั้นเอง.

พิชัยมงคล

ฉบับ ๑๖ ๑ จะชอกถ้าวเด้านิทาน เป็นของโบราณ

ท่านชานต่อต่อกันมา

๑ เห็นเป็นเรื่องซ้ำหนักหนา จึงจำเอามา

เด้าสู้กันฟังต่อไป

๑ จะจริงจะเท็จอย่างไร อยู่กับผู้ใช้

ชานคำมาเด้าออกที่

๑ ดินนี้ได้สดับจริง ของเก่าท่านมี

บัดนี้จะขอบรรยาย

ขานี ๑๑ ๑ ที่ไกลจากเมืองใหญ่ ณ ถางไพรหมู่พฤกษา

มีบ้านของชาวนา คู่ภรรยาและด้าม

๑ แก้วคือชอกภัสดา ส่วนภรรยาชอกจำมี

หงส์สองปรองดองดี และไม่มีบุตรธิดา

๑ ตาแก้วนนแก่เก่ง ทางเพ่งเต็งดูเวลาดา

เหตุการณ์ในภายหน้า ใช้วิชาโหราเต็ง

๑ แก้วแม่เลี้ยงนิก แะตประจักษ์ดังตาเห็น

เปรียบเหมือนหนังสือใช้เดินชี้ เต็งดวงหน้าท่าทำนาย

ฉบับ ๑๖ ๐ เริ่มเรื่องหนแกวภัสตา

ไตซอหม่อมมา

ถึงบ้านแดงใจไม่หาย

๐ พิเคราะห์ให้ดูข้าท่านาย   แน่ใจไม่คลาย

ว่าฤกษ์ชอนนไม่ค

๐ ถูกต้องเวदानาท   เห็นเป็นทรวพิ

หม่อมจะต้องแตกแหดกลง

๐ พรังนเวดาเที่ยงตรง   ไม่มีตมหลง

ท่านายถูกตามตำรา

๐ แต่เมื่อไตซอหม่อมมา   ถึงบ้านแดงหนา

จะดองชัคคักกัท

๐ จะเก็บเอาไวให้ตี   เข้าดองตุ๊ก!

จะแตกลงได้อย่างไร

ขานี้ .. ๐ ตาแก้วแกท้อหม้อ   แด้วเอาปอมาผูกมัด
จัดจับเชือกเล็กกรัด   มัดแด้วบันชนเฝ้าไป

๐ ผูกไว้ที่บนชื้อ   แด้วเอามือดองแกว่งไกว

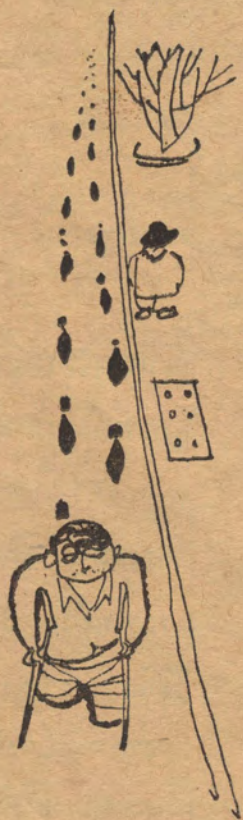
ทตดองให้แนใจ   ว่าจะไม่หั่นลงมา

๐ จักได้ร้จลงนึ่งเผ้า   ตงแต่เขาเผ้ารักษา

มิให้คลาดสายตา   มิได้เกิดอนกายไปไกล

๐ ครานนเจ้าจำปี   เขียวจ้เรียกท้นโต

ว่าออแก้วอยู่ไหน   เพื่อนมาหาจงรีบรอง

ฉบับ ๑๖ ๐ ออกแก้วดูมากข้างนอก ยื่นหน้าไปบอก

อ้อ! เพื่อนเก่าเราขอเชิญ

๐ พบเพื่อนเก่าเข้าเคยเพลิน ดูนุกเหต้อเกิน

คุยกันจนเคยเที่ยงวัน

๐ ดาวพศรเรื่องทงหลายนน ยกมากุยกัน

เออหนอดูนุกเหต้อใจ

๐ นกถมอชนมาได้! รับผิดชอบใน

ออกแควยันตะตงงัน

๐ ด้วยว่าหม้อใหม่โบราณ ได้ปาฏิหาร

ตงมาแตกอยู่กลางดิน

๐ ผูกไว้กับชอชิงบิน ตงมาแตกด้น

เป็นไฉนนะแม่จำปี

ขานี้ ๑๑ ๐ แม่จำปีคอบแดง แตะขแรงชิงเคาเรือง

๒๕๘ ๕
ทงนุกเพราะเนอง

๒ ๕ ๒ ๒ ๒ ๒
ดวยตฉนนนตงตย

๐ เห็นห้อยอยู่ตองแต่ง ดูรื่องแรงซ่าแกว่งไกว

เอ๊ะ! นนห่ออะไร

ดูหรือใครชนไปทำ

๐ คัดฉฉงเขาไม้ ที่ไซ่สรอยม่วงทองดำ

เขยเข้า พ่องามซ่า

มันฉฉงดว่งหล่นตงมา

๐ ใครหนอนะช่างวิ อุตวินิตรรรวมดา

เก็บไว้บนหลังคา

ดูรื่องแรงแปร่งพิกต

- ฉบับ ๑๖ ๑ แก้วร้องโพธิ์จำป มนอยยุดค
- ตุหรือกคองหัดนตง
- ๑ แม่จำปจำ-หน่าม แมนข้างคณ
- คณจนมันหัดนตงไป
- ๑ ฉนเองเอามันแขวนไว้ ก็เพื่อจะให้
- เวตาเลยเที่ยงนาพิกา
- ๑ จำปแม่กข้างพา ข้างคณจริงหนา
- หาจนหม้อแตกบัตตย
- ๑ เออหนอประหลาดเหลือหลาย ถูกคิงทำนาย
- จะหัดกอย่างไรไม่พัน
- ๑ ขอแก้วคองยอมจำนน เรื่องกัจจบตง
- คณคองขอตาที
- ๑ ขอให้ความสุข-สวัสดี ปราศจากโรค
- จงมีแต่เพื่อนทุกคน

นิภา ภาคภุจรม สด. ๔
๔ กค. ๒๕๐๐

มติของลินคอลลัน

ครั้งหนึ่ง ประธานาธิบดีลินคอลลันถูกผู้ช่วยของเขาถามถึงสาเหตุที่เขาไม่จัดการเก็บบรรดาศัตรูของเขาว่า

“ทำไมคุณถึงพยายามทำตัวเป็นเพื่อนกับพวกนั้นนะ ไม่รู้จักหาทางกำจัดเสียที”

“ทำไมฉันจะไม่กำจัด” ลินคอลลันตอบ “ในเมื่อฉันทำให้คนเหล่านั้นมาเป็นเพื่อนของฉันได้”

เพิ่มศรี หัสน์

ข้าพเจ้าเขียนเรื่องขึ้นมาเพื่อเป็นอนุสรณ์แก่ เพิ่มศรี ชิตะคดี เพื่อนสนิทหญิงคนหนึ่งของพวกเรา ซึ่ง
มีจรรยาได้พรากเธอไปจากพวกเราเมื่อ ๓๓ เมษายน ๒๕๐๐ ด้วยอุบัติเหตุบนท้องถนนสายกรุงเทพฯ - นครปฐม
แม่ทริก เพื่อนของเธอทุกคนยังต้องการเธอ ไม่มีใครอยากให้แม่จากพวกเราไปเลย ฉัยของเธอยิ่งเขี้ยวเกินกว่า
ที่จะประสพการจากไกลซึ่งทำให้พวกเราอดใจหายและอดคิดตนใจไม่ได้เมื่อนึกถึงเธอ แม่จากพ่อแม่ ญาติพี่น้อง
และเพื่อนไปแล้วในโลกนี้ แม่ทริก พวกเรายังไม่ลืมความหลังครั้งเก่าเกี่ยวกับตัวเธอ เรายังจำกันได้มัน.....

เมื่อข้าพเจ้าได้เข้ามาเรียนอยู่ชั้นปีที่ ๓ ร่วมกับเธอ แม่เป็นรพดเคอร์คนหนึ่งที่ทำให้น้องใหม่บ่นทาง
ได้ไม่น้อย แม่มีร่างสูงใหญ่สมส่วน แสดงความรู้ดีออกมาอย่างไม่ปิดบัง แม่เป็นคนเบ็ดเตล็ด กอนและโกร่งง่าย
หายเร็ว อันเป็นคุณลักษณะประจำตัวของเธอ รอยยิ้มและเสียงหัวเราะของเธอช่วยคลายบรรยากาศอันตึงเครียดใน

ชั้นได้บ่อย ๆ โดยเฉพาะชั่วโมงภาษาอังกฤษ แباءอยู่ในชั้นดาราที่อาจารย์ผู้สอนจำชื่อได้แม่นยำและถูกเรียกถามบ่อย
ที่สุด การเรียนในชั้นของเธอก็ไม่ด้อยกว่าผู้อื่น ข้าพเจ้าจำได้ไม่ผิดว่าผลการสอบกลางปีนั้น ในบรรดาผู้สอบวิชา
ประวัติศาสตร์ได้คะแนนยอดเยี่ยมแباءรวมอยู่ด้วย

การเรียน การสอบได้ปดบายปีผ่านไปแแล้ว ความพยายามและความตั้งใจเรียนของพวกเราไม่ไรรผล
ข้าพเจ้าและเพื่อน ๆ ได้ขึ้นมาเรียนอยู่ชั้นปีที่ ๒ รวมทงแباءด้วย ในชั้นปีที่ ๒ น แباءของเราได้เป็นรองหัวหน้าชั้น
เธอเป็น "เซิน" ที่หัวหน้าชั้นของเราเรียกติดปากและพวกเราทุกคนก็ยอมรับรองในตำแหน่ง "เซิน" ที่เธอครองอยู่
แباءหรือเซินของพวกเราฝากจดตายไ่ว่ไม่น้อย หน้าที่เก็บเงินค่าบำรุงคณะ ค่ารับห้องใหม่และค่าอื่น ๆ ตกเป็น
ของเธอ ด้วยเหตุนี้พวกเราอยากหลบหน้าให้ห่างไกลและไม่อยากสบตาด้วยเลยก็ค้อแباء ถ้ามีการเรียนของแباء
ปีนั้นไม่มีอุปสรรคอะไรที่หน้าวัด เธอขยงเป็นแباءที่สุดชั้น ตก ยมแทนคำตอบให้อาจารย์ทุกครั้งที่ถูกเรียกขนามาก
และแباءตอบไม่ได้!

พวกเราผ่านการสอบชั้นปีที่ ๒ ขึ้นมาชั้นปีที่ ๓ แباءรวมอยู่ในบรรดาพวกไซคตินอีก ในตอนต้น ๆ ปีของ
ชั้นใหม่ แباءยังคงสติได้แแต่เริ่มเร็งเหมือนเก่า แแต่แแต่เราก็ไม่ค่อยได้พบหน้าเธอบ่อยนักในเวลาต่อมาทั้งในแแต่นอก
เวลาเรียน เราได้แแต่เพียงทราบข่าวว่า แباءต้องขยงเรื่องข้ายทอขยง ต้องพยายามพอขยงบ๊วยไม่น้อยและแباءจำเป็น
ต้องขยงเป็นเพื่อนพยาบาลคุณพ่อของเธอที่เขามารักษาตัวอยู่ในกรุงเทพ ๆ เราทุกคนเห็นใจเพราะครอบครัวของแباء
ขยงถึงนครศรีธรรมราช

แแต่แแต่การสอบได้กลางปีก็ผ่านไปอีก ปีนี้เราต้องเรียนหลายวิชาแแต่ต้องพยายามทำคะแนนเพื่อให้มีสิทธิ์
เรียนทำปริญญาต่ออีก ๒ ปี ทุกคนจึงต้องมุงแแต่มุงกันเต็มที่ งานก่อสร้าง งานออกแบบทยอยมาเรื่อย ๆ เรา
ต้องสั่งให้ทันตามกำหนด เวลาว่างสำหรับพวกเราจึงหาได้น้อยเต็มที่ ขณะที่พวกเราต้องใช้ความพยายามกันอย่างหนัก
ตรงกันข้าม แباءของเรากลับสติขึ้นแแต่ได้แแต่ขยงขยงกันว่าเก่าอีกหลายเท่า เท่าที่ข้าพเจ้าได้สังเกตแباءไม่ค่อยมุงใน
การเรียนเหมือนปีที่แแล้ว ๆ มา งานของเธอสั่งไม่ค่อยทันตามกำหนด แแต่ขยงแباءไม่รู้ดีที่หนักใจเลย!

การสอบได้ใกล้เข้ามาเรื่อย ๆ พวกเราพยายามขยงเรียนกันน้อยที่สุด เวลาทองผ่านไปทุก ๆ วินาที
เพื่อนบางคนเริ่มจับตำราแแต่บางกลุ่มก็นัดพบกันเพื่อทบทวนวิชาที่เรียนมาตลอดปี ในระยะหลัง ๆ นี้ข้าพเจ้ารู้สึก
แباءสนใจกับการเรียนกว่าตอนต้น ๆ เราพบเธอในชั้นเรียนน้อยชั้น แแต่ได้ฟังเรื่องข้าย ๆ และทำทางตลก ๆ ของ

แม่จ๋า เราจำได้ว่า แม่ภูมิใจบรองเทาด์เทาด์นเคยที่เธอคตมาเบนคูหตงด้อย่างมาก เรายังนกกถึงภพของเธอต
ถอตรงเทาคูใหม่ชนมาชู่ใกล้กับหน้าถ้วถมเพอนด้นทของเธอว่า “นี่ ยายศรี ดุชิวา อะไรด้อยกว่ากัน?”

การสอบได้ปดัยมีผ่านไประดับ แต่
พวกเรากยัง รุดักหนกอก เพราะยังไม่ได้
ประกาศผล เรารอดันฟังผลด้อยความ
กระวนกระวาย ยิ่งใกล้วันดำคณิน
เข้ามาเพอน ๆ พยายามหาเวดมาชดุก
อยู่ทคณะ พยายามใช้ตาและหูเบนประ-
โยชน์มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ข้าพเจ้า
จำได้ว่าหลังการ สอบแล้วเราก้ หมดงาน
ดั่งอาจารย์ แต่ตรงกันข้ามแป่วต้อง
ทำงานอย่างหนัก เพื่อส่งอาจารย์ให้ครบ
ตามกำหนดและให้มีในเวลาวิจารณ์ผล
งานทใดเรียนมาทงบี

ก่อนวันประกาศผล ๑ วัน ข้าพเจ้ายังพบแป่วอยู่ เธอไม่มีตางอะไรบอกให้พวกเรารู้ดวงหน้าว่าจะไม่มี
โอกาสได้พบได้คุยกันอีกแล้ว แป่วยังคงคุยตถและเดินดะมิตปดัยมื่อให้เราข้า ๆ อย่างเคย หลังจกนนั้นเธอกับ
ข้าพเจ้าก็ไม่ได้พบกันอีกเลย แป่วจากพวกเราไปแล้วถึง ๓ วัน ข้าพเจ้าจึงได้ทราบเรื่องของเธอจากเพอนคนหนึ่ง อนาก
อะไรเช่นนั้น! ข้าพเจ้าอยากจจะระเบิดเสียงหัวเราะออกมาดั่งทุกบวิตชีวิตของมนุษย์ แต่มนุษย์ที่จากไปคนนั้นไม่ใช่ใคร
อื่นแป่วของเราต่างหาก ความปรารธนาที่จะทำดงคดกถลายเป็นความเศร้าใจอย่างที่สุดซึ่งข้าพเจ้าไม่พยายามด้อยเลย

ข่าวมรณะของแป่วปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์ต่าง ๆ พร้อมดด้วยข้อความที่ได้บรรยายไว้ และรูปถ่าย
ของเธอในรถฟอร์ดเทมดัดซึ่งวคนนชงพงจนแทบจำไม่ได้ ร่างนนั้นแม่จะเห็นแต่เพียงว่าเป็นรูปถ่ายของหญิงสาว
นอนตะแคงเห็นแต่ส่วนหลัง เรากยังจำกันได้ว่าแป่วเป็นแป่ว แป่วจากพวกเราไปจริง ๆ ไม่ใช่ความฝันแน่!

กล่องกระดาษดีเยี่ยมมีซองเจาะไว้บนฝาสำหรับสอดเงินที่เพื่อน ๆ อุดหนุนให้เธอและโปสเตอร์แจ้งข้อความให้ชาวสตาลินต์ไปในงานศพของแม่ที่เรียกบรรยายกาศเก่า ๆ ที่แม่ฝากไว้ในอดีตได้อย่างมาก

ข้าพเจ้าอดภูมิใจแทนแม่ไม่น้อยทีเดียว เพื่อนของเธอทุกคนไม่ได้ทิ้งเธอเลย เพื่อนทั้งหญิงและชายไปร่วมในงานศพและให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ อย่างพร้อมเพรียง เราส่งสารคุณพ่อคุณแม่ของแม่อย่างมาก เมื่อเราเข้าไปทำความเคารพท่าน เราเห็นหยาดน้ำตาของคุณแม่ไหลริน คุณพ่อซึ่งเพิ่งหายป่วยหนึ่งสัปดาห์อยู่ใกล้ ๆ โดยไม่ยอมพูดจา เรารู้ว่าท่านทั้งสองตั้งใจมากที่เห็นพวกเรา เพราะทำให้ท่านต้องนึกถึงแม่ แม่อยู่ไกลท่านมากเกินกว่าที่ท่านจะให้ความคุ้มครองเธอได้เต็มที่ แต่การศึกษาเป็นดังจำเป็นที่แม่ต้องจากบ้านเกิดมาอยู่ในเมืองกรุง และแม่ก็ได้จากทุกคนไปอย่างน่าสลดที่สุด แม่หนีพวกเราไปอยู่อีกดินแดนหนึ่ง ที่เราไม่สามารถไปหาเธอได้ เธอไปตั้งสติแล้ว... แม่ที่รัก พวกเราต่างหากเล่าที่ยังต้องอยู่ผูกพันกับโลกมนุษย์ต่อไปไม่รู้ว่าจะช้าหรือเร็วแค่ไหน.

พ. พิศัยสุภากร

ผู้พิพากษา “อายุเท่าไร อย่าลืมนะท่านกำลังสาบานตัว”

หญิงสาว “ยี่สิบปี มีเศษเดือนนิดหน่อย”

ผู้พิพากษา “ก็เดือนล่ะ”

หญิงสาว “ร้อยแปดเดือน”

ชีวิตยังมีหวัง

จำนวนนิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
ที่ได้รับอนุญาตและอนุญาตสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต

ประจำการศึกษา	จำนวนผู้สำเร็จอนุปริญญา	จำนวนผู้สำเร็จปริญญา
๒๕๗๗	๓๓	—
๒๕๗๘	๔	—
๒๕๗๙	๔	—
๒๕๘๐	๓๐	—
๒๕๘๑	๗	—
๒๕๘๒	๑๑	—
๒๕๘๓	๕	—
๒๕๘๔	๒๒	๕
๒๕๘๕	๒๔	๘
๒๕๘๖	๓๗	๓๐
๒๕๘๗-๒๕๘๘	๓๑	๓๒
๒๕๘๙	๒๐	๗
๒๕๙๐	๓๔	๒
๒๕๙๑	๓๙	๓๒
๒๕๙๒	๗	๗
๒๕๙๓	๑๗	๑๐
๒๕๙๔	๕	๗
๒๕๙๕	๒๖	๑๑
๒๕๙๖	๑๖	๖

จำนวนนิสิตคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
ที่ได้รับอนุปริญญาและปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต
ประจำปีการศึกษา ๒๕๓๗-๒๕๓๘
(ตั้งแต่ปี ๒๕๓๗-๒๕๓๓ ไม่มีปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต)

รายนามผู้ที่ได้รับอนุปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์ ประจำปีการศึกษา ๒๕๓๗

๑. นายรุจิเวช อิศรางกูร ณ อยุธยา
๒. นายชอม จิตตโชภาส
๓. นายเชอ กุยมะรัตน
๔. นายเชยว ภาทรจันท
๕. ม.ต. กุณฑล อิศรเสนา
๖. นายแสงวง สดประเสริฐ
๗. นายศักดิ์ สุนทรจัมปะกะ
๘. นายสะอาด กิติริ
๙. นายแสงวง ภาสประไพ
๑๐. นายเป็ดยน นาคนคร
๑๑. นายสง่า คู่อำไพ

รายนามผู้ที่ได้รับอนุปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์ ประจำปีการศึกษา ๒๕๓๘

๑. นายประสิทธิ์ สาคกรพันธ์
๒. นายสันติ นิมน
๓. นางสาวปรียา เทพหัสดิน ๑
๔. นางสาวชารี เทพหัสดิน ๑

รายนามผู้ที่ได้รับอนุปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์ ประจำปีการศึกษา ๒๕๗๕

๑. นายจำลอง อรทัยกานนท์
๒. นายถาวร บุญเกิด
๓. นายเฉลิม รัตนทัศนีย์
๔. นายสุตใจ สุตใจญาติ

รายนามผู้ที่ได้รับอนุปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์ ประจำปีการศึกษา ๒๕๗๐

๑. นายแดง เด่นชูบุตร
๒. นายหทัยดี อุ่นเอกตาก
๓. นายประเสริฐ บัวบาศย์
๔. น.ส. กิมเหรียญ สุเจริญ
๕. นายโชติ บัณฑิตมานุช
๖. นายเต็มใจ ใต้ละลัด
๗. นายชน พงศ์ไพฑูรย์
๘. นายชน จารุภุมมิก
๙. นายบุญยง นิโครธานนท์
๑๐. นายสุวัตร รัตติประกร

รายนามผู้ที่ได้รับอนุปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์ ประจำปีการศึกษา ๒๕๗๑

๑. นายบุญสืบ อำนวยคำสันท
๒. นายอรุณ รัตตะกฤษร
๓. ม.ร.ว. มิตราอรุณ เกษมศรี
๔. นายประยว ศรีสำราญ
๕. น.ส. ตรุณ บุญนาค
๖. ม.ร.ว. แผลมฉาน หัตถินทร
๗. นายบรรจง สิงห์หัต

รายนามผู้ที่ได้รับอนุปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์ ประจำปีการศึกษา ๒๕๘๒

๑. นายวุฒิ สุขวนิชย์
๒. นายวิวัฒน์ จันทร์เด่น
๓. นายจำลอง โคสโยธิน
๔. นายเพ็ญ สัมบตเบียม
๕. นายไชโย ชัยประภา
๖. นายอำนาจ สุวรรณพงศ์
๗. นายจรัญ สัมชนะ
๘. นายประภา บูรนาหาร
๙. นายสมุท บวรนะพิมพ์
๑๐. นายสมหมาย ภิรมย์
๑๑. นายบุญภาคย์ กริดนะพันธ์

รายนามผู้ที่ได้รับอนุปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์ ประจำปีการศึกษา ๒๕๘๓

๑. นายสนั่น ปิ่นทะประทีป
๒. นายเกษม บุคยะศิริ
๓. นายอุดมสุข สุขโชค
๔. นายจำรัส สุวรรณเกษม
๕. นายอาจัน หงส์กุด

ประจำปีการศึกษา ๒๕๘๔

รายนามผู้ที่ได้รับปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

๑. นายด้มหมาย ภิรมย์
๒. นายเพน ด้มตเปี่ยม
๓. นายจรัญ ด้มชนะ
๔. นายอำนวยการ ด้มวรรณพงศ์
๕. นายประภา บูรณาการ

รายนามผู้ที่ได้รับอนุปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์

๑. นายประหยด บุญภาค
๒. นายมนู เจียจันทร์พงศ์
๓. นายสุจริต กาญจนะพิงคะ
๔. นายอนุ มุติกบุตร
๕. นายดวงจิตต์ ยศสุนทร
๖. นายผลพูน เทพหัสดิน ณ อยุธยา
๗. นายเด็ค อรุณชะนันท์
๘. นายประจวบ พดกถ้ำ
๙. นายนิโรต นวมภาค
๑๐. นายพิจิตร พูนพิณ
๑๑. นายพอใจ วสุวัต
๑๒. นายสว่าง สรหิรัญ
๑๓. นายกระวี สดประเสริฐ
๑๔. นายจงหมาย จิตศรีงษ์

- ✓ ๑๕. นายเหตอ สุวภาพ
- ✓ ๑๖. นายรังษี วรรณกร
- ๑๗. นายนิพนธ์ คุ้มเกษ
- ๑๘. ม.ร.ว. รุจิพรหม กมดาศ
- ✓ ๑๙. นายกมุต รังกุพันธ์
- ๒๐. น.ส. ประจวบ ผลขวัญ
- ๒๑. น.ส. วิจิตรา สุมาวงศ์
- ๒๒. นายเชอระวิ ชมเด็ว

ประจำปีการศึกษา ๒๔๘๕

รายนามผู้ที่ได้รับปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

- ๑. นายเกษม บุคยะศิริ
- ๒. นายเฉลิม รัตนทัศน์
- ✓ ๓. นายวิศม์ จันทระเด่น
- ๔. นายวุฒิ สุวณิษย์
- ๕. นายถนอม ปินระประทีป
- ๖. ม.ร.ว. แหตมฉาน หัตถินทร
- ๗. นายอาจัน หงส์กุด
- ✓ ๘. นายอุดมสุข สุขโชติ

รายนามผู้ที่ได้รับอนุปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์

๑. นายอุต พานิชยัง
๒. นายระวีง ประมุขวิชาเพิ่ม
๓. น.ส. พยุง สุธงศ์มด
๔. นายไต้ว มงคลเกษม
๕. นายชาญชัย มิตินทรสุด
๖. ม.จ. สวรรณา ภาณุพันธ์
๗. นายโอฬาร อารณศิริ
๘. นายสมิต บราวาศ
๙. นายประเจียด พวงแก้ว
๑๐. นายทองจตุ จารุปานทุ
๑๑. ม.ร.ว. ทองดีม ทองแถม
๑๒. ม.ร.ว. คำพันธ์ ทองแถม
๑๓. น.ส. ออมทอง ตางคนเด็น
๑๔. น.ส. สัมบูรณ์ นิมิตหุด
๑๕. นายมงคลพันธ์ ไพสิทธิ์
๑๖. นายฉลาด วัตติสดี
๑๗. นายบรรหาร สันนพานิช
๑๘. นายประจวบ มัตติกาภา
๑๙. นายอุดมศรี บุรณศิริ
๒๐. นายมนต์ สุภาพันธ์
๒๑. นายโยนก สัตตราภัย
๒๒. นายสุจินต์ ตันเกษร
๒๓. น.ส. เจริมศรี พฤษษากรรวม
๒๔. นายสวัสดิ์ อนันตกุล

ประจำปีการศึกษา ๒๔๘๖

รายนามผู้ที่ได้รับปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

๑. นายพจน์ วสุวัต
๒. นายนิโรธ นวมารค
๓. นายเลิศ อรุณนิพนธ์
๔. นายอนุ มณีกบุตร
๕. นายสว่าง ศรีหิรัญ
๖. นายผดพน เทพหัสดินฯ
๗. นายเออม อินนาคำนาค
๘. นายดวง ยศสุนทร
๙. นายประหยด บุญนาค
๑๐. นายเจอรอด ชมเสวี

รายนามผู้ที่ได้รับอนุปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

๑. นายจรัส ยมกต
๒. นายสมัคร ผดกานนท์
๓. นายสงวน รัตนจัน
๔. นายชวช บุญยะภุติ
๕. นายดำราญ บัวจรัญ
๖. นายวัฒนา ชรรรมรักษ์
๗. น.ส. ประยูร อุนกต
๘. น.ส. อารณีย์ ศันทะเศรษฐี
๙. น.ส. สุนันท์ สุจริต
๑๐. นายบุญเปล่ง โกมตจันทร์
๑๑. นายเจนนิตต์ กุณฑลบุตร
๑๒. นายวชิรญาญ วัฒนตาง

๑๓. นายชาติ บุนนาค
๑๔. นายชูศักดิ์ อัครคณ
๑๕. นายไพโรจน์ โดกะหุต
๑๖. ม.ด. อริสร์พันธ์ อิศร์ศักดิ์
๑๗. นายอุดม จิตรราทร
๑๘. นายทองหยด สุวรรณประเทศ
๑๙. นายบุญชู ชุ่มพงษ์
๒๐. นายสัญญา นิตเสนา
๒๑. นายเชดว โโกมารกุล ณ นคร
๒๒. นายวินัย ศิวฤกษ์
๒๓. น.ส. สัมถวิต อิงคะวัต
๒๔. นายประทีป ชัยปาน
๒๕. น.ส. สุชาดา หนูนภักดิ์
๒๖. นายประไพ ตารากร ณ อรุรยา
๒๗. นายคิดก บันพินิจ
๒๘. นายทัก บัณฑิงห์ ณ อรุรยา
๒๙. นายแสงอรุณ วิเสต์สิงหนาท
๓๐. นายตระหนัก เทพวัลย์
๓๑. นายนิล หิณฐ์ระนนท์
๓๒. นายธวัช บุญยเกตุ
๓๓. นายปาน ตุงคะสมิต
๓๔. นายสมิทธิ เกตุทัต
๓๕. นายสัมเจต วรรณคตตานนท์
๓๖. นายเบญจมาศ สัทธาภา
๓๗. นายสนอง ชตวานิช (นักเรียนอบรม)

ประจำปีการศึกษา ๒๔๘๗-๒๔๘๘

รายนามผู้ที่ได้รับปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

๑. นายไฉฉ มงคลเกษม
๒. นายชาญชัย มิตินทลุต
๓. นายโอฬาร อภรณ์ศรี
๔. นายประเจียด พวงแก้ว
๕. ม.ร.ว. ทองดิม ทองแถม
๖. นายฉัตรต วัตติธิต
๗. นายบรรหาร สันนพานิช
๘. นายอุดมศรี บรรณศิริ
๙. นายมนต์ สุภาพนธ์
๑๐. นายสุจินต์ คันทเกษม
๑๑. นายรังษ วรรณภากร
๑๒. นายวราไพ ยาศรมงคราญ

รายนามผู้ที่ได้รับอนุปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์

๑. น.ส. สัมศรี ชุมนตระกูล
- ✓ ๒. นายไฉฉณ อิศรเสนา
๓. นายภิญโญ วัฒนายากร
๔. นายอินท จิตรกร
๕. นายจิน ยุกตเสถ์
๖. นายพิน สันตเสถ์
๗. นายไฉฉจ แพ่งสภ
๘. นายประวัค มงคลสมัย
- ✓ ๙. นายสุรินทร์ เกียรติทิตต์
๑๐. นายสุรศักดิ์ แพ่งสภ
๑๑. นายอัมพร กอวีรณา

ประจำปีการศึกษา ๒๔๘๕

รายนามผู้ที่ได้รับปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

๑. นายทองหยด ตูวรณประเทศ
๒. นายไพโรจน์ โตกะหุด
๓. นายวทัญญู ณ ถดาง
๔. นายเจนจิตต์ กุดทนต์บุรี
๕. นายปาน ตุงคะสมิต
๖. นายแต่งอรณ รัตกสิกร
๗. ม.ด. อธิศัพท์ อิศร์ศักดิ์

รายนามผู้ที่ได้รับอนุปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์

๑. นายเกษม ตูวงศ์
๒. นายจงกต แก้วตูวรณ
๓. นายฉัตร วณิกกุด
๔. นายทองพันธ์ พุดตูวรณ
๕. นายประยงค์ คณิตมบัติ
๖. นายพงษ์ วรรณทโรตถ
๗. ม.ด. สันรยา อิศร์เดนา
๘. นายโอภาส วัตติภากร
๙. น.ด. ดคา สัมบุญเรือง
๑๐. นายเจน สกตธนาวิกษ์
๑๑. นายฉลาด พิศาลสงคราม
๑๒. นายชัยวัฒน์ อิศฐ
๑๓. นายชুমพร ทรงเจริญ
๑๔. นายทวยหาญ ยมนา

๓๕. นายบำรุง อรุณเวช
๓๖. นายบุญช่วย บัวบุศย์
๓๗. นายประเสริฐ สัตมณี
๓๘. นายพด จุลเสวณ
๓๙. นายเรืองศักดิ์ กนิษฐบุตร
๔๐. นายสมบัติ จันทเกษม

ประจำปีการศึกษา ๒๔๕๐

รายนามผู้ที่ได้รับปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์บัณฑิต

๑. นายไฉฉวี แจ่มตภา
๒. นายพิน สันทุเลก

รายนามผู้ที่ได้รับอนุปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์

๑. นายบุญส่ง โรหิตสุข
๒. นายพินิจต มังควาน
๓. นายไฉภณ วีระพัฒน์
๔. นายสุพิทย ชูเกษ
๕. นายดำราญ ประดิษฐ์เกษร
๖. นายประดัม รังดีโรจน
๗. น.ส. ชุมศรี ศิวะศรียานนท์
๘. นายคระนอง โรจนะ
๙. นายชม วัฒนตา
๑๐. นายประเทือง คงฤทธิ
๑๑. นายเพมจิต มังควาน
๑๒. นายยวง เจริญพานิช
๑๓. นายสมชาย สุกุมาลทัต
๑๔. นายต้นาน วสุวัต

ประจำปีการศึกษา ๒๔๕๑

รายนามผู้ที่ได้รับปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

๑. นางด้าวส้มศรี อุนตระกูล
๒. นายพงศ์พันธ์ วรสูทโรตถ
๓. ม.ด. สันธยา อิศรเสนา
๔. นายประยงค์ ตันสัมบัติ
๕. นายเจน ดักตชนารักษ์
๖. นายชุมพร ทรงเจริญ
๗. นายทวยหาญ ยมภาค
๘. นายพด จุตเสถวก
๙. นายเรืองศักดิ์ กนตะบุตร
๑๐. นายจงกต แก้วสุวรรณ
๑๑. นายฉัตร วนิกกุล
๑๒. นางด้าวตคา สัมบุญเรือง

รายนามผู้ที่ได้รับอนุปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์

๑. นายฉัตร ตั้งศรี
๒. นายอุดม ศิริพัฒน์
๓. นายเกษม สรีนทุ
๔. นายสุธี สุทธาวงศ์
๕. นายจำลอง ยอดขิง
๖. นายจิระ ศิลาปกนก
๗. นายเนติม เจริญนทรพงษ์

๘. นายพิเศษ อำพันวงศ์
- ✓ ๙. นายศิริ สุขวัตติ
๓๐. นายสถิตย์ รัชตะปิติ
- ✓ ๓๑. นายอนันต์ กรแก้ว
๓๒. นายศิริชัย นฤมิตรเวชการ
- ✓ ๓๓. นายอำพล วานิชเจริญธรรม
๓๔. นายเคนดอง อมาตยกุล
- ✗ ๓๕. นายพิชัย วาสนาดัง
๓๖. นายบุญเถียร ตะวันฉาย
- ✓ ๓๗. นางสาวสัมพันธ์ ยอดดง
๓๘. นางสาวกิติมา อมรทัต
๓๙. นายอภัย เฟติมชิต

ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๒

รายนามผู้ที่ได้รับปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

๑. นายประดม รังสีโรจน์
๒. นายประเทือง คงฤทธิ
๓. นายบุญดั่ง โรหิตสุข
๔. นายเพิ่มจิต มั่งกวด
๕. นายพูนจิต มั่งกวด
๖. นายโสภณ วีระพัฒน์
- ✓ ๗. นายสมชาย สุกุมารทัต

รายนามผู้ที่ได้รับอนุปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์

๑. นายประดิษฐ์ หดตะเมียร
๒. นายมนตรี โปราณนท์
๓. นางสาวฉวี สีนาดโยธารักษ์
๔. นายวันศุกร์ สุทธิพงศ์
๕. นายศรีศรี ศรีอมร
๖. นายสุนทร ปุณณะบุตร
๗. นายอำพัน พงศ์ไพฑูรย์

ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๓

รายนามผู้ที่ได้รับปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

๑. นายเฉลิม เจ็ยจันทร์พงศ์
๒. นายเกษม สรีนทุ
๓. นายจิระ คีตปกนก
๔. นายเดวิดอง อมาตยกุล
๕. นายพิเศษ อำพันวงศ์
๖. นายพิชัย ฉาดน้ำตั้ง
๗. นายศิริ สุขวัตติ
๘. นายศิริชัย นฤมิตรเวชการ
๙. นายอนันต์ กรุแก้ว
๑๐. นายชม วัจฉา

รายนามผู้ที่ได้รับอนุปริญาสถาปัตยกรรมศาสตร์

๑. นายโกศล ดัชนีทมาศ
๒. นายโชติ กัตยานมิตร
๓. น.ส. จันทร์ดัดดา บุญมานพ
๔. นายประสิทธิ์ รัตนัทมะ
๕. นายวิรัตน์ เสงไพบุญย์
๖. นายดำนอง พิรานนท์
๗. นายอุทิศ อัจฉมานวาทา
๘. นายประชุมโชค นิเวศานนท์
๙. นายจรรยา มณี
๑๐. นายประทีป ผลพันธ์ิน
๑๑. นายกัมพต พรหมพิจิตร
๑๒. น.ส. ไฉ่ภักย์ โกมารกุด ณ นคร
๑๓. นายอาทร สัทธิเวช
๑๔. นายเตชา นกแก้ว
๑๕. นายไพฑูรย์ พงศ์ศิริ
๑๖. นายมานิต อภัยวรรณ
๑๗. นายศรัศวี ศรีอมร

ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๔

รายนามผู้ที่ได้รับปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

๑. นายประดิษฐ์ หัดละเมียร
๒. นายมนตรี โปราณานนท์
๓. น.ส. สีนี สีนาคโยธารักษ์
๔. น.ส. กิติมา อมรทัต
๕. นายอภัย เณติมขิต
๖. นายโอภาส วัตติภากร
๗. นายคะนอง โรจนะ

รายนามผู้ที่ได้รับอนุปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์

๑. นายนิเวศน์ พงศ์รัยเพชร
๒. นายทรงคุณ อดีตากร
๓. นายพึงใจ ทรรทรานนท์
๔. นายสุเทพ ตัมมัตตะวงษ์
๕. นายวิสุทธิ์ จุณณานนท์

ประจำปีการศึกษา ๒๔๕๕

รายนามผู้ที่ได้รับปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

๑. นางสาวจันทร์รัตติกา บุญยมาณพ
๒. นายโชติ กัตยานมิตร
๓. นายสำนอง พิรานนท์
๔. นางสาวโสภากย์ โกมารกุล ณ นคร
๕. นายอาทร สัทธิเวช
๖. นายเดชา นกแก้ว
๗. นายประชุมโชค นิเวสานนท์
๘. นายจรรณะ มณี
๙. นายมานิต อุทัยวรรณ
๑๐. นางสาวชুমศรี ศิวะศรียานนท์
๑๑. นายบุญช่วย บัวบุญชัย

รายนามผู้ที่ได้รับอนุปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์

๑. นายเฉวียง สุริยจันทร์
๒. ม.ร.ว. ทองใหญ่ ทองใหญ่
๓. นายดำรง วัชรทัย
๔. นายปรีชา แต่มบรรจง
๕. ม.ต. ประทีป มาลากุล

๖. นายระวาด อรุณเวช
๗. นายสุวรรณ อิมอรณ
๘. นายโสภณ สุวรรณาภินทร
๙. นายสุรพล ทัดนา
๑๐. นายอำพน ปิตะนิตะบุตร
๑๑. นายอนุชัช บุนยสังข์
๑๒. นายณรงค์ ดำระเกษตริณ
๑๓. นายสมัยคำรท ดันทวงศ์ ฯ
๑๔. นางสาวอุไร นาควิเชตร
๑๕. นางสาววินิต บุรณานุกิต
๑๖. ม.ร.ว. พระเดช จักรพันธ์
๑๗. นายชูศักดิ์ วิรุทธเกียรติ
๑๘. นายสุจินต์ อุตตระเสถวก
๑๙. นายบุญธรรม พดพิช
๒๐. นายวาทีน ปันเจตยว
๒๑. นายประสิทธิ์ จาระดมบูรณ์
๒๒. นายสวัสดิ์ จันทรเข็ยร
๒๓. นายทองอยู่ จักรสังข์
๒๔. นายชดอ สิมะเสถียร
๒๕. นายวรวิมล จันทรโรจวงศ์
๒๖. นายสุนทร เด็กสกุล

ประจำปีการศึกษา ๒๔๘๖

รายนามผู้ที่ได้รับปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

๑. นายทรงคุณ อัครถาวร (เกียรตินิยมอันดับ ๒)
๒. นายนิเวศน์ พงศ์ธรรมาภัย
๓. นายพึงใจ ทรรทรานนท์
๔. นายวิสุทธิ์ จุณณานนท์
๕. นายสุเทพ สัมปัตตะวินัย
๖. นายศรีศรี ศรีอมร

รายนามผู้ที่ได้รับอนุปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์

๑. นายจารึก คำดีบุตร
๒. นายเฉลิม สุจริต
๓. นายนิคม นามมีไชย
๔. นายบรรพต ยาวะประภาส
๕. นายประจิด ชนศักดิ์
๖. นายประพนธ์ ชนกุล
๗. นางสาวพุดศรี ประคำตันจินฉัย
๘. นายวุฒิ พุกกะเวส
๙. นางสาวรศยา สุจริต
๑๐. นายสุทิน อุณหานนท์
๑๑. นายเอกชัย สุนทรพงศ์
๑๒. นายวาทิน ปิ่นเฉลียว
๑๓. นายสวัสดิ์ จันทรเกียรติ
๑๔. นายประพุช ยุกศิริตัน
๑๕. นายพระธบ สุพรรณพันธ์
๑๖. นางสาววงศ์ทอง วิศาลเวชกิจ

ประจำปีการศึกษา ๒๔๕๗

รายนามผู้ที่ได้รับปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

๑. นายดำรง วัชรทัต
๒. ม.ร.ว. ทองใหญ่ ทองใหญ่
๓. ม.ด. ประทีป มาลากุล
๔. นายระวาด อรุณเวช
๕. นายสมัยคำรท ดนิตวงศ์
๖. นายสุรพล ทิศนา
๗. นายอนุชวดี บุญยสิงห์
๘. นายอำพล บิเศนิตะบุตร
๙. นายณรงค์ ดำระเกษศรีน

รายนามผู้ที่ได้รับอนุปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์

๑. นายจรัสศักดิ์ ประดิษฐ์ธรรม
๒. นายชดิตภากร วัชรพดิน
๓. นางสาวธัญญา บัวทอง
๔. ม.ร.ว. หึงแห่งน้อย เกษมศรี
๕. นายนิพนธ์ พิริยะพันธ์
๖. นายประทีป จันทะเขตต์
๗. นายปริญญา อังศ์สิงห์
๘. นายยุกุท บุนยะประภัสร์
๙. นายสุชาติ ณ นคร

๓๐. นายประเสริฐ มังคละ

๓๑. นายเพียว ชัยประภา

๓๒. นางสาวไขศรี มหารักชกะ

๓๓. นายเจริญ วัฏฐะสิงห์

๓๔. นายสมชาย จินตานนท์

๓๕. ม.ร.ว. เด็ก ชยางกูร

ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๘

รายนามผู้ที่ได้รับปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

๑. นายเฉลิม สัจจิต (ได้รับเกียรตินิยมอันดับ ๒)

๒. ม.ร.ว. พระเดช จักรพันธ์ (ได้รับเกียรตินิยมอันดับ ๒)

๓. นายจาวิก คำดีคุปต์

๔. นายเดวียง สุริยจันทร์

๕. นายนิคม นามมีไชย

๖. นายประจิต ธนศักดิ์

๗. นายประพนธ์ ธนกุล

๘. นายประสิทธิ์ จาระดมบูรณ์

๙. นางสาวพุดศรี ประค้ำนวิจิตร

๑๐. นางสาวรตยา สัจจิต

๑๑. เว็ชอากาศโทวันศุกร์ สุธะพงษ์

๑๒. นายวุฒิ พุกกะเวส

๑๓. นายสุทิน อุณานนท์

๑๔. นายเอกชัย สุนทรพงศ์
๑๕. นายสุวรรณ อมอรามณ
๑๖. นายไธภณ สุวรรณาภินทร
๑๗. นายทองอยู่ จักรสิงห์
๑๘. นายบุญธรรม พดพิช
๑๙. นายวาทิน ปิ่นเฉลียว
๒๐. นางสาวฉวีรัตน์ บรรณานุกิต
๒๑. นายสวัสดิ์ จันทร์เพชร

รายนามผู้ที่ได้รับอนุสัญญาสถาปัตยกรรมศาสตร์

๑. นายเกรียงไกร พิมตมาศ
๒. นางสาวฉันทนา แม่นสุวรรณ
๓. นายทวทรพิย ปุษปะวรรณ
๔. นางสาวเนาวรัตน์ ชนพุทธิ
๕. นางสาวเพ็ญศรี วานิจเจริญธรรม
๖. นางสาวพุดศรี มกรานนท์
๗. นางสาวมาตินี สาคกริก
๘. นายวรเทพ เพ็ญเพียร
๙. นางสาววาสนา สำนนเสน
๑๐. นายสุภร สุวรรณาศรัย
๑๑. นายแสวง จงกต
๑๒. นางสาวฉันทรา สุฉันทวงศ์
๑๓. นายทวิ สัมบุญเรือง

๑๔. นางสาวรัตนา เด็กระวิวัฒน์
๑๕. นายวิสิทธิ์ เชาวน์ชูเวช
๑๖. นางสาวอุบล จันทกมต
๑๗. นางสาวจิราวรรณ ตันรัตน์
๑๘. นายปัญญา มณีวัฒนา
๑๙. นายเกษม อมรศิลป์
๒๐. นายประสิทธิ์ รong ได้ภา
๒๑. นายเสรี ชูเชิด
๒๒. นายเชยน์ สุวรรณสิงห์
๒๓. นายณัฐพร ตั้งชาติ
๒๔. นายสวัสดิ์ พุ่มพุ่ม
๒๕. นายชินน์ สุกนระชาติ

ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๕

รายนามผู้ที่ได้รับปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

๑. ม.ร.ว. หญิงแห่งน้อย เกษมศรี (ได้รับเกียรตินิยมอันดับ ๒)
๒. นายประทีป จันทะเขต (ได้รับเกียรตินิยมอันดับ ๒)
๓. นางสาวไซศรี มหาวิฑูระ
๔. นายชติภากร อธิพัฒน์
๕. นายนิพนธ์ พิริยะพันธ์
๖. นายประเสริฐ มังคละ
๗. นายปริญญา อังกุสิงห์
๘. นายเจริญ อัญญาสิงห์
๙. นายจิรศักดิ์ ประดิษฐ์ธรรม

๓๐. นางสาวฉัญญา บัวทอง
๓๑. นายยงยุทธ บุณยะประภัสร์
๓๒. นายสุชาติ ณ นคร
๓๓. นายบรรพต ยาวะประภาส
๓๔. นายดัมชาย จินตานนท์
๓๕. นายปรีชา แต้มบรรจง
๓๖. นายพระตบ สุพรรณพันธ์

รายนามผู้ที่ได้รับอนุปริญาสถาปัตยกรรมศาสตร์

๑. นายโกศลม สุชาติ
๒. นายไชแสง ศุขะวัฒน์
๓. นางสาวพรรณ รามโกมุต
๔. นายจรัส จิตรกร
๕. นางสาวนิภา ภาคสุวรรณ
๖. นายพิศิษฐ์ พิศิฐากร
๗. นางสาวศิริวรรณ กาญจนะคุหะ
๘. นายถากด ทวีรัช
๘. นายสุปรีชา หิรัญโร
๑๐. นายอนุชิต เย็นสุดใจ
๑๑. นายอู่หัง แซ่จิว
๑๒. นางสาวส้มศรี กาญจนสุด
๑๓. นายอนันท์ กระจ่างงาน
๑๔. นายไต้ภณ วรรณสถิตย์
๑๕. นางสาวสุภา ผาสุข
๑๖. นายจุฬา พรหมนะแพทย์
๑๗. นายนคร ศิริวิจารณ์

- ✓ ๓๗. นางสาวมณฑิพย์ เพ็งโตวงษ์
- ๓๘. นายศักดิ์ดา สุขสว่าง ✓
- ✓ ๓๙. นายहरรษา ณ บางช้าง
- ๔๐. นางสาวอาภรณ์ จันทร์เจริญสุข
- ๔๑. นางสาวพิมพ์ดกษณ์ อุทโยภาศ ✓
- ๔๒. นายอนุชิต จงวัฒนา ✓
- ✓ ๔๓. นายแถม ชนชู ✓
- ๔๔. นางสาววิไลวรรณ ไพท์กุด ✓
- ๔๕. นายพิลาต์ สุภัญญะ
- ๔๖. นายวิจิตร เจริญภักตร์
- ๔๗. นายวระ บุรณากาญจน์
- ๔๘. นายดิเรก มานะพงศ์
- ๔๙. นายสัมบูรณ์ บัทมติดก
- ๕๐. นายสัมดกษณ์ อัคร์อเหม
- ๕๑. นายปรีชา บุญยนิท
- ๕๒. นายมานิตย พนชการ
- ๕๓. นายวิชัย สุขยานนท์
- ๕๔. นายสัมพงษ์ วงศ์เคียม
- ๕๕. นายสุวิทย์ ดิษยวงศ์
- ๕๖. นายอภิชาติ วงศ์แก้ว
- ๕๗. นางสาวอินทรา วรรณศิลป์
- ๕๘. นายสัมศักดิ์ วัระพันธ์
- ๕๙. นายฤทัยพงศ์ วงศ์สัมบูรณ์
- ๖๐. นางสาวดำดอน ชำนาญกุด
- ๖๑. นายขจร พงศ์พิพัฒน์
- ๖๒. นายวัชร นรพัฒน์

บริษัท แม่น้ำ จำกัด

THE MENAM CO., LTD.

กรรมการจัดการ นายบั๊กจิว แซ่เหี้ย

มีเรือลำเลียงและเรือถลอม รับทำการขนส่งสินค้าทั้งทางทะเลและในแม่น้ำ

มีคานเรือรับส่งซ่อมแซม สร้างเรือทุกชนิดทุกขนาด

Owners of Lighters & Cargoboats for Sea and River Transports & Also

Shipyards for Marine Crafts & Boats Renovations

477 South Sathorn Road, Yanawa, Bangkok.

Tel. 32780, 32721

เชิ ญ ช ม

เครื่องขยายเสียง Hi-Fi ของ Electro-Voice, Fisher และ Bogen ลำโพงสำหรับเครื่อง
Hi-Fi ของ Electro-Voice Tape recorder ของ Ampex ม็ทงแบบ Hi-Fi
และ Professional และของ Elstape ออร์แกนไฟฟ้า ของ Thomas,
Hallywood เครื่องรับ-ส่งวิทยุ และ studio equipment
สำหรับสถานวิทยุกระจายเสียงของ Gates Radio
หน้าต่างประตูอลูมิเนียม
ของ Olumar Perma-Store หินประดับอาคาร
บริษัท ยี่. ซีมอน เวติโฮ จำกัด
๓๐ ถนนพัฒนพงศ์ สุริยวงศ์
พระนคร

อภินันทนากการ

จาก

บริษัทโอดลลภา (เต็กเฮงหยู) จำกัด

ตรา

กิลเลน

ผู้ผลิตยา กฤษณาภรณ์ ตรากิลเลน ยาอมไบตัน ยาทันใจ ทันใจหวาน
ยาหอมชนะเลิศ ฯลฯ

ห้างหุ้นส่วน จำกัด แสงบุญไชย

(แพ่ง ชุ่น ฮวด) นายเล็ง

รับเหมาก่อสร้าง

ขายเหล็กก่อสร้าง

เหล็กสำหรับทำเครื่องจักร

เลขที่ ๒๕๑ ถนนจามเมือง ตรงข้ามสะพานสว่าง พระนคร โทรศัพท์ ๓๑๘๓๘

No. 251 Charumuang Street, Opposite of Sawang Bridge, Bangkok.

Telephone 31838

ผู้มีอุปการะคุณ

๑. ห้างเต็กเฮงหยู
๓. ร้านไทยนำอาภรณ์
๕. ร้านศิลาปัดนี้
๗. บริษัทตึกแช่ดัม
๘. บริษัทไบเลย์
๑๑. บริษัทชุกักร์
๑๓. ห้างเอดฮาร์มอเตอร์
๑๕. บริษัทเซเว่นอัฟ
๑๗. ร้านศึกษานุมิตร
๑๘. ร้านทศทรง
๒๑. บริษัทครีดีเตียนน์ แอนคินดเด็น
๒๓. ร้านตงเฮียงพานิช
๒๕. บริษัทธนารักษ์
๒๗. บริษัทวิศวกกรรม
๒๘. โรงเลื่อยจักร เอียบเม็งเต็ง
๓๑. บริษัท ประชาช่าง จำกัด
๓๓. บริษัทบอร์เนียว
๓๕. ห้างสุทผล
๒. บริษัทมะลิฟ้า
๔. ร้านประมอดมิตร
๖. ร้านแพร
๘. ร้านจุพานิยม
๑๐. ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล เชื้อไพบุญย์
๑๒. ห้าง จี. เอด. ฮาร์
๑๔. ร้านพรศรี
๑๖. บริษัทศรีไถ่ภณ
๑๘. ธนาคารไทยทนต์ จำกัด
๒๐. ร้าน ด. ชรรมภักดี
๒๒. ร้านชานินทร์
๒๔. ร้านเซซิว
๒๖. โรงพยาบาล อังกะทวานิช
๒๘. บริษัท ท.ท.ท.
๓๐. บริษัท ผ่องสว่างดี จำกัด
๓๒. บริษัท ไม้อัดไทย จำกัด
๓๔. ร้านพรพิศ
๓๖. บริษัท แอร์ อินเดย์

๓๗. บริษัทนครหลวงประกันภัย
๓๘. บริษัทไทยนคร
๔๑. ห้างขายยาอังกฤษตรางู
๔๓. บริษัทวิบูลย์ศรี
๔๕. ร้านภิรมย์เภสัช
๔๗. พ.ต.ศ. กวิธ บัณฑิต
๔๘. บริษัท เทวกรรมโฮสต์ จำกัด
๕๑. บริษัท สหชนตั้งทางน้ำ จำกัด
๕๓. บริษัท ไทยดำเตี้ย จำกัด
๕๕. ร้านหาดใหญ่ ชุ่นโกได
๕๗. ร้านสุวัฒน์
๕๘. บริษัท โกรวิก จำกัด
๖๑. บริษัท ยิบอินซอย จำกัด
๖๓. ห้างหุ้นส่วน ฮวดเฮง
๖๕. บริษัท ไฟศาลถาวรช่าง จำกัด
๖๗. ศาลาเฉลิมไทย
๖๘. บริษัท บาโรเบรอัน จำกัด
๗๑. บริษัท ไคโยค้า มอเตอร์ส จำกัด
๗๓. บริษัท รวชไซย จำกัด
๗๕. บริษัท วรภิจ จำกัด
๗๗. บริษัท สหโยธาพานิช

๓๘. บริษัทเคียนหงวน
๔๐. ห้างโอเรียนเตดแมชชีนเนอร์รี่ ดีโคร์
๔๒. บริษัท โคคา โคลดา
๔๔. บริษัทสหวิทยุและ โทรภาพ จำกัด
๔๖. ร้านประดัม
๔๘. ห้างเซ็นทรัลเทรดดิ้ง
๕๐. บริษัท บุญวัฒนา จำกัด
๕๒. บริษัท แม่น้ำ จำกัด
๕๔. บริษัท โหงวชก จำกัด
๕๖. ร้านไพศาล
๕๘. ร้านเตียงโก
๖๐. บริษัท เอฟ. อี. ซัดก จำกัด
๖๒. บริษัท ชีฮวด จำกัด
๖๔. ร้านเจริญกิจ ก่อสร้าง
๖๖. บริษัท อากเนย์ ประกันภัย จำกัด
๖๘. บริษัท บาจ่า จำกัด
๗๐. บริษัทสหกันยง
๗๒. บริษัท สหกิจโยธา จำกัด
๗๔. บริษัท เกษมพานิช จำกัด
๗๖. ห้างยูตั้ง
๗๘. บริษัทเกียรติชัย การช่าง

๗๘. บริษัทรักษาราชการช่าง
๗๙. บริษัทวิศวกรรมโกวิท
๘๐. บริษัท มั่นหวั่น จำกัด
๘๑. บริษัทอำนวยกิจก่อสร้าง จำกัด
๘๒. บริษัท ดินแดง จำกัด
๘๓. บริษัท สังกด เนรมิต
๘๔. ห้างหุ้นส่วนจำกัด แสงสว่างพานิช
๘๕. ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริบูรณ์ก่อสร้าง
๘๖. บริษัทวิจิตรก่อสร้าง
๘๗. ห้างหุ้นส่วน พิภพก่อสร้าง
๘๘. ห้างหุ้นส่วน แสงบุญไชย
๘๙. บริษัท ปทุมวันวิเศษ จำกัด
๙๐. บริษัทหุ้นส่วน ชิมแข่งเฮง
๙๑. นายสมชัย จาคูรงค์
๙๒. ร้านเจริญกรุงบู๊ คัดโคร์
๙๓. ห้างหุ้นส่วน จำกัด บุญสมพานิช
๙๔. ห้างหุ้นส่วนสามัญ ดำรงก่อสร้าง
๙๕. ห้างหุ้นส่วนจำกัด วิชัยก่อสร้าง
๙๖. บริษัทบูรณกาญจน์ จำกัด
๙๗. บริษัทชวชัย
๙๘. ห้างหุ้นส่วนจำกัด เตี้ยวฮง
๙๙. บริษัทชวณิชย์ จำกัด
๑๐๐. ห้างหุ้นส่วน แสงทองชัย
๑๐๑. บริษัทเหล็ก
๑๐๒. ห้างหุ้นส่วน รุ่งโรจน์สถาปัตย์
๑๐๓. บริษัทวิศวกรรม จำกัด
๑๐๔. บริษัทส่งเสริมสถาปัตย์ จำกัด
๑๐๕. ร้านศรีดุทธา

สารบัญชกร สารพน

๑๑ ๑๕๕ ๑๖๗
ที่เขียนเรื่องนชน มิใช่เป็นความ
อยากที่จะเขียน แต่เป็นหน้าที่โดยตรง
ซึ่งอาจจะพูดได้เลยว่า เป็นประเพณีโดย
เดยวที่ตำราณยกรจะตองมีการแถลงต่อผู้
อ่าน แต่เฉพาะคราวนี้เขียนชนเป็นเชิง
สารภาพ หาใช่แถลงดังเช่นคราวแล้วๆ
ไม่ และโปรดเข้าใจเสียด้วยว่า หวชน
มิใช่เป็นการสารภาพรัก หรือสารภาพ
ผิดกับเจ้าพนักงานในกรณีใด ทำคดี
แดงชน

๑๖๗ ๑๖๗
ด้วยความเป็นผู้น้อยในคานหนึ่ง
ด้อยพมพ ดงนความผิดพลาดจะตองเกิด
ชนเป็นธรรมดา แต่ก็ได้พยายามอย่าง
ดีดและดีดดีดแล้ว ดงนหนังสือเล่มนี้
ดิดดีดสำหรับตนเอง แต่ท่านผู้อ่านจะ
เห็นอย่างไรนไม่อาจจะทราบได้ แต่คง
ทงทต และชม และมทงดและเดอ

๑๖๗ ๑๖๗
ความ เดว ของ หนังสือ เล่มนี้ ขอ
รับไว้ดด้วยตนเอง ดงนหนังสือเป็นการ
เหลือเกินว่า ความดทมิในหนังสือ
จำเป็นตองขอรับไว้ดด้วย มิใช่ว่าจะ
รับแต่ความเดวไว้แต่อย่างเดยว ความ
ดกควรจะรับไว้ดด้วย มิฉะนั้นจะเป็น
คนเดวไปเสียหมด ปดมใจที่เพอน
ดีดรวมคณะทกท่าน ให้ความร่วมมือ
ในการจัดทำหนังสือชน เมื่อเป็น
เช่นนี้แล้ว ก็ขอแบ่งปันความดีให้คน
ละเดกคนละน้อยตามอศภาพ

ขอขอบคุณ ท่านอาจารย์ที่ให้ความร่วมมือในการเขียนเรื่อง คุณสด กุระมะโรหิต
ที่ได้อุทิศส่วสละเวลาเขียน บทความลงในหนังสือฉบับนี้ คุณเวียง สุริยจันทร์
สถาปนิกรุ่นพี่ อดีตสารานุกรม ๒ ปีซ้อนของคุณะ ผู้ซึ่งได้ให้คำแนะนำในด้านจัดทำหนังสือ
ปกเก่าที่ให้ความสะดวกในการหาข่าว ตลอดจนบริษัทห้างร้านที่ลงโฆษณาเป็นอย่างมาก

สิ่งที่ได้กล่าวแล้วว่า ไม่สนับสนุนในด้านหนังสือ
พิมพ์ ดงนการที่จะเขียนอะไรที่มากเกินไปก็ยากเกิน
จะไม่เหมาะ แต่ อาจจะ ขอเกริ่น ไว้ในที่นี้ ด้วยว่า
ในโอกาสหน้า ถ้าเวลายังพอ คิด ที่จะจัดทำ หนังสือ
การ์ตูนขึ้น โดยการรวบรวมจากปกเก่าที่เป็นนกกการตูน
และหนังสือปัจจุบัน หวังว่าท่านผู้อ่านคงจะให้ความ
ร่วมมือ

สารานุกรม

ยู่ง

บ้านเลขที่ ๓๘๔-๓๘๖ ถนนวรจักร ตรงข้ามสถานีกองปราบปราม

โทร. ๒๐๓๕๕

รับทำและจำหน่ายเครื่องเฟอร์นิเจอร์ต่างๆ แบบตามทันสมัย

UOO LONG

FURNITURE ORDERS RECEIVED FOR MAKING
ALL KIND OF FURNITURE PRICE MODERATE.

NO. 384-386 WARAJUG ROAD BANGKOK.

Tel. 20359

บริษัท วิศวกรรมโกวิท จำกัด

1๗12-1๗13 ซอยสีฟ้า ถนนพหลโยธิน บางซื่อ พระนคร

△ รับเหมาก่อสร้าง △

รับจ้างสั่งทำและจำหน่าย ประตู-หน้าต่าง

ออกแบบ เขียนแปลน คำนวณ

โดยมีช่างปริญญาประจำ

ตงเอียง พาณิชย์

618 ถนนเจริญกรุง สามแยก พระนคร

จำหน่าย สมุดบัญชี เครื่องเขียนต่าง ๆ ตรา Pelikan ของ
เยอรมันนี้ ปากกาเขียนแบบ Graphos หมึกอินเดีย ภาชนะ
สีน้ำ สีโปสเตอร์ สีสทอนแสง สีพลาซ่า สีระบายรูปถ่าย
สีน้ำมันทุกชนิด

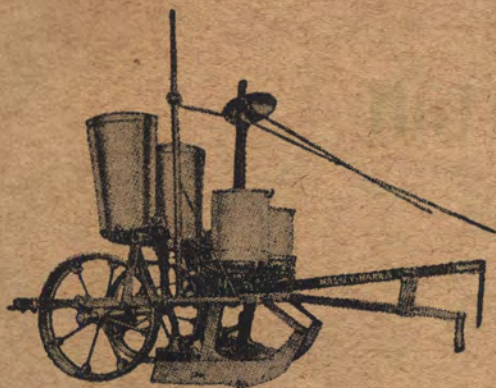
เครื่องมือเขียนแบบ Ecobra, Staedtler ของเยอรมันและ Wild
ของสวิสเซอร์แลนด์

ดินสอเขียนแบบ Mars ดินสอสีและกระดาษไข Osalid

จำหน่ายโดยราคาข่อมเยาว์ ทั้งปลีกและส่ง

เครื่องมือกลจักรกรรม MASSEY-HARRIS

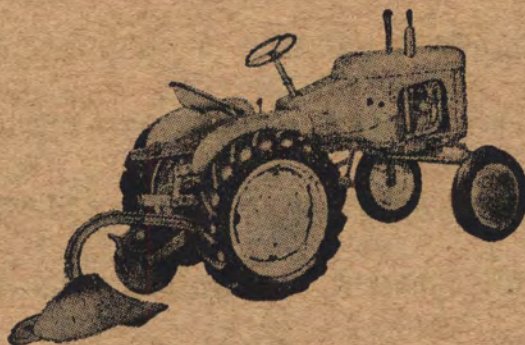
ไถหัวหมู ไถจาน

มี
ไถแรงสัตว์หลายแบบ
หลายชนิด

จำหน่ายเครื่อง กลจักรกรรมทั่ว
โลก เป็นเวลากว่า 100 ปี
มี โรงงาน สร้าง เครื่อง มือ
กลจักรกรรมทั่วโลก 17 โรงงาน

จานพรวน

มี
เครื่องพรวนระหว่างแถว
แรงสัตว์
หลายแบบหลายชนิด

คลาดพื้นสปริง

มีรถแทรกเตอร์ล้อ ตั้งแต่ขนาด 12 แรงม้า เครื่องยนต์เป็นซิน
20 แรงม้าถึง 60 แรงม้า เครื่องยนต์ดีเซลและเครื่องมือประกอบ
การกลจักรกรรมทันสมัยทุกชนิด

โปรด
ติดต่อขอรายละเอียดที่
บริษัท
เอส. อาร์. มอเกอร์ส
จำกัด

เครื่องปลูกข้าวโพด ถั่วลิสง ฯลฯ

บริษัท ธีวชัย จำกัด

THAVATCHAI CO., LTD.

รับเหมาก่อสร้าง ออกแบบ จำหน่ายวัสดุก่อสร้าง เครื่อง
สุขภัณฑ์ กระจกเบื้องหินขัด ขัดมันด้วยเครื่องไฟฟ้า มีหินอ่อน
ของประเทศไทยและประเทศอิตาลี ไม้ปูพื้น, ผนัง, บันได
และโต๊ะ ทุกสี ทุกขนาด พร้อมก็มีเครื่องตัด หอยหินอ่อน
ด้วยเครื่องทันสมัย และรับปรึกษา ตกแต่ง อาคารบ้านเรือน
ด้วยหินอ่อนในราคาขอมเยาว์

สำนักงานเลขที่ 816-818
ตลาดสามย่าน ถนนพญาไท
พระนคร โทร. 30124

โรงงานหอยหินอ่อน
เลขที่ 8/67 ซอยสุทธิสาราวินิจชัย
ถนนพหลโยธิน พระนคร

บริษัท ประมวลมิตร จำกัด

55-59 ถนนจักรวรรดิ พระนคร

โทร. 24510

หนังสือ :- จำหน่ายและรับสั่งตำรา นิตยสารต่างประเทศทุกชนิด

กุญแจลูกบิดประตู Kwikset :- กุญแจประตูที่แข็งแรง ทนทาน สวยงาม

นิยมใช้ติดประตูตึก และอาคารสร้างใหม่ขององค์การรัฐบาล และเอกชนทั่วไป

เตียงผ้าใบ Safari แบบ Trifold :- เป็นเตียงสนาม ชนิดพับได้สามพับ

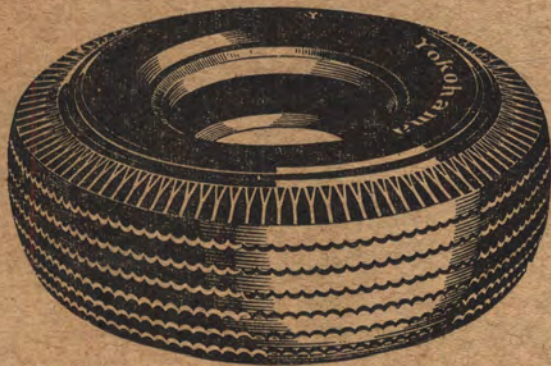
แข็งแรง น้ำหนักเบา เก็บและพับได้สะดวก

ไม่เปลืองเนื้อที่ สะดวกในการขนย้าย

ท่านผู้สนใจโปรดติดต่อได้ที่สำนักงานบริษัท ฯ

จะได้รับความสะดวกทุกประการ

บริษัท สหกันยง

(Thailand)

ถนนเลียบป่า เลขที่ 119 โทร. 23995, 24068

ยางโยโกฮามา เป็นยางที่มีคุณภาพดี

ราคาย่อมเยา

ใช้ได้ทนทาน ไม่มีการระเบิด

นิยมใช้ทั่วประเทศไทย มีจำหน่ายทั่วไป

เครื่องดับเพลิง

“ไพริน”

ของอังกฤษ

ประสิทธิภาพเยี่ยม เชื่อถือได้

ผู้แทนจำหน่ายแต่ผู้เดียวในประเทศไทย

บริษัท บาโรเบรอัน (1948) จำกัด

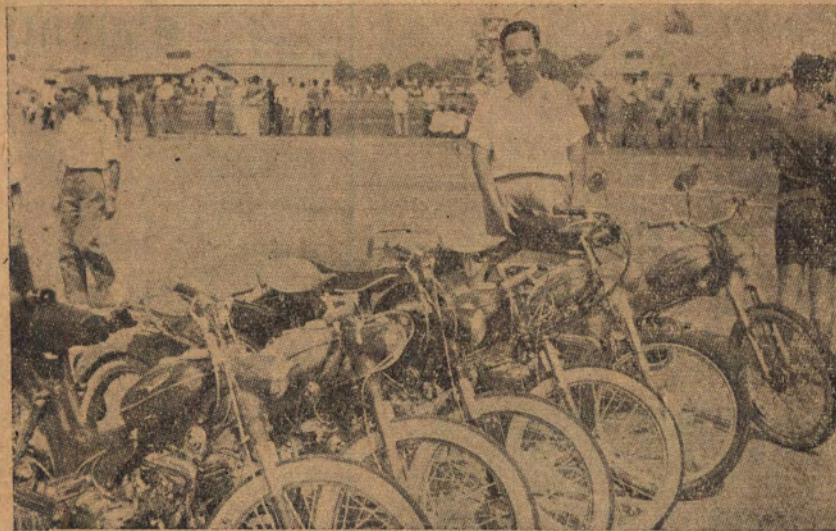
ถนนอภัยวงศ์ พระนคร

โทรศัพท์ 22080 - 22083

ตีพิมพ์

ด้วยความ^๕เชอ^๕เฟอ^๕

จาก

เจน สก^๕ล^๕น^๕าร^๕ก^๕ษ^๕์ ส^๕ถ^๕า^๕ป^๕น^๕ิ^๕ก^๕ ป^๕ระ^๕จ^๕ำ

บริษัท ส^๕น^๕าร^๕ก^๕ษ^๕์ จ^๕ำ^๕ก^๕ัด

14 ถนน^๕ท^๕ร^๕พ^๕ย์ ส^๕ี^๕พ^๕ระ^๕ชา^๕ โทร. 31618

ต้องการหนังสือ

และนิตยสาร

เชิญที่

ร้าน “ประสม”

๑๐๕๗/๒ ดึกธานี บางกะปิ

BUY YOUR BOOKS
AND MAGAZINES

at

PRASOM'S

1097/2

DHANI BUILDING, BANGKAPI

ด้วยอภินันทนาการ

จาก

ร้าน

ไพศาล

บริษัท วรชิต จำกัด

WARACHIT & CO., LTD.

นายหว่า แซ่ลิม ผู้จัดการ

รับเหมาก่อสร้าง และ ออกแบบอาคารทุกชนิด

486 เซิงส์พานเหลื่อง ถนนพระราม 5 พระนคร

โทร. 31261

ห้างหุ้นส่วนจำกัด

คิลปเตณี

209-211 ถนนเสือป่า พระนคร โทร. 22625

จำหน่าย

และ

บริการ

J-M TERRAFLEX VINYL ASBESTOS TILE

Vinyl plastic asbestos floor tile

Spatter Type, Terrazzo Type, & Cork Type.

J-M ASPHALT ASBESTOS FLOOR TILE

Asphalt Asbestos Tile, Spatter Type, Cork Type.

JOHNS-MANVILL INTERNATIONAL CORP.

New York 16, N.Y. U.S.A.

บริษัท ไฟศาลการช่าง จำกัด

รับเหมาก่อสร้างทั่วราชอาณาจักร

381/1 ถนนสีพระยา อ. บางรัก

พระนคร โทร. 31486

บริษัท เจริญกิจก่อสร้าง

149-151 ถนนบำรุงเมือง พระนคร

สัญญาประชาคม

รับออกแบบ และรับเหมาก่อสร้างทุกชนิด

- ★ รับออกแบบ
- ★ รับเหมาก่อสร้าง
- ★ งานโยธาทุกชนิด
- ★ ฝีมือปราณีต
- ★ รวดเร็วทันใจ
- ★ ราคาข่อมเยาว์

จำหน่ายอิฐที่เมนต์บัสตอก

บริษัท รักษ์การช่าง จำกัด

๕ ถนนพระเจ้าตากสิน ถนนบุรี

โทร. ๒๓๒๐๑

บริษัท วิศวกรรม จำกัด

รับเหมาทำการก่อสร้างทั่วไป

และ

ทำการค้าสิ่งก่อสร้างทุกชนิด

สำนักงาน เลขที่ ๑๖/๒ ถนนลูกหลวง

เชิงสะพานเทพเวศ พระนคร

โทรเลขย่อ "วิศวกรรม"

โทรศัพท์ ๔๖๑๖๐

ผู้แต่ง

วิเศษณ์ ขมแจ้งเทกย์

ยงยกธ รัตนโชติ

ธาดา จันทนะโพธิ

วินัย ไชยโยศิลป์

พิสิษฐ์ พิสิษฐากร

ชูศักดิ์ สิริวงศ์

บุฟ้า สิงหสุวิษ

ณัฐรุพร สังขวาสิ

เยี่ยม วงษ์วานิช

ประจวบ กุลทนนท์

กำแหง พักน้อย

กสิณ รัตนวิเชียร

ฤทัยพงศ์ วงศ์สมบุญ

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
FACULTY OF ARCHITECTURE